Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

THE PARANORMAL SOURCEBOOK

A Comprehensive Guide to All Things Otherworldly

CHARLES E. SELLIER,

author of The New York Times best-seller The Lincoln Conspiracy

with Jon Nixon

Paranormal Kaynak Kitabı

Diğer Dünyaya Ait Her Şeye Dair Eksiksiz Bir Rehber

Charles E. Satıcı
Joe Meier

ROXBURY PARKI

LOWELL EVİ
LOS ANGELES
NTC/Çağdaş Yayıncılık Grubu

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Lowell House tarafından yayınlandı
NTC/Contemporary Publishing Group, Inc.'in bir bölümü
4255 West Touhy Avenue,
Lincolnwood (Chicago), Illinois 60646-1975 ABD
Telif Hakkı ©1999 Lowell House
Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz,
bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik,
fotokopi, kayıt veya herhangi bir yolla iletilemez.
aksi takdirde, NTC/Contemporary Publishing Group, Inc.'in önceden izni olmaksızın

Lowell House kitapları, primler ve özel satışlar için toplu olarak sipariş edildiğinde
özel indirimlerle satın alınabilir. Departman CS ile iletişime geçin
Aşağıdaki adreste:

4255 Batı Touhy Bulvarı
Lincolnwood, IL 60646-1975
1-800-323-4900

Kongre Kütüphanesi Kataloglama-Yayın Verileri

Satıcı, Charles E.
Paranormal kaynak kitabı: Öteki dünyaya ait her şeye dair
eksiksiz bir rehber/Charles E. Sellier ve Joe Meier.
s. cm
"Bir Roxbury Park Kitabı"
Bibliyografik referanslar ve dizin içerir.
ISBN 1-56565-961-9
1. Parapsikoloji. I. Meier, Joe. II. Başlık
BF1031.S44 1999 99-15023
133—dc21 TİP

Roxbury Park, NTC/Contemporary Publishing Group, Inc.'in bir bölümüdür.

Genel Müdür ve Yayımcı: lack Artenstein Baş Editör,
Roxbury Park Books: Michael Artenstein Yayın
Hizmetleri Direktörü: Rena Copperman Editör
Yardımcısı: Nicole Monastirsky
İç Tasarım: Robert S. Tinnon
Dizgi: Ken Trickey

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmış ve ciltlenmiştir

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum
Paranormal Kaynak Kitabı

Bu kitap, hayat deneyimlerini ve geniş kütüphanesini büyük bir nezaket ve cömertlikle paylaşan "Gayle"e ve Georgia, Savannah'dan Pete Liakakis'e minnettarlıkla ithaf edilmiştir.
Onun hayat boyu ilhamı olmasaydı
bu kitap asla yazılamazdı.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı

BİRİNCİ BÖLÜM
Ruhsal Bilim

İnsan, en apaçık olan şeylerden
en çok habersizdir.
ZOLAR

KİMSE GERÇEKTEN BU KADAR EMİN DEĞİLDİRfikirleri hiç sorgulanmamış olan kişi gibi. Bir kişi, hoş arkadaşlardan oluşan bir çevrede hareket edebildiği sürece, hayatın düzenini belirleyen "grup düşüncesine" meydan okumak aptallıktır.

Ama bunu yapan birileri neredeyse her zaman vardır.

Mekan, Colorado Nehri'nin yakındaki kanyonlarında ve geçitlerinde muhteşem turistik cazibe merkezleriyle bilinen Batı'daki küçük bir kasabadır. Bir grup yayıncı yıllık kongreleri için bir araya gelmiştir ve satıcılardan biri yerel bar sahiplerinin büyük üzüntüsüne rağmen bir misafirperverlik süiti açmıştır. Bu özel akşamda, akşam yemeğinden önce her zamanki sohbet ve kokteyller için büyük bir kalabalık süitte toplanmıştır. Ancak bir şeyler farklıdır. Genellikle barda iki üç sıra halinde oturan kalabalık, bunun yerine katılımcılardan birinin karısı olan genç bir kadının etrafında toplanmıştır. Kadın bir kanepede oturmuş, mücevher "okumaktadır". Grup büyük ölçüde sessizdir, kadının her bir kişiye ne söylediğini dikkatle dinler ve sırayla her bir kişi de mücevherini hediye eder.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
ÖNSÖZ

Kadın. Eşyayı eline alır, birkaç saniye tutar, sonra istisnasız olarak mücevherin sahibi tarafından doğrulanan aydınlatıcı bir yorumla geri verir.

Ulusal haber bürolarından birinin başkanı kanepeye oturur ve genç kadına bir yüzük uzatır. Kadın yüzüğü alır ve elini onun etrafına sarar, ancak neredeyse anında düşürür ve sanki yüzük sıcakmış gibi elini kalçasına sertçe sürtmeye başlar. Adama şaşkınlıkla bakar, tekrar dener ve aynı sonucu alır. Daha fazla uzatmadan yüzüğü geri verir ve sahibine sürekli acı çektiğini söyler.

"Evet," diye fısıldadı, bu ifşadan neredeyse utanarak, "On yedi yıl önce sırtımı incittim. Doktorlar bunu düzeltemedi. Sadece acıyla yaşıyorum."

Onu çevreleyen ve yıllardır onu tanıyan ve onunla çalışan erkekler ve kadınlar arasında duyulabilir bir soluklanma duyuluyor. Hiçbiri onun durumu hakkında en ufak bir fikre sahip değil.

Başka bir adam, hala "yayında" çok fazla zaman geçiren bir istasyon sahibi, öne çıkıyor. Turkuaz külçeleriyle işlenmiş gümüş bir bantlı bir saat teklif ediyor. Bunun, en uzun süredir sahip olduğu mücevher parçası olduğunu söylüyor. Bu sefer kadın, mümkün olduğunca saatin ve bantın çoğunu kapsayabilmek için saati iki eliyle tutuyor. Kadın saati normalden çok daha uzun süre tuttuğu için oda sessizleşiyor. Sonunda saati sahibine geri veriyor ve "Bundan hiçbir şey elde edemiyorum." diyor. Daha sonra, özel olarak, adama karısının sevgilisini bilip bilmediğini soruyor *ve oğul* onu doğurdu.

"Sanırım," diyor soruyu duymazdan gelerek, "bir içkiye daha ihtiyacım var."

Paranormalin tarihi, insanlık tarihi gibi okunur. Hayvan derileri giymiş antik şamanların 20.000 yıllık mağara resimlerinden günlük gazetelerde basılan burçlara kadar, insanların her zaman geleceği bilmeye çalıştıkları açıktır. Kralların ve rahiplerin gücüne ve ilahi ceza tehdidine rağmen, insanlar "hediyeye" sahip olanları aramaya devam ettiler. İster mücevherleri, yıldızları, kartları,

avucunun içi, ya da koyunun karaciğeri ya da bağırsakları, böyle bir güce sahip olduklarını gösterebilenler için her zaman hazır bir pazar olmuştur. Paradoksal olarak, paranormalin aslında oldukça normal olduğu anlaşılıyor.

Bu arada, bunun eski bir batıl inanç gibi göründüğünü ve bilimsel kanıtların kural haline geldiği bir dünyaya yakışmadığını düşünüyorsanız, o zaman bugün New York şehrinde (ve muhtemelen New Orleans, San Francisco ve hemen hemen diğer tüm büyük şehirlerde) düşmanlarınızı perişan etmek için uygun iğnelerle donatılmış bir balmumu heykeli satın alabileceğinizi bilmelisiniz. Ayrıca, damlayan suyun şeklinin kolayca "okunabilmesi" için soğuk suyla doldurulacak küçük tabaklara yerleştirilmiş balmumu mumları da satın alabilirsiniz. Ve "telefon medyumları" için yapılan reklam bombardımanını kim görmemiştir ki. Binlerce, belki de milyonlarca çok modern vatandaş, çoğu zaman şaşkınlıkla, bu medyumların sorularına gerçekten tatmin edici yanıtlar verdiğini ve bu yanıtların tek başına çoğu zaman bir rahatlık ve esenlik hissi sağlamak için yeterli olduğunu görüyor. İlginçtir ki, yeteneklerini övenler medyumların kendileri değil; çoğunlukla bu hizmetlerin en yüksek sesle destekçisi olan kişi, arayan kişi, yani danışandır.

Elbette, sözde psişik bilimlerden herhangi birinin geçerliliği olup olmadığı konusunda dünya çapında bir tartışma var. Tahmin edebileceğiniz gibi, bu yeni bir argüman değil. Dante, on dördüncü yüzyılda, cehennem versiyonunda falcılar için özel bir yer ayırmıştı. Hepsinin kafaları, geleceği görmeye çalışarak Tanrı'nın gücünü üstlenmeye cesaret ettikleri için ebedi bir ceza olarak geriye doğru bükülmüştü.

Burada amacımız bir pozisyonun veya diğerinin savunuculuğunu yapmak değil. Aslında, normal ve paranormal arasındaki çizgi giderek bulanıklaşıyor - bilimin ilgisinden dolayı iyi bir noktada. Ancak göreceğiniz gibi, bilimin kat etmesi gereken çok fazla yol var.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM

Previous Page Sayfa: 6 Jump Next Page

Bölüm Bir
Toplumdaki Psişik

1994'TE KÜÇÜK BİR FLORIDA KASASI ŞOK OLDUuzun zamandır vatandaşlarından birinin kaybolmasıyla. Kız arkadaşıyla ve yakınlarda ailesiyle yaşayan yaşlı bir adam, kötü oyun için olası bir aday gibi görünmüyordu, ancak yine de gitmişti. Bir sabah erken saatlerde, bu adam (ona Charlie diyelim) kız arkadaşına dışarı çıkacağını ve onu daha sonra göreceğini söyledi. Eski kamyonetinin kabinine tırmandı ve uzaklaştı. Bir daha asla görülmedi veya ondan haber alınamadı.

Polis ve itfaiye teşkilatları hemen hemen hemen çağrıldı ve Charlie'nin kardeşine göre, sonraki on altı ay boyunca ona ne olmuş olabileceğine dair bir iz bulmak veya bir şeyi açığa çıkarmak için gayretle çalıştılar. Ortak çabaları tamamen başarısız oldu. Sonunda, çaresizlik içinde, davaya atanan dedektif, çeşitli kolluk kuvvetleriyle ve özel kişilerle çalışarak geçimini sağlayan profesyonel bir medyum dedektifi aradı.

Kadın dedektife, yoğun programına sığdırabilmesinin bir ay süreceğini söyledi ve bu arada memurdan Charlie'nin hala mevcut olabilecek kişisel eşyalarını toplamasını istedi. Bu kolay kısımdı. Charlie, kamyoneti hariç her şeyi geride bırakmıştı. Medyum dedektif sonunda olay yerine vardığında, memur ona Charlie'nin cüzdanını ve tüm kredi ve kimlik kartlarını, bir çift ayakkabıyı ve hatta ilaçlarından bazılarını verdi.

Kadın, bilinen bir tekniği kullandı*psikometri*Charlie'ye ne olduğunu keşfetmesine yardımcı olmak için. Bu, tüm pers-

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM

kişisel eşyalar sahibinin enerji alanının bir kısmını çekecek ve koruyacaktır. Bu eşyalara dokunarak, medyum o kişinin enerjisi tarafından yaratılan imgeleri alır. Kadın, polis memurunun huzurunda Charlie'nin kişisel eşyalarıyla çalışmaya başladı ve seanslar memura sürekli bir referans sağlamak için kaydedildi. Polis onu çağırmış olsa da, çoğu şehir yetkilisinin sağlıklı bir şüphecilik düzeyine sahip olduğunu söylemek doğru olur; ancak Charlie'nin nerede olduğuna dair tek bir ipucu olmadan neredeyse bir buçuk yıl geçtiğinden, his "Ne zararı olabilir?" şeklindeydi.

Medyum dedektif, sorumlu memura bir dizi ipucu vermeye başladı. Charlie neredeyse, hâlâ kamyonunun içinde olduğundan emindi; güçlü bir metal hissiyatı olduğunu söyledi. Ayrıca Charlie'nin içinde olduğu kamyonun bir uçurumdan veya bir tür yüksek çıkıntıdan aşağı düştüğünü düşünüyordu, çünkü havadan düşme hissine kapılmıştı. Memura kırmızı tuğlalar, tren rayları ve eski bir köprü veya köprüye benzeyen bir şey aramasını söyledi. Ayrıca bir haritaya bir kadran çizdi ve Charlie'nin o kadranın bir yerinde bulunacağından emin bir şekilde söyledi. Son olarak memura 1, 2, 4 ve 5 sayılarına karşı hassas olmasını söyledi.

Bir teyp kaydı ve başka pek bir şeyle silahlanmış polis dedektifi, haritada belirtilen kadranda titiz bir arama başlattı. Bölge, derin, suyla dolu taş ocakları ve kireç çukurları, açık tarlalar ve sık ormanlarla doluydu. Dedektif yaklaşık iki ay boyunca arazide yürüyerek, çalılar, böcekler ve yılanlar arasında yolunu açarak ilerledi. Cesaretini kaybetmiş ve tüm bunları bir deneyim olarak kabul etmeye hazır bir halde, eski taş ocaklarından birinin kenarına yürüdü ve kendini kırık kırmızı tuğlalardan oluşan bir yatağın üzerinde buldu. Şimdiye kadar gördüğü medyumun tek borcu buydu. Çevrede ciddi bir arama başlattı ve terk edilmiş haliyle bir köprüye çok benzeyen eski bir kamyon terazisi buldu. Biraz daha ilerde, şimdi neredeyse çimen ve çalılarla kaplı eski bir demiryolu hattının kalıntılarını keşfetti. Dedektif taş ocağının kenarına yürüdü. En azından 50 ila 75 fit aşağıda suya doğru uzanıyordu, kesinlikle havadan düşme izlenimi verecek kadar. Cesaretlenerek birkaç yerel dalgıç çağırdı, ancak su o kadar bulanıktı ve yosunlarla doluydu ki hiçbir şey bulamadılar.

Bu noktada, tüm ipuçları bir araya gelmiş gibi görünüyordu. Bu özel taş ocağı 45. yolun hemen dışındaydı ve Charlie'nin araba yolundan suyun kenarına kadar tam 2,1 mil vardı. Dedektif, onlara psişik ipuçlarıyla çalıştığını söylemeden donanmayı aradı. Hassas, derin su metal dedektörleriyle olay yerine geldiler ve iki günlük aramanın ardından yüzeyin yaklaşık 25 fit altında büyük bir metal kütlesi buldular. Ertesi gün, Charlie'nin eski kamyoneti, tıpkı medyumun tahmin ettiği gibi, Charlie'nin bedeni hala içindeyken ocağın bulanık sularından çıkarıldı.

Yakındaki bir üniversiteden bir profesör, medyumun şaşırtıcı başarısını değerlendirmek üzere çağrıldı. Etkilenmiş miydi? Hiç de değil. Profesöre göre, "olaydan sonra olan olaylar her zaman medyumu destekler." Sonuçta, medyumun hazırlanması için neredeyse bir ayı olduğunu hatırlattı. Ona göre, Charlie'nin çevredeki birçok taş ocağından birine doğru gittiğini çıkarmak kolay bir mesele olurdu. Kırmızı tuğlalı, eski terazili ve demir yolu raylı olanı seçmek sadece şanslı bir tahmindi. Profesörün fikrine göre, bir medyum veya astrologa gitmek sorun değildi (ve muhtemelen eğlenceliydi), yeter ki bunların hiçbirinin bilimsel bir temeli olmadığını aklınızda sıkı bir şekilde tutun.

Bazı gözlemciler, profesörün "şanslı tahmin" teorisinin, özellikle polis ve itfaiye teşkilatının aynı şanslı tahmini yapmak için yaklaşık bir buçuk yılı olmasına rağmen bunu başaramamış olması göz önüne alındığında, medyumun haklarından daha fantastik olduğunu düşündüler. Her halükarda, Charlie, kendisine medyum dedektifi diyen biri tarafından şaşırtıcı bir ayrıntıyla tasvir edilen bir yerde ve durumda bulundu. Ne itfaiye şefi ne de davadaki polis memuru "psişik güçler" fikrini kabul etmeye istekli değildi, ancak her ikisi de, en azından bu durumda, medyumun kendilerine verdiği ipuçlarının Charlie'yi bulmaktan doğrudan sorumlu olduğuna dair çok az şüphe olabileceğini kabul etmek zorundaydı.

Çiftliğinin verimini artırmasına yardımcı olmaları için üniversitedeki tarım bilimcilerini araması için oğlunu ikna eden yaşlı çiftçinin hikayesini hatırlıyoruz. Uzmanlar geldi, çiftçinin kullandığı toprağı, suyu ve gübreyi test etti ve ona mısırın o arazide yetişmeyeceğini ayrıntılı bir şekilde söyledi.

"Teşekkür ederim," diye cevapladı çiftçi. "İyi niyetli olduğunuzu görebiliyorum,

İyi eğitimlisin ve fikrine saygı duyuyorum." Sonra tohumluk mısır dolu torbasını omzuna alıp tarlaya doğru yürüdü.

"Bekle! Nereye gidiyorsun?" diye sordu bilim adamları.

Çiftçi sabırla geri döndü. "Bahar geldi, ekmem gerek."

"Ama bizim görüşlerimize saygı duyduğunuzu söylemiştiniz sanıyordum."

"Evet, öyle yapıyorum," diye cevapladı çiftçi, "ama bazen mısır yine de yetişiyor."

Şeylerin nasıl ve nedenlerini keşfetmek için çok çalışan rasyonel bilim insanının çalışmalarına saygı duymak ve yine de bilim camiasının hatalar yaptığının bilindiğini aklımızda tutmak tamamen mümkündür. Örneğin, on dokuzuncu yüzyılın büyük kimyacısı Louis Pasteur, şimdi bakteri dediğimiz mikroskobik organizmaları keşfetti ve meslektaşlarına dünyadaki hastalıkların çoğunun bu küçük kötü adamlar tarafından yapıldığını açıklamaya çalıştı. Keşfinin büyük bir başarı olarak selamlanacağını düşünebilirsiniz. Bunun yerine, muhtemelen dünyanın ilk bakteriyologu ve zararlı bakterileri öldüren işlem olan pastörizasyonun mucidi olan adam, meslektaşları tarafından ölümüne kadar takip edildi ve alay konusu oldu. Sonra, Ay ve yakın gezegenlerin yoğun gözlemleri onu ilk teleskopu icat etmeye yönlendiren Galileo'nun durumu var. Bununla, Dünya'nın ve diğer gezegenlerin Güneş'in etrafında dönmesi yerine, Güneş'in Dünya etrafında dönmesini sağlayan Kopernik teorisini doğrulayabildi. Bulgularını duyurdu, şüphesiz böylesine büyük bir keşfe eşlik eden övgüleri bekliyordu. Bunun yerine, bilim camiası tarafından aforoz edilme ve kiliseden aforoz edilme tehdidi üzerine doğrudan gözlem kanıtlarını bile geri çekmek zorunda kaldı. Bunlar, elbette, tarihin en çarpıcı örneklerinden sadece ikisi.

Bilimin en büyük gücü, kendini gözlemlenebilir olanla sınırlamasıdır; tartılabilen, ölçülebilen ve analiz edilebilen şeylerle. Ancak bu aynı zamanda bilimin en büyük zayıflığıdır. Gerçek şu ki, bilimsel güvencelere rağmen, tarih "bazen mısırın yine de büyüdüğü" örnekleriyle doludur.

Bu kitap için röportaj yaptığımız çoğu insan gibi, paranormali şüpheci bir yolla anladık. Bir zamanlar bu şeylerin basitçe gerçekleşmediğine inanıyorduk - ya da gerçekleşse bile mantıklı, "bilimsel" bir açıklama olması gerektiğine. Bu tutum kendi başına muhtemelen

çok sağlıklıdır, ancak paranormal olaylara açık fikirlilikle yaklaşan kişiyi bekleyen sürprizler dünyası vardır.

Benim paranormal olaylara bulaşmamın iki nedeni vardı. Hem film sektöründen hem de dışından, kişisel deneyimleri inanılmaz görünen birçok insanla kişisel temaslarım sayesinde konuya giderek artan bir ilgi duymaya başlamıştım. Yapımcılığını üstlendiğim iki oldukça başarılı film, *UFO, Gerçek mi, Kurgu mu?*Ve *Bigfoot, Gizemli Canavar*, bu ilgiyi artırmaya hizmet etti.

İkinci neden daha pratikti. 1977'de "The Amazing World of Psychic Phenomena" adlı bir gösteriyi üretmek için bir sözleşme kabul ettim. Projeyi dört gözle bekliyordum çünkü bu, dünyaca ünlü yapımcı David Wolper ile çalışma fırsatıydı.*Kökler*. Önceki çalışmalarım şüphesiz beni bu prodüksiyon grubunun dikkatini çekmişti, ancak kişisel eğilimlerim hala şüphecilerin tarafındaydı. Bu gösterinin hayatımı sonsuza dek değiştireceğini bilmiyordum.

"The Amazing World of Psychic Phenomena"nın senaryosunu okuyana kadar, bu alanda isimleri "önemli" bir değere sahip olabilecek insanların çoğuyla tanışık değildim. O zamanlar Utah, Park City'de yaşıyordum; David Wolper, elbette, Los Angeles'ta yaşıyordu ve şovda yer alan medyumların çoğuyla yakın temas halindeydi. Benim kendi araştırmam, öncelikle bu insanların ne yaptığını ve mümkün olduğu ölçüde bunu nasıl yaptıklarını öğrenmeye odaklanmıştı.

Bir sabah, ön prodüksiyon sırasında Uri Geller adında genç bir adamdan telefon aldım. Araştırmam sonucu tanıdığım bir isimdi, ancak o zamanlar ünü henüz çok uzaktaydı, bu yüzden bu kadar bilinmeyen birinin filme katkıda bulunabileceğini düşünmesine şaşırdım. Sonradan ortaya çıktı ki, Wolper ona gösteriden bahsetmişti ve benimle ve yanımda getirmek isteyebileceğim ekibimden herhangi biriyle tanışma fırsatı istiyordu. Los Angeles'tan İngiltere'ye gidiyordu, ancak Salt Lake City havaalanında kısa bir mola verecek şekilde uçuş planlarını ayarlayabiliyordu.

Toplantıyı kabul ettim ve Geller'in uçağı indiğinde havaalanında olmayı ayarladım. Uzun zamandır yardımcı olan Jerry Fleck adlı iki personelimi de yanıma aldım.

Şu anda yardımcı yönetmen olan Tant*Yıldız Savaşları*Paramount'taki televizyon dizisi ve kadrolu yazarlarımızdan biri ve yakın bir kişisel dostumuz olan Tom Chapman adında genç bir adam. Toplantı planlandığı gibi Salt Lake City havaalanının pistlere bakan ikinci kat restoranında gerçekleşti.

Uri Geller çok sevimli, yakışıklı, zeki ve çok anlayışlı bir genç adam çıktı. Benim hala psişik doğadaki şeylere karşı şüpheci olduğumu keşfetmesi uzun sürmedi. O zamanki tavrım oldukça tipikti: "Eğer onu elime koyamıyorsan, muhtemelen yoktur." Bu Geller'e çok uygun görünüyordu. Tek gereken bir gösteriyse, bunu yapmaktan mutluluk duyardı. Arkasına yaslandı ve sadece hafif bir gülümsemeyle birinin anahtarı olup olmadığını sordu. Jerry cebine uzandı ve anahtarlarla dolu deri, fermuarlı bir anahtar kutusu çıkardı ve Uri'ye vermeye başladı.

"Hayır," dedi Geller, "onu bana verme, sen tut."

Jerry çantayı elinde tuttu, fermuarını açtı ve açık tuttu. "Tamam mı?" dedi.

Geller, "İçindeki en uzun anahtarı aç," diye talimat verdi, "sonra fermuarı tekrar kapat ve sıkıca tut."

Jerry anahtarı seçti, çantayı fermuarladı ve kendisine söylendiği gibi çantayı sıkıca tuttu.

"Şimdi," dedi Uri, "onu Bay Sellier'in önüne koy."

Deri çanta şimdi Jerry'nin elinde sıkıca tutuluyordu, seçilen anahtar başparmağı ve işaret parmağının arasından dışarı çıkıyordu. Bunu Tom ve benim önümde tutuyordu, gözlerimizden sadece birkaç santim uzakta. Bunu çok net ve her ayrıntısıyla görebiliyoruz. Uri şimdi işaret parmağını aldı ve yaklaşık 2 santim uzağa yerleştirdi *üstünde*anahtar. Aslında, gösteri boyunca hiçbir zaman anahtara dokunmadı. Bunun yerine, parmağını ileri geri hareket ettirmeye başladı, anahtarın hemen üzerindeki havayı okşama hareketiyle okşadı.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye düşündüm ve Bay Geller'ın bizi biraz olsun kandırıp kandırmadığını görmek için yukarı baktım. Koyu gözleri elindeki işe odaklanmıştı. Artık gülümsemiyordu ve pencerenin hemen dışındaki pistte iki uçağın çarpışabileceği ve onun bunu fark etmeyeceği izlenimini edindim. Tekrar anahtara baktım.

Yale kilitlerinde kullanılanlara benzer, kalın, pirinç bir anahtar. Aslında, Jerry'nin posta kutusunun anahtarıydı. Hala anahtara dikkatle bakıyordum, bu genç adamın ne yaptığını hayal etmeye çalışıyordum ki aniden kıvrılmaya, yukarı doğru bükülmeye başladı. Başparmağıyla işaret parmağı arasında anahtarı hala sıkıca tutan Jerry'ye baktım. Gözleri büyümeye başladı, eminim benimkiler de öyle. Tom daha da yaklaştı, sanki gördüklerine inanamamış gibi.

Uri ellerini indirdi, arkasına yaslandı ve büyük bir gülümsemeyle sordu, ''Peki, sen ne düşünüyorsun?''

Anahtarı Jerry'den aldım ve yakından inceledim. Bir mengenede bükebileceğimden emin değilim, ancak gözlerimizin önünde bir Noel kurdelesi gibi kıvrılmıştı. *kimse ona dokunmadan*. Hile söz konusu olamazdı. Geller, Jerry'nin kutudan hangi anahtarı çıkaracağını bilemezdi ve her halükarda, anahtar kıvrılmaya başladığında hepimiz hem anahtara hem de kutuya birkaç santim uzaklıktaydık. Hiçbir dikkat dağıtma, hiçbir ikame mümkün değildi. Üçümüz, zihnin inanılmaz gücüne ilk elden ve çok yakından tanık olmuştuk.

Daha sonra Uri Geller ve ben onu diziye dahil etmek için bir anlaşma yaptık ve yıllar içinde iyi arkadaş olduk. Film için talihsizlik, onun inanılmaz becerilerini belgeleyen mevcut üniversite görüntülerinin kullanılması kararıydı. Yeni görüntüler çekmek için zaman ayırmadığım için her zaman pişmanlık duydum. Örneğin, havaalanındaki sahneyi yeniden yaratmak eğlenceli olurdu.

Eğlenceden bahsetmişken, bu hikayede ilginç bir yan ışık var. Amerika Birleşik Devletleri Postanesi, kendilerine verilen anahtarları kaybeden veya başka bir şekilde imha eden veya devre dışı bırakan insanlara karşı çok olumsuz bir görüşe sahip. Bir yedek anahtar almak çok büyük bir olay. Posta müdürü, Jerry yeni bir anahtar için başvuruda bulunup olanları açıklamaya çalıştığında ne ikna oldu ne de eğlendi. Kötü haber, bir yedek anahtar için ödeme yapmak zorunda kalmasıydı; iyi haber ise o anahtar hala ondaydı ve evet, hala bükülmüştü. Belki de çok da şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bugün posta müdürüne olduğundan daha şanslı bir şekilde arkadaşlarına nasıl büküldüğünü açıklayamıyordu.

O gün büyük bir tutum değişikliğine maruz kaldım ve bu sadece bir başlangıç, paranormal araştırmanın uzun bir yolunda atılmış ilk adım olsa da, zihnimi yeni ve daha önce düşünülemez olasılıklara açmanın kalıcı bir etkisi oldu. "Psişik Fenomenlerin Şaşırtıcı Dünyası"

artık sadece bir proje. Yaşadığım dünyaydı, hepimizin içinde yaşadığı dünyaydı. Az önce, adı verilen şeyin inanılmaz bir gösterisine tanık olmuştum*psikokinezi*ve tıpkı dedektifin psikometri konusundaki deneyimi gibi, bunu da inkar etmek imkansızdı.

Şüpheci, elbette gülümseyecek ve "Maddi bir dünyada yaşıyorum; madde ve enerjiden oluşuyor, ne daha fazlası ne de kesinlikle daha azı." diyecektir. Bu tutuma aşinayız ve saygı talep ediyor. Ancak bu noktayı çürüten tarihe de saygı duymalıyız. Maddi kavramda basiret veya duyular dışı algı (ESP) gibi bir şeye yer yoktur, ancak basiret ve ESP çeşitli biçimlerde mevcuttur ve binlerce yıldır mevcuttur.

Paranormalin tam olarak ne olduğunu öğrenmekle ilgilenen ortalama bir kişi için, tüm bunlar muhtemelen çok kafa karıştırıcıdır. Ancak bu çok da şaşırtıcı olmamalı. Telefonla psişik okumaları kabul eden, akla gelebilecek her metafizik konu hakkında kitaplar satın alan ve yine de basın bir başkanın karısının bir astroloğa danışması nedeniyle onunla alay ettiğinde alaycı bir koroya katılan bir toplum tarafından karıştırılmak kolaydır. Yine de, var olduğu bilinen hemen hemen her metafizik veya paranormal uygulama ve cihaz, yüksek mevkideki bir kişi veya grup tarafından açıkça desteklenmektedir. Resmi hükümet ve dini kurumlar, daha geniş görüşlü olmasalar bile, hem kamusal hem de özel alanda yeteneklerini kullananlara karşı kesinlikle daha hoşgörülüdürler.

Ünlü bir medyumun, önemli bir hükümet figürünün suikastına ilişkin kehanetinden dolayı yaygın olarak kabul görmesi, ancak aynı medyumun adamın küçük kardeşi için de benzer bir kader öngörmesi durumunda, annesinin bile uyarı telefon görüşmesini kabul etmemesi kafa karıştırıcıdır. Öte yandan, seksenlerin en sık kullanılan açılış cümlelerinden biri, "Burcun ne?" idi; tabii ki, burçlara atıfta bulunuyordu.

Paranormal olayları ciddi bir şekilde araştıran biri için, bu görünüşte çelişkili tutumları uzlaştırmak zordur. Örneğin, psişik yetenekler kavramının bu kadar yaygın bir şekilde kabul görmesinin ve buna rağmen hükümetin ve yüksek öğrenimin resmi kurumlarının bu fikirlerle alay etmesinin ve bunların gerçekten geçerli olup olmadığını keşfetmeye çalışırken muazzam kaynaklar harcamasının nedeni nedir? Acaba biz, kanıtlanana kadar hiçbir şeyi kabul etmeyen bilimsel bir topluluğun doğal şüpheciliğiyle mi uğraşıyoruz?

deneysel standartlara göre mi? Yoksa çoktan kararlarını vermişler ve sadece pozisyonlarını güçlendirmeye mi çalışıyorlar?

Neredeyse tüm psişik bilimlerin artan popülaritesi göz önüne alındığında, bu görünüşte uzlaştırılamaz görüşleri uzlaştırmaya çalışmanın değerli olabileceğini düşündük. Bu amaçla, isterseniz daha popüler psişik bilimlerin "mekaniklerini" inceleyeceğiz: Bu sadece birinin yıldızların konumunu, eldeki çizgileri, kartların dönüşünü okumada yetenekli hale gelmesi meselesi mi? Yoksa bundan daha fazlası mı var? Ayrıca farklı*çeşitler*Medyumlar arasında: armağanı belli bir tutkuyla kabul eden ve hayatlarını buna adayanlar; tüm hayatları boyunca belki de sadece bir kez medyumluk deneyimi yaşayanlar; ve ondan kaçınmak için yaptıkları her şeye rağmen armağanın kendilerine dayatıldığı kişiler.

Hemen hemen tüm psişik fenomenlerin nihai hedefinin geleceğe dair bir bakış açısı yakalama yeteneği olduğu fikrini kabul edersek, belirli bir psişik becerinin ardışık başarısızlığını ölçmek için bir ölçütümüz olur. Bu yetenekli insanların en azından bazılarının hayatları değiştirdiği, ulusların kaderini yeniden yönlendirdiği, hatta tüm dünyanın gidişatını değiştirdiği inkar edilemez. Durum böyle olunca, psişik yeteneklerin nereden geldiğini belirlemeye çalışmak muhtemelen mantıklıdır. Bu öğrenilmiş bir beceri midir? Hepimiz hayatımızda ne olacağını "bilebilir" miyiz? Yoksa Eski Ahit'te Daniel haklı mıydı? Unutmayın, kral büyücüler, kahinler ve astrologlarla çevriliydi, ancak hiçbiri ona rüyasını anlatamadı. Daniel bunun kendi becerisinin ötesinde olduğunu kabul etti, ancak cennette her şeyi ifşa edebilen bir Tanrı olduğunu söyledi. Hem antik hem de modern en ünlü medyumların çoğunun, Daniel gibi, yeteneklerinin doğrudan Tanrı'dan geldiğine ne kadar derinden inandıklarını keşfetmek sizi şaşırtabilir.

Bilim ve hükümet, elbette, bilginin nereden geldiğiyle değil, ne kadar doğru olduğuyla ilgilenir. Psişik bilimin geçerliliğini ve doğruluğunu belirlemek için yapılan bazı çabalara bakacağız. Örneğin, Hitler'in astrologlarının tarihi bir dipnottan başka bir şey olmamasından çok sonra, Soğuk Savaş'taki her iki tarafın da çeşitli becerilere sahip bir dizi medyumu aramak, doğrulamak ve işe almak için milyonlarca dolar harcadığını bilmek ilginizi çekebilir.

Ancak geleceğe bakmak, ister 5 dakika ister 500 yıl olsun, bu kitabın inceleyeceği birçok psişik fenomen alanından yalnızca biridir. Ayrıca birçok uygulayıcının "bilimlerin kraliçesi" dediği şeyi de inceleyeceğiz—*astroloji*, yüzlerce, belki de binlerce yıllık yıldızların göklerdeki alayı üzerine kurulu bir disiplin. Kökenleri matematiksel olarak kesin olan astroloji, sadece size kim olduğunuzu ve muhtemelen ne olacağınızı söylemekle kalmayıp, aynı zamanda buyurgan bir kibirle size nedenini de söyleyebileceğini iddia ediyor.

Astroloji binlerce yıldır uygulanmaktadır. Antik Babil kralları, inceledikleri her şeyin hükümdarları, bu amaç için tüm bir kültürü benimsediler. Keldaniler, özellikle yıldızları okuyarak şeylerin doğasını tahmin etmek için saraya getirildiler. Büyük savaşlardan bazen kabusa dönüşen basit rüyalara kadar hiçbir konu onların dikkatini çekmeyecek kadar küçük değildi. Bunun bir anlamı olabilir mi?

Birçok insanın kendi avantajlarına uygun işler bulduğu, çok ilginç ve belki de daha pratik bir psişik keşif yolu daha var. (Bilerek "işler" diyorum, çünkü kendi gelenekleri dışında her şeye değişmez bir şekilde karşı çıkan büyük ve etkili bir düşünce gövdesi var.) Bu, psişik sağlık uygulamaları alanındadır. Hayal gücünün bir uçuşundan başka bir şey gibi görünmüyor (bkz.*Indiana Jones ve Felaket Tapınağı*) Filipin Adaları'ndan bir adamın, alet veya anestezi olmadan insan vücuduna erişebileceği ve hastalıklı veya yaralı kısımları onarabileceği. Yine de, bu psişik cerrahların yüzlerce hastası onun yeteneklerine yemin ediyor. Eğitimli tıp doktorları onu çalışırken yakından gözlemlediler ve film ekipleri tüm "operasyonu" kaydetti. Hasta görünüşte iyileşmiş ve hiçbir şekilde yıpranmış halde ortaya çıktı. Yine de, şimdiye kadar, rasyonel açıklamalar tüm gözlemcilerden kaçtı.

Hiçbir şey bilimsel topluluğun öfkesini "psişik şifa" iddiaları kadar yükseltmez. Ancak bugün, belki de tarihte başka hiçbir zaman olmadığı kadar, insanlar bilimsel olarak onaylanmış şifa yöntemlerine alternatifler arıyorlar. İğnelerden, bıçaklardan ve haplardan bıkmış olan giderek daha fazla insan, kinezyoloji, hipnoterapi, enerji manipülasyonu, hatta psişik cerrahi ve en eski yöntem olan inanç şifası gibi şifa sanatlarının uygulayıcıları arasında hastalıklarının tedavisini arıyor. Sonuçta, İsa havarilerine

Eğer iman etselerdi, gerçekleştirdiği bütün mucizeleri, hatta ölüleri diriltmeyi bile gerçekleştirebilir miydi?

Herkesin bu dünyaya yüksek derecede "psişik farkındalık" ile geldiğini öne süren oldukça büyük bir düşünce gövdesi var. Yavaş yavaş, bu yetenekleri ihmal etmemiz öğretiliyor ve sonunda, her zaman görmezden gelinen eski bir arkadaş gibi, bunlar basitçe ortadan kalkıyor. Ancak, kendi psişik yeteneklerinizi "test etmenin" yolları var ve bu kitap boyunca zaman zaman sizi bu testlere katılmaya davet edeceğiz. Örneğin, bedensel rahatsızlıkları hissetme yeteneğinizi keşfetmenin basit bir yolu var. Aşağıdaki adımlar, bilinçaltından bilinçli zihne kas sistemi aracılığıyla iletişim kurma yeteneğine karşı vücudunuzun ne kadar hassas olduğunuza dair bir fikir verecektir:

1. Bir arkadaşınızın size dönük şekilde durmasını sağlayın, bir kolu yanda rahat bir şekilde dururken, diğeri yere yatay bir şekilde uzatılmış olsun. (Hangi kolun kullanıldığı önemli değildir.)

2. Ellerinizden birini arkadaşınızın yanında gevşekçe sarkan kolun omzuna koyun. Diğer elinizi, sadece iki veya üç parmağınızı uzatarak, bileğin hemen üzerindeki uzatılmış kola koyun.

3. Arkadaşınıza kolunu aşağı doğru itmeye çalışacağınızı ve tüm gücüyle direnmesi gerektiğini söyleyin.

4. Arkadaşınıza basit bir evet veya hayır ile cevaplanabilecek bir soru sorun. (Örnek: Adınız_____ mi?) Arkadaşınıza yüksek sesle cevap vermesini söyleyin.

5. Cevabı duyduğunuzda uzatılmış kolunuzu sıkıca aşağı bastırın.

6. Sonucu inceleyin. Arkadaşınız doğruyu söylerse, aşağı doğru baskıya kolayca direnecektir. Cevabı yanlışsa, ne kadar direnirse direnin, kol kolayca düşecektir.

7. Bulgunuzu doğrulamak için, aynı soruyu ters cevapla sorarak işlemi tekrarlayın.

İşlemi şakaya dönüştürmeyin. Konsantre olun ve test sırasında gülümsemekten bile kaçının. Sonra yer değiştirin ve arkadaşınızın da size aynısını yapmasını sağlayın.

Yapacağınız şey deltoid kasını bir "gösterge" kası olarak belirlemek olacaktır. Artık vücudunuza sağlığı ve refahı hakkında istediğiniz soruyu sorabilirsiniz, yeter ki soruya evet veya hayır diye cevap verilsin. Çoğu insan kısa sürede vücutlarıyla iletişim kurabildiklerini ve vücutlarının yalan söylemediğini keşfeder. Bunu daha sonraki bir bölümde daha ayrıntılı olarak ele alacağız, ancak şimdilik farkında olmadığınız bazı yeteneklerinizin olduğundan emin olun.

Fiziksel acıyı hafifletme konusunda olağanüstü bir kapasite sergileyenler her zaman olmuştur. Edgar Cayce, birçoğu yüzlerce mil uzakta olan insanlara teşhis koyma ve tedavi reçete etme konusunda olağanüstü bir yetenek göstermiştir. Alışılmadık reçetelerinden en az biri daha sonra tıp camiası tarafından benimsenmiştir.

Zihnin gücünü (kendi veya başka birinin) kullanarak hastalığı önlemek veya yenmek için enerjiyi vücutta dolaştırmak birçok Asya ülkesinde yaygın bir uygulamadır. Çin'de binlerce yıldır uygulanan akupunktur olarak bilinen prosedür, ancak şimdi Batı'da kabul görüyor. Ve bu artan kabulle birlikte, kinezyoloji, radestezi ve reiki gibi kulağa tuhaf gelen disiplinlere karşı daha hoşgörülü bir tutum geldi; bunların hepsi, vücuttaki her türlü hastalık belirtisini düzeltmek için zihnin gücünü kullandığını iddia ediyor. Bu büyüleyici bir inceleme olacak.

Sanatın hayatı taklit ettiği söylenir. Bu, psişik fenomenlerin tuhaf ve açıklanamayan dünyası söz konusu olduğunda kesinlikle doğrudur. Shakespeare'den Spielberg'e kadar sanat, edebiyat, tiyatro, filmler ve televizyon, metafizik dünyanın masallarında ve folklorunda kendi değirmenleri için bolca malzeme bulmuştur. Aslında, Shakespeare sahneye çıkmadan çok önce, Chaucer anıtsal eserinde yıldızların etkisine itibar ediyordu,*Canterbury Hikâyeleri*Günümüzde, dünyanın anlayamadığımız şeylerle dolu olduğunu hatırlamadan televizyonu açamıyor, gazete okuyamıyor veya sinemaya gidemiyoruz. (Günümüzdeki iki televizyon dizisinin başlığı şöyledir:*Garip Evren*Ve*Açıklanamayan*.) Ama gümüş ekranda anlatılan hikayelere ek olarak, günümüz yapımcılarının, yönetmenlerinin ve yıldızlarının çoğunun paranormal olaylarla kendi kişisel ve bazen ürpertici karşılaşmalarını yaşadığını biliyor muydunuz? Muhtemelen George Hamilton'ın ekran rolünü hatırlayacaksınız

Previous Page Sayfa: 18 Jump Next Page

Drakula, ancak onun vampirlerle gerçek hayattaki karşılaşmasını veya Drakula'da şeytanın sesini oynayan kadının çektiği acıyı bilmiyor olabilirsiniz.*Şeytan Çıkaran*. Bazılarınız Joan Rivers'ın perili Manhattan apartmanının ve Shirley MacLaine'in geçmiş yaşamlarının hikayesini hatırlıyor olabilir, ancak Humphrey Bogart'ın hayalet bir görüntüsünün Malta şahini heykelinin gerçek sahiplerine göründüğünü biliyor muydunuz? Ya da bir ruh sesinin Peter Sellers'ı oğlunun binicilik kazası konusunda uyardığını? Sonra ünlü okült filmlerin korkutucu, gerçek yaşam öyküleri ve bu garip projelerde çalışmaya cesaret eden yapımcıların, yönetmenlerin ve yıldızların yürek parçalayıcı öyküleri var. Bu öykülerden bazılarını (benimki de dahil) sonraki sayfalarda sizinle paylaşacağız.

Son olarak, dünya kaçınılmaz bir şekilde 2000 yılına doğru ilerlerken, insanlığa "son günler"in korkunç bir görüntüsünü sunan peygamberleri ve kehanetleri inceleyeceğiz. Bu, bildiğimiz zamanın son dönemi mi? Bir Deccal'in dünya sahnesine çıkıp kan ve dehşetle hükmetmesini bekleyebilir miyiz? 200 milyonluk bir ordu veya "200 mil boyunca bir atın dizginlerinin derinliğine kadar kan akacak" kadar korkunç bir çatışma düşüncesi hayal gücünü zorluyor. Ama artık "gelecekte" değil. Saat şimdi binlerce yıldır kehanet konusu olan on yılın, yüzyılın ve bin yılın son saatlerine doğru geri sayıyor. Kıyamet peygamberleri sadece İncil'de mi bulunur? Şimdiye kadar ne kadar doğruydular? Ve son olarak, ama kesinlikle en az değil, bu korkunç görüntüleri değiştirmenin bir yolu var mı? Birisi bir zamanlar gerçeği, her şeyin olduğu gibi, olduğu gibi ve olacağı gibi olarak tanımlamıştı. Bu tanımla veya onun sonucu olan, gerçeğin sadece onu uygunsuz, rahatsız edici veya zaten değer verdiğimiz inanç sistemimize aykırı bulduğumuz için değişmeyeceğiyle tartışmayı zor buluyoruz.

Bilgi, özellikle*yeni*bilgi, bazı büyüleyici niteliklere sahiptir, bunların başında da onunla bir şeyler yapma gerekliliği gelir. Bilginin ele alınması gerektiği, aklın temel kurallarından biridir. Elbette onu görmezden gelmeyi, reddetmeyi veya tersine argümanlar üretmeyi seçebilirsiniz, ancak bilgi elinize geçtiğinde, onunla bir şeyler yapılmalıdır. Deneyimlerimize göre, yeni bilgiyle yapılabilecek en yararlı şey onu olabildiğince dozda ve titizlikle incelemektir. Sonuçta, bu

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Zeka ve anlayışta gelişmemizin yolu budur ve Platon, St. Augustine, Schopenhauer, Kant, Einstein, Freud ve Jung gibi büyük düşünür ve filozofların basiret ve diğer paranormal olayların incelenmesini bu kadar büyüleyici bulmalarının nedeni bu olabilir.

Sonraki sayfalarda bulacağınız şeylerin çoğu, çoğunuz için yeni bilgiler olacaktır. Tartışılan çeşitli konularda mevcut olanların hiçbir şekilde kapsamlısı değildir, ancak umarım ilginizi çekmek ve zihninizi, bizim ele aldığımız konularda kucaklanan sonsuz olasılıklara açmak için yeterlidir.*yapma*henüz bilmiyorum. Bu bağlamda, ek okuma önerileri ve ilgili İnternet web sitesi bilgileri de sağlayacağız.

Sonuç olarak, paranormal dünyanın mitleri ve mistik alemleri boyunca ilginç, bilgilendirici ve heyecan verici bir yolculuk olacağı kanıtlanmalıdır. Görüyorsunuz, "gerçeğin" tüm boyutlarıyla gerçekten var olduğuna inanıyoruz, onu bulmak sadece her birimize kalmış.

<><><><><><><><><><><><>

Yüzlerce yıldır binlerce insan astroloji adı verilen bir disiplinde kendi gerçeğini buldu. Güneş, ay ve güneş sisteminin gezegenlerinin bilimsel olarak hesaplanmış pozisyonuna sağlam bir şekilde dayanan ve kesin astronomik hesaplamaların matematiğine bağlı olan astroloji, en iyi ihtimalle yaygın olarak bir "sahte bilim" olarak kabul edilir. 10.000 yıl sonra astrolojinin hala fiziksel ve metafiziğin keşfedilmiş en iyi kombinasyonu olması mümkün mü?

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Birinci Bölüm Toplumdaki Psişik

Bölüm İki
Bilimlerin Kraliçesi

24 ŞUBAT 1975'TE, ÜYELERDünyanın dört bir yanından kraliyet aileleri ve önde gelen devlet adamları ülkenin yeni kralının taç giyme törenine katılmak üzere Nepal'de toplandılar. Bu, dünya çapında milyonlarca televizyon izleyicisi için filme alınan ayrıntılı ve gösterişli bir olaydı. Doğu geleneklerine uygun olarak, taç giyme töreni için bu özel tarih Nepal'in resmi astrologları tarafından seçilmişti.

Eğer bu batıl inançlı ve safça geliyorsa, şunu düşünün: ABD Anayasası'nı imzalayanlar çoğunlukla Avrupalılar ve astrolojik kehanetlere büyük ölçüde güvenen Gül Haç tarikatının öğrencileriydi. Amerikan tarihi üzerine çalışan birçok öğrenciye göre, Anayasa'nın imzalandığı tuhaf saat—2:17 Sabah—bu belgenin hazırlayıcılarının o kadar adanmış olduklarının ve saate hiç dikkat etmediklerinin bir başka kanıtıdır. Astrologlara göre, tam tersi doğrudur. Aylarca süren çekişme ve tartışmalardan sonra, Anayasa sonunda onaylandı. Ama ne zaman imzalanacaktı? Yer belliydi, Philadelphia. Durum böyle olunca, imzalamanın tam 2:17'de yapılması kararlaştırıldı Sabah Bu, astrolojik alametlerle belirlenen, yeni kurulan ulusa en büyük başarı şansını verecek olan kesin saat ve dakikaydı.

Bu arada Nepal, astrolojik saate göre işlerini yürüten tek modern ulus değil. Bugün Asya'nın büyük şehirlerinin çoğu, Doğu'nun modern teknolojinin ön saflarında olduğunun çelik ve beton kanıtıdır; ancak dünyanın o bölgesindeki yarım milyar insan, saç kesimi yaptırmaktan saç bakımı yaptırmaya kadar her konuda tavsiye almak için günlük olarak astrologlara danışıyor.

çocuklar veya milyar dolarlık ticaret anlaşmaları yapmak. Ve bunu Üçüncü Dünya batıl inancına bağlamadan önce, JP Morgan ve New York'un ünlü "400"ünün çoğu da dahil olmak üzere Amerika'nın büyük finans patronlarından bazılarının astrolog Evangeline Adams'ın (onun hakkında daha sonra daha fazla bilgi) gayretli müşterileri olduğunu ve borsada özel tavsiyelerini aradıklarını düşünün.

Astroloji tartışmasız popüler bir eğlencedir. Peki bir bilim midir? Kim veya ne olduğumuzu açıklama iddialarının herhangi bir geçerliliği olduğu gösterilebilir mi?

Astroloji ve astrologlarla kişisel tanışmam muhtemelen oldukça yaygın bir şekilde gerçekleşti. Bir iş arkadaşım, kendisine burç yorumu yapan ve gelecekte yeni bir koca vaadi bulan, itibarlı bir astrolog olan Henrietta Harris ile yaptığı son ziyareti anlatıyordu. Güldüm ve ona bu tahmini yapabileceğimi söyledim, bunun üzerine bu kadın (yaşlıydı ve yetişkin çocukları vardı) bana, eğer gerçekleşirse, evliliği geçmişte bırakma konusunda kendisine ve çocuklarına kesin bir söz verdiği için kendisi için büyük bir sürpriz olacağını söyledi.

Birkaç dakika astrolojiden bahsettik ama ben hepsini bir kenara itip, "Ben bunların hiçbirine inanmıyorum." dedim.

"Doğum tarihin ne?" diye sordu.

"Neden?"

"Önemli değil, sadece bana ne zaman ve nerede doğduğunu söyle. Tam olarak ne zaman doğduğunu istiyorum."

Annemin bana anlattıklarından hatırlayabildiğim kadarıyla ona bilgileri verdim ve hemen her şeyi aklımdan çıkardım. Birkaç gün sonra arkadaşım bu sefer iki parça kağıtla geri geldi. Biri bir grafikti - tamamen anlaşılmaz bir daire, düzgünce on iki pasta şeklindeki kamaya bölünmüştü ve garip kıvrımlar ve işaretlerle doluydu. Diğer kağıt parçasında pasta grafiğinin tüm kıvrımlarıyla birlikte el yazısıyla yazılmış bir açıklaması vardı.

"Bu ne?" diye sordum

"Bu senin yıldız falı," diye cevapladı. "Henrietta bunu bana iyilik olsun diye yaptı."

"Bu bir din değil," diye cevapladı. "Buna inanmak veya ona inanmak zorunda değilsin. Bu sadece işlerin gidişatı." Kağıtları burnumun altına itti. "Ve sen onları görmezden geldiğin için işler değişmeyecek."

Ona baktım. Ölümcül derecede ciddiydi. İsteksizce iki sayfa kağıdı aldım, ilkine bir göz attım ve hemen kenara koydum. Sonra açıklamayı okumaya başladım. Önce eğlendim, sonra biraz gergin oldum ve sonunda afalladım. Henrietta, her kimse, benim hakkımda sadece benim bilebileceğim şeyler yazmıştı; kişiliğim, karakter özelliklerim, sevdiklerim ve sevmediklerim ve hatta itiraf etmek istemediğim bazı şeyler.

"Bunu okudun mu?" diye sordum arkadaşıma.

"Elbette," dedi sırıtarak. "Neden?"

"Burada gizli tutmayı tercih edeceğim çok şey var."

"Yani bencil, inatçı ve kendini herkesten daha akıllı sanıyor musun?"

"Evet, onu da itiraf ettim.

"Endişelenmeyin. Hepimiz çözdük."

İster beğenin ister beğenmeyin, bu astrolog beni yakalamıştı. En derin düşüncelerimi, arzularımı ve korkularımı keşfetmiş gibi görünüyordu. Çocukken ciddi şekilde yaralandığımı biliyordu (üç yaşındayken bir araba çarpmıştı ve neredeyse ölüyordum); üvey bir ebeveyn tarafından büyütüldüğümü biliyordu; ve en az dirençli yoldan başka bir şey olmayan bir kariyer yolunda ilerlediğimi biliyordu, bunu kendime bile itiraf etmekte isteksizdim.

Astrolojinin anında savunucusu olmadım; aslında, bu bugün bile çok abartılı bir ifade olurdu. Ancak, dünyada çok fazla kötülenen ancak pek anlaşılmayan güçlerin olabileceği olasılığına karşı çok daha açık fikirli ve anlayışlı oldum. (Bu arada, iş arkadaşım tekrar evlendi.)

Sonraki birkaç yıl boyunca, en azından biraz daha anlayışlı olmaya çalıştım. Henrietta Harris, ortaya çıktığı üzere, Amerika'da astroloji üzerine yayınlanan ilk kitaplardan birini yazmıştı. Yetmişli yaşlarında olmasına rağmen, yaklaşık on beş yıldır kendisiyle tanışmanın zevkini yaşadım ve birkaç keyifli akşamı onun biraz saygısız ama her zaman eğlenceli bilgeliğini dinleyerek geçirdim. Yıllarca öğrenmişti

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Bölüm İki Bilimlerin Kraliçesi

daha önce, kamuoyunun açıklamalarını yalnızca diline dolanmış ve biraz mizah katılmış bir şekilde sunulduğunda kabul edeceğini söylemişti. Ancak özelde, uzun zamandır müşterisi ve yakın arkadaşı olan birine 1950'lerin meşhur uranyum patlamasında tüm servetini ve ailesini kaybedeceğini söylediğinde olduğu gibi, ölümcül derecede ciddi ve açık sözlü olabiliyordu. Birkaç yıl sonra, ödünç alınmış bir odada yaşıyordu - Henrietta'nın evinde.

Çoğu modern astrolog, bir şeyle çalışır.*efemeris*(Yunancada "günlük kitap" anlamına gelir, gökbilimciler tarafından hazırlanmış, gezegenleri saat saat, gün gün, ay ay konumlandıran hassas bir şekilde hesaplanmış bir kılavuz. Konum hassas bir şekilde hesaplanır ve işaret ve dereceye göre, 100 yıla kadar önceden gösterilir. Henrietta, emphemeris'inden daha uzun yaşayan bildiğim tek astrologdur.

Gezegenlerin ve yıldızların insan yaşamının gidişatı üzerindeki etkisine dair dünya çapındaki inancı tartışmak mümkün değildir (çeşitli astroloji sistemlerinin temeli). Bu, çok farklı toplumlarda ve kültürlerde öne çıkan bir felsefedir ve çok az ortak gelenekleri vardır. Peki astroloji tam olarak nedir ve astronomiden nasıl farklıdır? Daha da önemlisi, belki de "bilimlerin kraliçesi" etiketine itibar kazandıracak ne vardır?

Aslında, astroloji tüm bilimsel çalışmaların annesi olarak tanımlanabilir. Esasen gökyüzünün haritalanması olan astronomi, Galileo'nun (1564-1642) zamanından çok sonrasına kadar ayrı bir bilgi sistemi olarak var olmadı. İlk medeniyetler olan Sümerler ve Babilliler için gezegenlerin hayatları üzerindeki etkisi, kozmostaki konumlarından çok daha önemliydi. Birçok ciddi akademisyen, astrolojinin Babil dini sisteminin önemli bir parçası olduğunu öne sürüyor. Bu doğru olsun ya da olmasın, astroloji Dicle ve Fırat arasında medeniyetlerini kuran insanların zihinlerini ve tutumlarını önemli ölçüde etkiledi ve bu tutum Miladi Dönem'e kadar hakim oldu. Aslında, binlerce yıl boyunca astronomi ve astroloji aynı madalyonun iki yüzü olarak görülüyordu. 24 yılında ölen antik Yunan filozofu ve yazarı Strabon,Reklam, "Keldaniler bu konuda yetenekliydi" şeklinde gizemli bir not bıraktı*astronomi*ve burçların yorumlanması." Yine de, en azından halkın zihninde, astroloji/astronominin biraz kafa karıştırıcı bir geçmişi olmuştur.

Astroloji, çoğu tarihçiye göre, Mezopotamya'daki Babil şehrinde doğmuştur (Babililerin bu bilgiyi fatihleri Sümerlerden edindiklerine dair bazı kanıtlar olsa da). Teleskop yardımı olmadan Babil İyon rahipleri, Dünya, Güneş ve Ay'ın yanı sıra beş gezegen daha keşfettiler. "Gök kürelerinin işleyişini" çizerek ve bunları dünyalarında gözlemlenebilen salgın hastalıklar, depremler, kıtlıklar ve diğer felaketlerle ilişkilendirerek, her şeyin aynı göksel yasalar kümesine tabi olduğu sonucuna vardılar. İlk zodyak, bu yasaların evrensel uygulamasına dayanarak çizildi.

Ancak bu önemsiz bir iş değildi. Babillilerin astronomi/astroloji bilimine dönüştürdüğü düzenli düzenlemeye yaklaşmak bile yüzyıllar süren gözlemler gerektirdi. Ancak Babilliler ve Asurlular (daha sonraki bir çağda topluca Keldaniler olarak anılırlar) gözlemleriyle ilişkili hayali hikayeleri ve büyülü öyküleri yarattıklarında, harikulade güçlere sahip olma itibarları bilinen dünyanın her yerinde saygı görüyordu. Aslında, Keldani adı bile "büyücü" ile eşanlamlı hale geldi. Dördüncü yüzyılda Reklam Yunan yazar Achilles Tatius, Mısırlılar arasında Keldanilerin gökleri haritalandırmak ve bilgilerini sütunlara yazmakla övündükleri bir geleneği aktarmıştır. Aynı gelenek, Keldanilerin bu bilim için şan ve şöhret talep ettiğini ileri sürmüştür.1

Elbette, tüm bunlar yaklaşık 600 civarında durma noktasına geldi. M.Ö., Kral Nebuchadrezzar, kendisine özellikle can sıkıcı bir rüyanın içeriğini anlatmazlarsa ve yorum yapmazlarsa krallıktaki tüm büyücüleri, kahinleri ve Keldanileri öldürmekle tehdit ettiğinde. İncil'e göre, doğrudan Tanrı'dan gelen vahiy yoluyla kralın talebini karşılayabilen ve kahinleri kesin ölümden kurtarabilen kişi İbrani esir Daniel'di.

Keldanilerin astrolojisi Mısır, Yunanistan ve sonunda Roma İmparatorluğu'na yayıldı. Günümüzde bile matematikçiler ve astronomlar arasında bir dev olarak saygı duyulan, yaygın olarak övülen Claudius Ptolemy, başlıklı uzun bir cilt yazdı *Yıldızların Etkisi Üzerine Dört Kitap*, dünyaya evrenin Batlamyus sistemini ve astroloji üzerine on beş yüzyıl boyunca bu konu üzerinde önde gelen metin olacak bir savunmayı kazandırdı.2

Uzun ve inişli çıkışlı tarihi boyunca astroloji, yüzlerce yıl boyunca neredeyse ortadan kaybolmuştur, ancak her zaman bir yerlerde yeniden ortaya çıkmış ve ardından başka bir dünya çapında göç gerçekleşmiştir. Astroloji, muhtemelen kaçakçının rotası üzerinden Babil'den Çin'e ve Uzak Doğu'ya gitmiştir. Ancak Çinliler farklı bir yıldız seti kullanmış ve burçlar kuşağı yerine Lo Kralı olarak adlandırılan şeyi geliştirmişlerdir. Lo Kralı, üzerinde yıldızları, gezegenleri ve diğer sembol gruplarını gösteren altı daire bulunan bir disk biçimini alır. Bir kişinin doğumunun tam zamanına ve yerine bağlı olarak, Lo Kralı o kişinin dünyada ve gelecek dünyada başına gelecek her şeyi ortaya çıkarabilir.3

Yunanlıların geleceğe bakmanın kendilerine özgü bir yöntemi vardı: cleromancy veya kura çekme. Hatta Delphi'nin büyük Kahini'nin bile kura olarak kullanılabilecek bir fasulye stoğu bulundurduğu biliniyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, Yunanlıları kehanetlerden uzaklaştırıp astrolojiye doğru sürükleyenler Yunan filozofları Pisagor, Platon ve Aristoteles'ti. Aslında, astrolojinin hevesli bir öğrencisi olan Aristoteles, dünyanın "çok daha üstün bir dünyanın" hareketleriyle yönetildiğini ilan etti.4

Burada astrolojinin bir bilim olarak ve bir sahte bilim olarak ayrımı daha da belirsizleşiyor. Matematikçi ve Papa IV. Urban'ın papazı ve hekimi olan Johannes Campanus, burçların on iki evi sistemini icat etmekle tanınır. Bilimsel kimliği veya astroloji çalışmasının ciddiyeti konusunda hiçbir soru yoktu. İki yüz yıl sonra, trigonometri üzerine kitaplar yayınlayan Viyana'da astronomi profesörü olan Johann Müller, Batlamyus'un eserlerini tercüme etti ve bunların bilimsel çalışmaya değer olduğuna inandı. On altıncı yüzyılda, Kral II. Frederick'in himayesinde çalışan Tycho Brahe adlı bir Danimarkalı gökbilimci/ astrolog, Kopernik'in tablolarını o kadar kesin bir biçime soktu ve Mars'ın hareketini o kadar kesin bir şekilde izledi ki yardımcılarından biri olan Johannes Kepler, evrensel çekimin üç yasasını araştırmasına dayandırabildi. Kepler, Kopenhag Üniversitesi'nde yaptığı bir konuşmada astrolojiyi savundu. "Yıldızların etkisini inkar edemeyiz," dedi, "Tanrı'nın bilgeliğine inanmadan. İnsan elementlerden yaratılmıştır.

ve bunları yiyecek veya içecek kadar emer, bundan da anlaşılacağı üzere insan da tıpkı elementler gibi gezegenlerin etkisine tabidir."5

Genel olarak tüm bilim insanlarının en büyüklerinden biri olarak kabul edilen Sir Isaac Newton, astrolojiyi hayatının işi olarak seçti. Astronomi çalışmalarına ancak büyük bir isteksizlikle başladı. Royal Society'deki meslektaşları astrolojiye olan inancını sorguladığında, onları fazla materyalist olmakla ve olayların gerçek nedenini görmezden gelmekle suçladı. "Ben bir kazalar evrenine inanmıyorum," dedi onlara, "ve sonuçta ben bu konuyu inceledim ve siz incelemediniz."6

Birkaç yüzyılı kapsayan bu dönemde, bilim adamının,*idi*astrologlar. Ya da belki de tam tersiydi: Astrologlar bilim insanlarıydı. Newton, elbette, yer çekiminin evreni bir arada tutan tutkal olduğunu kanıtlamaya devam etti: Galaksilerden ve yıldız sistemlerinden insan yapımı uydulara kadar astral bedenlerin birbirlerine olan çekimi. Ay ve güneşin okyanuslarımızda öngörülebilir gelgitler yarattığı ve yeryüzündeki diğer doğal olayları önemli ölçüde etkilediği bilimsel bir gerçektir. Öyleyse, astrolog, bu muazzam yer çekiminin insanları da oldukça öngörülebilir bir şekilde etkileyebileceğine inanmanın neden bu kadar zor olduğunu sorar?

Rönesans döneminde bilginler arasında nispeten yüksek bir statü elde edilmesinin sebebi şüphesiz tüm bilimlerin öğrenmenin hümanist canlanmasında bir yeri olduğu düşüncesiydi. Bilimin kendisi bugün olduğu gibi tapınılmıyordu; bilginin alabileceği birçok formdan sadece biriydi.7 Oldukça muhtemeldir ki ABD Anayasası'nı 2:17'de imzalayan adamlarSabahAstrolojik bir üstünlük elde etmek isteyen bir kişi, eşinin zaman zaman bir astroloğa danıştığının ortaya çıkmasıyla Başkan Ronald Reagan'a yöneltilen alaycı tavır karşısında dehşete düşerdi.

Ancak Rönesans zayıflarken, astroloji bir kez daha düşüşe geçti. 1781'de Uranüs gezegeninin keşfiyle, şüpheciler astrologların bu gezegeni içermeyen bir sisteme dayanan yüzyıllardır süregelen sisteminin sadece bir aldatmaca olduğuna dair "kanıt" buldular. Bazı akademisyenler, astrologlara olan inancını kaybetmesinin nedenlerini dikkatlice ayrıntılı olarak açıkladığı "Aziz Augustine'in İtirafları"na atıfta bulundu. Özdeş ikizlerin çok farklı kaderleri, Aziz Augustine

ve aynı zamanda doğmuş olan zengin bir toprak sahibi ve kölesi hakkında söylenenler, astrolojik tahminin doğruluğunu sorgulamasına neden oldu. Fakat sonra, astrolojinin sadece asılsız bir batıl inanç olduğu suçlaması her zaman yapılmıştı ve aslında hala yapılıyor.8

Astrolog sanatının kabulünde dünya bir artış görmeden önce, yaklaşık yüz yıl daha, on dokuzuncu yüzyılın başlarında, ancak yavaş bir canlanma oldu. İngiltere'de 1819'da, James Wilson,*Astrolojinin Tam Sözlüğü*ve 1827'de, süreli yayın,*Peygamberlik Elçisi* ortaya çıkmaya başladı. Modern astrolojinin babası olarak kabul edilen Robert Cross Smith tarafından yazıldı. Smith, kalıcı bir etki yarattığı ortaya çıkan Raphael takma adını kullandı. Yayın, günümüze kadar şu başlık altında devam etti:*Raphael'in Takvimi, Kehanet Elçisi ve Hava Durumu Rehberi.*9 Ama bu oldu

sadece başlangıç ve astrolojinin Atlantik'in her iki yakasında da tekrar saygın hale gelmesi için bir yüz yıl daha geçti. 1926'da San Francisco'da Astroloji Koleji kuruldu. Günümüzde merkezi Washington, DC'de bulunan Amerikan Astrologlar Federasyonu olarak varlığını sürdürmektedir

1930 yılında Londra*Pazar Ekspresi*astrolojik tahminler yayınlamaya başladı ve bunların dolaşımının hızla arttığını gördü. 1941'de, Ağustos sayısı*Yeni Devlet Adamları*İngiltere'deki bir dergi, "bugün daha çok insan, başpiskoposlar ve papazlar tarafından özetlenen Tanrı'nın (veya Şeytan'ın) günlük haberlerini takip etmektense, astrologların yorumladığı yıldızlardaki kaderlerini (veya Hitler'in kaderini) takip ediyor." şeklinde bir rapor yayınlayabilir.10

Aslında, savaş yıllarının başlarında, Hitler'in stratejisini ve savaş planlarını belirlemesine yardımcı olması için çok sayıda astrolog çalıştırdığı biliniyordu. Roosevelt ve Churchill, Hitler'in firar eden astrologlarından birinin yardımını hemen aldılar ve onu yıldızları analiz ederek Hitler'in bir sonraki hamlesinin ne olabileceğini belirlemeye çalışmak üzere işe koydular.

Yirminci yüzyılın başlarında, astrolojinin bir kez daha yükselişe geçtiği dönemde, Evangeline Adams Amerikan sahnesine çıktı. Onun hikayesi, astroloji adı verilen bu benzersiz bilim ve metafizik birleşiminin bir özetidir.

Evangeline 1872 yılında doğdu ve Amerika Birleşik Devletleri'nin altıncı başkanı John Quincy Adams'ın doğrudan soyundan geliyordu.

seçkin Andover Akademisi'nde nazik bir genç hanım olarak. İlginç bir şekilde, onu astrolojiyle tanıştıran ve akıl hocası olan kişi Boston Üniversitesi'nde tıp profesörü olan Dr. J. Herbert Smith'ti. Boston doktorunun ona öğretebileceği şeylerle yetinmeyip, daha sonra büyük Hintli öğretmen Vivekananda'nın yanında eğitim aldı. Evangeline hayatının işini bulmuştu ve ailesinin hararetli muhalefetine rağmen New York'a taşındı ve profesyonel bir astrolog olarak çalışmaya başladı. Başarısı anında geldi.

1890'ların ortalarında, hala genç bir kadın olan Evangeline, aralarında görkemli Windsor Oteli'nin sahibi de bulunan bir dizi yüksek profilli müşteriyi kendine çekmişti. Bir keresinde, onun haritasını çizdi ve hemen onu ziyaret etti.

''Güzel oteliniz,'' dedi ona, ''çok yakında bir felaketle mi karşılaşacak?''

Hinscliff adında bir otelci ilk başta alarma geçti, ancak böyle bir fikri saçma bularak Evangeline'e endişesi için teşekkür etti ve tüm olayı hafife alarak uzaklaştı. Hemen ertesi gece, Windsor Oteli tamamen yangında yok oldu.

Birkaç yüksek profilli tahmin onu anında ünlü yaptı. 1914'te, müşteri listesinde New York'un "400"ünün çoğu vardı ve dünyanın en güçlü finans baronu olan JP Morgan'ın kendisi bile piyasalardaki dalgalanmalar konusunda ondan özel tavsiye almaktan çekinmiyordu. Büyük opera tenoru Enrico Caruso ve America's Sweetheart, Mary Pickford gibi uluslararası yıldızlar, Evangeline'in hem yakın arkadaşları hem de gayretli müşterileriydi.

Herhangi bir iyi tarihçinin tahmin edebileceği gibi, Evangeline de güçlü ve kıskanç düşmanlar edindi. 1914'te falcılık suçlamasıyla tutuklandı. Düşmanları, şüphesiz halka dolandırıcılık yapanlara karşı özellikle sert olduğu bilinen Yargıç John H. Fresci'nin huzuruna çıkarılmasını ayarladılar. Bu küçük bir mesele değildi. Mahkumiyet beş yıla kadar hapis cezasıyla sonuçlanabilirdi.

Evangeline cesur bir savunma seçti. Astrolojinin bir bilim olduğunu ve sadece karışık tahminlerden oluşan bir koleksiyon olmadığını (ki bu onun durumunda dolandırıcılığa denk gelirdi) kanıtlamak için yargıcın oğlu için bir burç çıkarmayı teklif etti. Yargıç kabul etti ve belirlenen günde Evangeline, çizelgeleri ve kağıtlarıyla mahkemeye çıktı. Çok şaşırtıcı bir şekilde, burç doğru çıktı

her bakımdan. Hakim, açıkça etkilenmiş bir şekilde, Evangeline ve mahkemeye, "Sanık astrolojiyi kesin bir bilimin onuruna yükseltti." dedi. Tokmak kesin bir çınlamayla indi.

Kral Edward VII, diğer birçok uluslararası ileri gelenin yaptığı gibi, Evangeline'in Carnegie Hall'daki merkezine özel bir hac ziyaretinde bulundu ve 1930'da radyonun en başarılı yayınlarından biri haline gelecek olan şeye başladı. Şovu reytinglerde zirveye çıktı ve her hafta binlerce mektup yağdı. Her ölçüte göre, en seçkin müşterileri kadar bir ünlüydü.

Şöhretinin zirvesindeyken, Evangeline'e bir konferans turu yapması önerildi. O reddetti. Böyle bir girişimden neredeyse kesinlikle elde edilecek olan muazzam miktarda para vaadi bile onu ikna edemedi. Mükemmel sağlık durumunda olmasına rağmen, sadece birkaç ay ömrü kaldığını ve bunları evinden ve arkadaşlarından uzakta bir turda harcamak istemediğini tahmin etti. Ertesi sonbaharda yağmurlu bir günde, Evangeline Adams tam da tahmin ettiği gibi hayatını kaybetti.

Tüm bunlar astrolojiyi haklı çıkarıyor mu? Newton'un Kraliyet Cemiyeti'nin eşdeğeri olan günümüz bilim insanları kesinlikle öyle düşünmüyor. Bilimsel hüküm, Kehanet olamaz, o halde değildir şeklinde görünüyor. Günümüz dünyasında bilim camiasının üstünlüğü göz önüne alındığında, bu tartışmanın sonu gibi görünüyor. Arthur Prieditis'e göre bilim insanları "böyle fenomenleri araştırmanın bile kendilerine göre olmadığını düşünüyorlar. Onlar sadece bilime inanıyorlar. Ve modern otoriteler -öyle değil mi?- kehanet ve benzeri fenomenlerin imkansız olduğunu ilan ettiler." 11

Yine de bilim adamları, Newton gibi, "Ben inceledim, siz incelemediniz" diyenlerle hesaplaşmak zorundadırlar. Örneğin, Einstein gibi bir bilgin bile, "Anılarını yazdığı son kitabında, astrolojiyle sık sık ilgilendiğini ve bunu yararlı bulduğunu itiraf ediyor."12

Peki bu, günlük gazetede burcunuzu okumanın (son sayıma göre, böyle bir özelliği taşıyan 2.000'den fazla gazete var) hayatınızda faydalı olacağı anlamına mı geliyor? Ulusal çapta tanınan bir astrolog ve Amerikan Astrologlar Federasyonu üyesi olan Sue Apitz Upwall, yakın zamanda yaptığım bir sohbette bana bunun böyle olmadığını söyledi.

En sevilen gazete özelliği güneş burçlarına dayanmaktadır. Ancak bunlar bir burç olmaya bulmacanın bir yemek kitabına olduğundan daha yakın değildir. Tüm insan ırkı yalnızca on iki güneş burcuyla kaplıdır ve bunlar aslında eğilimlerimizin genellemeleridir. Örneğin: İsviçre'de yaşayan insanlar kayak yapmayı tenise tercih ederler. Anlamlı olmak için çok geniştirler ancak fal kurabiyeleri gibi [çok eğlencelidirler]. Ancak gerçek bir burç çıkarmak çok karmaşık, matematiksel bir işlemdir. Ve bir kişinin güneş burcu... yalnızca bir rol oynar.

Pek çok insan kader veya alın yazısı fikrinden hoşlanmaz. Kimse, hiçbir şey yapamayacakları güçler ve kısıtlamalar tarafından kontrol edildiğini düşünmek istemez, ancak her seyahat ettiğimizde tam olarak olan budur. Bir uçağa, bir gemiye, bir trene girdiğimizde, belirli bir miktarda kontrol ve özgür iradeyi kaybederiz. Bizim bu dünyamız bir uzay aracıdır. Bu bağlamda "özgür seçimimiz" ve "kontrol" seçeneklerimiz de sınırlıdır. Hayatımızın çok erken dönemlerinden itibaren, yaşamın bir parçası olarak kabul etmemiz gereken belirli miktarda kader ve önceden belirlenmişlik olduğunu biliriz: büyüme, sağlık ve hastalık, üreme, olgunluk, yaşlılık ve ölüm. Astroloji, en azından, uzay gemisi Dünya'da zaman yolculuğumuz için bir rehberdir. En fazla, geçmişteki birçok olayla gösterildiği gibi, geleceğe dair inanılmaz bir pencere sağlayabilir.

Sue, geçmiş olayların astrolojinin geleceğe bir pencere sağladığını gösterdiğini öne sürdüğünde, selefi Evangeline Adams'ı aklında tutmuş olabilir. Evangeline, yaşamı boyunca İngiltere kralından Mississippi'deki fakir bir ortakçıya kadar binlerce destek aldı ve hepsi de onun güçlü bir astrolojik peygamber olduğunu doğruladı. Ve 1931'de, şöhretine ve ulusun şaşkınlığına katkıda bulunan iki bölümlü bir kehanet yaptı. Kehanetinin ilk bölümünde, Amerika'nın 1942'nin ilk aylarında savaşta olacağını öngördü. Tarih onun yanılmaz bir şekilde haklı olduğunu kanıtladı. Kehanetin ikinci bölümünde, bu yüzyılın son yıllarının, şu anda içinde bulunduğumuz yılların, dünya tarihindeki en tehlikeli yıllar olacağı konusunda uyardı. Tesadüfen, bu, Amerika'yı 1942'nin ilk aylarında savaşa sürükleyen olay olan Pearl Harbor'ın bombalanmasının elli altıncı yıldönümünde yazılıyor.

Peki ya kehanetin ikinci kısmı? Bunların tehlikeli zamanlar olduğunu söyleyebilir miyiz? Evangeline Adams, 1931'de, bu konuda herhangi bir fikre sahip olabilir miydi?

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Bölüm İki Bilimlerin Kraliçesi

Atom bombasının yıkıcı gücü? İnsanlığa karşı silah olarak kullanmak üzere kimyasal ve biyolojik ajan stokları oluşturacak ulusal bir lider öngörebilir miydi? Depremlerin artacağını veya sel ve kuraklığın birleşerek burada ve diğer ülkelerde İncil'deki kıtlık ve hastalık belalarını yaratacağını bilmesinin bir yolu var mıydı? Ve dünyanın dört bir yanındaki orduların sürekli, gergin olsa da, bir karşı karşıya gelme içinde olacağını bilebilir miydi? Bunların tehlikeli zamanlar olduğunu söylemek güvenlidir - aslında, dünya tarihindeki en tehlikeli zamanlar.

Şüphesiz, güneş, ay ve yıldızlar kadar uzak bir şeye inanmayı zor bulan, ancak yine de kendilerini neyin beklediğini bilmek isteyen kişiler var. Belki de cevap avucunuzun içindedir.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Bölüm İki Bilimlerin Kraliçesi

Bölüm Üç
Avucunuzun İçinde

İRLANDA'DAN KONT LOUIS LE WARNER DE HAMONsavaş ofisine doğru gidiyordu İngiliz hükümetinin merkezi olan Whitehall. İngiliz ordusunun en saygın subayı Horatio Kitchener'dan başkası tarafından çağrılmamıştı. Kont, Kitchener'ın edebiyat, dil ve müzik ile askeri tarih ve taktikler konusunda ciddi bir öğrenci olduğunu biliyordu ancak mareşalin onu askeri stratejiyi görüşmek üzere ofisine çağırmadığından oldukça emindi.

Kont, Kitchener'ın beklediği büyük, maun kaplamalı bir ofise götürüldü, masasının önünde gergin bir şekilde ileri geri yürüyordu. Sağlam yapılı biriydi ve bir askere yakışır şekilde kendini dimdik taşıyordu.

"Lütfen oturun," diye talimat verdi konuğuna.

Kont, odanın ortasına yakın düz arkalıklı sandalyelerden birine oturdu ve bekledi. Kitchener'ın odada dolaşmaya devam ederken, bir resmi düzeltirken, bir anlığına pencereden dışarı bakarken ve sonra hemen geri dönerken sergilediği görünüşte bitmeyen enerjiyi fark etti. Oturmaktan alıkoymak için neredeyse her şey. Kont, burada sınırsız enerji ve cesarete sahip ve muhtemelen en azından zekası kadar güçlü bir adam olduğu sonucuna vardı.

Kitchener aniden volta atmayı bıraktı ve Kont Hamon'a doğru döndü. "Acaba," dedi ve sonra durakladı, büyük bıyıklarını kıvırdı. "Acaba yapabilir misin..."—ve tekrar durakladı. "Geleceğim hakkında bilgi edinmek istiyorum," diye patladı sonunda.

Kont telaşsızdı. Bunu bekliyordu. Kont Louis le Warner de Hamon, 1866'da İrlanda'nın Dublin yakınlarında William Warner adıyla doğdu. Genç bir adamken, belirsiz bir aile soyunu petit Nor-

erkek asaleti ve günün modası olduğu üzere, kendisini kont olarak yeniden adlandırdı. Daha yakın zamanda, Yunanca kelimeden Cheiro adını almıştı*neşeli*, "el" anlamına geliyordu. Kitchener tarafından çağrılan Kont Hamon değil, Cheiro'ydu. Mareşal avucunun okunmasını istiyordu.

"Sağ elini göreyim," dedi Cheiro.

Kitchener elini sertçe uzattı. Cheiro ona baktı. "Bu biraz zaman alabilir," dedi. "Muhtemelen otursanız daha rahat edersiniz. Ben de öyle olacağımdan eminim."

Kitchener homurdandı ve bir sandalye çekti. Bu, liderlik için eğitilmiş ve sorumluluk almaya alışkın bir adamdı. Aslında, muhtemelen başka birinin ikna gücünden dolayı, "kader" gibi saçma bir şeyi bile düşünmüştü. Yine de, elini bir kez daha uzattı, avuç içi yukarı dönüktü.

Cheiro Kitchener'ın sağ elinin avucunu birkaç saniye boyunca dikkatlice inceledi. Sonra sol elini aldı ve onu da inceledi. Sonunda, adamın kendisine baktı ve gülümsedi. "Önümüzdeki yirmi yıl boyunca senin için başarı ve onurdan başka bir şey göremiyorum. Ülkedeki, belki de dünyadaki en seçkin adamlardan biri olacaksın. Ama ondan sonra hayatın büyük bir risk altında. Altmış altıncı yılında denizde bir felaketin gerçekleştiğini görüyorum. Ancak bu, mutlaka öleceğin anlamına gelmiyor. 1916 yılında su yoluyla seyahat etmezsen, daha da fazla şöhret ve zenginlik elde etmek için yaşayacaksın."

Kitchener elini çekti, bir an baktı, yumruk yaptı ve tekrar açtı. "Tüm bunları" diye sordu Kitchener, "sadece elime bakarak mı anlayabilirsin?"

"Efendim olduğunuz ve olacağınız her şey avucunuzun içinde yazılıdır."

Cheiro'nun her ayrıntıda haklı olduğu ortaya çıktı. Kitchener, okumasından dört yıl sonra Hartum'u alarak dünya çapında ün kazandı. Güney Afrika'da Boerlere karşı kendini daha da öne çıkardı. I. Dünya Savaşı'nın başında, İngiltere'nin savaş bakanı olarak atanan kişi artık Lord Kitchener olan Kitchener'dı. Ancak 1916'da Lord Kitchener, Cheiro'nun tavsiyesini ya unuttu ya da görmezden geldi ve çarın daveti üzerine, Almanya'ya karşı savaşta o ülkenin rolünü görüşmek üzere Rusya'ya yelken açtı. Kitchener, HMS kruvazöründeydi*Hampshire*ve gemi bir Alman mayınına çarptığında ve battığında hala İngiliz sularındaydı

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Üçüncü Bölüm Avucunuzun İçinde

ellerinin çoğunu kaybetti—ve Lord Kitchener. Cesedi asla bulunamadı.

Cheiro daha sonra Kitchener ile yaptığı röportajın kendi yorumunu dünyaya sundu. "Yaşam çizgisi," dedi, "normal koşullar altında uzun bir yaşam beklentisi veriyordu, ancak benim tahminim altmış altı yaşına denk gelen seyahat çizgisinin sonundaki haça dayanıyordu."1

Cheiro'nun kararlarını verdiği sürece*kehanet*ve on dokuzuncu yüzyılın sonunda, kehanet (ve her türlü kehanet) sadece saygın değil, aynı zamanda oldukça modaydı. Kuşkusuz, Cheiro zamanının en önde gelen el falcısıydı ve hala dünyanın tanıdığı önde gelen el falcılığı uzmanlarından biri olarak kabul ediliyor. En çok satan kitaplarında, el falının konunun psikolojik doğasını ortaya koyduğunu teorileştirdi, ancak Cheiro'nun zamanında, polis teşkilatları hala Bertillon'un parmak izlerinin fiziksel bir kimliklendirme biçimi olduğu teorisine alaycı bir şekilde gülüyordu. El falının kişilik tanımlayıcıları olduğu fikri, birkaç dikkate değer istisna dışında daha da az çekiciydi. Büyük Alman psikiyatrist Sigmund Freud, Cheiro'nun teorileriyle oldukça ilgilenmeye başladı. Freud'un bir öğrencisi ve çağdaşı olan Carl Jung, konsepti en zor hastalarından bazılarında test etti.

Cheiro, büyük ölçüde, sahneye çıkmasından çok önce belirlenmiş olan el falı kurallarını takip etti. Konuyla ilgili kişisel sorular sormazdı, ancak öncelikle tüm eli Fransız el falcısı Casimir D'Arpentigny tarafından belirlenen yedi ana sınıfa göre sınıflandırırdı. Oradan, avuç içi ve parmakların şekli, uzunluğu ve kalınlığı ile renklendirme not edilirdi, hepsi avuç içinde tek bir çizgi çizilmeden önce.

Ancak astroloji gibi el falı da uzun ve inişli çıkışlı bir tarihe sahipti. Cheiro bunun farkındaydı ve daha erken bir zamanda yaşamış olsaydı şeytanla ticaret yaptığı için idam edilebileceğini sık sık söylerdi. El falı ve ilgili sanatlara yapılan atıflar 1000'e kadar uzanabilirM.Ö., uygulamadan bahsedildiği yer antik Hindistan'ın Vedik yazıtlarıdır. İngiltere'de el falı üzerine bilinen en eski el yazması 1440'a dayanır ve Avrupa'da bu konuda yayınlanan ilk kitap 1475 tarihlidir. Adı,*El Falcılığı Sanatı*John Hartlieb tarafından yazılmıştır.

Ancak 1530'da el falı sanatı saldırı altındaydı. Kral VIII. Henry bizzat saldırıyı başlattı. O zamanlar dağılmış olan çingeneleri özellikle seçti.

Avrupa'nın her yerinde, Kral Henry sadece genel olarak çingenelere değil, özellikle el falı uygulamasına karşı olduğunu gizlemedi:

> [Çingeneler] kendilerine Mısırlılar diyen tuhaf bir halktır. Bu ülkeye gelmişler ve büyük gruplar halinde bir bölgeden diğerine dolaşıp insanları aldatmak için büyük, kurnazca ve sinsi yöntemler kullanmışlar, el falıyla insanların talihini görebileceklerini söylemişler ve böylece insanları paralarından dolandırmışlar ve ayrıca birçok iğrenç suç ve soygun yapmışlardır.2

Söylemeye gerek yok, el falı bakma sanatı hızla modası geçti. James I tahta çıktığında, kendi küçümsemesini ekledi ve bu uygulamayı sürdürenlere "şeytan tacirleri" olarak saldırdı. 1664'te, İngiliz yazar Richard Saunders, Londra'daki el falcılarını cezasız bir şekilde topa tutabilir, onları saçmalık ve küstahlıkla suçlayabilirdi.3

Sonraki 250 yıl boyunca el falı gizlice ve yalnızca hem hükümetten hem de kiliseden resmi kınama riskini göze alanlar tarafından uygulandı. Ancak on dokuzuncu yüzyılın başlarında el falı geri dönüş yapmaya başladı. Kraliyet ailesi kınamalarında daha az sertti, kilise ise daha geniş görüşlü görünüyordu. Paris'te, Madam Adele Moreau'nun o kadar çok müşterisi vardı ki onları geri çevirmek zorunda kalmıştı. Erkek meslektaşı daha önce bahsedilen Casimir D'Arpentigny'di. El falı sanatını yüzyıllardır süren kötü şöhretinden neredeyse tek başlarına kurtaran bu iki Fransız uygulayıcı, el falı sanatını yirminci yüzyıla taşıyacak olanların temellerini attılar. En ateşli ve yetenekli takipçilerinden biri Cheiro'ydu.

Yine de, 1900'lerin başlarında, tutum kabul etmekten çok hoşgörüydü. Şüphecilik seviyesi Atlantik'in her iki yakasında da hala yüksekti. New York'a ilk ziyaretinde, Cheiro'nun şöhreti ondan önce gelmişti ve*New York Dünya*şehrin önde gelen gazetelerinden biri olan , yeteneklerini kanıtlamak için. Güçlerini test etme girişiminde, yayıncı Cheiro'ya beş kişinin el izini sundu, hepsi de kendisi tarafından tamamen tanınmayan. El izleri arasında, yakın zamanda birkaç cinayetten hüküm giymiş olan kötü şöhretli bir doktor olan Dr. Meyer'in el izleri de vardı.

Cheiro baskıları inceledi ve şunları sağladı:*New York Dünya*beş kişiden dördünün "yaşam okumaları" ile aynı şey.*Dünya*Cheiro'nun yorumlarını yayınladı, hepsi doğrulukları bakımından ürperticiydi. Cheiro anında ünlü oldu. Sadece bu okumalar bile onun eşsiz yeteneğini kanıtlamaktan daha fazlasını yapardı, ancak yine de bir el izi daha vardı, Dr. Meyer'in.

Ne zaman*New York Dünya*Cheiro'nun bu adam hakkındaki profilini yayınlayan okuyucular şaşkına döndü. Dr. Meyer hakkındaki değerlendirmesi hem doğruluğu hem de ayrıntılarıyla şaşırtıcıydı:

> Bu adamın bir suç mu yoksa yirmi suç mu işlediği önemli değil. 44 yaşına girerken cinayetten yargılanacak ve ölüme mahkûm edilecek. Daha sonra zekasını ve hangi mesleği icra ettiyse onu suçtan para kazanmak için kullandığı ve amaçlarına ulaşmak için hiçbir şeyden kaçınmadığı görülecek. Ölüm cezasına çarptırılacak. Ancak elleri bu şekilde sonlanmayacağını gösteriyor. Yıllarca yaşayacak ama hapiste.

Ünlü seri katil, güvenilir bir aile hekimi, kâr amacıyla en az bir düzine hastayı zehirlemişti. Elektrikli sandalyede idam edilmeyi bekleyerek ölüm sırasındaydı. Cheiro, ölüm cezasının infaz edilmemesi meselesi hariç, özelliklerini, hatta cezasının süresini bile mükemmel bir şekilde belirlemişti. Bu noktada, basın ve halk şüpheciydi. Meyer'in sandalyeden kurtulma şansı yok gibiydi.

Planlanan infazından bir hafta önce Meyer, Cheiro ile konuşma fırsatı verilmesi için yalvardı. İzin verildi ve Cheiro katil ile konuşmak için Sing Sing hapishanesine gitti. Bu sırada Meyer titreyen bir korku kütlesine dönüşmüştü. Tek düşüncesi Cheiro'nun tahmin ettiği gibi ölmek mi yoksa ölümden kurtulmak mı olduğuydu.

"Ellerine bakayım" dedi Cheiro.

Meyer hızla ellerini uzattı. "Şu korkunç şeyi görebildin mi?" diye sordu, ölümünün aracı olacak elektrikli sandalyeye atıfta bulunarak.

"Hayır, görünmüyor." Cheiro, baktığı şey karşısında açıkça afallamıştı. "Aman Tanrım, bu ellerde ne kadar da kötülük var."

"Bunu bana söylemene gerek yok," diye çıkıştı Meyer.

"Korkuyor musun, Meyer?" diye sordu Cheiro.

"Bu yaşayan bir kabus. Hissettiğim dehşeti anlatacak kelime yok."

"Ama kurbanlarınız için değil."

"Asla bilmiyorlardı" diye cevapladı Meyer. "Hızla, neredeyse acısız bir şekilde öldüler, ama bu iğrenç, insanlık dışı."

Cheiro ayağa kalktı ve hücre kapısına doğru yürüdü. "Ne kadar da kötü bir hayvansınız, Dr. Meyer"

"Ne düşünürsen düşün," diye çıkıştı Meyer, "ama gazetede yazılanlara, yani sandalyeden kurtulacağıma hâlâ inanıyor musun?"

Gardiyan hücre kapısını açtı ve Cheiro uzun, boş koridora çıktı. Kısa bir süre durakladı, sonra dehşete kapılmış mahkûma döndü. "İdam edilmeyeceksin, Meyer, ama keşke idam edilseydim dediğin zamanlar olacak. Kafesteki günlerinin geri kalanı çok tatsız olacak. Geceler, seni temin ederim, daha da kötü olacak."

Cheiro dairesine döndü. Meyer ile yaptığı konuşmanın hikayesi yayınlanmıştı, ancak infaz günü sayısı bire geri sayım yapıp ardından gece yarısına doğru acı dolu saatlik geri sayıma dönüştüğünde, en azından muhabirlerden biri*New York Dünya*Cheiro'nun tahminine inanmadığını duyurmak için gazeteden erken ayrıldı ve Cheiro'nun dairesinin yakınında bir pozisyon aldı, böylece Meyer öldüğünde el falcısının mahcup yorumlarını ilk duyan kişi olabilirdi. Yaklaşık 10:00'daÖĞLEDEN SONRAİnfaz akşamı Cheiro'nun kapı zili çaldı. Kapıyı açtığında muhabirin elinde kalem ve not defteriyle basamaklarda durduğunu gördü.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu Cheiro nazikçe.

"Ben övünmeye geldim" dedi muhabir kısaca. "Meyer gece yarısı ölüyor."

"Anlıyorum. Peki, ne söylememi istiyorsun?"

"Sahtekar olduğun. Birkaç şanslı tahminde bulunduğun ama büyük tahminde başarısız olduğun."

Cheiro saatine baktı. "Hala iki saat var," dedi.

Muhabir cevap veremeden, sokaktan gelen bir gazeteci çocuğun bağırmasıyla sözleri kesildi.

"Ekstra, ekstra, her şeyi okuyun! Meyer sandalyeden kurtuldu! Yüksek Mahkeme

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Üçüncü Bölüm Avucunuzun İçinde

bir kusur bulur! Her şeyi okuyun!"

Muhabir, hemen ona bir gazete getiren gazeteci çocuğa selam verdi. "Buna inanmıyorum" diye homurdandı muhabir.

"Elbette hayır," diye cevapladı Cheiro ve ekledi, "çok üzücü."

Başarılarına rağmen, Cheiro'nun şöhret ve zenginliğe giden yolu her zaman pürüzsüz değildi. "Londra'da bir ay bile kalmamıştım," diye yazdı, "bir Katolik rahip, kendi istekleri dışında bana danıştıkları için tüm bir aileye af vermeyi reddetti." Ve Amerika'daki ilk yılında, iki din adamı onu ziyaret etti, ikisi de başarısının yalnızca şeytanın aracılığına bağlı olduğuna ikna etmeye çalıştı. Bunlardan biri, kötü olanla olan ilişkisini geri çekmesi durumunda ona küçük bir maaş karşılığında din adamı olmayı teklif etti.

Ancak onu kiliseyle en çok belaya sokan şey şeytanla yaptığı varsayılan bir ittifak değil, İncil'deki bir pasajın yorumlanmasıyla ilgili bir anlaşmazlıktı. Standart Kral James versiyonunda, Eyüp 37:7 şöyle der: "Herkesin elini mühürler: böylece herkes onun işini bilsin." Cheiro ve el falcıları, orijinal İbranice'nin şöyle olduğunu ısrarla savundular: "Tanrı, bütün insanların işlerini bilmeleri için bütün insan oğullarının ellerine işaretler ve işaretler koydu." Cheiro'nun binlerce müşterisi, elbette, onun versiyonunu kabul etti ve kilisenin el falının ilahi ilhamla yapıldığını kabul edemeyecek kadar inatçı olduğunu hevesle savundu.

İster ilahi bir ilham olsun ister olmasın, Cheiro'nun kehanetlerinin kaydı gerçekten şaşırtıcıdır. Boer Savaşı'nı ve Kraliçe Victoria'nın ölümünü iki yıl önceden haber vermiştir. Paris'te Pers Şahı'na yönelik bir suikast girişimini engellemiş ve İtalya Kralı Umberto'nun suikastını ise engelleyememiştir. Danışma listesi, zamanın "kim kimdir"i gibi okunmaktadır. Mark Twain'den Başkan Grover Cleveland'a ve Rusya Çarı'na kadar döneminin en büyük ve en ünlü isimlerine tavsiyelerde bulunmuştur. İki kez savaş muhabiri ve İngiliz istihbarat ajanı olmuş ve şaşırtıcı bir şekilde ünlü Alman savaş casusu Mata Hari'nin sevgilisi olmuştur. Cheiro'nun Hollywood'a göç edip sinemanın en büyük yıldızlarına danışman olması neredeyse uygun görünüyor. 1936'da orada öldü. Sessiz bir ara sokaktaki evi, altmış yıl sonra bile meraklıları kendine çekiyor.

Cheiro, birinin ne yapması gerektiğine dair ilginç bir fikir bıraktı.

el falı mesleğini (ya da belki de meşgalesini) üstlenmesi gerekecekti. "Sorumlu bir el falı uzmanının sahip olabileceği en önemli özellik," dedi, "alçakgönüllülüktür. Konuşmamanın ne zaman daha nazik ve daha Hristiyanca olduğunu bilmek alçakgönüllülüktür."

Peki sadece ellerin avuç içleri mi okunabiliyor? Bazılarına göre başınızdaki şişlikler geleceğinizi ortaya çıkarabilir (*frenoloji*); ve karakterin yüzün şekli ve hatları tarafından belirlenebileceğine inananlar da var (*fizyonomi*). Sonuç olarak, deneyimli bir göze göre her birimiz açık bir kitap gibi görünürüz.

Amerikan Devrimi sırasında, Zürih'ten Johann Kaspar Lavater adlı bir din adamı ve mistik, vurgusunu el falı yerine, sonunda fizyonomi olarak bilinen yeni bir "bilime" kaydırdı. Tüm paranormal uygulamalar bir şekilde gelecekle ilgilenirken, Lavater en çok karakteri tanımlamakla ilgileniyordu. Kişinin karakterinin, onun gelecekteki çabalarının en olası anahtarı olduğunu düşünüyordu.

1770'e gelindiğinde Lavater sürecini iyileştirdi ve sürecini kesin bir bilim seviyesine çıkaracağını umduğu bir kitap yazdı ve yayınladı. Kitap, *Fizyognomi Parçaları*, halk arasında hemen bir başarı elde etti ancak fizyonominin bilim camiası tarafından kabul görmesini sağlayamadı. Lavater'in fikirleri yine de modern adli bilimin öncüsüydü. "İnsanın elleri de yüzleri kadar çeşitli ve farklıdır... tıpkı birbirine tamamen benzeyen iki yüz bulmak imkansız olduğu gibi, elleri birbirine mükemmel şekilde benzeyen iki insan bulmak da imkansızdır." diye yazmıştı. Yaklaşık 200 yıl sonra, Bertillon'un parmak izi kavramları onun yüzde 100 haklı olduğunu kanıtlayacaktı.

Ancak Lavater aşikar olanın çok ötesine geçti. En derin insan özelliklerinin bile insan yüzünden keşfedilebileceğine inanıyordu. Belli yüz özelliklerinin zihin gücünü veya bunun eksikliğini gösterdiğini cesurca ilan etti. Bir kişiyi kararlı, çalışkan ve samimi ilan ederken, bir diğerini güçlü, cesur ve belagatli ama zarafetten yoksun ilan ederdi. Samimiyet, metanet, mizah, azim, algı ve hatta şiirsel deha gibi nitelikler Lavater için aşikardı ve çalışmaları hiçbir zaman "gerçek bilim" statüsüne ulaşmasa da,

görüşler on dokuzuncu yüzyıl bilim insanları tarafından ortaya atılmış ve günümüzün karakter analizinin temeli haline gelmiştir. Büyük doğa bilimci Charles Darwin, kitabında,*Erkeklerde ve Hayvanlarda Duyguların İfadesi*, Lavater'in kavramlarını oldukça faydalı buldu. İtalyan antropolog Paolo Mantegazza yüzü üç bölüme ayırmaya kadar gitti: alın, burun ve burun tabanından çene ucuna kadar olan alan. Bundan bazı ilginç genellemelere ulaştı, bunların çoğu bugün hala bizimle. Alnın ne kadar uzun olduğunu, kişinin o kadar zeki olduğunu; burnun ne kadar uzun olduğunu, enerjik ve güçlü olduğunu; ağız ve çenenin ne kadar uzun olduğunu, kişinin o kadar kararlı ve inatçı olma ihtimalinin yüksek olduğunu belirtti.4

Lavater gibi bir mistikten gelen bu tür sonuçlar şüpheyle karşılandı, ancak bir antropoloğun ağzından, kriminologlara suçluların açıkça tanımlanabilir fiziksel tiplere sahip olduğunu iddia etme cesaretini verebilirdi. Sonunda, bir hırsızın "kulp şeklinde" kulakları veya bir katilin "başparmağı" gibi kavramlar var olmaktan çıkarıldı, ancak Lavater'ın kavramının kalıntıları hala ortalıkta ve ara sıra gizlice bize yaklaşıyor.

Yakın zamanda bir arkadaşım, ortak bir tanıdığımın hatırı sayılır bir yeteneğe sahip bir avcı olduğunu söyledi. Söz konusu adamın çok rekabetçi olduğunu biliyordum, ancak bu açıklama beni gerçekten şaşırttı. Noel Baba'nın elflerinden biri için merkezi kadronun seçeceği birine benziyordu. Parıldayan bir kişiliğe ve zeki bir tavra sahipti ve dahası, onun derin bir maneviyata sahip bir adam olduğunu biliyordum.

"Şaka yapıyorsun" dedim, "Avcıya benzemiyor."

"Bir avcı olmak için nasıl görünmen gerekiyor?" diye sordu arkadaşım. 200 yıl önce kurulmuş bir stereotip tuzağına yakalandığımı biliyordum.

<><><><><><><><><><><><>

Frenoloji uygulaması bir hekim tarafından başlatıldı. Doktorunuz dışında pek çok kişinin kafanızda olabilecek şişliklere pek dikkat etmeyeceğini düşünürsek, bu pek de şaşırtıcı değil. Franz Joseph Gall 1758'de Almanya'nın Baden kentinde doğdu, Strassburg'da tıp okudu ve tıp pratiğine Viyana'da başladı. Lavater'in hayranı olan

Ancak o, eğitimli bir bilim adamıydı ve frenoloji teorilerini kapsamlı araştırmalara dayanarak geliştirdi.

Gall için, kafadaki çıkıntıların dikkatli bir şekilde incelenmesiyle karakterin okunması çok mantıklıydı. Gall, okul çocuğuyken en seçkin bilginlerin kafanın şekliyle ilgili "tuhaflıklar" gösterenler olduğunu fark etti. Bu şekillerin, beynin belirli yüzey alanlarının gelişimindeki varyasyonların sonucu olması gerektiğini düşündü. Daha sonra, Lavater'in bir öğrencisi olarak (ve o günün tıbbi uygulamalarına uygun olarak), teorilerine Lavater'in fizyonomiye uyguladığı aynı gerekçeleri uyguladı. Fizyonomide, yüz görünümü veya oluşumları, temsil ettikleri görünen özelliklerle karşılaştırıldı. Gall, frenolojide kafatasını üç ana bölgeye ayırdı, sonra bu bölgeleri belirli genişlemelerle tanımlanan bir dizi başka bölgeye ayırdı. Gall, bu genişlemelerden yirmi altısını listeledi ve bunları aynı belirgin çıkıntılara sahip kişilerin özellikleriyle karşılaştırdı.

Gall'in bir müridi olan Johann Kaspar Spurzheim adlı bir başka Viyanalı doktor, bu "düzensiz" alanları yaklaşık kırk bir ayrı bölüme çıkardı. Evine oldukça yakın duran ve kendi hastalarından veya kendisine gönderilen kafataslarından çalışan Gall'in aksine, Spurzheim gösterisini bir bakıma yola çıkardı ve frenolojinin faydaları hakkında geniş çapta dersler verdi. İskoçya'dayken, George Combe adlı bir avukat Spurzheim'in derslerinden birini dinledi ve o kadar etkilendi ki, uygulamayı Amerika'ya getirmede etkili oldu.

Gall frenolojiyi sıklıkla "kehanetin bilimsel bir biçimi" olarak adlandırdı ve kendisi ve Spurzheim bu uygulamayı en azından daha geniş bilimsel topluluk için bir nebze kabul edilebilir hale getirebilirdi. Ne yazık ki, sistem Orta Avrupa'daki bir sürü şarlatan ve dolandırıcı tarafından o kadar kötü bir şekilde kötüye kullanıldı ki, tüm kavram büyük ölçüde olumsuz basının bombardımanı altında gömüldü. Gall'in kendisi de meslektaşları ve rahipler tarafından saldırıya uğradı ve alay konusu oldu. Viyana'daki dersleri, giderek büyüyen bir muhalif kadro tarafından sık sık susturuldu.

Zamanın mizacına bakılırsa, bu Gall'in asil deneyinin sonu olabilirdi; ancak göreceğimiz gibi, bize kim olduğumuzu, ne olabileceğimizi ve bunların ne zaman ve nasıl gerçekleşeceğini söylemeyi vaat eden psişik bilimlerin hiçbiri,

Yer almak çok zor bırakılabilir. Frenoloji, el falı gibi, on dokuzuncu yüzyılın başlarında yavaş yavaş geri dönüş yapmaya başladı ve bugün frenoloji tüm psişik bilimler arasında en popüler olanlardan biri olarak yer alıyor.

Bunlara, geleceği tahmin etmek amacıyla vücuttaki benlerin incelenmesi, büyüklükleri, şekilleri, renkleri ve vücuttaki yerleri ile alın çizgilerinin belirli burçlara göre yorumlanması da eklendiğinde, sanki medyumluk yeteneğine sahip olan herkesin okuyacağı birer kitapçık gibi vücutlar ortaya çıkıyor.

<><><><><><><><><><><>

Bir zamanlar hem kara hızı rekorunu hem de su hızı rekorunu elinde bulunduran Donald Campbell, dünya çapında muazzam cesaret ve beceriye sahip bir adam olarak tanınıyordu. 4 Ocak 1967 sabahı, ünlü sürat teknesini aldı,*Mavi kuş*, İngiltere'nin Lake District bölgesindeki Coniston Water'a. Campbell, Atlantik'in kendi tarafında su hızı rekorunu korumaya kararlıydı ve bunu yapmanın bir yolu da hala elinde tuttuğu rekoru geliştirmekti. Amerikalı rakipler, su hızı rekorunu Amerika Birleşik Devletleri'ne geri getirme girişiminde bulunmak için çoktan sıraya girmişlerdi. Bu, tüm olası yarışmacıları caydıracak koşu olacaktı.

Campbell süperşarjlı motorları çalıştırdığında Coniston Water cam kadar pürüzsüzdü*Mavi kuş*. En ufak bir esinti belirtisi yoktu. Koşullar, onun önleyici bir koşu olmasını umduğu şey için mükemmeldi. Büyük tekne göle açıldı ve başlangıç pozisyonuna manevra yaptı. Bir an sonra,*Mavi kuş*Suyun üzerinde hızla ilerliyordu, hız göstergesi saatte 300 mil gibi sihirli bir hıza doğru yaklaşıyordu.

Dünya çapında milyonlarca sürat teknesi hayranı, daha sonra ne olduğunu gösteren filmi izledi. Saatte 300 mil hıza çok az kala, teknenin pruvası*Mavi kuş* havaya kaldırıldı. Korkunç bir ölüm balesinde, tekne tam bir geriye takla attı ve göle daldı, sanki kibrit çöplerinden yapılmış gibi parçalandı. Birkaç saniye içinde battı ve hızla 140 fit derinliğe düştü. Dalgıçlar gövdenin parçalarını kurtarmayı başardılar, ancak Donald Campbell'ın cesedi asla bulunamadı.

Herkes Campbell'ın bu koşuda elinden geleni yapacağını, teknesini ve kendisini sonuna kadar zorlayacağını biliyordu. Sadece en yakın arkadaşlarının bildiği şey, onun ''işaretlere'' inanan bir adam olduğuydu ve talihsiz koşudan sadece iki saat önce Campbell, şansını kamlarda aramaya karar vermişti. Kart destesini açtı ve ikisini çekip açtı. Kıza ve maça asına baktı.

"İlginç," dedi izleyen arkadaşlarına, "bunlar Mary, Queen of Scots'un idamından önceki gece çektiği iki kart." İki kartı desteye geri koydu ve tekneye fırlattı. "Ailemden birinin çok yakında öleceğinden korkuyorum."

Campbell kartların kendisini gösterdiğinden endişeleniyorsa, buna dair hiçbir işaret vermedi. Yine de, Campbell'ın bile servetini hesaplamak için kullandığı standart 52 kartlık iskambil destesinin tarottaki 78 karta dayandığını bildiği şüphelidir. Kökenlerinin farkında olsaydı, kartlara kulak verebilir ve hatta bugün hayatta bile olabilirdi.

Tarot kartlarının kökeni hiçbir zaman tam olarak açıklanamamıştır, ancak uzun bir geçmişleri vardır. Bazı uzmanlar bunların Çin kehanet çubuklarından evrimleştiğine inanır; diğerleri ise bunların eski Mısırlılar tarafından kullanılan efsanevi Thoth Kitabı'nın sayfalarından uyarlandığını iddia eder. Kaynakları ne olursa olsun, özellikle geleceği tahmin etme amacıyla tasarlanmış gibi görünüyorlar.

Avrupa'daki görünümleri yaklaşık olarak M.Ö. 1000'li yıllara kadar uzanmaktadır.Reklam1300'lü yıllardan kalmadır ve genellikle kendilerine statü kazandırmak için "Küçük Mısır"dan geldiklerini iddia eden gezgin çingene kabilelerine atfedilir. "Mısırlı" kelimesini "çingene" olarak kısaltan şakacı kimdir bilinmez ama bu isim yerleşmiş ve kâhin ve haklı ya da haksız bir şekilde hırsızın eşanlamlısı haline gelmiştir. Daha önce belirtildiği gibi, çingeneler el falındaki yetenekleri nedeniyle Kral VIII. Henry'nin gazabına uğramışlardır ama o zamanlar da şimdi de dünyanın hiçbir yerinde tarot kartları destesi olmayan ve bu kartları yorumlamada yetenekli birileri olmayan kendine saygılı bir çingene topluluğunun olmadığı konusunda bahse girilebilir.

Görünüşe göre kartların kendileri Avrupa'da ortaya çıkana kadar "tarot" olarak adlandırılmamıştı. Her deste veya paket, 56'sı modern bir oyun destesine benzeyen "takım" kartları olan 78 karttan oluşuyor, fark şu:

takımların aslen kılıç, kupa, madeni para ve cop olduğu. Her takımda ayrıca mahkemeyi temsil eden 4 kart vardı (3'e karşı): kral, kraliçe, at ve vale. Destenin geri kalanı 10'dan 1'e düştü, ikincisi astı. Ek 22 kartın hepsi sembolik resimler taşıyordu.

Modern bir destedeki tarottaki 22 ek kartın her zaman aynı olmadığı belirtilmelidir. Yüzyıllar boyunca belli başlı kültürel farklılıklar ortaya çıkmış gibi görünse de tipik bir liste şu şekilde olabilir:

1. Jonglör
2. Baş Rahibe
3. İmparatoriçe
4. İmparator
5. Başrahip
6. Aşıklar (Bond filminde çok büyük)
7. Araba
8. Adalet
9. Münzevi
10. Servet
11. Güç
12. Asılmış Adam
13. Ölüm
14. Ölçülülük
15. Şeytan
16. Yıldırım
17. Yıldızlar
18. Ay
19. Güneş
20. Yargılama
21. Dünya
22. Aptal5

"Büyük arkana" olarak bilinen bu kartların kehanet sürecinde özel bir önemi vardır. Bazen, kartlar dağıtılırken, ortaya çıkarlar

ters çevrildiğinde, kehanet genellikle kötüye doğru değişir. Destedeki kalanlar veya renk kartları "küçük arkana" olarak bilinir ve kendi yorumlarına sahiptir.6

Başlangıçta, kartlar kesinlikle falcılık içindi, ancak Fransızlar takımları artık bilinen kupa, sinek, maça ve karo ile değiştirdiler ve maça kılıçların, sopaların, kupaların ve karoların yerini aldı. Kart oyunlarının gelişmesi belki de kaçınılmazdı, ancak bu birkaç soruna yol açtı. Orijinal tarot kartlarının hepsi tek bir şekilde basıldı - yani her kartın bir üstü ve bir altı vardı. Daha önce belirtildiği gibi, kartın doğru tarafı yukarı veya ters olarak dağıtılmasının kehanetlerde farklı bir anlamı vardı. Bunun oyunlar açısından hiçbir önemi yoktu, bu yüzden günümüzde bilinen ters çevrilebilir veya "üst-üst" stil benimsendi. At düşürüldü ve Soytarı joker oldu. Büyük arkananın geri kalanı elendi, deste 52 "oynanabilir" karta düştü ve dönüşüm tamamlandı.

Ancak tarot, kehanet aracı olarak büyük ölçüde bozulmadan kalmıştır. Müritler, tarot'un yapısında "gizemlerin anahtarını" sağlayan ve "insanın, evrenin ve Tanrı'nın gerçek doğasının sırrını" barındıran bütün bir semboller sistemi görürler.7 Ancak, hemen hemen tüm psişik bilimlerde olduğu gibi, popülerliğin artması Tarot'un kiliseyle neredeyse kaçınılmaz bir yüzleşme anlamına geliyordu. Çatışmadaki ilk salvo 1377'de bir İsviçreli rahip tarafından ateşlendi. Onun sorunu sadece tarot kartlarıyla değil, genel olarak oyun kartlarıyla ilgiliydi. Rahibin hoşnutsuzluğuna rağmen, kınamanın oyun kartlarının veya tarotun kullanımının büyümesi üzerinde çok az etkisi olduğu anlaşılıyor. Tarot, Avrupa'nın her yerindeki kraliyet saraylarında göründü ve soyluların şatolarında sabit bir yer tutuyordu. Fransa Kralı VI. Charles, aslında sanat eseri olarak ünlenen üç deste kartın resmini sipariş etti.

Bu kartlardan bazıları popüler James Bond filminin konusunun ayrılmaz bir parçası olarak ortaya çıktı *Yaşa ve Ölmesine İzin Ver* New Orleans ve Karayipler'de geçen hikaye, geleceği kartlardan tahmin etme gücüne sahip genç bir rahibenin yeteneği etrafında dönüyor. Tarotun gerçek inananlar üzerindeki etkisine dair etkili, ancak biraz basit bir bakış açısı.

Ancak kilise pes etmeye niyetli değildi. 1423'te Siena'lı Aziz Bernadin tarota bir saldırı düzenledi ve bu saldırı aslında sayısız deste kartın yakılmasıyla sonuçlandı. Bu sefer savaş dini bakış açısının lehine gidiyor gibiydi. Avrupa'nın siyasi ve dini liderleri genel olarak kartların kullanımını engellemeye çalıştılar. Bir süre kartların ithalatı hem Viyana hem de İngiliz kralları tarafından yasaklandı.

Ancak diğer psişik bilimlerde olduğu gibi, tarot da büyük ölçüde saygı duyulan Fransız yazar Antoine Court de Gebelin'in çabaları sayesinde geri dönüş yaptı. 1773 ile 1784 yılları arasında yayınlanan, Eski ve Yeni Dünyaları karşılaştıran anıtsal bir eserin sekizinci cildinde Gebelin, "Tarot'un Şöhreti" başlıklı bir bölüm ekledi. Tarot'a olan coşkusu sınırsız görünüyordu, onu "antik Mısır'ın en saf ve ilginç doktrinleriyle ilgili bir eseri" olarak görüyordu. Belki de tarot için krediyi Mısır Thoth Kitabı'na veren Gebelin'di. Gebelin, tarotun herkesin elde etmek için istekli olması gereken büyülü bir öğrenme ve bilgelik kaynağı olduğuna inanıyordu, çünkü "geçerliliği olan ve yürürlükte olan (antik zamanlarda) modern zamanlarımızda da mevcuttur."8 En azından büyük bir Fransız liderin de aynı fikirde olduğu anlaşılıyor.

Napolyon Bonapart'ın her savaşından önce kendisine tavsiyelerde bulunması için Marie Lenormand'ı (James Bond'un gölgeleri) işe aldığı söylenir. Tasarımlarına aykırı şeyleri tahmin ettiği için onu iki kez zindana atmış olsa da, kendisi ve Josephine neredeyse dini bir inançla kartları okumasına güvenmiş gibi görünüyorlar. Ne yazık ki, ya bir iple ya da bir kurşunla öleceği kehanetini görmezden geldi.

Tarot kullanımı on dokuzuncu yüzyıla kadar genişlemeye devam etti ve hatta yeni ve öngörülemeyen özellikler kazanmaya başladı. 1856'da, kendisine Eliphas L'evi adını veren bir Fransız, tarotu, ikinci veya üçüncü yüzyılda Yahudi mistikleri tarafından ortaya atılan bir okült düşünce sistemi olan Kabbala ile ilişkilendirdi. 1887'de Londra'da, Altın Şafak Hermitik Tarikatı kuruldu. Bu grup L'evi'nin öğretilerinden bazılarını takip etti ancak kendi yorumlarını ekledi. Büyük arkana'nın 22 kartı, Kabbala'nın Kutsal Ağacı'nın 22 yolu ve İbrani alfabesinin 22 harfiyle bir

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Tanrı, insanlık ve evren arasında doğrudan bir ilişki olduğunu gösterme girişimi. Hermitik Tarikat'ın hala taraftarları var.

Günümüze gelindiğinde, kartların çeşitli tasarımları ve çelişkili yorumları tarot çalışmasını zorlu ve zaman alıcı bir çaba haline getirebilir. Sadece gerçekten adanmış uygulayıcılar bu görev için dayanıklılığa sahiptir. Aliette adında bir Fransız berber ve peruk üreticisi tarot hakkında bir dizi çok popüler kitap yazdı. Metninde şu uyarıda bulundu: "Kartların gizemlerini otuz yıldan fazla bir süredir inceliyorum ve ancak şimdi onları en gerçek ve en derin düzeyde anlamaya başlıyorum."9

Kartların, avuç içinin veya yüz ve baş şeklinin incelenmesi, kişinin uymayı seçtiği belirli disiplinin yalnızca bir yönüdür. Tüm bu aktivitelerde örtük olan, okumayı yapan kişinin sezgisel doğasıdır. Cheiro'nun Lord Kitchener'ın avucundaki "seyahat çizgisini" geçen çizgilere ilişkin açıklamasını kolayca anlayabilir ve hatta bir tür ölçeğin onu altmış altı yaşına nasıl getirebileceğini görebiliriz. Peki mareşalin avucunda Cheiro'ya denizde seyahat etmekten kaçınması gerektiğini söyleyen ne vardı? Öte yandan (kasıtlı bir kelime oyunu değil), kartlarla acemi olan Donald Campbell, kartların öngördüğü şeyin kendi felaketi olduğunu fark edecek kadar hassas değildi.

Her durumda, psişik zihnin psişik bilime itibar kazandırmanın anahtarı olduğu anlaşılıyor. Bir sonraki bölümde, belki de tüm psişik zekaların en büyüğüyle tanışacağız ve içinde yaşadığımız zaman hakkında bir şey söyleyip söylemediğini keşfetmeye çalışacağız.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Üçüncü Bölüm Avucunuzun İçinde

Previous Page Sayfa: 48 Jump Next Page

BÖLÜM İKİ
PSİKİK ÖRÜNTÜLER

Satranç tahtası dünyadır,
Parçalar evrenin olaylarıdır, oyunun kuralları
ise doğa yasaları dediğimiz şeylerdir.

Diğer taraftaki oyuncu bizden gizli.
Thomas Henry Huxley, *Toplanan Denemeler*

AYDINLIK BİR PAZAR SABAHIYDIDışarıda, muhteşem sonbahar renkleri parlak bir yaz sonu güneşiyle daha da parlak hale gelmişti. Mütevazı evin içinde, tipik bir orta sınıf koca, rahat bir futbol öğleden sonrası ve en sevdiği atıştırmalıklar için her şeyi yerleştiriyordu. Karısı (ona Gayle diyelim) kısa süre sonra kiliseden eve gelecekti ve akşam yemeğinden sonra maça gitmekte gecikme istemiyordu.

Aniden ön kapı açılıp kapandı. Saatine baktı. Bir saat daha eve gelmemeliydi ve çocuklar onsuz eve gelemezdi. İninden oturma odasına koştu ve karısını gördü, paltosu hala üzerindeydi, kanepede oturmuş sessizce ağlıyordu.

"Tatlım," dedi aceleyle yanına yaklaşırken, "ne oldu? Neyin var?"

Aklının bir köşesinde mahalledeki birinin karısının "hassas" yeteneklerinin farkına varıp onu üzecek bir şey söylediğine dair bir şüphe vardı. Yanılıyordu.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BİRİNCİ BÖLÜM PSİKİK BİLİM
Üçüncü Bölüm Avucunuzun İçinde

Gözlerinden yaşları silerek ona baktı. "Stephanie," diye fısıldadı, "Stephanie'de çok kötü bir şeyler var."

Stephanie, kilise görevlilerinden birinin on iki yaşındaki kızıydı. Küçük çocuklara piyano çalan ve genellikle odada bulunarak herkesin gününü aydınlatan zeki ve yetenekli bir kızdı.

"Stephanie?" diye yankıladı. "Neyin var... Yani, bir şeylerin yanlış olduğunu nasıl biliyorsun? Hasta mı? Babası mı...?"

"Hayır, hayır," dedi, elini hayal kırıklığıyla sallayarak. Sonra ona baktı, ciddi bir şekilde. "Nasıl bildiğimi bilmiyorum," dedi, "ama o küçük kızın midesinde korkunç bir sorun var."

"Ah, anladım," dedi karısının omzuna hafifçe vurarak. "Al, ceketini alayım."

Aslında hiç görmemişti ama yeterince uzun süredir evlilerdi ve ne zaman geri çekilip onu "sorunu" dediği şeyle boğuşmaya bırakması gerektiğini biliyordu. Ama içten içe biraz hasta hissediyordu. Karısının bu "izlenimleri" aldığında yanıldığını hiç bilmemişti.

İki hafta sonra, küçük Stephanie korkunç mide kramplarından şikayet etmeye başladı. Ebeveynleri, tüm olağan ev ilaçlarını denedikten sonra onu hastaneye götürdüler. Keşif ameliyatı, çocuğun midesinde zaten iç organlarının çoğunu etkileyen büyük bir tümör olduğunu ortaya çıkardı. Sonraki ayın sonunda, ölmüştü.

Gayle neredeyse ebeveynleri kadar yıkılmıştı. Çocuğu kurtarmak için yapılabilecek hiçbir şey yoksa, neden yaklaşan acıyı bilmek zorundaydı, diye merak etti. Daha da kötüsü, bir şekilde sorumlu olabilir miydi? Küçük kızın karnındaki karanlık kütlenin görüntüsü tamamen davetsizce aklına gelmişti. Zihnine saplanmıştı ve aniden farkına varması onu güçsüz ve titrek bırakmıştı, sanki Stephanie çoktan ölmüş gibi ani bir hüzün dalgasıyla. Dehşete kapılmış ve öfkelenmiş bir şekilde dönüp kiliseden kaçmıştı. Kaçınılmazı beklemekten ve acıyı ikinci kez yaşamaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Stephanie'nin ölümünden birkaç hafta sonra Gayle, yine duygusal bir karmaşa içinde kiliseden eve geldi. Mahalledeki genç bir baba olan Bill, o sabah karısı ve iki kızıyla kilisedeydi.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER

Bill'in karısı hamileydi ve ikiz beklediği söylenmişti. İkisi de sevinçten ışıldıyordu, herkesle iyi haberi paylaşmak için can atıyorlardı.

Gayle gülümsemiş ve onları tebrik etmişti, ama sonra eve koşup kocasına Bill ile el sıkışırken bir korku hissinin kendisini ele geçirdiğini söyledi. "Sadece onu omuzlarından tutup çok, çok dikkatli olmasını söylemek istiyordum."

Sonraki hafta, hava muhafızında görevli bir subay olan Bill, iki haftalık bir eğitim görevi için evden ayrıldı. Bir daha asla geri dönmedi. Eğitim programının ikinci gününde, Bill'in mürettebatı rutin bir su üstü uçuşuna çıkmıştı. Bir şeyler ters gitti ve uçak okyanusa daldı ve gemideki herkesi öldürdü.

Birçok yönden, bu deneyim daha da acı vericiydi. "Ona neden söylemedim?" diye sordu kocasına.

"Ona ne söyleyeceğim?"

"Bilmiyorum... bir şey."

Elbette ona söylemiş olabilir, ancak tarih, arkadaşlarını, akrabalarını, müşterilerini ve hatta yabancıları yaklaşan felaket konusunda uyarmaya çalışan ve uyarılarının görmezden gelindiği medyum örnekleriyle doludur.

Gayle o zamanlar uzmanların dediği gibi bir adamdı.*tesadüfi kahin*. O, yalnızca ara sıra -ve bazen yaşamları boyunca yalnızca bir kez- bir tür psişik farkındalık deneyimleyen birçok medyumdan biriydi. Tüm tesadüfi görücüler gibi, izlenimlerin ne zaman geleceği veya ne hakkında olabilecekleri konusunda hiçbir kontrolü yoktu. Bunların her zaman yanlarında karanlık bir trajedi (ve neredeyse her zaman ölüm) getirmelerinden derinden rahatsız olan Gayle, fenomeni yaşam boyu incelemeye başladı.

Sonunda Gayle, sahip olduğu şeyin bir "sorun" değil, başkalarının yararına kullanmak zorunda olduğu bir "hediye" olduğuna ikna oldu. Ne kadar çok çalışırsa, yeteneklerinin sadece "ölümü" tanımaktan çok daha öte olduğunu fark etti. Psişikler tarafından tespit edilebilen ve sıklıkla tespit edilen bir olay olarak, ölmek muhtemelen hayatın tüm fenomenleri arasında en derin olanıdır. Ancak ölüm izlenimleri sadece bir başlangıçtı. Hem çalışması hem de yeteneklerinin farkındalığı arttıkça, bir*tesadüfi kahin*. Çok daha küçük bir grup olan bu bireyler, armağanları üzerinde bir miktar kontrol uygulayabilirler. Yine de, bu medyumların çoğu bunu çok az kullanır.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Örneğin, kocasının ısrarı üzerine Gayle, bir yayıncılar kongresinde faaliyetlere ara verildiğinde mücevherleri "okumayı" kabul etmişti. Ancak bu olay, onun anlayışını daha da keskinleştirmeye yaradı.

Gayle her türden medyumun tarihini ve süreçlerini incelemeye devam etti ve sonunda en küçük medyum kulübünde "üyelik" kazandı. *kasıtlı kahinler*, tarih boyunca yetenekleri üzerinde önemli bir kontrole sahip olduklarını göstermiş küçük bir erkek ve kadın grubu. Bu son gruptaki birkaç medyumu daha önce tanıttık. Örneğin Cheiro ve Evangeline Adams, yeteneklerini erken fark eden ve medyumluk yeteneklerini hayatlarının işi haline getiren kasıtlı kahinlerdi. Gayle daha modern bir örnektir ve onu daha sonra daha iyi tanıyacağız. Ama şimdi tüm kasıtlı kahinlerin en ünlüsü ve en dikkat çekici olanıyla tanışma zamanı.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER

Previous Page Sayfa: 52 Jump Next Page

Dördüncü Bölüm

Hekim, Şair, Peygamber

NOSTRADAMUS İSİMİNİN CANLANDIRDIĞI ŞEYkehanet imgeleri, geleceğe imkansız uçuşlar ve endişeli bir dünyanın çözemediği kelime bulmacaları düşünceleri. Nostradamus'un dörtlüklerinin neredeyse üçte biri, yazıları konusunda en zeki uzmanlar için bile hâlâ tam bir gizemdir. Ama kendimizi kaptırıyoruz.

Nostradamus, inanılmaz öngörüye sahip bir peygamberden çok daha fazlasıydı. Aynı zamanda gerçek bir Rönesans adamıydı, o kadar cesur ve mükemmel beceriye sahip bir hekimdi ki Salon şehri, o şehirdeki büyük vebadan muzdarip olanlar arasında yaptığı çalışmalar için ona ömür boyu emeklilik maaşı bağladı. Ölümcül hastalığı tedavi etme konusunda hiçbir umut görmeyen diğer hekimler, henüz hastalığa yakalanmamış olanlarla birlikte gittiler. Nostradamus, hastalarını sağlığına kavuşturmak için yeni ve yenilikçi yollar deneyerek kalmaya devam etti. Fikirlerinin çoğu işe yaradı. Sonuç olarak, Salon vatandaşları ona güven ve minnettarlıklarını sundular ve şehir onun evi oldu. Yaşadığı ve kehanetlerini yazdığı ev hala ayakta ve önemli bir turistik cazibe merkezi.

Nostradamus ayrıca, kasıtlı medyumun bile sadece kendi hayatının değil, etrafındaki herkesin hayatının her yönüyle derinden ilgilenebileceğini gösterdi. Nostradamus sadece kendi alanında -tıp- bir yenilikçi değildi, aynı zamanda görünüşte alakasız alanlarda da bir mucitti. Tıbbi becerilerinin yanı sıra, bir bitki uzmanı, kozmetik üreticisi ve meyveleri saklama konusunda uzman olarak ün kazandı. Bir şairdi ve birçok kişinin "göksel" bir bilim insanı olarak adlandırdığı biriydi. Güneşin

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Galileo'nun aynı kavramı ileri sürmesi nedeniyle zulüm görmesinden yüz yıl önce güneş sisteminin merkeziydi. Yine de, son tahlilde, Nostradamus bunların hepsini bir kenara bıraktı ve kendini neredeyse tamamen kehanetin tuhaf ve çoğu zaman korkutucu olduğundan şüphelenilen iç dünyasına adadı. Ashe bize önsözünde şöyle diyor *Yüzyıllar*, onu sonluluğun üstüne çıkaran ve ona tarihin gidişatını tek bir sürekli, tutarlı gösteri olarak gösteren bir dünyaydı."1

Bizi etkileyen bu gösteridir. Psişik yetenek üzerine hiçbir çalışma, Nostradamus'un kullandığı kehanet kalıplarının bir miktar analizi yapılmadan tamamlanamaz. Bunlar, her türlü ölçüt standardına göre, benzersizdi.

Nostradamus'un çok erken yaşlardan itibaren astrolojiye karşı kalıcı bir ilgi duyduğu iyi belgelenmiştir. Bazı uzmanlar, dörtlüklerinin aslında astrolojik tahminler olduğunu bile öne sürmüşlerdir. Nostradamus'un astrolojiyi "kullandığı" muhtemelen doğru olsa da, kendi sözleri bize vizyonunun kaynağının aslında başka bir şey olduğunu söyler. Belki de o, en üst düzey durugörü sahibiydi.

Sözlüğümüz basireti "nesneleri veya eylemleri doğal görüş alanının ötesinde görme yeteneği" ve ayrıca "nesneler ve insanlar hakkında hızlı, sezgisel bilgi; sağduyu" olarak tanımlar. Göreceğimiz gibi, Nostradamus bunların hepsiydi. Yine de, en iyi basiretlilerin bile bazı dikkate değer zorlukları vardır. Vizyonları her zaman olayların nerede veya hangi kronolojik sırayla gerçekleşeceğine dair net bir fikir vermez. Öte yandan astrologlar zamanları ve yerleri oldukça kesin bir şekilde belirleyebilirler, ancak birçoğu tahminlerini tam olarak anlayacak sezgisel güce sahip değildir. Görünüşe göre Nostradamus her iki dünyanın da en iyisine sahipti. Bir marangozun bir su terazisi ve bir mezura kullanması gibi, basiretli vizyonlarını belirli bir zaman ve mekanda sabitlemeye çalışmak için astrolojiyi kullandı. Bu vizyonların kaynağına gelince, Nostradamus şunları yazdı:

> Gece vakti gizli bir çalışma odasında tek başına oturuyor;
> pirinçten yapılmış bir üçayak üzerine yerleştirilmiş.
> Boşluktan hafif bir alev çıkıyor
> ve kehanet eder ki*boşuna inanılmamalı*.

Nostradamus'un bir cihaz kullandığı açıktır. Çoğu uzman, "o"nun tripod üzerine yerleştirilmiş suyla dolu bir pirinç kaseyi ifade ettiğine inanır.

Bazıları, belirli bir bitkinin veya bitkilerin, görüşü daha da netleştirmek için suyu şartlandırmak için kullanıldığına dair kanıtlar buldu. Nostradamus'a bu kadar inanılmaz bir öngörü kazandıran şeyin ne olduğunu tespit etmek söz konusu olduğunda, tahmin edebileceğiniz gibi, muazzam miktarda varsayım var. Ancak, kesin olarak söylenebilecek şey, cihazıyla ve astrolojik işaretlerle çalıştığı ve kendisini daha sonraki yazılarına adadığıdır. *Yüzyıllar* neredeyse her şeyin dışlanmasıyla.

Belki burada bir an durup Nostradamus'un kehanetlerinin tanımlanabileceği bazı terimleri tanımlamalıyız.

Yüzyıllar Nostradamus tarafından yaratılan kehanet yazıları koleksiyonlarına atıfta bulunur. Görünüşe göre amaç, her kitaba 100 dörtlük eklemekti - dolayısıyla adı *Yüzyıllar* Ancak terim biraz yanıltıcıdır. Hepsi değil *Yüzyıllar* tam olarak 100 dörtlük içerir. Aslında ilk kitap, 354 gizemli mesaj içerir ve genellikle *Gerçek Yüzyıllar*. Bundan sonra matematik daha kesin hale gelir, ancak sonraki ciltlerin bazılarında 100'den az beyit bulunur.

The *dörtlükler* kendileri Nostradamus'un kehanet vizyonlarının açıklamalarıdır. Adlarını, her birinin gizemli, dört satırlık bir şiir biçiminde yazılmış olmasından alırlar; bu biçim, Nostradamus'un vizyonun anlamını tamamen yok etmeden onu gizlemek için çeşitli araçlar kullanmasına izin verir. Örneğin, sırayla yazılmış ve tek bir olayla ilgili dörtlükler ayrılabilir ve rastgele başka yerlere bırakılabilir *Yüzyıllar*. Dahası, Nostradamus hem dörtlük sayısını hem de belirli bir ciltteki konumunu kullanarak dizenin kendisine anlam katabilirdi. Bazı uzmanlar, onun belirli dörtlükleri yan yana koyarak sonuncusunu önce, sonuncusunu da önce koyacağına inanıyor. Açıkça, çaba dizelerin anlamını mümkün olduğunca belirsiz hale getirmekti. Ama neden?

Yine, Nostradamus'un kendisi cevabı veriyor. O, kendi dönemindeki kralların, prenslerin ve hükümdarların, tahminleri onların hoşuna gitmezse, onu kolayca ortadan kaldırabileceklerinin farkındaydı.

Ayrıca, yağmurun hem adil hem de adaletsiz olanların üzerine yağdığı kadar kesin olarak, tahminlerini son derece nahoş bulacak kişilerin her zaman olacağını biliyordu. Şöyle yazmıştı:

> Bu nedenle dilimi kaba olandan ve kalemimi kağıttan uzak tuttum. Fakat sonradan, ortak iyilik için, karanlık ve anlaşılması güç cümlelerle kendimi genişletmeye, gelecekteki olayların, özellikle en acil olanların ve öngördüklerimin (insan mutasyonları ne olursa olsun) dinleyicileri rahatsız etmeyeceğini ilan etmeye istekliydim.

Açıkça, Nostradamus risk aldığını biliyordu, ancak "ortak iyilik" duygusu onu geleceği kendi gördüğü gibi ilan etmeye zorluyordu.

Burada ne tür bir adamla uğraştığımızı bir an düşünelim. Nostradamus, her standarda göre, son derece zekiydi ve zamanının en aydınlanmış hekimlerinden biriydi. Kendisi ve ailesi için hayatının sonuna kadar yeterli bir ömür boyu maaşa karar vermişti ve sıradan ve soylu tüm komşularının güvenini ve hayranlığını kazanmıştı. Kiliseyle olan ilişkisi de hiçbir zaman sorgulanmadı. Yine de, tüm bunları "ortak iyilik" olarak gördüğü şey için riske atmaya istekliydi. Onu harekete geçiren güç ne olursa olsun, gerçekten güçlü olmalıydı. Bir kez daha, bize bu gücün ne olabileceğine dair ipucu veren Nostradamus'tur:

> Elindeki asa üçayaklı sehpanın bacaklarının ortasına yerleştirilir. Hem eteğini hem de ayağını suyla serpiştirir. Bir ses. Korku: cübbesinin içinde titrer.
> İlahi ihtişam. Tanrı onun yanında oturuyor.

Hem sürecin hem de bu süreç hakkındaki hislerinin ne kadar da dikkat çekici bir tasviri. Gece yalnızken, gerçekleşmek üzere olan şeyin olasılığı karşısında ürperti ve titremeyle doluyken, yine de bilinmez ve korkutucu bir geleceğe doğru başka bir yolculuğa çıkması gerektiğini bilerek, ne gelirse onu kabul etmeye hazırlanıyor. Acaba onunla bu yolculuğa çıkacak kadar cesur muyuz diye merak ediyor insan.

Bir sonraki soru, elbette, Haklı mıydı? Tahminleri gerçekten de dikkati üzerine çekecek kadar doğru çıktı mı? Birçok durumda

Kayıtlar ortada, o yüzden adamın tarihine değil (onu daha sonra yapacağız), kehanetlerin tarihine bakalım.

İlk ciltlerin yayınlanması üzerine *Yüzyıllar* ve Nostradamus'un büyük şaşkınlığına, sarayın gözdesi oldu. Özellikle Catherine de Médicis, onun en ateşli ve sadık hayranlarından biriydi. Sık sık ona danışır, gece geç saatlerde gizlice gider ve Nostradamus'un hem çalışma odası hem de yatak odası olarak kullandığı küçük üst kattaki odaya dar merdivenleri tırmanırdı. Kocası Kral II. Henry, Nostradamus'a olan hayranlığını paylaşmıyordu, ancak kraliçenin onun her sözüne inandığını tamamen anlıyordu. Bu nedenle, Nostradamus'un korkunç kehanetlerinden birinin gücüyle kraliçeye bireysel mücadeleden uzak duracağına dair söz vermeye ikna edildi:

> Genç aslan, savaş meydanında teke tek dövüşte yaşlı
> aslanı yenecektir.
> Altın bir kafeste gözleri oyulacak. İki yara
> bir. Sonra acımasız bir ölümle ölecek.

Nostradamus kraliçeye, kocası için öngörülen bu korkunç kaderin, kralın tek başına herhangi bir dövüş girişimini reddetmesi halinde önlenebileceğine dair güvence verdi. Ancak bu, Michael Jordan'a basketbol oynamayarak yaralanmaktan kaçınabileceğini söylemek gibiydi. Bu akıllıca bir şey olabilir, ancak bir ömür boyu içgüdüler genellikle mantığı gölgede bırakır.

Üç yıl sonra Henry, kızının ve kız kardeşinin düğünlerini kutlamak için devasa bir parti düzenledi. Her zamanki gibi, listelerdeki yargılama, eğlencenin önemli bir parçasıydı. Kral, karısının yalvarışlarını görmezden gelerek, genç Kont de Montgomery ile bir mızrak dövüşü yapmakta ısrar etti. Kehanetin gayet farkında olan genç kont bile elinden geleni yapıp vazgeçmeye çalıştı, ama hepsi boşunaydı.

Herkes listelerin başında toplandı, çoğu Nostradamus'un ne öngördüğünü aklında tutuyordu ve kralın altın miğferini takıp, kralın gözlerini korumak için özel olarak eklenmiş özel bir vizörü yerine yerleştirmesini izledi. Kesinlikle şimdi korkunç kehanetin sonuçlarından kaçınacaktı.

Onur koltuğuna oturan kraliçe nefesini tuttu ve göğsünü kavradı. Garip vizörüyle miğfer ne kadar da altın bir kafese benziyordu. Küçük korku çığlığı kral tarafından dikkate alınmadı. Yapabileceği tek şey izlemekti.

Sıranın her iki ucundaki yerlerini alan dövüşçüler birbirlerini dikkatle süzdüler, sonra mızraklarını indirip atlarını ileri doğru mahmuzladılar. İlk hücumda Henry'nin mızrağı genç konta onu neredeyse atından düşürecek bir darbe vurdu, ancak Montgomery eyerde kalmayı başardı. Şimdi her zamankinden daha fazla kendine güvenen kral ikinci hücum için kendini hazırladı. İki binici birbirlerinin yanından gürleyerek geçtiler ve Henry'nin mızrağı yine Montgomery'nin mızrağını yere düşüren bir zayıflık buldu. Kral genç rakibine doğru döndü. Kontun gözlerindeki güveni görmesi için vizörü kaldırdı. Artık üçüncü hamlede genç Montgomery'nin törensizce yere düşeceğinden emindi. Bir seyis Montgomery'ye yeni bir mızrak uzattı, kral vizörü bir kez daha indirdi ve iki büyük savaş atı son hücum için birbirlerine doğru ilerledi. Bu sefer Montgomery mızrağını tam olarak Henry'nin kalkanının ortasına nişan aldı. Genç ve deneyimsizdi, ama bir şövalyeydi ve eğer onu atından düşürmek istiyorsa, bunu başarmak için mükemmel bir vuruş yapması gerekiyordu.

İki atın aralarındaki boşluğu kapatması sadece birkaç saniye sürdü. Montgomery'nin mızrağı hedefini buldu, ancak çarpma anında parçalandı ve ucu doğrudan kralın miğferine saplandı. Bir şekilde kralın vizöründeki göz boşluğunu buldu ve sağ gözüne girdi. Acı dolu bir çığlıkla Henry yere düştü, parçalanmış mızrak ucu "altın kafesten" garip bir şekilde dışarı çıktı.

Kraliçe ve hekimler, büyük ihtimalle aralarında Nostradamus da vardı, kralın yanına koştular. Ama yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Parçalanmış mızrak kralın gözünü delmiş ve beynine doğru devam etmişti. Nostradamus'un önceden haber verdiği gibi, bir yarada iki yara ve kehanete kesinlikle sadık kalarak, kral ölmeden önce on gün boyunca acı içinde yaşadı.

Bu tek olaydan Nostradamus'un adı tüm Avrupa'ya yayıldı. Ancak bu şöhret tamamen olumlu değildi ve Nostradamus kendi adına bir peygamber olduğunu kanıtladı. Tam da tahmin ettiği gibi, birçok insan,

Geleceği görme konusundaki olağanüstü yeteneğini duyanlar korkuyla karşılık verdi. Kralın öldüğü gece, öfkeli bir kalabalık toplandı ve kilisenin Nostradamus'u kazıkta yakmasını talep etti. Aslında, kuklası yakıldı. Korkulan engizisyon en parlak dönemindeydi ve sapkınlıktan söz edilmesi bile, büyük veya küçük, herkesin alevlere atılması için yeterliydi. Düşmanları onu büyücülükle suçladılar, ancak dörtlüklerini çözemedikleri için çabaları sonuçsuz kaldı. Eğer biri Nostradamus'un kehanetlerini belirsiz dizelere dökmesindeki bilgeliğinden şüphe ederse, bu şüphe sonsuza dek silindi.

Nostradamus, çoğu uzmana göre, kendi zamanının adamıydı. Tahminlerinin en az 200'ü yaşadığı dönemde gerçekleşti. Ancak her şeyden çok, geleceğin vizyon sahibiydi. Gördüğü ve yazdığı şeylerin çoğu kendi zamanında hayal bile edilemezdi. Örneğin, Avrupa'nın tüm ulusları, "ilahi hak" olduğuna inanılan bir şekilde hükmeden krallar tarafından yönetiliyordu. Yüzlerce yıldır kimse bu kavramı sorgulamamıştı. Bir kralı devirmek için bir devrim duyulmamıştı ve "seçilmiş" bir kral fikri basitçe anlaşılmazdı. Yine de, Bastille'in basılmasına daha iki yüzyıl kala, Nostradamus şunları yazdı:

> Geceleyin Reims ormanında iki ortak
> dolambaçlı bir rotada. Varennes'te gri
> giyinmiş keşiş kral.
> Seçilen Capet fırtınaya, ateşe ve kanlı kesmelere sebep olur.

Burada, bu dört satırda Nostradamus, isimleri adlandırdığı ve yerleri hatasız bir doğrulukla belirlediği geleceğin şaşırtıcı bir sahnesini çiziyor. Kaydedilmiş tarih, aslında, her satırı ölçebileceğimiz bir şablon sağlar. Louis XVI ve ortağı Marie Antoinette, aslında gizli bir kapıdan Paris'teki şatodan kaçtılar. Reims ormanından Varennes'e ulaşmaya çalışıyorlardı, ancak yollarını kaybettiler ve "dolambaçlı bir yol" izlemek zorunda kaldılar. Kral, dörtlüğe mükemmel uyan basit bir gri keşiş cübbesi giymişti. Ancak şimdi gerçekten şaşırtıcı olan kısım geliyor. Louis bir Capet'ti ve ilk*seçilmiş*Fransa kralı. Sonra, son satırın öngördüğü gibi, kalabalıklar şehri terörize etti, yakıp yıktı ve yağmaladı ve dünya şahitliğinde,

en iğrenç alet olan giyotini kullanmak için. Louis XVI ve Marie Antoinette, "kanlı kesme"nin ilk kurbanları arasındaydı.

Nostradamus, tarihin en yıkıcı olaylarından bazılarını bir şekilde "duygusallaştırmıştı", sanki geleceğin televizyonunu edinmiş ve bir CNN Haber yayını izliyormuş gibi. Ve vizyonu, Fransız Devrimi'nden çok daha öteye uzanıyordu. Aşağıdaki dörtlüğü düşünün:

> İtalya yakınlarında bir imparator doğacak ve bu
> imparator imparatorluğuna pahalıya mal olacak.
> Etrafında toplanan insanlarla birlikte onun prens
> olmaktan çok kasap olduğunu anlayacaklar.

Nostradamus'un isabetliliği bir kez daha gerçekten şaşırtıcı. Napolyon Fransa'da değil, İtalya yakınlarındaki bir ada olan Korsika'da doğdu. Napolyon'un savaşları en iyi ve en zeki genç adamlarının hayatlarını aldı, öyle ki ortalama bir Fransız'ın boyu üç çeyrek inç kısaldı. Hem Fransa'nın hazinesini hem de halkını kanattı ve Avrupa'yı, İtalyan çizmesinin ucundan Moskova kapılarının önüne kadar cesetlerle doldurdu. Elbette, geriye dönüp bakıldığında, ama dönemin tarihçilerine göre bile, Napolyon bir prens olmaktan çok bir kasaptı.

Uzmanlar, beş farklı ciltte dağılmış on yedi dörtlüğün, *Yüzyıllar*özellikle Napolyon'a atıfta bulunun. Ve yine de, Nostradamus kehanetlerinin şaşırtıcı kapsamını ve kesin doğruluğunu anlamak neredeyse imkansızdır.

Virginia olacak yerdeki ilk yerleşimcilerden birinin bir gün ortaya çıkıp uzak gelecekte bu topraklarda büyük bir şehir inşa edileceğini ve o şehirde büyük bir liderin bir gösteriye katılacağı ve orada suikasta uğrayacağını kehanet ettiğini hayal edin. Sadece iyi bir önlem olarak, bu peygamber Lincoln ve Booth'un isimlerini de eklerdi. Bugün o kişiyi olağanüstü yetenek ve öngörüye sahip bir peygamber olarak alkışlardık.

Nostradamus, görünüşe göre tam da bu tür şeyleri şaşırtıcı bir düzenlilikle başarıyordu, ancak yine de bu sapkınların ve okların hedefi olmaya devam ediyor.

şüpheciler ve ifşacılar. Daha "rasyonel" yaklaşımda ısrar edenlere göre, durugörü, falcılık veya herhangi bir türde kahinlik, basitçe genellemeler yapmak ve olasılıkların basit ifadelerini sağlamak meselesidir.

Tipik bir karnavalın ortasındaki sıradan bir falcı için durum gerçekten de böyle olabilir. Ancak Nostradamus, modern çağda bile isimler ve yerler söyleyerek bizi şaşırtmaya devam ediyor. Çoğu uzmanın 1936'daki İspanya iç savaşına atıfta bulunduğu konusunda hemfikir olduğu şu dörtlüğü düşünün:

> Franco, Castille'den meclisi dışarı çıkaracak.
> Büyükelçiler anlaşamayacak ve bir bölünmeye neden olacak. Riviera halkı kalabalığın içinde olacak.
> Büyük adam körfeze giremeyecek.

Bu dört satırın içinde neredeyse inanılmaz miktarda ayrıntı ve gerçekten dikkat çekici bir isim çifti var. Primo de Rivera, İspanya'nın diktatörüydü. Franco onu halka tanıttı ve ne yapılması gerektiği konusunda anlaşamayan "elçiler" hükümette gerçekten büyük bir bölünmeye neden oldu. Modern İspanyol tarihinin en büyük adamlarından biri olan Franco, Fas'a sürgün edildi ve böylece Körfez'e erişimi engellendi.

Genellemeler mi? Basit olasılık ifadeleri mi?

Dörtlüklerin çoğundaki bu tür bir özgüllük, Nostradamus'a kehanetin en sadık eleştirmenlerinden bazılarının gönülsüz hayranlığını kazandırmıştır. Dahası, onun öngörüleri sadece hükümetin işleyişi ve ulusların kaderiyle sınırlı değildi. Onun harikulade içgörüsü, dünyaya benzersiz katkılarda bulunmuş bireylere odaklanabilir ve odaklanmaktadır. İşte çarpıcı bir örnek:

> Kaybolan şey bulundu.
> Pasteur neredeyse bir tanrı olarak kutlanacak. Bu, ayın büyük döngüsünü tamamladığı zamandır. Ancak diğer söylentiler tarafından onursuzlaştırılacak.

Burada Nostradamus, gelecekte bir zamanı belirlemek için astrolojiyi nasıl kullandığını gösteriyor. Astrolojik terimlerle, ayın büyük döngüsü Nostradamus'un yaşadığı 1535'ten, Pasteur Enstitüsü'nün kurulduğu 1889 yılına kadar sürdü. Louis Pasteur'e gelince, tıp bilimine yaptığı katkılar neredeyse hesaplanamaz. Aşıları keşfetti ve bunları hastalıkların yayılmasını durdurmak için kullanan ilk kişi oldu. Terim *pastörizasyon*, elbette, adını hastalığa neden olan bakterileri yok etme yöntemini keşfetmesinden alır. Bir noktada onu aziz ilan etmek için bir hareket vardı. Ancak tahminin geri kalanı da doğru. Fransız Bilim Akademisi'ndeki bazı gruplar, kıskançlık veya cehalet (ya da belki ikisi birden) tarafından motive edilerek, aşı kullanımını alaya almak amacıyla ona sürekli ve vahşice saldırdılar. Kim, ne, ne zaman ve nerede daha kesin bir şekilde adlandırılamazdı; ancak bu, Nostradamus'un geleceğinden yaklaşık 350 yıl sonra gerçekleşen bir olaydı.

Ancak Nostradamus'un kehanetleri günümüze daha da yaklaşıyor. Bazı uzmanlar onun en etkileyici kehanetlerinin yirminci yüzyıldaki olaylarla, özellikle Hitler'in iktidara yükselişiyle ve İkinci Dünya Savaşı ile ilgili olduğuna inanıyor. Aslında, özellikle Hitler'le ilgili yirmi iki dörtlük var (üçünde ismi geçiyor). Nostradamus'un kehanetsel içgörüsünün şu örneğini düşünün:

> Batı Avrupa'nın en ücra köşesinden, yoksul bir aileden, hitabet yeteneğiyle birçok kişiyi büyüleyecek bir çocuk doğacak.
> Doğu krallığında ünü daha da artacaktır.

Hitler, Batı Avrupa'nın en derin noktası olan Avusturya Alpleri'nde doğdu. Babası düşük seviyeli bir kamu görevlisiydi ve her standarda göre fakirdi. Hitler'in artık ünlü olan hitabet yeteneğiyle birçok fanatik taraftar kazandığı konusunda pek tartışma olamaz. Başka ne olursa olsun, Hitler büyüleyici bir konuşmacı olduğunu kanıtladı. Ancak itibarının en ciddiye alındığı yer Doğu krallığı, SSCB'ydi. Komünist diktatör Joseph Stalin, dünyanın geri kalanının dikkatini çekmeye başlamasından çok önce Hitler'i bir numaralı düşmanı olarak görüyordu.

Belki de dünya Nostradamus'u daha ciddiye alsaydı Hitler'i daha ciddiye alırdı. Sonuçta, çevrilen ve yorumlanan yaklaşık kırk dörtlükte Nostradamus sadece uçakları değil, gökyüzünde gerçek savaşları da öngörmüştü. Denizaltılardan ve gemi yollarının madenciliğinden bahsetmişti. Tankları ve roketleri ve Londra halkının sığınmak için metro tünellerine kaçışını görmüştü. Ve doğrudan Mussolini'nin adını vermese de, adının "aşağılık" olduğunu söylemişti. Mussolini adı "müslin üreticisi" anlamına gelir ve İtalyan zanaatkarlar tarafından en aşağılık meslek olarak kabul edilir.

Dörtlüklerden kendi zamanımıza doğru ilerledikçe, Nostradamus daha az gizemli ve daha az doğru olmuyor. Çoğu Amerikalı yetişkinin hala kalbine ve beynine kazınmış olan olayların tasviri, o korkunç anların anısını anında ateşliyor:

> Büyük adam gündüz vakti bir yıldırımla vurulacak. Bir dilekçe
> taşıyıcısının önceden haber verdiği kötü bir eylem.
> Bir diğeri ise gece vuruluyor.
> Reims ve Londra'da çatışmalar ve Toskana'da veba salgını.

On altıncı yüzyılda bir adamın, Dallas, Teksas'ta güneşli bir öğleden sonra John Fitzgerald Kennedy'yi "düşen" yüksek güçlü tüfeğin etkisini tarif etmenin bundan daha iyi bir yolu olabilir miydi? Ve tanınmış bir Amerikalı medyum olan Jeane Dixon da bu felaketi önceden haber vermekle kalmadı, Kennedy'ye Dallas'a yapacağı seyahatten vazgeçmesi için yalvaran bir uyarı gönderdi. Birkaç yıl sonra, kardeşi Robert da vuruldu ve Nostradamus'un tahmin ettiği gibi gece vakti. Son satır, suikast haberlerini duyduklarında dünyanın dört bir yanındaki başkentlerde hissedilen şok ve kafa karışıklığını ifade ediyor.

Nostradamus kehanetleri elbette burada bitmiyor. Aslında, hala iyi bir şekilde ilerleyen şeylerden bahseden dörtlükler var *bizim* gelecek. Birçok uzman, günümüzle ilgili tahminlerinin, bunları doğru bir şekilde çözebilirsek, tüm zamanların en değişken ve en yararlı tahminlerinden bazıları olduğuna inanıyor. Nostradamus'un "son zaman"ı çevreleyen olaylar hakkında söyledikleri, özellikle bu olaylarla ilgili daha sonraki bir bölümde ele alınacaktır.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Ancak onun ayrıntılara gösterdiği dikkat ve öngörülerinin ayrıntılarının şimdiye kadar gördüklerimizden daha az şaşırtıcı olmadığı kesin.

Belki de tüm bunlarda öğrenilecek bir ders vardır. Soru şu: Öğrendik mi?

Sırada, Nostradamus gibi şifacı olan, dikkate değer kasıtlı kahinlerden bir diğeri var. Ancak bu adam, uyurken kehanet yeteneğini keşfetti. O, geleceği ayırt etme kalıpları seçkin selefininkinden oldukça farklı olan, ancak bazı açılardan daha da şaşırtıcı olan, kendi yüzyılımızın bir adamı.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER
Dördüncü Bölüm Hekim, Şair, Peygamber

Beşinci Bölüm
Uyuyan Peygamber

EDGAR CAYCE MART AYINDA DOĞDU18, 1877, Kentucky çiftçilerinin tek oğlu. Edgar'ın merhum oğlu Hugh Lynn Cayce'e göre, Edgar Cayce'in dünyaya geldiğini söylemek daha uygun olurdu*bu sefer*18 Mart 1877'de ''çağa psişik yetenek kazandırmak amacıyla''1

Genç Edgar, annesi Carrie Cayce ile çok yakındı ve büyükbabası Cayce ile Edgar'a göre mezardan sonra bile süren bir bağ kurdu. En büyük Cayce, genellikle taze kesilmiş bir fidandan çatallı bir çubuk kullanarak yerin altındaki suyu bulma sürecinde yetenekli bir adam olan ilçenin su bulucusuydu. Çatallı uç, su bulucunun ellerinde tutulurdu ve "su bulma çubuğunun" ucu yere yatay tutulurdu. Su olduğunda, çubuk yere doğru eğilirdi. Bazı tanıklar, çatallı çubuğun su bulucunun ellerinde o kadar şiddetli döndüğünü ki, kabuğun fidandan sıyrıldığını bildiriyor. Bu, şüphesiz Edgar'ın paranormalle ilk ilişkisiydi, ancak on dokuzuncu yüzyılın sonlarında ve yirminci yüzyılın başlarında, su bulma birçok toplumda kabul görmüş bir meslekti ve hiç de paranormal olarak kabul edilmezdi.

Edgar'ın babası Leslie Cayce, seçilmiş bir sulh hakimiydi ve bu ona "squire" unvanını kazandırdı, ancak oğluyla geçirebileceği çok az zaman bıraktı. Yine de, Squire Cayce oğlunun eğitiminin kendisi için değerli olmasını sağlamak için elinden geleni yaptı. Edgar özellikle iyi bir öğrenci değildi, ancak babasının taleplerine boyun eğdi ve babasıyla birlikte bazı yorucu özel ders seanslarına katlandı. Edgar, yazım üzerine işkence dolu bir alıştırma sırasında, paranormal olaylarla ilk kişisel karşılaşmasını yaşadı. Çalışmalarına ara verdiğinde, Edgar başını yastığa koyduğunda uyuyakaldı.

imla kılavuzuna bakarak. Babası derslere devam etmek için geri döndüğünde, Edgar kitabın içeriğini uyurken özümsediğini fark etti. Memnuniyetle, bunun diğer metinler için de geçerli olduğunu keşfetti ve bundan sonra okuldaki notlarında belirgin bir iyileşme görüldü. Burada Edgar Cayce bize medyum dünyasına dair başka bir bakış açısı sağlıyor. Onunki "seçilmiş" bir armağandı, kasıtlı kahinler arasında bile oldukça benzersiz bir şeydi.

Anlatılanlara göre çok dindar bir genç olan Edgar, annesine her zaman kiliseye eşlik eder ve her gün İncil okurdu. Hikayeye göre, daha ergenlik çağındayken Edgar bir Pazar günü kiliseden çıktı ve tek başına yakındaki bir ormana gitti. Az önce duyduğu vaazdan özellikle etkilenmişti ve İncil'ini okuyup hastaları iyileştirme armağanı için dua edebileceği bir yalnızlık arıyordu. Hala dualarına dalmışken, Edgar'ı "ışıltı" olarak tanımladığı bir şey ziyaret etti ve dualarının duyulduğunu ve bu dualara sadık kalırsa hastaları iyileştirme fırsatına sahip olacağını söyledi. Belirlenebildiği kadarıyla, Edgar Cayce, tüm hayatı boyunca, o Pazar öğleden sonrası ormanda verdiği söze sadık kaldı.

Paranormalin ciddi bir öğrencisi için bu iki sorun ortaya çıkarır. Birincisi, psişik yeteneklerin "talep edilebileceği" ve bu isteğin görünüşte kabul edilebileceği fikridir. İkincisi, isteği kabul eden kaynaktır. Tipik olarak, Ortodoks Hristiyan kilisesi neredeyse tüm psişik yeteneklere şüpheyle yaklaşmıştır; ancak açıkça, Edgar Cayce Tanrı'ya dua ediyor ve hastaları iyileştirme yeteneğinin kendisine verilmesini istiyordu. Tarif ettiği "ışıltı" ya kulağına ya da kalbine (ya da belki ikisine) hitap ediyordu ve genç zihninde dualarının cevaplandığı ve Tanrı tarafından cevaplandığı konusunda hiçbir şüphe bırakmadı. Edgar Cayce ve takipçileri dışında hemen hemen herkes için bu iki sorun hala çözülememiştir.

Edgar, hastaları iyileştirmek için psişik yeteneğini hemen kullanmaya başlamadı. Aslında, bunu nasıl yapacağının farkında olup olmadığı konusunda bazı sorular var. İlginç bir şekilde, şifa yeteneğinin gücünü, önce onu kendini iyileştirmek için kullanmak zorunda kaldığında keşfedecekti. Ormandaki deneyiminden kısa bir süre sonra, arkadaşlarıyla beyzbol oynuyordu ve omurgasına bir darbe aldı.

top. O zamanlar on beş yaşındaydı ve Cayce'nin psişik yeteneğinin birçok öğrencisi, onun şifa yeteneklerini tetikleyen şeyin bu olay olduğunu ileri sürdü. Bir anlamda bu doğru olabilir. Onu kesinlikle bu olay yaptı*farkında olmak*Hediyesinin.

Kazadan sonra, normalde sessiz, içine kapanık bir genç adam olan Edgar, açıklanamayan bir şekilde gürültücü ve kavgacı oldu ve genel olarak duygularını kontrol etme yeteneğinden yoksun görünüyordu. Toprak sahibi, oğlunun maskaralıklarını dayanılmaz buldu ve yatağa girmesini emretti. Edgar itaat etti ve bir tür yarı komaya girdi, bu sırada şaşkın anne ve babasına çok özel talimatlar vermeye başladı. Onlara belirli otlardan ve doğranmış çiğ soğanlardan bir lapa hazırlamalarını ve bunu beyninin tabanına sürmelerini söyledi. Toprak sahibi tereddüt etti, ancak Edgar ona eğer bir daha normale dönecekse lapanın uygulanması ve tam olarak onun önerdiği gibi uygulanması gerektiğine dair güvence verdi. Özel otlar toplandı ve lapa karıştırıldı ve Edgar'ın talimatlarına göre uygulandı, ardından derin, sorunsuz bir uykuya daldı. Ertesi sabah tamamen iyileşmiş ve tekrar sessiz, içine kapanık haline dönmüş bir şekilde uyandı.

Çocukken paranormal olaylarla yaşadığı bu kısa karşılaşmalara rağmen, Edgar Cayce dünyanın geri kalanı tarafından pek fark edilmeyen bir yetişkinliğe erişti. Her türden insanla iletişim halinde olmasını sağlayan bir meslek olan satış elemanı olarak işe girdi. İşini özellikle sevip sevmediği bilinmiyor ancak bu işte oldukça iyi görünüyordu. Sonra bir gün boğazı öyle bir daraldı ki nefes almakta zorluk çekiyordu. Konuşmak imkânsızdı. Durum her geçen gün daha da kötüleşiyordu ve Edgar, soruna bir çözüm bulamazsa satış elemanı olarak geçirdiği günlerin biteceğini biliyordu.

Yirminci yüzyılın başlarındaki doktorlar hiçbir işe yaramadı. Hiçbiri sorunu teşhis edemedi, bırakın bir tedavi önerebilmeyi. Cayce bir hipnozcuya danıştı ve transa girmesini istedi. Bu durumda sorununu doğru bir şekilde teşhis edebildi. Hipnoz transından çıkan Cayce, hipnozcuya sinirsel stresin kasları sıkılaştırdığını ve tüm vücudundaki sinirleri daralttığını söyledi. Cayce, hipnozcudan onu bir kez daha transa sokmasını istedi, ancak bu sefer Cayce'nin vücuduna, hala hipnotik durumdayken, ses telleri bölgesindeki dolaşımı artırması için bir emir vermesi gerekiyordu. Hipnozcu kendisine söyleneni yaptı, sonra izledi

Cayce'nin boynu kan dolaşımı o bölgede giderek artarken kızarmaya başladı. Uyandığında, sertlik gitmişti ve Cayce tekrar normal konuşabiliyordu.

Cayce bu deneyimin ardından iki önemli keşifte bulundu. Birincisi, bir hipnozcunun yardımı olmadan kendini trans benzeri bir duruma sokabilmesiydi ve ikincisi, bu durumdayken sadece kendisi için değil, başkaları için de teşhis koyabilmesi ve tedavi reçete edebilmesiydi. Artık yıllar önce ormanda o pazar öğleden sonrası verdiği sözü nasıl tutabileceğini biliyordu. Hayatının geri kalanında, bir okuma yapmadan önce her zaman uyku benzeri bir transa girerdi. Basın ona "uyuyan peygamber" adını taktı ve bu isim kaldı.

Edgar Cayce, tüm kasıtlı kahinlerin en üretkenidir. Karşılaştırıldığında, Nostradamus bir mızrakçıya benzer. Bugün Virginia Beach, Virginia'da Cayce tarafından kurulan vakıf olan Araştırma ve Aydınlanma Derneği'nde (ARE) dosyalanan Cayce tarafından yapılan 14.000'den fazla okuma var. Bu okumaların 8.976'sı tıbbi konulara ayrılmıştır. Bu okumalar, her seansta karısı Gertrude veya sekreteri Gladys Davis Turner tarafından dikkatlice yazılan yaklaşık 14 milyon kelimelik 900.000 sayfa nota denk geliyor. Çabanın hacmi şaşırtıcı; ancak Cayce, sözüne sadık kalarak, neredeyse talep edildiğinde olağanüstü yeteneğinden verirdi. Ödeme yapamamak da yardımını almanın önünde bir engel değildi. Görünüşe göre Edgar Cayce, olağanüstü yeteneğinin kendisine verilmediğine gerçekten inanıyordu*ile* onu kendi çıkarı için değil, daha ziyade*başından sonuna kadar*başkalarının yararına onu kullanmak.

Cayce'nin çeşitli tıbbi sorunların nedeni ve tedavisine dair şaşırtıcı içgörüsü sınırsız görünüyor. Bir isim ve adresten fazlasına ihtiyacı yoktu. "Hastalarının" büyük çoğunluğunu, belki bir fotoğraf dışında hiç görmemişti ve şahsen çok azını tanıyordu. Daha da şaşırtıcı olanı, ona hastalıklarıyla ilgili bir açıklama yapmak gerekmiyordu. Yardım talebiyle kendisine bir isim getirildi. Mütevazı evindeki bir kanepeye rahatça yerleşirdi ve birkaç dakika içinde, o tanıdık, uyku benzeri transa geçerdi. İki stenografından biri her kelimeyi not etmek için her zaman yakında olurdu. Sonra, Eski Ahit'teki Daniel gibi, hastalığı tarif eder, telaffuz ederdi

teşhisini koydu ve bir çare önerdi. Kayıtlar, neredeyse hiç hata yapmadığını gösteriyor. Aslında Cayce, dünyaya eğer açıklamalarıyla herhangi birine zarar verirse, sonsuza dek reçete yazmayı bırakacağını söyledi. Hiçbir şikayette bulunulmadı, ancak binlerce kişi ona kendilerine yeni ve daha sağlıklı bir yaşam için araçlar sağladığını söyledi. Bazı çareleri aslında tıp biliminin daha sonra aynı çareyi keşfetmesinden önceydi.

Ancak Cayce'nin verdiği 5.000'e yakın okuma tıbbi sorunlar ve bunların tedavisiyle hiçbir ilgisi yoktu. Şöhreti yayıldıkça ve kendi yeteneğine olan güveni arttıkça Cayce, etrafındakilerin ilgisini çeken bir dizi konuda okumalar yapmaya başladı. Ancak Nostradamus'un aksine Cayce şüphecileri görmezden geldi ve okumalarını açık, belirsiz olmayan terimlerle sundu.

Tüm peygamberlerde olduğu gibi, yeteneklerinin gerçek testi doğruluk kayıtlarında yatar. Bir şifacı olarak olağanüstü başarısının yanı sıra, Cayce'nin gerçek bir kahin olarak kaydı da oldukça dikkat çekicidir. Örneğin, Rus Komünistlerinin o ülkeyi kanlı bir savaş alanına çevirdiği bir zamanda, Cayce,*son* Rusya'da Komünizm'in ve ulusun dünyanın umudu olacağının işaretiydi. Bu kehanetin en azından bir kısmı gerçekleşmiş gibi görünüyor.

Edgar Cayce'nin kehanetlerini ve öngörülerini Nostradamus'unkilerle aynı teste tabi tutmamız adil görünüyor. Basitçe söylemek gerekirse, haklı mıydı? Ancak bu analizi yaparken, onun nasıl bir adam olduğunu gözden kaçırmayalım. Psişik yeteneğinin kapsamını göstermek için, doğrudan sağlık okumalarından birkaç örnek alalım. Trans halindeyken çalışmak için sahip olduğu tek şeyin, ilgili kişinin adı ve bir şehir veya kasabanın adı gibi genel bir yer olduğunu unutmayın. Dahası, bu yer sıklıkla yüzlerce mil uzaktaydı ve çok az seyahat ettiği için Cayce tarafından kişisel olarak neredeyse bilinmiyordu. ". . . Jacksonville. Yağmur gibi görünüyor." Ve Chicago'daki bir adam için: ". . . Creiger Caddesi. Evet—ağaçların olduğu yer."

Bazen bir sokak adresi oluyordu ama bu okumaların çoğu hiç tanışmadığı, hiç gitmediği yerlerde yaşayan insanlara ait olduğundan, sık sık doğrulayıp düzeltse de sokak adresinin bir anlamı olmuyordu.
"Evet—buradaki adreste bir sorun var ama bir

beden—çünkü o dua ediyor." Ya da, adresi 418 olarak verilen bir adamın durumunda olduğu gibi: "Evet. Dün oradaydı. Şu anda 419'da"

Stenograf ve hastanın adını ona getiren kişi oradaydı. Bu tür dilekçe sahipleri oturum sırasında soru sormakta serbesttiler:

S. Ceset şu anda nerede?
A. Şu anda bu adreste, görüyorsunuz, tam şu anda. Az önce geldi.

S. Onu ilk nerede buldunuz?
A. Burada sokakta. Birlik.

Bu örneklerin her biri Cayce'nin sağlık okumalarından birinden alınmış tam bir alıntıdır. Her örnekte, "bedenin" kim olduğu (sonuçta uğraştığı şey buydu), nerede olduğu ve okuma sırasında ne yaptığı hakkındaki ifadelerinin doğruluğu daha sonra doğrulandı. Dahası, bu şaşırtıcı durugörü doğruluğu binlerce kez tekrarlandı.

"Cesedin" yerini saptadıktan sonra, rahatsızlığı teşhis edecekti. "Evet, burada beden var. Ve beden, sinirlerle yaşadığı küçük saldırılardan birini yaşıyor."

Son adım, elbette, bir çare reçete etmekti. Örneğin, soğuk algınlığıyla ilgili bir soruya uzun ve çok kapsamlı bir yanıtta Cayce, "bol miktarda vitamin kullanımının, A, B, D, B karakterlerinin hepsinden faydalı olduğu" bilgisini düşürdü.[1], E, G ve K." Günümüzde, soğuk algınlığına yakalandığımız zaman vitamin yüklemesi yapmamız gerektiği fikri eski bir haber. 1936'da çığır açan bir fikirdi. Aslında, E vitamininin muazzam faydaları hala keşfediliyor.

Bunlar, o zaman, Edgar Cayce'nin günün önemli konularını veya geleceği etkileyebilecek olayları tartışması istendiğinde kullanacağı psişik yeteneklerdi. 1945'teki ölümünden önce, lazer ışınlarını "görmüş", Ölü Deniz Parşömenleri'nin keşfini (ki bu neredeyse onun ömrü içinde gerçekleşti) ve 1929'daki büyük Wall Street çöküşünü öngörmüştü. Daha genç bir adamken, Kaliforniya depremini, Japonya'yı vuran kasırgaları ve 1926'da Filipinler'i hızla sular altında bırakan gelgit dalgalarını doğru bir şekilde tahmin etmişti.

Previous Page Sayfa: 70 Jump Next Page

Ancak Edgar Cayce'nin tüm öngörüleri arasında, muhtemelen en çok Atlantis'in antik kıtasıyla ilgili kapsamlı kehanetleriyle tanınır. Cayce'ye göre, Atlantis orijinal Cennet Bahçesi'ydi ve hatta şifa müşterilerinden bazılarına reenkarnasyon geçirmiş Atlantisliler olduklarını bile önermişti. Cayce, Atlantis'in üç farklı vesileyle yok edildiğine inanıyordu; bu düşünce Platon tarafından yazılmış orijinal versiyondan önemli ölçüde farklıdır. Cayce'nin Atlantis'i 50.000 yılında yok edildiM.Ö., yine 28.000'de M.Ö.ve en son olarak yaklaşık 12.000 yıl önce 10.000M.Ö., ikincisi Platon'un öyküsüyle daha yakından örtüşmektedir.

Cayce'nin iddiası, Atlantislilerin çoğunun felaketten kurtulmasının nedeninin, son derece gelişmiş teknolojilerinin onlara neyin geleceğini önceden bilme olanağı sağlamasıydı. Bu önceden uyarı verildiğinde diğer bölgelere yayıldılar - Yunanistan, Mısır (orijinal hikayenin Platon'a aktarıldığı yer), Sümer, Meksika, Peru ve Amerika'ya. Cayce'ye göre, Atlantis'ten kurtulanların hepsinin ortak bir noktası var: teknolojik şeylere dair yoğun bir kavrayış. Platon hikayesinin son kısmıyla aynı zamana denk gelen Cayce, Atlantis'i kibir ve kötüye kullanma yoluyla yok edenin aslında kendi teknolojileri olduğuna inanıyordu.

Cayce'nin Atlantis hakkındaki kapsamlı yazılarıyla ilgili olarak, bazı uzmanlar onun vizyonlarının daha çok gelecek şeylerin bir önsezisi olup olmadığını merak ettiler. Uzak bir geçmişe bakmak yerine, sanayileşmiş Amerika'nın yakın geleceğini görmemiş olabileceğini merak ediyorlar. Aslında, Edgar Cayce'nin ikinci milenyumun sonunda ne olacağı hakkında söyleyecek çok ilginç şeyleri var,Reklam, birazdan ayrıntılı olarak inceleyeceğimiz. Ancak Edgar Cayce ayrıca bize paylaşmaya değer olduğunu düşündüğümüz bir psişik farkındalık tanımı da verdi. Cayce'nin trans hallerinden birinde, bir katılımcı peygamberden "psişik fenomenleri" tanımlamasını istedi. Cayce şöyle cevap verdi:

> Psişik araçlar*ruh*veya*ruh*. . .daha geniş anlamda, bir bireyin varlığının bu iki bölümünün çeşitli evrelerine uyum sağlandığında zihnin ruhu, canı veya hayal gücü anlamına gelir veya fiziksel veya maddi olmayan düzlemlere geçen diğerlerinin varlığından; ancak

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER
Beşinci Bölüm Uyuyan Peygamber

> Daha geniş anlamda, psişik güçlerin fenomeni maddidir, yani maddi veya fiziksel planda görünür hale gelen güçlerdir.
>
> Psişik güçler, bireyin gelişimine veya varlığın ruh ve ruhsal güçler düzleminden ne kadar uzak olduğuna bağlı olarak birçok farklı durumu kapsar.
>
> Psişik, fiziksel, maddi veya bilinçli zihinle anlaşılamayan anlamına gelir. . . . Bu nedenle, en gerçek anlamıyla, Psişik, ruhsal ve ruhsal güçlerin gizli veya saklı duygusunun, ister arkadan, ister maddi planda ve aracılığıyla tezahür etsin, maddi dünyaya ifadesi anlamına gelir."2

Edgar Cayce'ye göre, psişik fenomenler ruh veya tinin aktivitesiyle ortaya çıkar ve bunlar fiziksel düzlemdeki her şey kadar "maddi"dir. Ayrıca, fenomenlerin mesafe de dahil olmak üzere bir dizi faktöre bağlı olarak bireyden bireye değiştiğini öne sürüyor gibi görünüyor. Bu biraz şaşırtıcıdır, çünkü mesafe Cayce için hiçbir engel teşkil etmiyor gibi görünüyor.

Mucize şifacı ve durugörücü Edgar Cayce, ne antik ne de yakın geçmişte eşi benzeri olmayan bir psişik olaylar kaydı biriktirdi. Tüm zamanların en ünlü psişik figürlerinden biri olmasına rağmen, şüpheciler bol miktarda bulunur ve hepsi de onun psişik yeteneklerini destekleyen "durumsal", "tesadüf" ve (benim kişisel favorim) "şanslı tahminler" gibi aksiyomlarla kanıt dağlarını reddetmeye istekli görünür.

Cayce'nin eleştirmenlerinin çoğu, onun Atlantis'in daha önce var olduğuna dair tartışılmaz inancını, trans ifadelerinin sadece gösterinin bir parçası olduğunun kanıtı olarak kullandı. Ancak, 1940'ların başlarında Cayce, Atlantis'in bir kısmının 1968'de keşfedileceğini öngördü. Görünen o ki, açıkça insan yapımı olan ve yüzyıllardır Kuzey Bimini adasının açıklarında denizin altında kalmış olan Bimini duvarı 1968'de keşfedildi. Bilim insanları henüz kökenlerini açıklamadılar.

Edgar Cayce, on beş yaşındayken o Şabat günü ormana doğru yürüdü. Büyükbabasıyla yakın ilişkisi sayesinde açıklanamayanı kabul etmeye zaten yatkın olan genç Edgar, "ışıltı"nın kendisine seslendiğinde ona tamamen açık görünüyor. Yine de, bir peygamber olarak büyümesi aşamalar halinde evrimleşmiş gibi görünüyor. İlk deneyimi

şifa ile birlikte umutsuzluk ve bir satıcı olarak çalışma yeteneğini kaybetme korkusundan doğmuştur. Ve belki de önemli olan, hediyenin ilk önce kendini iyileştirmek için kullanılmış olmasıdır. Bir hipnozcunun yardımını arama kararının içgüdüsel mi yoksa sadece "şans eseri" mi olduğu belirsizdir, ancak sonuç, takip eden binlerce şifa deneyimi için bir kalıp oluşturmuş gibi görünüyor.

Soru şu: Birisi...*öğrenmek*durugörü sahibi olmak? Hepimizin aynı "maddeden" oluştuğunu ve bu nedenle hepimizin aynı potansiyelle başladığımızı iddia edenler var. Bu, bize bu tür şeylerin imkansız olduğunu söyleyen vaazların üstesinden gelebileceğimiz ve en azından metafizik becerilerimizi geliştirebileceğimiz anlamına mı geliyor?

Bazen ürpertici bir ihtimaldir. Hala genç bir çiftken, Gayle ve kocası, kavşağa bakan büyük bir cumbalı pencereye sahip bir evde, sessiz bir banliyö sokak köşesinde yaşıyorlardı. Bir sabah, yatak odasındaki perdelerden ilk ışık huzmeleri süzülmeye başlarken, Gayle'in kocası oturma odasından gelen garip seslerle irkilerek bilincini kaybetti. Belli belirsiz buhar kaçmasına benziyordu, ancak ara sıra "vınlama" sesini kesen tuhaf "patlayıcı" sesler vardı. Yataktan atladı ve oturma odasına koştuğunda, üç yaşındaki kızının kanepede durup pencereden kavşağa baktığını gördü. Sesler, her vınlamada parmağını süpüren dairesel bir hareketle hareket ettirdiği ve bir çarpmayla sonlandırdığı için ondan geliyordu.

"Ne yapıyorsun canım?" diye sordu.

Ona sabırlı bir gülümsemeyle baktı ve vurgulayarak, "Arabaların çarpıştığını ve daireler çizerek döndüğünü izliyorum." dedi. Bir kez daha elini ve kolunu dairesel bir hareketle hareket ettirdi ve dikkatle pencereden dışarı baktı.

Kavşağa baktı. Her şey sessizdi. Ara sıra geçen arabalar olay çıkarmadan geçiyordu. Omuzlarını silkti ve onu kucaklayıp yatak odasına taşıdı. Tüm bunları çocukça bir hayal gücüne bağladı ve işe hazırlanmaya başladı.

"Bunun anlamı neydi?" diye sordu Gayle.

"Ona sor," dedi, yatak örtüsünde büyüleyici bir şey bulan küçük kızlarını işaret ederek.

Sokaktan aşağı ofisine doğru. Otoyola girmeden hemen önce bir servis istasyonu vardı ve kızı ona her zamankinden daha erken bir kalkış yapmayı başardığı için durup benzin almaya karar verdi. Kazayı duyduğunda pompayı yeni yerine koymuştu. Yukarı baktı ve kavşakta daire çizerek dönen bir araba vardı. Başka bir araba ışıkta geçmiş ve bu arabaya yolcu tarafından çarpmıştı. Çarpışma sürücüyü kısmen arabadan dışarı fırlatmıştı ve çaresizce direksiyona tutunuyordu, frene ulaşamıyordu ve canı pahasına tutunuyordu. Araba zorunlu olarak sıkı, kontrolsüz bir daire içine çekildi, kavşağı dönerken diğer arabaları zar zor sıyırdı ve sonunda ona çarpan arabaya çarparak küçük bir çarpışma daha yaparak durdu. Kızının sözleri zihninde yankılanırken içinde bir ürperti oluştu: "Arabaların çarpıştığını ve daire çizerek döndüğünü izliyorum."

O akşamın ilerleyen saatlerinde, Gayle'e tüm olaylar dizisini tekrarladı. Kızlarını sorgulamayı kısaca düşündüler, ancak anlamlı bir tartışma yapmak için gerçek olaydan çok uzakta olduklarına karar verdiler. Herhangi bir koşulda üç yaşında bir çocukla tartışmanın ne kadar anlamlı olabileceği pek açık değil, ancak o sabah onu sorguladığında kesinlikle ona karşı sabırsız görünüyordu.

"Gördüğü şeyi orada, en azından ona göre, olabildiğince açık bir şekilde gösterirken, bana sormamı saçma bulduğundan eminim," dedi ve ekledi, "Başka bir düşüncem daha vardı. Ya benzin almak için durmasaydım? O kavşaktaki araba benim arabam olur muydu?"

Akla gelen bir sonraki soru, Herhangi bir psişik yeteneğiniz olup olmadığını nasıl anlarsınız? Bu sorunun net bir cevabı yoktur, ancak bu şeylere karşı bir yakınlığınız olup olmadığını belirlemenize yardımcı olmak için deneyebileceğiniz birkaç şey olabilir. Örneğin, bir zamanlar olduğu kadar kabul edilebilir bir meslek olmasa da, dowsing hala Amerika Birleşik Devletleri'nin birçok bölgesinde ve dünyanın birçok ülkesinde yalnızca su değil, çeşitli mineraller ve hatta petrol bulmanın meşru bir yolu olarak oldukça kabul görmektedir. Bu çaba alanında tutarlı sonuçlar üretebilen biri genellikle (her zaman olmasa da) diğer alanlarda da hassastır.

Kendi arka bahçenizden bile ayrılmadan bir su bulma yeteneğine sahip olup olmadığınızı belirleyebilirsiniz. Sadece iki tel elbise askısı alın

dolabınız—kuru temizlemecinin size bedava verdiği türden. (Aslında, benzer ölçüdeki herhangi bir sert tel işe yarar, ancak tel askılar genellikle kolayca bulunabilir.) Elde etmek istediğiniz şey, iki adet L şeklinde tel parçası. L'yi sırt üstü yatmak yerine, ayağı üzerinde yukarı kalkık şekilde düşünün ve askıları buna göre kesin. (Askılar esasen üçgenlerdir. Kancayı ve üçgenin bir kenarını kesin ve kancalı parçayı atın.) Geriye kalan, bir kenarı diğerinden daha uzun olan V şeklinde bir tel parçasıdır. Bir pense ile, kenarlar birbirine dik açılı olana kadar V'nin açısını bükün. Bir marangoz gönyesi iyi bir kılavuzdur, ancak bu mümkün olmazsa, teli bir dolap veya büfenin köşesine tam olarak oturana kadar bükmek de aynı işi görecektir.

İki tel parçasını kesip büktüğünüzde, her birinin en kısa tarafını alın ve her birini elinizde sıkıca tutun. Bir yumruk yapacaksınız ve teli hareketini kontrol edecek kadar sıkı tutmanın neredeyse imkansız olduğunu göreceksiniz. Şimdi kollarınızı vücudunuzla dik açıya getirin, bu da tellerin uzun tarafını elinizin altından yere kadar çıkıntı yapacak kadar uzun hale getirmelidir. Onları eşit yükseklikte, yaklaşık bir ayak aralıklı ve mümkün olduğunca düz tutun. Artık kendi çubuk çubuklarınız var.

Enerji alanınızla çalışıp çalışmadıklarını görmek için arka bahçeye (veya ana su hattının evinize girdiği yere) çıkın ve arazide ileri geri yavaşça yürüyün. Su hattını geçtiğiniz noktada, iki metal çubuk yavaşça birbirine doğru sallanacak ve aktif bir su kaynağının bulunduğu noktada kesişecektir. Geçtiğinizde, çubuklar bir kez daha ayrılacaktır. Çubukların normalde oldukça küçük olan su hattına tepki vermesi için yeterli zamana sahip olması için yavaş hareket etmek önemlidir. Aynı noktanın üzerinden geri hareket etmek, iki çubuğun bir kez daha birbirini kesmesine neden olmalıdır.

Kayınpederim beni bu tür su bulma işine yönlendirdi. Kuzey Idaho'da izole bir çiftçilik topluluğunda yaşarken, kuyu kazmak için bir yer bulmaya çalışmış ama başaramamıştı. Birkaç kuru delik, mülkünde su olmadığına onu ikna etmişti. Fakat bir gün, vadide uzun zamandır yaşayan bir komşu gelip burada anlatılan iki tel askıdan su bulma çubuklarını yaptı. Kayınpederim onun da su bulma işini yapmasını bekliyordu fakat komşusu tellerin kendisi için işe yaramayacağını ama kayınpederim için işe yarayabileceğini söyledi. Her neyse, denemeye değerdi.

Yavaşça, iki adam mülkü çaprazlama geçmeye başladı. Kayınpederim yaklaşık beş dönümlük bir arazide yaşadığı için uzun bir süreçti. Sonunda kolları yoruldu ve ön kollarındaki kaslar kramp girmeye başladı. Durması, yerini işaretlemesi, bir süre başka bir şey yapması ve sonra geri dönüp tekrar başlaması gerekiyordu. Kayınpederim, çubukların komşusu için olduğu kadar kendisi için de işe yarayıp yaramayacağı konusunda en ufak bir fikre sahip değildi, ancak elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlıydı.

İşlem birkaç gün sürdü. Sonunda, tam pes etmek üzereyken, iki çubuk aniden kesişti. Etrafına baktı. Mülkün kuzey sınırına yakındı ve evden çok da uzak değildi. O noktada yere bir kazık çaktı, çubukları bir şekilde manipüle etmeyi başaramadığından emin olmak için kontrol etti, sonra aynı toprak parçası üzerinde ileri geri yürüdü. Kazığın her iki tarafında yaklaşık beş yarda sonra çubuklar ayrılacaktı. Eve doğru giderken, aslında 180 derece geri döndüler ve kazığa doğru işaret ettiler.

Şaşkın, meraklı ve aynı anda sevinçli olan kayınpederim, elektrikli matkabı bağladı ve kazığı yerleştirdiği tam noktada zemine bir delik açmaya başladı. Bu yalnızca sınırlı bir derinlik için iyiydi, ancak biraz nem bulabilirse yerel sondaj kulesini çağırmaya değerdi. Yüzeyin yaklaşık 10 fit altında, su deliğe doğru kabarcıklar halinde çıkmaya başladı.

Birkaç yıl sonra, evime geldiğinde ana sulama hattının patladığını ve besleme hattının mülküme nereden geldiğine dair hiçbir fikrim olmadığını söyledim. Kırık hattı onarmak için tüm sistemi kapatmak zorunda kalmıştım ve eğer sadece besleme hattını bulabilirsem, üzerine bir vana koyabileceğimi ve sulama sistemini onarmak için eve gelen suyu kapatmak zorunda kalmayacağımı düşündüm.

''Sorun değil,'' dedi. Birkaç dakika sonra, su bulma çubuklarını yapmıştı. (Hala saklıyorum ve kullanıyorum.) Hattı bulmamız beş dakikadan az sürdü ve birkaç kürek toprak ve çimen, hattın gerçekten orada olduğunu kısa sürede doğruladı. Ancak benim için en şaşırtıcı şey, çubukları kullananın ben olmamdı. Kayınpederim, her ihtimale karşı yedek olarak oradaydı. Ancak, en azından şimdilik, geleceğe dair vizyonlarım yok.

Edgar Cayce'ye göre, "psişik güçlerin fenomeni bir maddedir." Muhtemelen hepimizde bu maddeden belli bir miktar vardır. Benim görüşüme göre, o, vücudun hem fiziksel hem de ruhsal bileşenlerinden akan enerjiden bahsediyor. Hepimiz enerjinin birçok şekilde harcanabilir olduğunu biliyoruz ve ayrıca herkesin aynı miktarda enerjiye sahip olduğunu da biliyoruz. Ancak, gücünü ve kas tonunu geliştirmek için muazzam miktarda enerji harcayan bir vücut geliştirmeci gibi, benzer yöntemleri kullanarak, yani pratik, tekrar ve psişik enerjimize karşı giderek artan zorluklarla "psişik bedenlerimizi" geliştirebilseydik ilginç olmaz mıydı?

<><><><><><><><><><><><>

Gelecek bir kristal kürede görülebilir mi? Eğer görülebilirse, neden tüm medyumlar bir tane kullanmıyor? Değilse, neden dünyanın en ünlü medyumlarından bazıları onları kullanmıştır? Peki ya ünlü kristal "kafatasları"? Gerçekten de garip medyum güçleri var mı?

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER
Beşinci Bölüm Uyuyan Peygamber

Bölüm Altı

Kristal netliğinde

DAHA İLGİNÇ YÖNLERDEN BİRİparanormalin herhangi bir çalışmasında, görünüşte farklı disiplinlerin bir noktada ne sıklıkla bir araya geldiğidir. Edgar Cayce, Platon'un kayıp Atlantis kıtası hikayesindeki tek yanlışın onu bitirmemiş olması olduğuna inanan bir dizi medyumdan sadece biriydi. Eh, diğerleri kendi sonlarını tasarlamak için yaklaşık 2.500 yıl geçirdiler. Bazılarına göre (Cayce dahil), o son hızla üzerimize geliyor.

Bize yalnızca unuttuğumuz şeyleri öğrenebileceğimizi söyleyen antik Yunan filozofu Sokrates'ti. Sokrates, tek değerli çalışmanın daha önce olup bitenleri incelemek olduğunu öne sürüyor gibi görünüyor. Eğer bu doğruysa, o zaman geleceğimize dair tüm bilgi geçmişte bir yerlerde saklıdır. Ancak, kendi yaşamımızda unutulmuş şeylerden mi, geçmiş yaşamlardan unutulmuş şeylerden mi, yoksa buraya gelmeden önceki bir varoluş düzleminden unutulmuş bilgilerden mi bahsettiği konusunda bazı sorular var.

Bir an için Sokrates'in gerçekten bir şey bulduğunu varsayalım. Arkeologlar tarafından toplanabilen çok az miktardaki bilginin dışında, bugün geleceğe dair bu geçmiş bilgiyi ortaya çıkarmamıza yardımcı olabilecek hangi yöntemler, cihazlar veya bilgiler var? Bir grup medyum, cevabın neredeyse tüm modern iletişim sistemlerimize güç veren o muhteşem maddede, yani kuvars kristalinde bulunabileceğine inanıyor.

Derin volkanik mağaralarda silika üzerine sürekli damlayan suyla başlar. Sonunda, volkanik aktivitenin ısısı ve basıncı kuvarsın erimiş magmanın aşırı yüksek sıcaklıklarında kristalleşmesine neden olur. Yine de bu harikulade malzeme, sadece birkaç

donma noktasının üzerindeki dereceler. Bilinen yaklaşık 2.000 mineral türünden hiçbiri kökeninin çeşitliliği veya bol çeşitliliği bakımından kuvarsa yaklaşamaz bile. Değerli taş olarak çok değerli olmasına rağmen, genellikle diğer cevherlerden ayrılır ve değersiz olarak atılır, betonda bağlayıcı olarak kullanılacak veya kışın ortasında otoyollara serpilecek kumdan başka bir şey değildir.

Bir zamanlar kuvarsın, erimeyecek kadar sert donmuş buz olduğuna inanılırdı. Bir efsaneye göre, bu, yoldan çıkmış bir dünya için ağlayan Tanrı'nın gözyaşlarıydı. Ve modern jeologlar kuvarsın özgül ağırlığının herhangi bir tür su olmak için 2 1/2 kat daha ağır olduğunu bilseler de, kuvars kristalleri sulu çözeltilerden kristalleşerek büyür. Belki de sonuçta efsanelerde haklılık payı vardır.

Kuvars kristaline eşsiz ve büyüleyici özelliklerinden bazılarını veren şey "büyüme" sürecidir. Kuvars kristali tipik olarak altıgen çubuklar halinde büyür ve 1678'de Hollandalı fizikçi Christian Huygens, "genel olarak bu üretimlerde meydana gelen düzenliliğin, kendilerini oluşturan küçük, görünmez eşit parçacıkların düzenlenmesinden kaynaklandığını" öne sürmüştür.1 Huygens, şunu kaydetti: cilalı bir kristal prizmadan bir mumun alevine baktığında, her şey çift görünüyordu, görüntüler birbirine oldukça yakındı ve dış formu üreten şeyin iç yapı olduğu sonucuna oldukça doğru bir şekilde vardı.

Yüz yıl sonra, bir Fransız, Romé de Lisle, kuvars kristalinin açılarının hassas ölçümlerini yaptı ve açıların kristalin değişen şekli ve boyutuyla değişmediğini belirledi. Genellikle kristalografinin babası olarak anılan bir diğer Fransız, René Just Haüy, piramit benzeri sonlanmaların aslında kristalin hem üst hem de alt uçlarında üç yüzlü iki setten oluştuğunu keşfetti. Haüy ayrıca kuvars kristallerinin, sağ elin sola dönmesi gibi birbirine karşılık gelen iki tür olduğunu buldu. Kuvarsın daha ilginç özelliklerinden biri olan ışığın polarizasyon düzleminin dönüşüne yaklaşıyordu. 1821'de Sir John Herschel, sol elli eğimli yüzeylere sahip kuvars kristallerinin polarizasyon düzlemini sola, sağ elli kristallerin ise polarizasyon düzlemini sağa döndürdüğünü keşfetti. Bilim, bu şaşırtıcı kayanın asırlardır süregelen gizemini yavaş yavaş çözmeye başlıyordu.

Son olarak, 1882'de, radyumun ünlü ortak keşifçileri olan Jacques Curie ve kardeşi Pierre, kuvarsın günümüzdeki tüm hayatlarımızı etkileyen bir özelliğini keşfettiler. Kuvars levhaların elektriksel iletkenliğini ölçmeye çalışırken, levhalara basınç uygulamanın akımın sapmasına neden olduğunu buldular.*piezoelektriklik*(*pasta*, Yunancadan gelir ve "basınç" anlamına gelir). Doğru şekilde monte edilmiş yönlendirilmiş kuvars dilimlerinin belirli radyo frekanslarında mekanik olarak titreşeceğini ve böylece bir radyo vericisinin frekansını sabitleyeceğini buldular. Favori bir radyo istasyonunu her açtığınızda, onu kadranda her seferinde tam olarak aynı yerde bulmanızın nedeninin, iletilen sinyali o kesin frekansta tutan küçük bir kuvars gofret olması olduğundan emin olabilirsiniz.

Bileğinizdeki dijital saatin (ve hatta bazı analog saatlerin) mükemmel bir zamanda tıkır tıkır işlemesini sağlayan aynı özelliktir. Daha yakın zamanda, bilgisayar çipi üreticileri, saniyenin kesirlerinde milyarlarca hassas hesaplamanın yapılabileceği noktaya kadar kuvars kristalinin özelliklerini geliştirmenin yollarını buldular. Aslında, modern iletişimlerimizin neredeyse tamamı bir dereceye kadar doğanın su ve silika formülüne bağlıdır.

İlginçtir ki ve belki de önemli bir şekilde, bu kristallerle ilgili en şaşırtıcı keşifler uzaydan gelmiştir. Son zamanlarda ağırlıksız bir ortamda kristal yetiştirmek için bir deney yapıldı. Sonuç, yerçekiminin çekiminden uzak, bitmiş üründe hiçbir çizgi olmamasıydı. Bunun anlamı, bilim insanlarının artık "mükemmel" bir kristale sahip olmasıydı. 1997'de Nevada, Laughlin'de düzenlenen bir konferansta konuşan bir teknoloji transfer danışmanı olan David Adair'e göre, bilim insanları neye sahip olduklarını biliyorlardı, sadece ne işe yarayacağını bilmiyorlardı. Bir gofret hazırlandı ve sıradan bir bilgisayar çipine, "toprak kadar yaygın" bir çipe yerleştirildi. Daha sonra çip, test için Silikon Vadisi'ndeki Cray Bilgisayar Merkezi'ne gönderildi. Burada, insanlığın neredeyse tüm birikmiş bilgisi devasa Cray bilgisayarlarında depolanıyor; bu bilgisayarlar o kadar çok hesaplama yapabiliyor ki, makinelerin erimesini önlemek için işlemcilerinin nitrojenle soğutulması gerekiyor.

Cray mühendislerine çipi bir "test" yatağına koymaları ve bulgularını rapor etmeleri talimatı verildi. Kısa bir süre sonra, şaşkın ve nefes nefese kalmış mühendisler

geri bildirdi. Çip, deneyimlerindeki her şeyin çok üzerinde bir seviyede performans göstermişti ve bunu ölçmenin bir yolu yoktu. Kuvars kristali —*saf*Yani kuvars kristali, insanlığı daha önce hiç kimsenin hayal bile edemeyeceği bir iletişim ve bilgi devriminin eşiğine getirmiştir.

Yoksa bunların hepsi eski haberler mi? Bilim insanları sadece Sokrates'in doğruluğunu kanıtlıyor olabilir mi?*unutulan şeyi öğrenmek*? Bilim insanları kuvarsın özelliklerini incelemeye başlamadan, ışık ve frekans özellikleri keşfedilmeden çok önce, medyumlar hem geleceğin hem de geçmişin bilgisini keşfetmelerine yardımcı olması için çeşitli biçimlerde kristal kullanıyorlardı. Hepimiz kristal bir küreye bakan çingene falcının karikatürüne aşinayız. Ancak bu, onun birçok enkarnasyonundan yalnızca biridir. Bazıları son derece cilalı, bazıları doğal halde olan kristal asalar; kristal muskalar; ve kayadan çeşitli güçlerin yayıldığını iddia eden medyumlar tarafından bir yerden bir yere taşınan sıradan eski kristal parçaları vardır. Güncel bir televizyon reklamı, sizi kendi medyumluk yeteneklerinizle temasa geçirmek için takabileceğiniz kristal kolyeleri övüyor. (Bunun hakkında daha sonra daha fazla bilgi vereceğim.) Ancak tüm kristal eserler arasında en ilgi çekici olanı kristal kafataslarıdır.

Bu güzelce oyulmuş ve son derece cilalanmış kafataslarından birkaçının var olduğunu öğrenince şaşırabilirsiniz, en azından bunlardan biri son derece cilalanmış kristalden yapılmış bir kutsal emanet haçının tabanını oluşturur. Hem kafatasının hem de haçın kökenleri biraz belirsizdir, ancak bu kalıntıların hepsi için durum böyledir. Görüyorsunuz, kristalin bahsetmediğimiz bir özelliği daha var: Karbon tarihlemesi yapılamaz. Bu nedenle, kafataslarından herhangi birinin yaşı (veya göreceli yaşı) yalnızca keşfedildiği zaman ve yerdeki çevresinin arkeolojisinden çıkarılabilir.

Daha ünlü kristal kafataslarından biri Londra'daki British Museum of Mankind'da bulunmaktadır. Bu kafatasının, Maximilian ve Carlota döneminde (1800'lerin ortaları) Meksika'da bir paralı asker tarafından bulunduğu varsayılmaktadır, ancak kökenleri gizemle örtülüdür. Görünüşe göre müze tarafından New York'taki Tiffany's'den satın alınmış ve o da onu o şehrin Bay Sissons'undan edinmiştir. Sissons'un, kafatasını yukarıda adı geçen paralı askerden edinen Fransız maceracı ME Boban'ın ortağı olduğuna inanılmaktadır.

Adam ölmeden hemen önce. 1960'larda kafatası müzede sergilenmez hale getirildi çünkü o dönemin çiçek çocukları kafatasının etrafında toplanıp kamp kuruyorlardı. Müze bu tür bir ilgiyi utanç verici buldu ve kafatasını geri çekerek bodrumdaki bir kutuya koydu. Meksika hükümeti kafatasının iade edilmesini sağlamaya çalıştı ancak başarılı olamadı. Mixtec kökenli olduğuna inanıyorlar.

Paris Müzesi, bir başka doğrulanmış kristal kafatasına ev sahipliği yapmaktadır. Bunun Aztek kökenli olduğuna ve Aztek ölüm tanrısı Mictlantecutli'yi temsil ettiği düşünülmektedir. Eğer gerçekten ölüm tanrısını temsil etmek için yapılmışsa, neredeyse grotesk görünümü en uygunudur. Tüm kristal kafatasları arasında, bu en az çekici olanıdır. Bu kafatasının ölüm tanrısını temsil ettiği düşüncesine, rahibin asasına tutturmak amacıyla kafatasına oyulmuş bir oluk ve bir tutma halkası eklenmiştir. Kafatası, Azteklerin "diri diri deri yüzme" günü kutlamasında rahibin asasının tepesinde olurdu. Bu günde, tanrı Xipe'yi temsil eden rahip, başarılı bir baharı kutlamak için dans ederken yeni öldürülmüş bir esirin derisini giyerdi. Bu korkunç ritüelin verimli bir ürün ve hasat sağlaması gerekiyordu.

Bilinmeyen bir kökene sahip başka bir kristal kafatası, en beklenmedik yerde bulunabilir: Houston, Teksas'ın bir banliyösünde sakin bir mahalle. Birkaç yıl önce, kafatasının şimdi sahibi olan aile, kemik kanserinden ölmekte olan on iki yaşındaki kızları için çılgınca yardım bulmaya çalışıyordu. Doktorlar ona sadece iki ila üç ay yaşaması için zaman vermişti. Aile, kendilerine açık olan tüm geleneksel seçenekleri tükettikten sonra, bu özel kristal kafatasına sahip olan bir "şifacı" aradı. Aileye göre, şifacı kızlarının ömrünü uzatabildi ve ona üç ek sessiz yıl verdi. Birkaç yıl sonra, 1980'de şifacı kendisi öldü ve ölümünden sonra, zamanı geldiğinde onunla ne yapacaklarını bileceklerini söyleyerek kafatasını aileye "hediye etti".

Anneye göre, kafatası yedi yıldır bir kutunun rafında duruyordu ve bu kafatası hakkında rüyalar görmeye başladı. Dolaptaki kutuya gidiyor, kafatasını çıkarıyor ve onunla konuşuyordu. Bir kayayla konuşmanın muhtemelen saçma olduğu düşüncesi aklına geldi, ancak aldığı mesajlar açıktı. Kafatası ona, onun adının Max olduğunu ve insanlığın yararına kullanılacağını söyledi.

Dolaptan çıkıp aile evindeki birçok törene katıldığından beri kafatası bir dizi şeyi ortaya çıkardı. Bu törenlere katılan Amerikan yerlileri ve Maya mistikleri, kafatasının uzak bir yıldız sistemi olan Pleiades'ten geldiğine ve bir şekilde Atlantis kıtasına geldiğine inanıyorlar. Kafatasının, dünyanın ve insanlığın tüm geçmiş tarihiyle kodlanmış olduğuna inanıyorlar; bir tür tarih öncesi bilgisayar. Saf kristalin kapasitesi ve bu özel eserin ortalama bir yetişkin insan kafasının büyüklüğünde olduğu gerçeği hakkında şimdi bildiklerimiz göz önüne alındığında, bu kadar bilgiyi depolama kapasitesi kesinlikle bir sorun olmayacaktır.

Geçtiğimiz yarım yüzyıl içinde, Orta Meksika vadilerinde kelimenin tam anlamıyla başka bir kristal kafatası ortaya çıkarıldı. Bir grup arkeolog tarafından nerede kazacaklarını belirlemelerine yardımcı olmak için görevlendirilen bir medyum, pişmiş topraktan bir sepet bulmada etkili oldu. Sepetin içinde medyumun Shinera[sic] adını verdiği bir kristal kafatası vardı. Medyum, kafatasının içinde tüm tarihinin bir kaydını "gördüğünü" iddia ediyor, ancak daha da önemlisi, ona şifa verme armağanını vermiş. Edgar Cayce gibi, o da artık dünyanın dört bir yanındaki hastalar üzerinde "çalışıyor". Şifanın işe yaraması için hastaların onun huzurunda olmaları gerekmiyor ve "her zaman ortaya çıkan" ve kafatası aracılığıyla kendisiyle konuşan birkaç şifacıdan biri olanın Shinera olduğunu söylüyor.

Kristal kafataslarının hepsinin antik Aztek veya Maya kültürlerinin kalıntıları arasında bulunması tesadüf değil. Kafatası, bir sembol olarak, oymalarında, resimlerinde ve heykellerinde yer alıyordu. Dinleri de dahil olmak üzere hayatlarının her alanında önemli olduğu anlaşılıyor. Yüz binlerce gerçek insan kafatasları ilk İspanyol fatihler tarafından keşfedildi.

Bu hayranlık bazı İspanyol dini tarikatlarına da bulaşmış gibi görünüyor. Küçük, kristal bir kafatası, daha önce bahsedilen, Meksika Şehri'ndeki Fransiskenler tarafından kullanılan bir kutsal emanet haçının tabanını oluşturuyordu. Benzersiz tabanıyla haç, hükümetin kilise mallarına el koymaya başladığı geçen yüzyılda Redo ailesinin eline geçti. Bu tür bir el koymayı önlemek için birçok kilise hazinesi özel ellere verildi. Bu özel kafatası diğerlerinden çok daha küçüktür (kabaca bir beyzbol topu büyüklüğündedir), ancak yüksek derecede bir işçilik sergiler ve buna göre

Mevcut sahibine göre, duyguları kontrol etmeye ve düşünce berraklığını artırmaya yardımcı olan bazı büyülü niteliklere sahip.

Ancak, tüm kristal kafataslarının en etkileyicisi, Mitchell-Hedges kristal kafatası olarak bilinen şeydir. Her ayrıntıda anatomik olarak doğru, hatta menteşeli alt çeneye kadar ve nefes kesici bir berraklığa cilalanmış olan MH kristal kafatası, 1920'lerde keşfedildiğinden beri bilim insanlarını ve medyumları büyülemiştir. Bu şaşırtıcı esere dokunan herkes, kendilerinde anında ve sıra dışı değişiklikler olduğunu bildirmektedir. Bu çarpıcı kuvars parçası gerçekten de garip, aşkın bir güce sahip olabilir mi?

Ünlü bir İngiliz kâşifi olan FA Mitchell-Hedges (Britanya'nın*Kim Kimdir* Winston Churchill'den daha uzundur!), Mitchell-Hedges'in kayıp kıta Atlantis'e dair bazı kanıtlar bulmayı umduğu Britanya Hondurası'na yaptığı bir arkeolojik keşif gezisindeydi. Yaklaşan on yedinci doğum günü şerefine evlatlık kızı Anna'yı da yanına almıştı. Sammy lakaplı Anna, ünlü babasına seyahatlerinde sık sık eşlik ederdi ve onun kadar maceracı bir ruha sahipmiş gibi görünürdü.

Ancak bu özel keşif gezisi, verimli olmaktan çok sinir bozucu oluyordu. Sonra bir gün, Sammy Lubaantun yakınlarındaki antik bir Maya tapınağının kalıntıları arasında tırmanırken kalıntıların altında erişemeyeceği kadar uzakta parlayan bir şey gördü. Bu tür arkeolojik keşiflerin kuralları konusunda deneyimli olduğu için, fotoğraflanıp kesin konumu dikkatlice haritalanana kadar ne olursa olsun onu kurtarmaya çalışmadı. Ancak babasına bunu söylediğinde sesinde belli bir heyecan vardı*bir şey*Tapınağın yakınında, yüzeyin hemen altında yatıyordu.

Depremler tapınak duvarlarını oluşturan dev kaya levhalarının çoğunu devirmişti ve işçilerin bunları dikkatlice kaldırması birkaç gün sürdü. Anna'nın on yedinci doğum gününde, son taş saygıyla yoldan çekildi ve parlak nesneye ulaşmak mümkün oldu. Bunun berrak, güzelce oyulmuş bir kristal kafatası olduğu ortaya çıktı.

Yerel Maya yerlileri şaşırtıcı bir sevinçle tepki gösterdiler. Sanki kafatasını tanımış gibiydiler ve nesnenin etrafında dans etmeye ve ona saygı göstermeye başladılar. Birkaç saat içinde, kafatasının yerleştirildiği ve tapınıldığı bir sunak inşa edildi. Bu bir tür sorun teşkil ediyordu

Mitchell-Hedges için, çünkü yerlilerin işe geri dönmesini istiyordu. Sonunda bir uzlaşmaya varıldı. Kazıya geri dönerlerse kafatasını yerli şefin korumasına bırakacaktı. Onlar da hemen kabul ettiler ve ertesi gün yerliler tekrar kazıya başladılar. Ancak, çıkarılabilir alt çene bulunana kadar birkaç ay geçti. O da mükemmel durumdaydı.

Bu noktada, bulgunun tam etkisi Mitchell-Hedges'e ulaştı. MitchellHedges, Atlantis hikayesine büyük bir inanç duyuyordu. Hatırlarsanız, kayıp şehrin varlığına dair bir ipucu bulma umuduyla Britanya Hondurası'na bu keşif gezisini düzenlemişti. Birdenbire onu bulmuş gibi göründü—ve tamamen tesadüf eseri. Antik Maya kültürleri anatomik olarak doğru ve sanatsal olarak bu kadar gelişmiş bir şey mi tasarlamış olabilirlerdi? Bunun mümkün olduğuna inanmıyordu, ancak kafatası hayatının geri kalanında onda olmasına rağmen asla kesin bir cevap alamayacaktı.

Kafatası şu anda Anna'nın elinde ve yaşamı boyunca kafatasının hem psişik hem de bilimsel olmak üzere bir dizi teste tabi tutulmasına izin vermeye oldukça istekliydi. Çeşitli uzmanlar eserin yaşını yaklaşık 12.000 yıl olarak belirledi. Diğerleri ise bundan çok daha eski olduğundan emin. Ancak karbon tarihlemesi imkansız olduğundan, dünyanın önde gelen iletişim şirketlerinden biri olan Hewlett-Packard'daki bilim insanları bile gerçek bir köken tarihini doğrulayamadı.

Toronto, Kanada'dan bir medyum olan ve o şehirdeki dedektiflerin korkunç bir cinayeti çözmesine yardım ederek ün kazanan Carol Wilson, kafatasını kullanarak "kanal" açma izni aldı. Kanal açma, bir medyumun bir ruh için bir ses veya "kanal" haline geldiği süreçtir. Onun aracılığıyla konuşan ses, diğer şeylerin yanı sıra, kafatasının 100.000 yaşında olduğunu ve insan saçı ve*ses*(Bu son açıklama, uzay bilimcilerinin ağırlıksız bir ortamda erimiş metalle yaptıkları bir diğer keşif açısından ilginçtir. Alaşımların şekillendirilmesinin tek yolunun ses olduğunu keşfetmişlerdir.)

Anna'nın kafatasına erişim izni verdiği başka bir medyum, kafatasının içinde yaşayan ruhun dişi olduğu ve kafatasının, modern insanlardan farklı olarak yüzlerce yıl yaşamış bir halkın kafatasının kopyası olduğu sonucuna vardı. Modern bilim, aslında, bunun bir kafatası olduğu fikrini destekliyor.

bir kadın. Adli bilim insanları kafatasını kullanarak kişinin neye benzediğini yeniden yarattılar ve bunun büyük ihtimalle bir kadına ait olduğunu belirlediler.

Tüm bunlar ilginç olsa da, bu özel kafatasının tüm fantastik özelliklerini keşfetmeye başlamıyor. Uluslararası alanda tanınan bir sanat koruma ekibinin, kafatasının inanılmaz yapısının tüm kapsamını keşfetmesi neredeyse on yıl sürdü.

Anna 1964'te kafatasını New York'a getirip Frank ve Mabel Dorland'a teslim etti. Kafatasını Southern Comfort damıtımevinin sahibi olan komşuları Frances Fowler Ill'den duymuşlardı. Fowler ünlü içki bardakları topluyor ve FA Mitchell-Hedges'ten alışverişler yapıyordu; bu nedenle bu ünlü dünya gezgini ve kâşif ile tanışmıştı. Dorland'lar aslında 1950'den beri Anna ve babasıyla iletişim halindeydi. FA Mitchell-Hedges 1959'da öldüğünde ve tüm hazinelerini Anna'nın bakımına bıraktığında, Dorland'ların eseri ele geçirip geçirmeyeceğine Anna karar verdi. Anna, onların eser üzerinde çok katı kurallar ve prosedürler altında çalışmalarına izin vermeye karar verdi. Bu kurallardan biri de eserin muazzam parasal değeriyle ilgiliydi. Kafatasının, test edilmediği zamanlarda banka kasasında kadife kaplı bir kutuda saklanması konusunda ısrarcıydı.

Dorland kısa sürede kristal kafatasına tamamen ilgi duymaya başladı. Diğer eserler tartılabilir, ölçülebilir ve tanımlanabilir bir döneme ait oldukları doğrulanabilirdi, ancak kafatası yeni bir tür meydan okumaydı. Fotoğraflanabilirdi ancak analiz edilemezdi. Bilinen kalıpların hiçbirine uymuyordu. Sonra bir akşam, bankaya geri götürmek için çok geç olana kadar kafatasıyla çalıştıktan sonra Dorland onu şöminenin önündeki bir sehpaya koydu. Rahat koltuğunda dinlenirken kafatasına baktı ve garip bir şey fark etti. Kafatasının gözleri ateşi yansıtıyordu*Kesinlikle*, hiçbir bozulma olmaksızın.

Ertesi gün Dorland kafatasını mikroskobunun altına aldı. Kafatasına oyulmuş inanılmaz optikler olduğunu keşfetti, bunların karmaşıklığı onu herhangi bir eski medeniyetin çok ötesine taşımalıdır. Ağız çatısının tam ortasında, 45 derecelik bir prizmaya benzer geniş, düz bir düzlem oyulmuştur. Bu yüzey, ışığı kafatasının altından göz yuvalarına yönlendirir. Bu düzlemin yanına oyulmuş ince, kurdele benzeri bir yüzey büyüteçli bir okuma camı görevi görür. 45 derecelik prizmanın yanında doğal bir kurdele prizması vardır. Genişleyen

6 inçten daha büyük katı kuvars kristali boyunca, bu kanal örtülerden ve kapanımlardan arındırılmıştır. Bu prizmadan görülen nesneler yalnızca okunabilir olmakla kalmaz; hafifçe büyütülür ve tamamen bozulmamıştır.

Ve dahası da var. Bu prizmanın arkasında, ve bu sadece kasıtlı olarak oyulmuş olabilir, ışığı toplayan, ışığı 45 derecelik prizmaya ve sonra göz yuvalarına yansıtan bir içbükey ve dışbükey yüzey vardır. Kafatasının arkası, bir kamera merceği kadar güzel bir şekilde biçimlendirilmiştir, her yerden ışığı toplar ve tekrar göz yuvalarına yansıtır. Ancak muhtemelen kafatasını oyan kişinin becerisinin en önemli göstergesi, insan yüzünde gözün hemen altındaki kemiğin oluşturduğu zigomatik kemerlerin tasvirindedir. Bunlar, tıpkı bir insan kafatasında olacağı gibi, elmacık kemiklerinin yanında kabartma olarak oyulmuştur. Bu, bilinen dünyanın hiçbir yerinde hiçbir heykelde kullanılmamış bir heykeltıraşlık cihazıdır.

Cihaz, kafatasının arkasından veya altından gelen ışığın bu kemerlerden geçmesini mümkün kılan, aslında bir hava boşluğu olan dar bir kanal sağlar. Uçlarında, mercek görevi gören ve ışığı yuvalara dağıtan içi boş bir çöküntü vardır. Bu nedenle, kafatasının arkasından gelen ışık, altından gelen ışıkla aynı şekilde görünecektir. Şaşırtıcı bir şekilde, bu karmaşık bir şekilde oyulmuş kristal parçası, nispeten yakın yıllarda keşfedilen bir teknolojiyi sergiliyor. Sorgulanmayan antikliği göz önüne alındığında, bu kadar hassas olmasının nedeni ne olabilir?

Edgar Cayce, Atlantis'in medeniyetin beşiği olduğuna inanıyordu ve birkaç jeolojik çalkantının adayı tekrar tekrar yok ettiğine inanıyordu. Cayce ayrıca, 1933 tarihli bir okumada (#440–5), Atlantis'in "inisiyelerinin" galvanik ve ruhsal enerji üretimi için değerli güç kristalleri tasarlayıp manipüle ettiğini söyledi. Bu kristaller o kadar güçlüydü ki, büyük ölçüde Atlantislilerin gelişmiş medeniyetinden sorumluydular. Ne yazık ki, Cayce'ye göre, kristaller uygunsuz bir şekilde kullanılmış ve aslında büyük ada imparatorluğunun nihai yıkımına katkıda bulunmuşlardı.

Cayce ayrıca kristallerin işlevinin hem gerçek anlamda hem de sembolik olarak anlaşılabileceğine inanıyordu. Atlantis mitolojisindeki başlıca figür olan Atlas, astrolojinin kurucusu olarak kabul edilir. Bu nedenle kristallere sahip olmak, sahip olmanın sembolik bir temsili olabilirdi

yıldızların kendilerinin. Elbette, kristal kafataslarının herhangi birinin Atlantis'ten geldiği veya ileri teknolojilerinin yan ürünleri olduğu fikrine alaycı bir şekilde gülenler var. Ancak, birinin onları üretmesi gerektiği ve ne Maya ne de Aztek kültürlerinin bu iş için çok iyi adaylar olmadığı gerçeğiyle baş başa kalıyoruz.

Tarihsel olarak, kristal birçok amaç için kullanılmıştır. Büyücülüğü dağıtabilir, nazarı uzaklaştırabilir ve ona sahip olanlara ilahi güç bahşedebilirdi. Eski Ahit'te, Urim ve Tummim'in Tanrı tarafından insanlara vahiy verilebilmesi için kullanılan araçlar olduğuna dair birkaç atıf yapılmıştır. Birçok bilgin bu nesnelerin kuvars kristali olduğuna inanmaktadır. Bu gözleme, Harun'un göğüs zırhına kazınmış, İsrail'in on iki kabilesini temsil eden on iki yarı değerli taşın kristal içermemesi nedeniyle bir miktar itibar verilmiştir. Ancak Urim ve Tummim göğüs zırhına iliştirilmişti (Lev. 8:9). Bu kadar ünlü bir güce ve güzelliğe sahip taşların neredeyse kesinlikle dahil edilmiş olması mantıklı görünüyor.

Ünlü Romalı büyücü Apollonius'un, kuvars kristalinin vücut da dahil olmak üzere opak nesneleri görünmez kılma gibi dikkate değer bir yeteneğini keşfettiği söylenir. Efsaneye göre, Sezar Dominicus'un huzuruna büyücülük suçlamalarına cevap vermek üzere çağrılan Apollonius, kilometrelerce uzakta olmasına rağmen aniden imparatorun önünde belirdi. Yargılandı ve suçlu bulundu, ancak maddesel olmaktan çıktı ve kısa bir süre sonra Bay Vesuvius'un yakınında yeniden belirdi. Gelenek, Apollonius'un kuvars kristalinin kullanımlarına ilişkin anlayışının bu tür başarıları mümkün kıldığını savunur.

Çinliler kuvars kristaline "yaşayan taş" adını verdiler. Mısırlılar mumyalama sürecinde kristaller kullandılar ve onu kötülüklerden korumak için her zaman bir piramidin batı duvarına bir kuvars kristali yerleştirdiler. Kelt edebiyatında, Merlin'in "kristal mağarada" üretilen gücün tam kontrolüne sahip olduğu söylenir. Taş ayrıca Hindistan'ın antik Vedalarında da görülür ve Latin destan şairi Claudius Claudianus şunları yazmıştır:

> Şekilsiz kristal yığınını geçme, Buzlu
> kütleye de dikkatsiz bir gözle bakma. Tüm
> kraliyet ihtişamı onun değerini çok aşar,

> Ve Kızıldeniz'in koynunda yetişen bütün inciler. Bu kaba ve biçimsiz taş, zarafetten yoksun, En nadir hazinelerin ortasında en önemli yeri tutar.2

Daha modern zamanlarda, kuvars kristali hala "en önemli yeri" elinde tutar, ancak kullanımı ve gücü daha geniş bir şekilde tanımlanmıştır. Bazı mistikler, birçoğu özenle yapılmış bir kristal asa kullanır; diğerleri ise sadece yüksek parlaklıkta cilalanmış bir ham kristal parçası kullanır. Renk, dumanlı griden mükemmel berraklığa kadar her şey olabilir ve bazı durumlarda, taşın kaynağının büyük bir anlamı olduğu söylenir. Esasen, modern kristal, onu kullanan medyumun başarmak istediği her şeyi başarmak için kullanılabilir.

Sonra, elbette, her zaman mevcut olan kristal küre var ki, belki de sadece onları kullananların sıklıkla karnaval yarı yolda falcıları olması nedeniyle hafife alınmamalı. Muhtemelen Amerika'nın en ünlü medyumu ve durugörüsü olan Jeane Dixon, gelecekteki olayları keşfetmesine yardımcı olması için sıklıkla büyük, mükemmel derecede berrak ve son derece cilalanmış bir kristal küre kullanırdı. Kristal küre aslında ilk medyumluk deneyiminden kalma bir şey olabilir. Jeane, sekiz yaşındayken Kaliforniya'da yaşarken annesi onu yaşlı bir çingene görmeye götürdü. Kadın, gezgin çingene falcısının tam bir klişesiydi. Bir grup tavukla birlikte branda kaplı bir vagonda yaşıyordu ve Santa Rosa'nın gündemindeydi. Yerel halk sık sık el fallarına baktırmak, kartlarda fallarına baktırmak veya kristal kürede geleceklerini görmek için uğrardı. Hem annesinin hem de Jeane'in şaşkınlığına rağmen, yaşlı kadın Jeane'in avucuna baktığında, ünlü çingene metanetini bir kenara bıraktı ve oldukça heyecanlandı.

"Bu küçük kız dünya çapında ünlü olacak," diye haykırdı çingene. "Dünya çapındaki değişimleri önceden görebilecek çünkü kehanet yeteneğine sahip."

Görünüşe göre, Jeane'in avucunda çingeneyi heyecanlandıran birkaç çizgi vardı. Nefes nefese, Jeane'in annesine bunların önemini açıkladı. "Bunlar, bu çocuğun bilgelikte güçlü bir şekilde büyüyeceği anlamına geliyor," dedi büyük bir ciddiyetle. "Sol eldeki çizgiler, kişinin hayallerinin ve potansiyelinin taslağıdır. Sağ eldekiler, Tanrı'nın sana verdiği şeylerle ne yapacağını ifade eder. Zaten hızla gelişiyor." Bir süre sonra, bir Hindu mistik, Jeane'inki gibi işaretlerin bin yılda bir kereden fazla görülmediğini söyledi.3

Jeane büyüdükçe, yeteneklerine dair farkındalığı da arttı. Duyular dışı algı (ESP) testleri neredeyse duyulmamış bir %90 ila %97 doğruluk oranı gösterdi. Çoğu insan %3 ila %4 oranında test yaparsa şanslı sayılır. Yaşlı çingenenin armağanının Tanrı'dan geldiği yönündeki telkinini aklında tutan Jeane, bu armağanları başkalarının yararına kullanmak için istekliydi. Los Angeles'taki Loyola Üniversitesi'nde bir Cizvit rahibinden astroloji öğrendi ve kişisel okumalarını bir kristal küre aracılığıyla yapmayı tercih etmesine rağmen, "Jeane Dixon'ın Burçları"nın ülke çapında 300'den fazla gazetede sendikasyon olarak yayınlanan popüler bir gazete köşesi haline gelmesi uzun sürmedi. Açıkça gösterdiği samimiyet ve inanılmaz doğruluk kaydı, onu toplumun ve siyasetin en üst düzeylerindeki insanların dikkatini çekti.

II. Dünya Savaşı sona ererken, Jeane Dixon yirminci yüzyılın önde gelen kahinlerinden biri haline gelmişti. 1944'ün sonlarında, Başkan Franklin Delano Roosevelt ondan Beyaz Saray'a gelmesini istedi. Her zaman doğrudan ve konuya odaklı olan FDR, kahin kadına "insanlık misyonunu" tamamlamak için ne kadar zamanı olduğunu sordu. Bayan Dixon'ın yaşlanan başkana gerçekten gerçeği bilmek isteyip istemediğini sorduğu bildirildi. Başkana istediğini söyledi, bunun üzerine Bayan Dixon ona "Altı aydan fazla zamanın yok," dedi. FDR, 12 Nisan 1945'te, görüşmelerinin üzerinden tam altı ay geçmeden öldü.

Jeane astrolojik tahminleriyle ünlüydü ve kişisel okumalarını bir kristal küre aracılığıyla yapmayı tercih ediyordu, ancak gelecekteki olayları duyurması için ikisi de gerekli değildi. 1945'te Washington'daki bir partide Winston Churchill'e yaklaşan seçimi kaybedeceğini söyledi. Bir küstahlık olarak gördüğü şeyden öfkelenen Churchill, ona İngiltere halkının onu asla hayal kırıklığına uğratmayacağı konusunda güvence verdi. Kendisinin ve dünyanın büyük şaşkınlığına, II. Dünya Savaşı'nın büyük lideri, ertesi Temmuz ayında İngiliz seçmenler tarafından gerçekten de terk edildi.

Ayrıca BM Genel Sekreteri Dag Hammarskjöld ve Mahatma Gandhi'nin ölümlerini ve Marilyn Monroe'nun intiharını da öngördü. Ruslar tarafından uzaya yerleştirilen ve Amerikan hükümetinin utancına yol açan ilk uydu olan Sputnik'in fırlatılmasını öngördü. Ayrıca 1967'de Cape Kennedy'deki fırlatma rampasında üç genç astronotu öldüren "kontrol edilemeyen yangını" da "gördü".

Jeane Dixon vizyonlarını duyurmaktan çekinmiyordu ve

1945'te Washington'da düzenlenen bir resepsiyonda, bir Hint askeri ataşesine kristal küresinde ülkesinin 2 Haziran 1947'de bölüneceğini gördüğünü söyledi. Tahmini doğru çıktı. 1968'de Washington'daki bir otelde verilen bir öğle yemeğinde, masasında Martin Luther King ve takipçilerinin Washington'a yapacağı yürüyüşle ilgili bir tartışma başladı. Yanında oturan kişiye doğru eğilerek, bunun için endişelenmemesini söyledi. "Martin Luther King Washington'a ulaşamayacak," dedi ona. "Buraya varmadan önce vurulacak. Boynundan vurulacak. Önce o vurulacak... ve bir sonraki Robert Kennedy olacak."4 Bir kez daha, onun tahminler çok doğru çıktı. Martin Luther King, 28 Mayıs 1968'de yüksek güçlü bir tüfekle boynundan vuruldu. Planlanan yürüyüşe katılmak için Washington'a hiç gidemedi. Robert Kennedy, sadece on ay sonra bir suikastçının elinde öldü!

Jeane Dixon ölmeden önce bize yakın geleceğimize dair vizyonunu bıraktı. Aslında, "son günleri" başlatacak olan tek önemli olayı tanımlayan kişi, diğer medyumlardan daha fazla Bayan Dixon'dı. Bu vizyonun kristalden gelmediğini biliyoruz ve bunu daha sonraki bir bölümde ayrıntılı olarak inceleyeceğiz.

Bazı medyumlar, kristal kürenin derinliklerine baktıklarında aslında geleceğe dair vizyonların belirdiğini iddia ederler. Diğerleri kristali yalnızca dikkatlerini odaklamanın bir aracı olarak kullanır ve gerçek vizyon için kendi sezgilerine güvenirler. Ancak nasıl kullanılırsa kullanılsın, bu güzel ve gizemli kayada bulunan şaşırtıcı bir güç olduğu görülmektedir. Bilimsel olarak, ışığı belirli şekillerde kırdığını ve günümüzde bilinen hemen hemen her iletişim cihazının en kritik bileşeni olduğunu biliyoruz. Radyo, televizyon, sonar, radar, saatler, bilgisayarlar ve telefonların hepsi bir şekilde kuvars kristalinin özelliklerine güvenir. Bu fantastik kayanın metafizik dünyada da aynı iletişim gücüne sahip olması mümkün mü?

Kristal aracılığıyla iletişim kurma yeteneğinizi test etmenin bir yolu var ve bu bir kristal küre satın almayı gerektirmeyecek. Tek gereken, muhtemelen sadece bir veya iki ons (boyutu çok önemli değil) uzunluğunda küçük bir zincir veya kurdelenin ucuna tutturulmuş küçük bir kristal sarkaç. Zincirin diğer ucunda, yaklaşık olarak

bir kuruş büyüklüğünde olması tercih edilir. Bu, sarkaçı başparmağınız ve işaret parmağınız arasında zincire dokunmadan askıya almanızı sağlar.

Sarkacı sağ elinize (ya da sol elinizi kullanıyorsanız sol elinize) alın. Zincirin üzerinde serbestçe sallanmasına izin verin. Başparmağın ucunun eti ve işaret parmağının ucu halkanın içinden hissedilmelidir. Şimdi kristal sarkaçını doğrudan sol (sağ) elinizin avucunun ortasından yaklaşık 2 inç yukarıda hareket ettirin.

Sadece zihninizi kullanarak, evet veya hayırla kolayca cevaplanabilecek bir soru sorun. Cevabını zaten bildiğiniz bir soru olmalıdır. Örneğin: Benim adım_____? Soruyu doğru isminizi kullanarak sorarsanız, kristal sarkaç sağa veya saat yönünde dönmeye başlayacaktır. Kullandığınız isim yanlışsa, sarkaç sola veya saat yönünün tersine dönecektir. (Bazı insanlar enerjilerinin kristalin tam tersi şekilde tepki vermesine neden olduğunu keşfettiler. Bu önemli değil. Devam etmeden önce hangi hareketin gerçeği, hangisinin yanlışı ifade ettiğinden emin olun.) Sarkacı mümkün olduğunca sabit tutmanız ve dönüşü herhangi bir fiziksel hareketle etkilememek için her türlü çabayı göstermeniz çok önemlidir. Nötr bir tepki, sarkaçın dönen bir hareket yerine bir yandan diğer yana hareket etmesine neden olacaktır.

Kristal elbette herkese cevap vermeyecektir, ancak kaç kişinin en azından biraz ESP gücüne sahip olduğunu keşfedeceği şaşırtıcıdır. Sabırsız olmayın. İlk kez denenen her şey gibi, gerekli konsantrasyonu elde etmek için pratik gerektirir. Sarkaç kullanan medyumlar sıklıkla hemen hemen her şey hakkında soru sorabildiklerini fark ederler. Birçoğu için bu, bir başka falcılık biçimidir. Yetenekli bir medyumun elindeki bir sarkaçın öyle bir enerji ve güçle hareket ettiğine bizzat tanık oldum ki dönüşü neredeyse yataydı. Deneyin. Kaybedeceğiniz tek şey şüpheciliğinizdir.

Bir sonraki bölümde, tüm medyumların en aktif ve en tartışmalı olanlarından bazılarını ele alacağız: Edgar Cayce'nin izinden giden ve kendi psişik şifa yöntemlerini geliştiren kişiler.

Previous Page Sayfa: 94 Jump Next Page

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
PSİKİK ŞİFACILAR

Yaşayabileceğimiz en güzel şey
gizemli olandır.
Gerçek sanatın ve bilimin kaynağıdır.
ALBERT EINSTEIN

BUNU ZATEN BELİRLEDİKGayle'in kocası yayıncılık sektöründeydi ve radyo ve televizyonda çalışan birçok kişi gibi, ilk deneyimi disk jokeyiydi. Evliliklerinin ilk yıllarında, okulu bitirirken ve aile kurmakla meşgulken, sofraya ekmek koyan şey gece DJ'liğiydi.

Gayle dördüncü çocuklarına hamile kaldığında, rutin iyice yerleşmişti. Kocası öğlen civarı radyo istasyonuna gider ve 2:00 civarında eve gelirdi.Sabah, son yayın görevinin ardından ve ertesi gün için yayın günlüklerini ve reklamları ayarlayarak. Bu, Gayle'in kocasının kıpırdamaya başlamasından çok önce her sabah ayağa kalkıp dolaşması anlamına geliyordu.

Olay olduğunda yedinci ayındaydı. Kocası yatakta döndü ve Gayle'in hala orada olduğunu fark etti. Hemen uyandı ve bir şeylerin ters gittiğini hissetti. Uyanık bir farkındalık oluşmaya başladığında

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM İKİ PSİKİK MODELLER
Bölüm Altı Kristal Netliğinde

uykuyu zihninden kovduğunda, Gayle'in hala yatakta olduğunu ve sırılsıklam olduğunu keşfetti. Geceliği ıslak bir tişört gibi yapışmıştı. Yatak çarşafları ve yastık da aynı şekilde sırılsıklamdı.

Hala tam olarak uyanmamıştı ama en kötüsünden korkarak yorganı geriye attı. Tanrıya şükür kan değildi! Karısı genellikle hafif uyuyan biriydi, çocuklarından birinin en ufak inlemesiyle kolayca uyanırdı. Ama onun çılgın hareketlerine cevap vermemişti ve düşünmeden onu omuzlarından yakaladı ve nazikçe sallamaya başladı.

''Gayle, tatlım, bir sorun mu var?''

Yüzünün etrafındaki saçlar alnına ve yanaklarına yapışmıştı. Sıkıca kapalı gözlerinden geriye doğru taradı. Ter mi acaba diye düşündü? Bu ter olabilir miydi? Elini alnına koydu. Yeterince havalı görünüyordu ama dünyada ne var ki...

"Gayle," daha ısrarcı oldu, "Gayle, uyan. İyi misin?"

Hafifçe inledi ve onun geriye attığı örtülere uzandı. Onları omuzlarına geri çektiğinde, buharlaşmadan soğumuş olan nem ona bir sarsıntı verdi ve çarşafları ve battaniyeleri geri itti. Yavaşça ve büyük bir zorlukla gözlerini açmaya zorladı.

"Üşüyorum" dedi.

Kocası onu hızla yatağın kendi tarafına taşıdı ve battaniyeyi çenesinin altına sıkıştırdı. Gayle hala yorgun bir uykudan uyanmaya çalışıyordu ama yavaş yavaş kocasının endişeli yüzüne odaklanmaya başladı. Uzanıp yanağına dokundu.

"İyiyim" dedi.

"Cehennemsin sen," diye cevapladı. "Burada neler oluyor?" Islak yastığını kaldırdı ve elini yastığın üzerine koydu.

"Ah!" Uzanıp elini uzandığı nemli çarşafın üzerinde gezdirdi, sonra tekrar geriye düştü, gözleri kapalıydı. "Sanırım düşündüğümden daha zor bir işti."

Kocası, kadının uyanık kalmakta zorlandığını görebiliyordu ve onu yalnız bırakmayı tercih ederdi ama korku ve merak karışımı artık her şeyi kontrol ediyordu ve bir açıklama yapmadan hiçbir yere gitmeye niyeti yoktu.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR

"Hey," dedi sertçe, "bir dakika içinde tekrar uyuyabilirsin. Şimdi bana ihtiyacın olan bir şey varsa... yapmam gereken bir şey varsa söylemelisin."

Bir gözünü açtı ve ona baktı, bir kolu alnındaydı. "Hayır, çocukların okula gidip gitmediğine bakmak dışında yapman gereken hiçbir şey yok."

"Aman Tanrım!" Büfedeki saate baktı. Sabahın 10:30'uydu neredeyse. Ayağa fırladı ve mutfağa koştu. İçinde Cheerios veya başka bir tür tahıl olduğu belli olan üç kase, yarı dolu bir bardak süt, masaya dökülmüş portakal suyu ve bıçağa yapışmış yarım dilim ekmek ve fıstık ezmesi vardı. Odalarını kontrol etti. Paltoları ve okul kitapları gitmişti. Kendi başlarına idare etmiş olmalılar.

Kendi yatak odasına döndüğünde Gayle ayağa kalkmış ve uzun, koyu renk saçlarına bir fırça geçirmeye çalışıyordu. "Buna inanamıyorum," dedi aynada ona bakarak.

"İnanamıyor musun? Neye inanmayacağımı bile bilmiyorum!"

Fırçayı bıraktı ve ona döndü, gözyaşları gözlerinin kenarına değiyordu. Adam ona doğru koştu ve kollarını ona doladı, karnının sert çıkıntısı hala onun için bir sürprizdi.

"Ne oldu?" diye tekrar sordu. "Sorun ne?"

"Öteki odaya geçelim ve oturalım," diye fısıldadı, yanağından öperek, "ama ben şu ıslak geceliğimi çıkarsam iyi olacak."

Mantıklıydı. Onu bıraktı ve dönüp oturma odasına yürüdü. En sevdiği sandalyeye oturdu ve bekledi. Birkaç dakika sonra Gayle içeri girdi ve sandalyenin yanındaki kanepeye oturdu.

"Dün gece," dedi, onun elini ellerinin arasına alarak, "uyumadan hemen önce, ama aslında uyanık değildim - bilirsin, o ara durum - zihnim bir görüntüyle doluydu... bebeğin ağzının iç kısmının, aslında damağının görüntüsü."

"Bu bebeği mi kastediyorsun?" dedi, karnını işaret ederek.

"Evet, bu bebek."

Aniden bir aşinalık duygusuyla doldu. Karısı belli ki bir başka psişik deneyim daha yaşamıştı, ama bu farklıydı, olan her neyse çok fiziksel bir şeydi.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR

"Bebeğin damağı olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

Sadece ona baktı. "Bunların hiçbirini nereden biliyorum?" diye cevapladı, "Sadece biliyorum."

"Tamam, tamam. Hadi."

"Açıktı."

"Açık?"

"Bilirsin işte, önden arkaya doğru ikiye ayrılmış." Gözyaşları tekrar dolmaya başladı ve adamın elini sıktı.

"Peki ne yaptın?" diye sordu, bunun sıradan bir olay olduğunu umduğu bir tonla.

Gayle, onunla dalga geçmediğinden emin olmak için ona baktı. Her şeyi kendisi kadar ciddiye aldığından emin olarak devam etti.

"Zihnimdeki görüntüye kilitlendim ve yaklaştım. Çok zordu. Uyumak istiyordum ama yapamayacağımı biliyordum. Yaklaşmalıydım. Yavaş yavaş bir araya gelmeye başladı ve iki tarafı bir araya getirebilirsem birlikte kalacaklarını biliyordum."

Gayle durdu. Anı bile yorucu görünüyordu. Kocası ayağa kalktı ve kanepede yanına geçti. "Bitirdin mi?" diye sordu sessizce.

Başını onun omzuna yasladı ve başını salladı, "Sadece arkada çok ufak bir parça hariç." Gayle doğrulup ona baktı, "Ama iyi olacak, biliyorum."

"O mu?" dedi gülümseyerek.

"Evet, kız," dedi gayet ciddi bir şekilde, "ve tam pes edip uyumadan önce, içimde bir sakinlik hissi oluştu, her şeyin yoluna gireceğine dair bir güven duygusu."

Uzun süre sessizce kanepede oturdular. Gayle bir kez daha yeni bir alan açıyordu. Ne istediği ne de anladığı deneyimler ona zorla dayatılırken, ailesi de bu yolculuğa katılmaktan başka bir şey yapamıyordu. Kesin olan bir şey vardı. O gece ne olduysa, muazzam bir fiziksel ve zihinsel konsantrasyon gerektiriyordu. Boksörler bile bu kadar terlemezdi.

İki ay sonra Gayle doğum sancıları çekmeye başladı. Hastanede bebeğin dışarı çıktığı keşfedildi. Uzun ve zor bir doğumdu ama biraz

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR

Previous Page Sayfa: 99 Jump Next Page

Kızımız nihayet dünyaya geldi ve dış görünüşüne bakılırsa gayet sağlıklıydı.

Ancak daha önceki deneyim hala onlarla birlikteydi ve Gayle, doktorun bebeğin ağzının içine parmağını sokmasını, sonra daha yakından bakmak için ağzını açmasını belli bir endişeyle izledi. Deneyimli ellerini bebeğin tüm vücudunda gezdirdi, kulaklarını, burnunu ve gözlerini kontrol etti, sonra onu yıkanması ve sarılması için hemşireye teslim etti."

"O... o iyi mi?" diye sordu Gayle.

"Mükemmel," diye cevapladı doktor, sonra ekledi, "sadece üst damağın en arkasında küçük bir yarık var," diye açıkladı. "Öğrenmede biraz zorluk çekebilir ama endişelenecek bir şey yok."

Gayle gülümsedi, "Hayır, hiçbir sorunu olmayacak," dedi, "çok iyi olacak."

Üç yıl sonra aynı çocuk, babasına pencereden boş sokağa bakarken "arabaların çarpıştığını ve yuvarlandığını izlediğini" söyleyecekti.

Bu olağanüstü şifa olayına ne sebep oldu? Bebeğin kendisi anneye bir şeylerin yanlış olduğunu mu haber verdi? Annenin zihnine bu görüntüyü zorla sokan şey sadece anne ile çocuk arasındaki doğal bağ mıydı? Olayın kökeni ne olursa olsun, doğanın trajik hatalarından biri olabilecek şeyi düzeltenin zihnin gücü olduğuna dair hiçbir şüphe olamaz. Ayrıca, bazen psişik şifanın bile muazzam fiziksel dayanıklılık gerektirdiği hatırlatılıyor.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR

Yedinci Bölüm
Şifalı Zihin

DAHA ÖNCE BAHSETTİĞİMİZ GİBİ, sadece sayıların ağırlığına rağmen, Edgar Cayce tüm psişik şifacıların en ünlüsü ve en başarılısıdır. Yöntemi iyi tanımlanmıştı ve bu yöntemin uygulamasını asla değiştirmedi. Önce "hastasıyla" tanışmak için yalnızca sezgisel yeteneklerine ve bugün "uzun mesafeli veya uzaktan görüntüleme" dediğimiz şeye güvendi. Daha sonra sorunu teşhis eder ve tedaviyi reçete ederdi. Şüphesiz ki binlerce başarılı okumayı başarmasını sağlayan zihninin gücüydü.

Ancak Cayce'nin yöntemi tek yöntem değildir. Davranışsal kinezyoloji, hastalığı bulmak ve teşhis etmek için hastanın zihninin gücünü kullanır. Aslında bu disiplin, psikosomatik tıp, alerjiler, spor hekimliği, psikiyatri, beslenme, diş hekimliği ve osteopati gibi geleneksel uzmanlıkların birçok uygulayıcısı tarafından benimsenmiştir.

Reiki (telaffuzu "ray-key") "evrensel yaşam enerjisi" anlamına gelen bir oryantal kelimedir. Günümüzde doğal yaşam gücü enerjimizi geri kazandırmak ve dengelemek için belirli bir teknik için kullanılan bir terimdir. Taraftarlarına göre Reiki, varlığımızın her seviyesinde hastalık ve enerji dengesizliğini önlemek için etkili bir tekniktir. Kökleri, vücutta dolaşan Chi adı verilen yaşamı sürdüren enerjinin 4.500 yıllık Çin felsefesine dayanan bir disiplindir.

Bazı modern şifacılar, her iki dünyanın en iyisini elde etmek için mantıksal bir girişimde bulunarak bu kadim uygulamalardan bazılarını bilimsel tekniklerle birleştirdiler. *Ruhun Anatomisi*Caroline Myss'in "biyografinizin biyolojiniz haline geldiği" fikriyle tanıştırıyoruz. Bu felsefeye göre,

"İlahi, kişisel gücümüzde daha rafine ve aşkın olmamızı sağlayan yedi güç aşamasında biyolojik sistemimize kilitlenmiştir."1

Caroline Myss kendini "tıbbi sezgilere sahip" biri olarak tanımlıyor.

İçinde*Biogram Terapisi: Zihin/Beden İyileşmesinde Kuantum Sıçraması*Richard L. Johnson, Ph.D., on yılı aşkın bir süredir devam eden biyofeedback klinik çalışmasını, vücuttaki kimyasal ileticilerin moleküler kodunu anlamamıza yardımcı olan bir sürece dönüştürdü. Bazıları bunun, tıpkı DNA'nın biyolojik kod ve vücudun inşasının planı olması gibi, zihnin planının keşfine yol açacak atılım olabileceğine inanıyor. Terim*biyografi*iki kelimeden türetilmiştir:*biyoloji*(fiziksel) ve*telgraf*(elektronik mesaj). Teoriye göre zihin, vücudun çeşitli bölgelerine bazı hastalıkları düzeltmek, yenmek veya hatta önlemek için şifa mesajları gönderebilir. Bu durumda zihnin gücü Dr. Johnson'ın değil. Kendi zihninizin gücüdür. Böyle bir düşünce mantıklı mıdır? Dr. Johnson'ın teorisini test ettiği pota sizi hayrete düşürecektir, ancak sonuçlar daha da şaşırtıcıdır.

Sonra psişik cerrahlar var. Bu uygulayıcılar işlerini herhangi bir alet kullanmadan yaparlar. Sadece şifacının çıplak elleri hastaya dokunur. Görünüşe göre vücut açılır ve ameliyat anestezik, antiseptik veya herhangi bir tür hijyenik önlem kullanılmadan gerçekleştirilir. Hasta tüm operasyon boyunca uyanıktır, ancak hiçbir acı hissetmez ve henüz "ameliyat sonrası" enfeksiyon vakası bildirilmemiştir. Ameliyattan önceki tanı psişik olarak yapılır ve hatasız bir şekilde doğrudur.

Bu şifa olasılıklarının her birine bu bölümde ve bir sonraki bölümde ayrıntılı olarak bakacağız. Ancak en son kristalleri tartıştığımız için, bu damarda devam edelim ve onları özellikle bir şifa gücü olarak tartışalım. Anlatılmamış nesiller boyunca ve neredeyse tüm kültürlerde, nesilden nesile kristallerin büyük şifa gücünden bahseden hikayeler aktarılmıştır - sadece kuvars kristalleri değil, şüphesiz en belirginleri olmalarına rağmen, aynı zamanda birçok başka değerli taş da. Modern tıp okullarımız bu "unutulmuş" tedavilerden bazılarını gözden kaçırdı mı? Buna inanan birçok kişi var.

Bu arada, psişik şifacıların modern yöntemlere saygı duymadıkları anlamına gelmez. Psişikler, bilimsel

yaklaşım çok dar ve sınırlayıcıdır. Kendi bilimsel sonuçları dışında hiçbir şeyi reddederek ve kendi yargılarını uygulama gücüne sahip olarak, Amerikan tıbbi kuruluşu sıklıkla alternatif şifa uygulamalarının yasal beyan veya kamu söylemi veya her ikisi tarafından rutin olarak çöp yığınına atılmasını sağlar.

Bu arada *bütünsel* sağlık yaklaşımı (bireysel hastalık semptomlarının tedavisinin kişinin kendi sağlığına ikincil olduğu fikri) *toplam fiziksel ve psikolojik durum*) zemin kazanıyor gibi görünse de, hala, kınadığı uygulamalardan hiçbirine aşina olmayan hekim, her şeyi kontrol eden kişidir. Belki de *Biz* unuttuklarını öğrenebilirler.

Kristaller, onlarla çalışanlara göre, uzun zamandır fiziksel gerçekliği kaplayan "gizli boyutlara" bakmak için kullanılıyor. Çok gerçek bir anlamda, bir kristal, psişik enerjiyi ve şifa gücünü büyütmeye ve iletmeye yardımcı olan bir bilgi odağıdır.2 Zihin, yakın zamanda Dr. Johnson tarafından keşfedildi ve diğerleri, bağışıklık sistemini harekete geçirebilir. Ve gerçek şifacı zihin olsa da, bu uygulayıcılara göre kristal, bireyin çabasının etkisini artırır. Ancak dikkat edilmelidir. Kristaller, hem olumsuz hem de olumlu düşünce aktarımını artıracaktır.

Kuvars kristalini kullanmanın tüm yolları arasında, şifaya olan yatkınlığının en iyi ve en yüksek kullanım olduğuna inananlar vardır. Phyllis Galde kitabının girişinde şöyle diyor:

> Bunlar [kristaller] uzun zamandır tentürlerin hazırlanmasında kullanıldığında iyileştirici etkileriyle; muska ve tılsım olarak takıldığında koruyucu özellikleriyle; ve insan vücudunun doğal titreşimleriyle uyum içinde düzgün titreşimler yaydıklarından vücudun enerji alanını güçlendirme yetenekleriyle bilinmektedir. . . . Kristaller aslında elektrik yükünü (bir pil gibi) tutarlar ve bir hafızaları vardır. Elde tutulduklarında ve insan vücuduyla doğrudan temasla "açıldıklarında" sanki yüklenmiş gibi davranırlar."3

Burada, güvenmeniz gereken gücün kendi zihninizde olduğunu belirtmeliyiz. Kristaller, belirli bir şifacıya ihtiyaç duymaz.

Onları çalıştırın. Tam tersine. Hiç kimse sizin vücudunuz hakkında sizin kadar çok şey bilmez. Sonuçta, içinde yaşayan sizsiniz. Gereken şey yüksek derecede dürüstlük ve konsantrasyondur. Bunun ötesinde, rasyonel zihni askıya alma ve "bu yapılamaz" veya "bu saçma" veya evrensel favori olan "bu beni aptal gösterecek" gibi tüm önyargılı fikirlerinizi bir kenara bırakma meselesidir. Bu başarıldığında, geriye sadece sorunu çözmeye odaklanmak kalır.

Kulağa kolay geliyor, ancak çoğumuz bunu yapmayı zor buluyoruz. Sonuçta, güvenmemiz öğretilen kurumlar -eğitim, tıp, hatta aile- bize böyle şeylerin yapılamayacağını söyledi. Ancak bu "alternatifler" hakkındaki gerçekten güzel şey, çoğu durumda denemenin hiçbir maliyeti olmaması ve bir zamanlar bilge birinin dediği gibi, "Zararı olmaz."

Hangi tür kristali deneyeceğinize gelince, hemen hemen her tür işe yarar, ancak pürüzsüz bir parlaklığa cilalanmış ve avucunuzun içine kolayca sığacak boyutta olan kuvars muhtemelen daha iyidir. Lazerin son derece organize bir ışık hali olması gibi, kuvars kristali de doğada var olan en mükemmel organize madde hali olduğu için kullanılır. İlginçtir ki, lazerle hemen hemen aynı şekilde çalışır; ancak ışığı odaklamak yerine, dağılmış enerji ışınlarını alır ve onları odaklayarak tutarlı ve tek bir yöne giden bir enerji alanı sağlar. Sonuç, büyük ölçüde yükseltilmiş bir enerji gücüdür. Sevgiyle kullanıldığında, zihnin enerjisi kişinin yaşam gücünün enerjisine eklenir ve her ikisi de şifanın belirli amacı için yükseltilir.

Tıpkı şifa için mükemmel bir kristal olmadığı gibi, mükemmel bir yöntem de yoktur. Çoğu psişik şifacı muhtemelen size sadece kendi sezginize uymanızı söyler. Kristal, zorluğun veya rahatsızlığın en belirgin olduğu noktaya yerleştirilebilir. Ya da kristal, vücuda gerçekten dokunmadan, onunla yakın bir mesafeye getirilebilir. En iyi fikir, kendiniz ve size yakın olanlar üzerinde pratik yapmaktır. Meditasyon yapın ve sizin için en iyi işe yarayacak yöntemi keşfetmeye çalışın. Bazı insanlar, akupresür için kullanılabilen (belirli akupunktur noktalarına uygulanan) hafifçe sivri uçlu özel olarak oyulmuş kristaller kullanırlar. Diğer uç genellikle yuvarlatılır ve şifa masajının bir parçası olarak kullanılır. Ancak kullanılan kristalin boyutu, şekli veya türü ne olursa olsun, her zaman odaklanması gerekenin zihin olduğunu unutmayın. Doğru şekilde uygulama

zihnin gücü her şeyin çalışmasını sağlar; kristal sadece zihninizin yaptıklarını büyütebilir ve odaklayabilir. Bu gerçek şifa enerjisidir.

Peki ya rahatsızlığın tam olarak ne olduğundan emin değilseniz? "Hastalığınıza" neyin sebep olduğunu keşfetmenin bir yolu var mı? Ya da daha önemlisi, semptom sorunun kaynağını belirlemek için yeterli mi? İşte kinezyolojinin devreye girdiği yer burasıdır. Dr. John Diamond, yazarı *Vücudunuz Yalan Söylemez*, "yaşam enerjimizin tüm fiziksel ve ruhsal iyilik halinin, parlayan sağlığın, yaşama sevincinin kaynağı olduğuna" inanır. Bu bağlamda, Dr. TL Nichols'un 1853'te yayınlanmış bir sağlık kitabından alıntı yapar:

> SAĞLIK, insanda bedensel organizasyonun, zihinsel enerjinin ve ahlaki gücün mükemmelliğidir.
>
> SAĞLIK, insanın tüm yetenek ve tutkularının mükemmel bir uyum içinde bir arada hareket etmesinin en kapsamlı ifadesidir.
>
> SAĞLIK, bedensel acılardan ve zihinsel uyumsuzluklardan tam bir kurtuluştur.
>
> SAĞLIK güzelliktir, enerjidir, saflıktır, kutsallıktır, mutluluktur.
>
> SAĞLIK, insanın Yaratıcısının kudretinin ve iyiliğinin bilinen en yüksek ifadesi olduğu durumdur.
>
> Bir insan kendi doğasında, bedeninde ve ruhunda mükemmel olduğunda, bunların uyumlu uyumlarında ve eylemlerinde mükemmel olduğunda ve doğayla, diğer insanlarla ve Tanrı'yla mükemmel bir uyum içinde yaşadığında, onun SAĞLIKLI bir durumda olduğu söylenebilir.[4]

Böylesine bol sağlığı mümkün kılanın yaşam gücü enerjisi olduğunu varsayarsak, o duruma ulaştığımızı nasıl anlarız? Elbette, sağlıklı olmadığımızı biliriz. Bir şeylerin yanlış olduğunu bize söyleyen bol miktarda semptom vardır. Bu semptomlar, vücudun bize "doğayla mükemmel bir uyum içinde olmadığımızı" bildirme yoludur. Peki, tam olarak yanlış olan nedir?

burun akıntısı ve gözlerde kaşıntı soğuk algınlığının veya alerjik reaksiyonun belirtileri midir? Bulantı gripten mi yoksa yemek masasında kötü bir seçim kombinasyonundan mı kaynaklanır? Aynı şekilde, ağrılar ve sızılar nedenlerini belirlemeye gelince yanıltıcı olabilir. Arkadaşım Jim'e omurgasında tümör teşhisi konulmadan önce, tek şikayeti sağ bacağındaydı.

Eğer vücut yalan söylemiyorsa, o zaman açıkça doğru soruları nasıl soracağımızı ve cevapları doğru şekilde nasıl yorumlayacağımızı öğrenmemiz gerekir. Kinezyolojinin amacı budur ve ortaya çıktığı üzere siz bunu nasıl yapacağınızı zaten biliyorsunuz. Birinci Bölüm'de size verdiğimiz egzersizi hatırlıyor musunuz? O bir kinezyoloji ifadesiydi. Hayır, geri dönüp sayfayı bulmaya çalışmayın; biz bunu sizin için burada tekrarlayacağız ve kendi canlılık seviyenizi keşfetmeniz için yapabileceğiniz başka bir küçük test ekleyeceğiz. Bu arada canlılık, mutlaka aktivite anlamına gelmez. İkisi sıklıkla birlikte gerçekleşebilir, ancak gerçekten canlı bir kişi dinlenirken bile gerçek canlılık sergileyecektir.

Tamam, işte egzersiz bir kez daha, ancak bu sefer bağlam içinde. Diyelim ki kendini iyi hissetmeyen bir arkadaşınız veya akrabanız var. Yeni keşfettiğiniz psişik yeteneklerinizi kullanarak neyin yanlış olduğunu keşfetmesine yardımcı olmanızı istiyor. Aşağıdaki şekilde ilerleyin:

1. Arkadaşınızın önünüzde durmasını sağlayın, bir kolu yanda rahat, diğeri omuzdan dışarı doğru uzanmış, yere paralel olsun. Dirsek düz tutulmalıdır.

2. Arkadaşınıza dönün ve bir elinizi hareketsiz duran kolun omzuna koyun. Diğer elinizi bileğin hemen üstündeki uzatılmış koluna koyun. Elinizin sadece birinci ve ikinci parmaklarını arkadaşınızın koluna koyun.

3. Arkadaşınıza kolunu aşağı doğru itmeye çalışacağınızı söyleyin ve ona tüm gücüyle direnmesini söyleyin.

4. Şimdi arkadaşınıza elinizdeki sorunla ilgili basit bir evet veya hayırla cevaplanabilecek bir soru sorun. (Örnek: Bu kalbinizle ilgili bir sorun mu?) Arkadaşınız cevabı yüksek sesle dile getirmelidir. Cevabı entelektüel olarak bilip bilmemesi önemli değildir. Unutmayın, vücut yalan söylemez.

5. Arkadaşınız cevap verdiğinde, uzatılmış kola sıkıca bastırın. Koldaki direnci ''test etmek'' için yeterince sert bastırın, ancak kası yoracak kadar sert değil. Bu bir güç testi değildir. Kasın yeterince sert bastırmak istersiniz.*olabilmek* omuz eklemini itmeye karşı kilitleyin.

6. Sonucu inceleyin. Örneğin, sorun gerçekten kalple ilgiliyse, kol neredeyse hiç algılanabilir "esneme" olmadan sabit kalacaktır. Öte yandan, sorun kalple ilgili değilse, kol aniden düşecektir.

7. Sonucu doğrulamak için arkadaşınıza aynı soruyu sorun ancak cevabını değiştirmesini söyleyin. Cevap (arkadaşınız çok yetenekli bir yalancı değilse) tam tersi olacaktır.

Sorunu saptamak için istediğiniz kadar veya gerektiği kadar soru sorun. Sonra aynı süreci kullanarak uygun "tedaviyi" belirleyin. Diyelim ki, sonunda "Bu durum bir bakteriyel enfeksiyondan mı kaynaklanıyor?" sorusuna geldiniz. Arkadaşınız kesin bir hayır cevabı verir, ancak kolunuz baskınız altında düşer ve bunun yanlış bir cevap olduğunu gösterir. Daha sonra "Antibiyotikler uygun olur mu?" diye sorabilirsiniz. Cevap evetse ve test bu cevabı doğrularsa, muhtemelen reçete yazabilen bir doktoru aramak iyi bir fikir olacaktır.

Şifanın tüm meselelerinde, sağduyunuzun rehberiniz olmasına izin verin. Kinesyoloji, burkulmuş bir ayak bileği olduğunu düşündüğünüz şeyin aslında ince bir kırık olduğunu keşfetmenizde büyük bir yardımcı olabilir, ancak bir kemik açıkça kırılmışsa, vücuda bununla ilgili ne yapması gerektiğini sormanın pek bir anlamı yoktur. Ancak örneğin, kristal masajı uygulamak için en iyi yeri arıyorsanız, bu süreci son derece yararlı bulacaksınız.

Size canlılık için bir test sözü vermiştik. Az önce ana hatlarıyla belirtilen prosedürde, deltoid kası "gösterge" kası olarak belirlenmiştir. Siz ve sizinle çalışan kişi birbirinizi tam olarak aynı şekilde test edebilirsiniz. Neredeyse her durumda, sonuçlar değişmeyecektir. Şimdi, gösterge kasının vücudunuzdaki belirli noktalar hakkında size bilgi verebileceği bir yöntem önereceğiz, en önemlilerinden biri de timüsün hemen üzerindeki noktadır

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Yedinci Bölüm Şifalı Zihin

Previous Page Sayfa: 107 Jump Next Page

bezi. Bu, ikinci kaburganın göğüs kemiğine (sternomandibular eklem) birleştiği noktadır. Şimdi, partneriniz bu noktaya serbest eliyle dokunurken, kas testini daha önce yaptığınız gibi yapın. Güçlü ve aktif bir timüsün genel canlılığın mükemmel bir göstergesi olduğu bulunduğundan, bu testin sonucu sizin kendi canlılığınızın mükemmel bir göstergesidir. Dr. Diamond'a göre, timüsü test etmek bize başka birkaç şey daha söyleyebilir:

> Diyelim ki deneklerinizin timüs bezi noktası güçlü çıktı. . . .Sonucu doğrulamak için tekrar test edin. Şimdi ondan bir araba kazası geçirmek gibi bir felaket düşünmesini isteyin. Tekrar test edin. . . .Genellikle, her zaman değilse bile, timüs bezi zayıf test eder. Sonra, deneklerinizdne nefret ettiği birini düşünmesini isteyin. Timüs muhtemelen zayıf test etmeye devam edecektir. Ama şimdi ondan sevdiği birini düşünmesini isteyin. Bez anında güçlü test edecektir. [Kinezyoloji] testiyle zihin ve beden hakkında önemli şeyleri ne kadar çabuk öğrenebileceğimizi görebilirsiniz.5

Neredeyse tüm psişik şifa süreçleri gibi, kinezyoloji de öncelikli olarak vücutta sağlıklı bir enerji akışını sürdürmekle ilgilenir. Bu aynı zamanda kristalin ve antik bilgiye sıkı sıkıya bağlı daha modern yöntemlerden bir diğerinin de odak noktasıdır: Reiki.

Dr. Barbara Ray'e göre, yazar,*Reiki Faktörü*, ilk ve (bildiğimiz kadarıyla) *sadece*Konuyla ilgili kitap:

> Hayat enerjiden oluşur ve enerji sürekli hareket halindedir, dönen spiraller içinde hareket eder. Hayatınızdaki her an, kendi hayat sürecinizin açılan spiralinin yeni bir parçasıdır. Hayatın özü harekettir—hiçbir şey statüko değildir. Hareket ve değişim enerjinin—ve hayatın—temel, doğal yasalarıdır.6

Ray'e göre "Reiki", "evrensel yaşam gücü enerjisi" anlamına gelir. Reiki tekniği özünde, ışık enerjisinin hassas kullanımıyla dengeyi ve fiziksel, duygusal ve zihinsel canlılığı yeniden sağlayarak vücuttaki doğal yaşam gücü enerjisini aktive etme ve güçlendirme yöntemidir.7

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Yedinci Bölüm Şifalı Zihin

Hemen hemen her yaştan herkes bu tekniği öğrenebilir. Tek gereklilik hayatta olmaktır. Ve eğer hayattaysanız ve enerji kullanıyorsanız, Reiki'yi kullanabilirsiniz - sadece hasta hissettiğinizde veya keyifsiz olduğunuzda değil, sağlıklı olduğunuzda ve bu şekilde kalmak istediğinizde.

Bu enerji akışı kavramı, bu arada, neredeyse evrenseldir. 4.000 yıldan fazla bir süre önce, Çinliler vücutta dolaşan bir yaşam sürdürme gücü olduğu sonucuna vardılar ve buna *Çi* Hindular da aynı sonuca vardılar, ancak buna *prana* Hipokrat buna şöyle demişti *doğanın yaşam gücü* Hawaii Kahunaları buna şöyle diyor: *mana* ve Ruslar buna şöyle diyor *biyoplazmik* enerji. En büyük şifacı olan İsa, bunun *ışık* (Çoğu şeyde olduğu gibi, modern dünya henüz yetişmeye başlıyor. Fransız fizikçi Jean Caron yakın zamanda "parçalanan madde enerjidir ve incelenen enerji şeffaftır - *ışık* [bu nedenle] ruh artık fiziğin alanına girmiştir!")8 Ne olursa olsun
denilen bu enerjinin miktarı ve dengesi, canlı vücudun düzgün çalışması için olmazsa olmazdır.

Reiki'nin ticari bir girişim olduğunu belirtmeliyiz. Tüm aileler sıklıkla Reiki seminerlerine katılmak için kaydolur ve teknikler beş ila doksan beş yaş arasındaki kişiler tarafından kolayca öğrenilebilir. Ayrıca "bilimsel" bir metodoloji olarak da tanıtılır (bu, paranormal olaylarla ilgili bir kitapta biraz uyumsuz görünebilir), ancak teknikler tekrarlanabilir ve bu nedenle deneyim yoluyla bilgi sağlasa da, gerçek uygulamanın geleneksel şifa yöntemlerini uygulayanlar arasında bulunması olası değildir.

Genel olarak, Reiki tedavileriyle ilişkili on iki adım, tüm büyük organları, bezleri ve damarları doğal enerjiyle, yani yalnızca vücudun kendi enerjisiyle ele alır. Tedavi başın tepesinden başlar ve alt sırt ve omuriliğe doğru ilerler. Seminerlerde, belirli hastalıklar ve bozukluklar için Reiki'nin kullanımıyla ilgili tüm ayrıntılar verilir. Devam eden bir süreç olarak, tüm vücudun tedavisinin rutin olarak yapılması önerilir. Amaç, nedeni düzeltmek ve semptomlarla başa çıkmaktır.

Barbara Ray'e göre, "Reiki'nin özü, her birimizi bireysel gelişim sürecine göre dönüştüren ışık enerjisidir."9 Ve sahip olmak
Bu tedavileri deneyimledikten sonra, tedaviyi uygulayan kişinin hiçbir zaman vücuda dokunmadığını veya onu manipüle etmediğini söyleyebiliriz.

Previous Page Sayfa: 109 Jump Next Page

herhangi bir şekilde. Çalışma tamamen "enerji bedeni" ile yapılır. Bilimsel olsun veya olmasın, dikkate değer bir duyular dışı yetenek biçimi kullanılıyor. Bunu herkesin yapabilmesi belki de tüm sürecin en aydınlatıcı yönüdür.

<><><><><><><><><><><><>

Daha sonra Filipinler'deki psişik cerrahlarla tanışacak ve yalnızca zihninin gücünü kullanarak dünyanın tamamen iyileşen tek tetraplejik hastası olan bir adamın dikkat çekici hikayesini keşfedeceğiz.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Yedinci Bölüm Şifalı Zihin

Bölüm Sekiz
Tıbbi Sırlar

KONUŞAN KİŞİ IRENE PRZBYCIENFilipinler'de yakın zamanda geçirdiği bir cerrahi operasyonu anlatıyor:

> Elleri sanki sudan daha kalın değilmiş gibi derimi deldi ve parmaklarıyla içimde dolaştı. Hiçbir acı hissetmedim. Tamamen uyanıktım: Başımı kaldırıp kanımı ezen ellerine bakabiliyordum ama hiçbir şey hissetmedim. Sonra gözlerimin önünde kocaman bir doku parçası çıkardı. Sırıttı ve bana gösterdi, sonra da umursamazca çöp kutusuna attı.1

Amerika Birleşik Devletleri'nde pratisyen bir cerrahın bu ifadeye vereceği tepkiyi hayal edebilirsiniz. Kabul etmek gerekir ki, bunu olduğu gibi kabul etmek zordur. Ve gerçek şu ki, bir sürü şüpheci ve tıp mesleği mensubu, psişik cerrahi kavramının devasa bir aldatmaca olduğunu şiddetle savunuyor. Tek bir sorun var: Bu prosedürden kaynaklanan şifaları henüz kimse açıklayamadı.

Az önce anlatılan vakadaki "cerrah" Antonio C. Agpaoa veya bilinen adıyla Tony'ydi. Tony aslında Filipinli spiritüalist şifacıların en ünlüsüdür. Ancak insan vücudunu hiçbir alet kullanmadan, sadece çıplak elleriyle açabilme yeteneğini göstermiş olan bu şifacılardan sadece biridir. Ne antiseptik ne de anestezik kullanılır ve hasta prosedür boyunca uyanık ve tetikte kalır. Bu tür sağlıksız koşullara rağmen, "ameliyat" sırasında hiçbir enfeksiyon vakası yaşanmamıştır

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Yedinci Bölüm Şifalı Zihin

bildirildi. Bir örnekte, hasta aç olduğunu belirtti, bu yüzden cerrah yaptığı işi bıraktı ve hasta bir portakal yerken bekledi.

Bu arada Irene, en az 200 psişik ameliyat ev videosunun bulunabileceği Chicago'ludur. Tahmin edebileceğiniz gibi, bunların çoğu oldukça amatörcedir. Ancak yine de objektifin önünde gerçekleşenler şaşırtıcıdır.

Filipinler'deki psişik cerrahları araştırırken Tom Valentine, modern "bilimsel" açıklamalara meydan okuyan bir dizi iyi belgelenmiş vakadan bahsediyor. Ancak birinin bir zamanlar belirttiği gibi, tüm kargaların siyah olmadığını kanıtlamak için sadece bir beyaz karga yeterli. En büyüleyici "beyaz kargalardan" biri, üç kör hastayı Filipinler'e götüren Los Angeles'lı yirmi üç göz doktorunu içeriyor. Hastalar glokom ve katarakt hastasıydı ve göz doktorlarının becerilerinin çok ötesindeydi. Tony Agpaoa'nın çıplak elle yaptığı ameliyat, dikkatle izleyen tıp doktorlarının inanmayan gözleri önünde gerçekleştirildi. Tony üç hastayı da iyileştirdi. Göz doktorlarının geri döndüklerinde, daha fazla çalışma önererek tıp derneklerine yazdıkları iddia ediliyor. Bunu unutmaları söylendi.

Bu arada Tony, Amerika'da bir kaçaktır. 1968 sonbaharında Amerika Birleşik Devletleri'ne yaptığı bir ziyaret sırasında tutuklandı ve dolandırıcılıkla suçlandı. Detroit'te yargılanmayı dört ay bekledikten sonra sonunda kefaleti ödedi ve evine döndü ve burada açık kollarla karşılandı. Filipinler'de Tony, sıradan bir psişik şifacı değil; aynı zamanda Chicago'da küçük bir misyonu olan, kurduğu kilise olan Filipin Bilim ve Vahiy Kilisesi'nin de başkanıdır. Bu nedenle Tony'nin işine dini bir inançla yaklaşması çok da şaşırtıcı değildir. Belki de uydurma olan renkli bir hikaye, şifa armağanını ne kadar ciddiye aldığını göstermektedir.

Tokyo'da Asyalı mistikler, fakirler, swamiler ve çeşitli mucize işçilerinin bir araya geldiği bir toplantıya katılan Tony'den grup için "gösteri yapması" istendi. Tony, yeteneklerini bir gösteri uğruna sergilemediğini söyleyerek reddetti. Delegelerden biri ona meydan okudu ve reddetmesinin bir sahtekar olduğunu kabul etmek anlamına geldiğini öne sürdü. Adam Tony'yi bir gösteri yapmaya zorlayarak onu utandırmaya çalıştı ve ona dişini çekmesi için meydan okudu ve kendi ön dişlerinden birini uzattı. Tony uzandı, dişi çekti ve şaşkın düşmanına uzattı. Sonra döndü ve

Oda. Zavallı adamın bilmediği şey, diş çekmenin Filipinler'deki psişik cerrahlar için neredeyse günlük bir rutin olduğuydu.

Ancak bu ülkede, yaptığı iş için herhangi bir resmi tanınma elde etmek, tavuk dişlerini çekmek kadar olasıdır. Aksi takdirde, nesnel bilim insanları, doktorlar ve cerrahlar, hiçbir araştırma yapmadan, bu şaşırtıcı olguyu kınamaya devam ediyor. Birçok birinci elden tanıklık, fotoğraf ve video kaydına ve yüzlerce, belki de binlerce açıklanamayan iyileşme olayına rağmen, bilimsel zihin bu konuda kesinlikle kapalı kalıyor. Neyse ki, bu bölümün diğer konuları biraz daha iyi durumda.

<><><><><><><><><><><><>

Dr. Richard Johnson ile ilk kez Kaliforniya, Ventura'daki ofisinin yakınındaki bir restoranda akşam yemeğinde tanıştım. O zamanlar, insan vücudunda biyolojik geri bildirim üzerine on yıllık bir çalışmayı yeni bitiriyordu ve şaşırtıcı keşifler yaptığını düşünüyordu. Saygın bir klinik psikolog olan Johnson, "vücutta ters gidebilecek her şeyi zihin düzeltebilir" diyerek hatırı sayılır itibarını riske atmanın eşiğindeydi. Terim*biyografi*Teorisinin bazı yönleri henüz tam olarak oturmadığı için, hala birkaç yıl geçmişti. Ancak, keşfinin önemini uzmanlık alanından çok uzak birine açıklamaya çalışırken sesindeki heyecanı yanlış anlamak mümkün değildi. "Çıkartmanın" ötesinde hiçbir şey anlamadım, ancak kavrayabildiğim azıcık şey bile ilgi çekiciydi.

Johnson, o ilk toplantıdan iki yıl sonra, biyofeedback laboratuvarını kapattı ve Ventura'dan Kaliforniya-Nevada sınırındaki Yuba City'ye taşındı. Tüm zamanını ve hatırı sayılır enerjisini "biyogram" teorisini geliştirmeye ve hepsini bir kitapta yazmaya adadığını söyledi. Orijinal araştırmasının temelleri sonunda ortaya çıkıyordu ve doğru yolda olduğundan her zamankinden daha emin görünüyordu. Sonra düşünülemez olan oldu.

Soğuk algınlığından kurtulurken Richard Johnson yanlış şişeyi aldı ve soğuk algınlığı ilacı yerine büyük bir doz hidrojen peroksit içti.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

oksit. Etkisi neredeyse anında oldu. Komaya girdi. Doktorlar karısı Eileen'e bunun "virajlara" çok benzediğini ve neredeyse kesinlikle ölümcül olduğunu söylediler. Ancak Eileen virajlar hakkında bir şeyler biliyordu ve etkilerinin bazen dekompresyonla tersine çevrilebileceğini biliyordu. Sadece hayatını kurtarmayı düşünerek onu dekompresyon odası olan en yakın tesise götürdü. Doktorlar ona sadece zaman ve para kaybettiğini söylediler. Yaşasa bile muhtemelen bitkisel hayata girecekti. Ancak Eileen ısrar etti ve dekompresyon işe yaradı, en azından Johnson'ın aklı tamamen yerinde olarak komadan çıktığı noktaya kadar.

İyi haber buydu. Kötü haber ise sinir hasarı olmasıydı: Artık quadriplejikti. Boyundan aşağısı işe yaramıyordu. Doktorlar bir kez daha Eillen'a mucizesini yaşadığını söylediler: Kocası aklı başında hayattaydı ama durumunun değişmesini beklemek aptallıktı. Tıbbi bilginin tamamı hasarlı sinirlerin onarılamayacağını ileri sürer. Öte yandan Johnson karısına iyi olacağına dair güvence verdi. Gülümseyerek "Nasıl düzelteceğimi biliyorum" dedi.

Kendisini bir laboratuvar hayvanı olarak kullanmak gibi bir niyeti hiç olmasa da, Johnson şimdi tüm teorilerini test etmek için mükemmel bir fırsata sahipti. Bu garip olaylardan pek memnun değildi, ancak dünyadaki tüm insanların başına böyle bir şey gelmesinden hoşnut olmayan Richard Johnson muhtemelen bunu aktif hayatının sonu olarak görmeyen tek kişiydi. Johnson, hepimizin içinde bir kendini iyileştirme mekanizması olduğuna kesinlikle inanıyor, Yaratılış kadar eski bir mekanizma. Sık sık Dr. Albert Schweitzer'den alıntı yapardı: "Her hasta kendi doktorunu içinde taşır. Bu gerçeği bilmeden bize gelirler. Her hastanın içinde bulunan doktora işe koyulma şansı verdiğimizde en iyi halimizde oluruz."2

Bu, "Doktor, kendini iyileştir." ifadesinin nihai örneğiydi. Johnson'a göre, zihin ile beden arasında bir iletişim olduğu tartışılmaz bir gerçektir. Biyogram terapisinin temeli, bu iletişimin nasıl gerçekleştiğidir. Teori, 1979 yılının Eylül ayında, zihnin bedenin davranışını nasıl yönlendirdiği sorunuyla mücadele ettiği özellikle zor bir günün ardından Johnson'ın sonunda uykuya daldığı zaman doğdu. Bunu kendi sözleriyle anlatmasına izin verelim:

> Uyurken sanki biri tarafından uyandırılıyormuşum gibi hissettim. Uyku ve uyanıklık arasındaki bu geçiş halinde, sanki başka biri tarafından beynimin içine alınıyormuşum gibi hissettim. Ruh sağlığı alanına girmeden önce din görevlisiydim ve bu yüzden sezgisel olarak bunun Tanrı olduğunu biliyordum. Düşüncelerimi izlerken, sıvı hale geldiklerini ve önümde dar bir derede aktıklarını görebiliyordum. Beyin bu düşüncelerden kimyasal bir süreç yaratıyordu. Sonra, daha mikroskobik bir düzeyde, birçok farklı yönden gelen minik parçacıklar görebiliyordum. Seçilmiş parçacıklar öne çıkarılıyor ve bir zincir oluşturmak üzere birbirine bağlanıyordu. Bu parçacıkların amino asitler olduğunu ve bu şekilde oluşturulan zincirin bir peptit olduğunu hemen anladım. Düşüncelerim canlı şeyler, canlı kelimeler, biyolojik semboller—biyogramlar haline gelmişti.3

Biyogram teorisine göre, bir peptit zinciri, katı bir form haline gelen bir düşüncenin kimyasal kaydıdır. Johnson, bunun kadar elle tutulur bir iletişim sisteminin ölçülebilir olması gerektiğinden emindi. Aradan geçen yıllar bu hipotezi doğrulamıştı. Ne yazık ki, henüz süreci tam olarak nasıl kontrol edeceğini keşfetmemişti.

Mevcut durumu göz önüne alındığında, acil sorun, uygun biyogramların vücudun belirli bölgelerine iletilmesini oluşturma ve kontrol etme yöntemi keşfetmekti. Yıllar önce, literatürü araştırmış ve zihnin vücutla nasıl iletişim kurduğuna dair hiçbir şey yazılmadığını keşfetmişti. Kendi başına olduğunu biliyordu.

Geceleri yalnız kalan ve yardım almadan hareket edemeyen Johnson, iletişim prosedürleri üzerinde deneyler yapmaya başladı. Doğrudan komutların işe yaramadığını hemen keşfetti. Sormak veya yalvarmak bile hiçbir sonuç vermedi. Geceler boyu, tüm zihinsel enerjisini uyuşmuş bedenine şifa mesajları göndermeye odakladı. Bunun işe yarayacağını biliyordu. Bunun işe yarayacağını biliyordu.*olabilir* iş. Ama nedense hiçbir şey olmuyordu. Sonunda, bir gece geç saatlerde, hastane odasının sessizliğinde ve pes etmenin eşiğindeyken, tüm kontrolü zihnine teslim etti. "İznin var," diye mırıldandı sessizce, "durumumu düzeltmek için gereken her şeyi yapmana."

Hemen hemen anında bir tepki oluştu; hafif bir karıncalanma hissi

vücudunun her yerine dağılmış yerler. Ne kadar güzel ve basit, diye düşündü. Tek yapmam gereken yoldan çekilmek. Ancak tepki çok geneldi. Sonraki birkaç hafta içinde, zihnine bahşetmenin belirli yollarını formüle etmeye başladı *izin*Vücudun iyi tanımlanmış bölgelerine odaklanarak şifa çalışmasını yapmak. His ve motor yeteneği geri dönmeye başladıkça sonuçlar daha belirgin hale geldi. Ona belirli öz yardım cihazlarını nasıl kullanacağını öğretmek için büyük çaba sarf eden hemşireler, ertesi gün geri döndüklerinde artık bunlara ihtiyacı olmadığını gördüklerinde şaşkına döndüler. Üç ay içinde tekerlekli sandalye yardımıyla yürüyebiliyordu ve şaşkın hastane personelini terapisinin uygulamaları konusunda eğitmeye başlamıştı bile.

Anlayışın kapısını açtığında, başka keşifler yapmaya başladı. Zihnin "alfa" durumunu, yani uyku ile uyanıklık arasındaki zihin durumunu, genel fiziksel, ruhsal veya zihinsel sağlık seviyesiyle ilgili sorular sormak için kullanabileceğini keşfetti. Cevaplar, kendisini her zaman yazmaya alıştırdığı bir rüyayla gelirdi. Bir not defteri ve kalem, bugün bile komodininin üzerinde sabit bir demirbaştır.

Başlangıçta şüpheci olan hastanenin doktorları ve personeli, tanık oldukları mucizeyi kısa sürede takdir etmeye başladılar. Johnson'ın ilerlemesi gerektiği gibi izlendi, kaydedildi ve sonunda alkışlandı.

Burada bildirilen bilgilerin çoğu, Richard Johnson'ın "kaza" olarak adlandırdığı tarihten sadece bir yıl sonra verdiği üç günlük bir seminerdeki molalarda kendisiyle yaptığım kişisel görüşmelerde bana verildi. Sol ayak bileğindeki hafif bir zayıflık dışında tamamen iyileşmişti ve sekiz saatlik seansların çoğunda ayaktaydı; tıp tarihindeki en çevik "bitki" kesinlikle buydu.

Kitabından bir yıl önce,*Biyogram Teorisi ve Şifalı Zihin*, serbest bırakıldı. İçinde teorisinin (ve daha sonra gerçek deneyiminin) dayandığı öncülü güçlü bir şekilde belirtiyor:

> Zihin, vücudun içinden gelen semptomlar hakkında en eksiksiz bilgiye erişebilir. En uygun onarım tekniklerini seçmek ve zararlı yan etkileri önlemek için bu alanları diğer tepkilerden izole etmek için donanımlıdır. Zihin tek başına bu tepkileri koordine etmek için tam donanımlıdır

Sayfa 114a

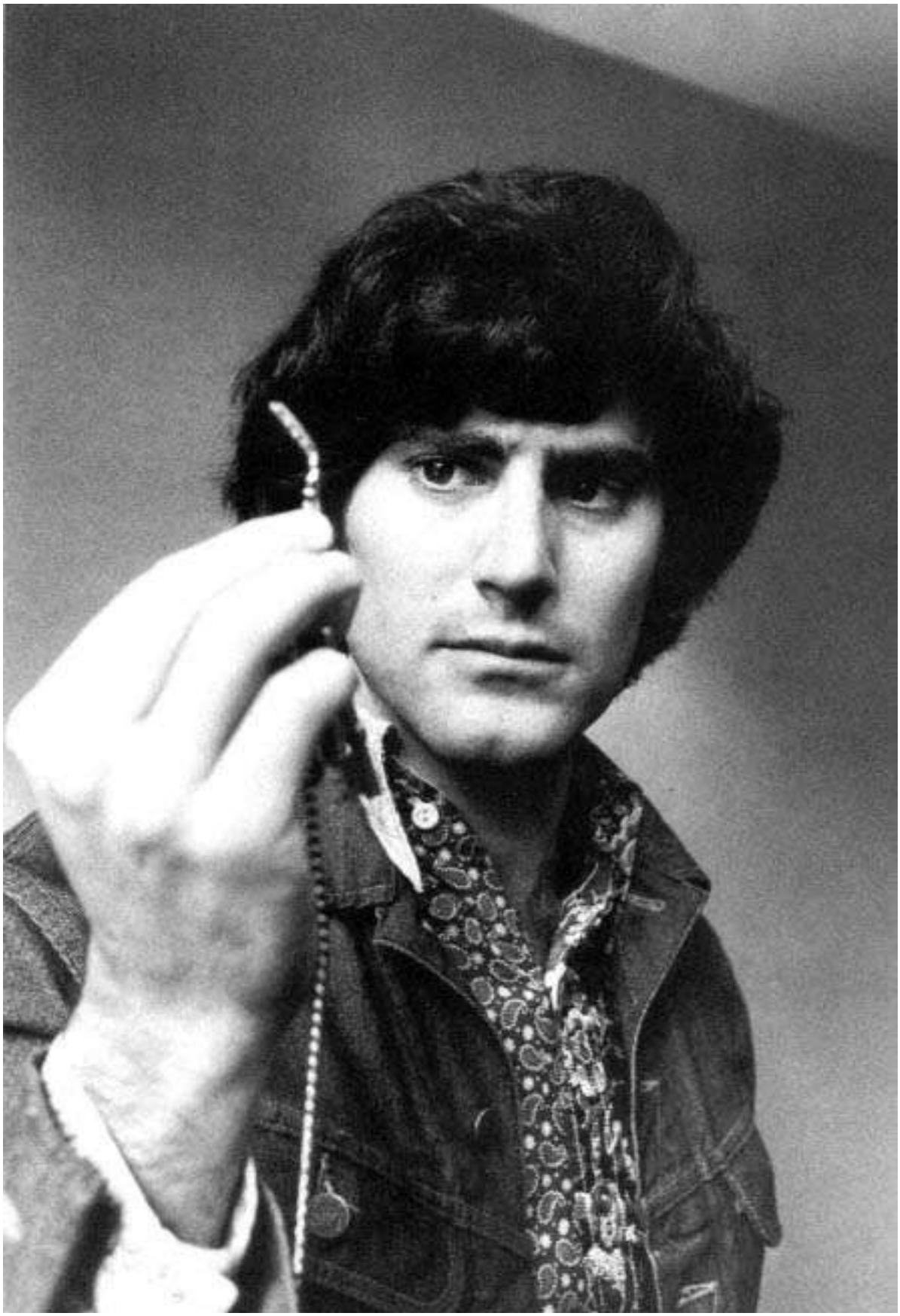

Uri Geller, izleyicilerinden birinden ödünç aldığı sıradan bir anahtarı bükerek akıl almaz güçlerini sık sık sergilerdi. Bu anahtar, yazarın tarif ettiği anahtara benzer.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Bölüm Sekiz Tıbbi Sırlar

> iyileşmeyi sağlamak için gereken toplam psikolojik ve biyolojik değişikliklerle. Nerede ve nasıl başlayacağınız veya iyileşmenin toplam işinin ne zaman tamamlanacağı, yalnızca zihin ve bedenin birlikte çalışarak bilebileceği bir şeydir.4

Richard Johnson kendini bir psişik şifacı olarak görmüyor. Biyogram terapisine gelince, bunu DNA kadar bilimsel olarak görüyor. Johnson'a göre, DNA bir

> bedenin özelliklerini, tam da taslağını içeren yaşayan bir edebiyat biçimi. Bana mantıklı geldi ki eğer bu moleküler edebiyat sistemi beden için bu kadar iyi çalışıyorsa, zihin için de aynı etkinlikle kullanılabilecek kanıtlanmış bir teknikti.5

Ancak, biyogram terapisini en büyük takdirle karşılayanların "alternatif" uygulayıcılar olduğu doğrudur. Belki de bunun nedeni hipnoterapistlerin, kiropraktörlerin ve hatta akupunkturcuların uzun zamandır zihnin iyileşme sürecinde bir katılımcı olarak gücüne saygı duymalarıdır. Adil olmak gerekirse, zihnin yalnızca bedensel bozukluklara neden olamayacağı, aynı zamanda onları iyileştirebileceği fikrini desteklemek için seslerini yükseltme cesaretine sahip bazı gelenekçiler vardır.

Norman Cousins kitabında,*Bir Hastalığın Anatomisi*, söz konusu:

> İnsan zihni, hastalıkla mücadelede olduğu gibi, ağrının kontrolünde de önemli bir rol oynar. . . .Hem bilinçli hem de bilinçaltı düzeyde, zihin bedenin belirli şekillerde tepki vermesini veya yanıt vermesini emredebilir. Bu tür bir yanıt, sadece psikolojik tepkileri değil, beden kimyasını da içerir.6

Nörobiyolog Candace Pert'in araştırması Johnson'ın teorilerini neredeyse harfiyen destekliyor gibi görünüyor. Pert'e göre, duygu tarafından tetiklenen kimyasallar olan nöropeptitler,*düşünceler maddeye dönüştürüldü*Dahası, vücudun duygusal tepkileri duygusal kimyasalların üretimini tetikleyebilir. *önce* beyin sorunu kaydeder. Bu bir önsezi biçimi olabilir mi?

Soru şu: Herkes bunu yapabilir mi? Johnson'ın her seminerde verdiği cevap "Elbette." Özel bir ekipman veya eğitim seviyesi gerekmiyor. Zihniniz ve bedeniniz tek bir birim olarak işlev görüyor ve sorumlu olan beden değil, zihin. Dr. Johnson, binicilik kazasında felç geçiren aktör Christopher Reeve ile iletişime geçmek için birkaç girişimde bulundu. Bu bilgiyi hem Reeve hem de doktorlarıyla paylaşabileceğini umuyordu. Başarısız oldu. İlgisine teşekkür eden nazik bir not tek yanıttı.

Bu çok şaşırtıcı değil. Yeni olan her şeyde olduğu gibi, özellikle de paranormal nitelikte olanlarda, şüphe en büyük engeldir. İnsan merak ediyor, çünkü kaybedecek hiçbir şey yok - kesinlikle hiçbir maliyet veya risk yok. Tek harcama zaman ve zihinsel enerjidir ve Johnson'ın gösterdiği gibi, orada bile uyurken çok şey başarılabilir.

Şüpheleriniz varsa, Dr. Johnson'ın "rüya teşhisi"nin kendi versiyonunuzu deneyin. Yatmaya hazırlanırken komodininize bir kalem ve bir not defteri koyun. Hangi sorunun yanıtlanmasını istediğinizi önceden bilin ve sonra uykuya dalmadan hemen önce, henüz tam olarak uyanık değilken ama hala uyumamışken, iç benliğinize soruyu sorun ve cevabın size bir rüya içinde verilmesini isteyin. Gelen rüyanın doğası ne olursa olsun, uyanır uyanmaz yazın. Rüya anıları geçicidir. Tamamen uyanık olduğunuzda, sorduğunuz soruya özel referansla rüyayı analiz edin.

Her soru anında bir rüya yanıtı oluşturmaz (veya hak etmez). Bu bir öğrenme sürecidir. Bilinçaltı zihinle iletişim kurmayı öğrenirsiniz ve o da gereksinimlerinize uygun bir şekilde yanıt vermeyi öğrenir. İçsel benliğinize uyum sağlama yeteneği pratikle artacaktır.

<><><><><><><><><><><><>

Muhtemelen Edgar Cayce'den beri hiçbir bireysel şifacı Caroline Myss kadar ilgi çekici bir fırtına yaratmamıştır. Myss kendini tıbbi bir sezgisel olarak adlandırır ve kendi özel "enerji tıbbı" markası için güçlü bir dava açar. Cayce gibi, Myss de

hastalığı sezgisel yollarla teşhis eder ve Cayce gibi, onun zihin-beden bağlantısına ilişkin görüşü ruhu da içerir. Aslında, Myss'e göre, enerji şifasında başlıca rolü üstlenen ruhtur.

Caroline Myss, tıbbi sezgisel olarak üstlendiği rol için oldukça benzersiz bir geçmişe sahip. Teoloji alanında yüksek lisans derecesine sahip bir gazete gazetecisi olarak, yayıncılık işine girmek için bu iki kariyeri bir kenara bıraktı. Stillpoint adlı yayıncılık şirketi, alternatif şifa yöntemleri hakkındaki kitaplarda uzmanlaşmıştır. Yine de, yerleşik tıbbi uygulamalara alternatiflere olan profesyonel ilgisine rağmen, bunlardan hiçbirine katılmakla ilgilenmediğini iddia ediyor - görünüşe göre, herhangi bir metafizik karşılaşma için pek de uygun bir aday değil.

Ancak, hatırlayacağınız gibi, tesadüfi bir kahin psişik veya sezgisel olmayı seçmez; aksine, seçilmiş gibi görünürler. Caroline Myss, kendi ifadesine göre, giderek artan bir algısal yeteneğin farkına varmıştır: "Bir arkadaşım tanıdığı birinin kendini iyi hissetmediğinden bahsederdi ve sorunun nedenine dair bir içgörü aklıma gelirdi. İnanılmaz derecede doğruydum ve bu yerel toplulukta yayıldı."7

En azından bu açıdan, Caroline Myss yeteneklerini paranormal dünyada oldukça yaygın bir şekilde anlamıştı. Sadece birkaç ay içinde, alternatif şifaya ilgisi olmayan bir muhabirden, "depresyondan kansere" kadar çeşitli sağlık krizleri yaşayan insanlara okumalar yapan birine dönüşmüştü. Ancak gördüğümüz gibi, bu kafa karıştırıcı, hatta korkutucu bir deneyim olabilir:

> Sanki aniden, hiçbir eğitim almadan, düzinelerce üzgün, korkmuş insana Tanrı'nın iradesini açıklamaktan sorumluymuşum gibi hissettim. İronik olarak, bu insanlar Tanrı'nın onlara ne yaptığını ne kadar çok bilmek istiyorlarsa, ben de Tanrı'nın bana ne yaptığını o kadar çok bilmek istiyordum.8

Yetenekleri sanki eterik bir sesin müdahalesiyle ortaya çıkmış gibi görünen Edgar Cayce'nin aksine, Myss'in sezgisel becerileri başkalarının sorunlarıyla uğraşmaya devam ederken kendiliğinden ortaya çıktı. Myss muhtemelen o sırada bunun farkında değildi, ancak oldukça tipik bir

desen: önce insanlarla olan ilişkisinde bir şeylerin farklı olduğunun basit bir farkındalığı, sonra bu "armağanı" başkalarının yararına kullanma isteği ve son olarak sürece tam bağlılık. En sonunda, olağanüstü yeteneğinin nereden geldiğine dair hiçbir fikri olmamasına rağmen, armağanının etrafındaki insanlar için son derece yararlı olduğunun farkına varması.

Caroline Myss'in hikayesinde farklı olan şey, vizyonlarını üreten matrise dini prensipleri emmiş olmasıdır. Hindu çakralarının, Hristiyan ayinlerinin ve Kabala'nın hayat ağacının büyük manevi gelenekleri, bedenin ve ruhun birleşme şekline dair anlayışının dokusuna işlenmiştir. Kilise neredeyse her zaman herhangi bir tür manevi içgörü iddia eden herkesin düşmanı olduğu için bu kavram oldukça dikkat çekicidir. Ancak Dr. Myss konuya tamamen yeni bir ışık tutuyor. "Bedeninizi ve ruhunuzu eski gerçeklerden yararlanan bir şekilde görmeyi öğrenerek," diyor, "kendi sezginizi geliştirmeye ve kendi ruhunuzu anlamaya ve yönetmeye başlayabilirsiniz."9

Bu "eski gerçeklerden" bazıları da aşağı yukarı aynı şeyi ima ediyor: Ne yazık ki, sezgisel yetenekler aktarılamaz. Ancak, öğrenilebilirler. Harvard'da eğitim almış bir beyin cerrahı ve Amerikan Holistik Tıp Derneği'nin kurucusu olan Myss ve C. Norman Shealy, ülke çapındaki bütünsel sağlık merkezlerinde "tıbbi sezgisel ikamet" programları planlıyorlar. Tıbbi sezgisellerin sağlık bakım ekiplerinin vazgeçilmez üyeleri olacağı bir zamanı öngörüyorlar.

Ancak, Caroline Myss tarafından yapılan çalışma yüksek derecede güvenilirlik göstermeseydi bunların hiçbiri mümkün olmazdı -ki elbette gösteriyor. Özellikle bir vaka dikkat çekicidir, çünkü teşhisi ve ardından gelen takip programı dünyanın en korkulan (ve resmen tedavi edilemez) hastalığı olan AIDS'in iyileşmesine yol açtı.

Söz konusu genç adam, Myss değerlendirme için çağrılmadan önce HIV pozitif aşamasını çoktan geçmişti. HIV pozitif olduğunu biliyordu ancak hastalığın akciğerlerine çoktan yerleştiğini bilmiyordu. Myss ona AIDS olduğunu söylediğinde, birkaç seçeneği vardı: pes edebilirdi; kendine acıma durumuna düşebilirdi; ya da öfkelenebilir ve onu hayal kırıklığına uğratan bir tıp mesleğine yumruğunu sallayabilirdi. Bunun yerine, olumlu bir tutum takındı

Myss ve Shealy tarafından özetlenen iyileşme programına doğru. Havlu atmak yerine, onların önerilerini harfiyen uyguladı. Bu öneriler şunları içeriyordu, ancak bunlarla sınırlı değildi: sigarayı bırakmak, neredeyse vejetaryen bir diyet uygulamak, bol miktarda aerobik egzersiz yapmak, psikoterapiye gitmek ve karnına günde kırk beş dakika hint yağı paketleri koymak. Altı hafta içinde, sonraki HIV testleri negatif çıktı. Son duyduğumuza göre, hala negatifler.

Myss başka bir açıdan farklıdır. "Sezgisel veya sembolik görüşün" bir armağan değil, bir beceri olduğuna kesinlikle inanır. Bunun, enerjinin dilini veya daha spesifik olarak insan enerji alanını yorumlamayı öğrenme meselesi olduğunu öne sürer. Enerji bedeni üzerinde çalışma fikri, elbette, hemen hemen tüm psişik şifa disiplinleriyle uyumludur. Reiki, kinezyoloji, kristal şifası ve akupunktur (son yıllarda ikincisi neredeyse kabul edilebilir bir tıbbi uygulama haline geldi) hepsi enerji bedeni veya enerji akışıyla çalışır. Bazı psişik şifacılar, insan enerji alanıyla ilgilenmeyen her şeyin yalnızca semptomlarla ilgilendiğini ve bir tedavi olarak başarısızlığa mahkum olduğunu iddia ederler.

Bu becerinin nasıl edinileceği Myss'in kitabının konusudur, ancak çeşitli psişik şifa kavramlarının birbirini nasıl desteklediği ilginçtir. Örneğin, davranışsal kinezyoloji, vücudun yalan söyleyemeyeceği kavramına dayanır. Myss çalışmalarında "eğer yalan söylersek enerji alanımız diğer kişiye gerçeği söylemediğimiz 'enerji gerçeğini' iletecektir. Enerji yalan söylemez ve söyleyemez." diye teyit eder.10 Kinesiyoloji elbette fiziksel bir

bu gerçeği belirleme mekanizması. Ve daha önce de belirtildiği gibi, bir diğer çarpıcı örnek, Dr. Johnson ve Dr. Pert'in çalışmalarının karşılıklı olarak desteklenmesidir.

Psişik şifacılara ilişkin kısa genel bakışımızdan birkaç ilginç soru ortaya çıkıyor ancak en ilgi çekici olanı, Psişik ve hekim sonunda bir araya mı geliyor? Myss ve Dr. Shealy, çalışma ilişkilerini oldukça tatmin edici buluyor gibi görünüyor. Nörobiyolog, Johnson'ın bulgularını doğrulamış gibi görünüyor ve hatta bazı pratisyen hekimler ve kiropraktörler bile tanı sürecinin bir parçası olarak rutin olarak kinezyolojiyi kullanıyor. Zihin-beden bağlantısının ortaya çıkışını öven haberler, makaleler ve televizyon programları rutin hale geldi. Eğer bu eğilim devam ederse, belki de

daha iyi bir sağlığa giden ilk adım tıbbi bir sezgisele gitmek olacaktır. Ve eğer Caroline Myss ve Richard Johnson haklıysa, bu kendi aynanızın önünde durmak kadar basit olabilir.

<><><><><><><><><><><><>

Birinci Bölüm'de bir medyum dedektifle tanıştık. Bir sonraki bölümde, hepsinin en ünlü medyum dedektifiyle tanışacağız. Ayrıca, hükümetin paranormal dünyada ne yaptığını öğrenin ve gerçeğin Hollywood'da bile kurgudan daha tuhaf olduğunu keşfedin.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Bölüm Sekiz Tıbbi Sırlar

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Bir Ruhsal Potpuri

Biz ruhsal bir deneyim yaşayan
insan varlıkları değiliz,
ama ruhsal varlıkların insani bir yanı vardır.
GEORGES I. GURDJIEFF

GAYLE'İN EN KÜÇÜK KIZI ZAMANINDAbüyümüştü ve kendi başınaydı, Gayle sertifikalı bir hipnoterapist ve yoga öğretmeni ve antik Çin "hareketli meditasyonu" olarak adlandırılan*Tai Chi*. Paranormalin hemen hemen her yönüyle ilgili düzinelerce kitap okumuştu ve birkaç kez arkadaşları, arkadaşlarının arkadaşları ve akrabalarının çoğu için okumalar düzenlemişti, ancak onunla birlikte büyüyen ailesinin çoğu, onun olağan dışı bir şey yapabileceğini hayal edemiyordu. Gerçekte, hayatındaki hemen hemen hiçbir şey*oldu* sıradandı, ama çoğunlukla bunu kendine saklamayı başardı. Ancak, söylenmemiş bir görev duygusunun çağırdığı zamanlar da vardı ve her zaman net ve kesin bir sesle.

Sabahın çoğunu pazarlamasını yaparak ve artık erteleyemediği işlerini hallederek geçirmişti ve arabasına her bindiğinde bir şekilde aynı haberi duymayı başarıyordu. Bölgede yaşayan genç bir kız kaçırılmıştı. Radyo, polisin afalladığını söylüyordu. Hiçbir ipucu yoktu. Gayle, haberi her duyduğunda yardım edebileceği konusunda kesin bir hisse kapılıyordu ama bunu önemsemedi. Sağduyusu ona, eğer polis hiçbir şey yapamıyorsa, kendisinin de hiçbir şey yapamayacağını söylüyordu.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM ÜÇ: PSİKİK ŞİFACILAR
Bölüm Sekiz Tıbbi Sırlar

Bu ilk üç seferde işe yaradı. Haberi dördüncü kez duyduğunda farklı bir mesaj aldı. Açıkça birinin "Polis karakoluna git" dediğini duydu.

Artık bu konularda yeterince deneyim kazanmıştı ve bu izlenimleri görmezden gelmenin boşuna olduğunu biliyordu. Tek bir sorun vardı. Polis karakolunun nerede olduğuna dair en ufak bir fikri yoktu. Ancak Main Street'in nerede olduğunu biliyordu ve bu her zaman iyi bir bahistir. Kısa bir süre sonra binayı buldu ve önüne yanaştı. Arabada otururken neredeyse fikrini değiştirecekti. Bu insanlar orta yaşlı bir ev hanımını dinlemeyecekler, diye düşündü. Ayrıca henüz nasıl yardım edebileceğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Gir!"

Eh, bunda yanılma payı yoktu. Gayle arabadan indi ve binaya girdi. Üzerinde "Bilgi" yazan bir tabela bulunan bir masa gördü ve doğrudan oraya gitti.

"Kaçırma soruşturmasından sorumlu memurla görüşmek istiyorum" dedi.

Masanın arkasındaki memur koridoru işaret etti. "Sağdaki son kapı," diye cevapladı.

Gayle, her iki tarafında küçük bölmeler bulunan dar bir koridorda yürüdü. Her bölme, zeminden yaklaşık 4 fit yüksekliğe kadar ahşap çerçeveliydi ve ardından bunun üzerinde cam paneller vardı. Bölmeler arasındaki ahşap bölme ancak sandalye yüksekliğindeydi ve yine, bölmeyi bir cam levha tamamlıyor ve bu tür bir düzenlemenin sağladığı azıcık mahremiyeti sağlıyordu. Planın, dedektiflerin birbirlerini kolayca görmelerini sağlamak olduğu anlaşılıyordu. Her bölmenin bir kapısı vardı ancak hiçbiri kapalı değildi.

Gayle sağdaki son kapıya ulaştı ve bekledi. Dedektif telefondaydı. Göz ucuyla baktı ve onun orada durduğunu gördü ve hemen konuşmayı kısa kesti. Orta yaşlı bir ev hanımı olsun ya da olmasın, yine de çok dikkat çekici bir kadındı.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

"Size yardımcı olabilirim" diye cevapladı. "İçeri girebilir miyim?"

"Evet, tabii ki." Dedektif ayağa kalktı ve onun için kirli bir ofis koltuğu çekti.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri

Gayle, mümkün olduğunca kendinden emin görünmeye çalışarak oturdu. Dedektif tekrar oturduğunda, konuya girmekte vakit kaybetmedi.

"Ben pratik bir medyumum" dedi, "ve kaçırılmayla ilgili haberleri dinliyordum. Yardımcı olabileceğimi düşündüm."

Dedektif iki elini başının arkasına koydu ve sandalyesine yaslandı. Bir an ona baktı, sonra bölmenin karşısındaki yan bölmedeki ortağına baktı. Yüzündeki gülümseme kulaktan kulağa yayıldı.

"Üzgünüm," dedi Gayle ayağa kalkmaya çalışarak, "ama bu benim için çok ciddi."

"Hayır lütfen otur." Dedektif öne doğru eğildi. "Gülümsüyordum çünkü sadece on dakika önce ortağıma" dedim - başparmağını bir sonraki bölmeye doğru salladı - "Keşke bu konuda bize yardım edecek bir medyum olsaydı, ama sarı sayfalarda ilan vermiyorlar.''

O noktadan sonra Gayle dost canlısı bir toplulukta olduğunu biliyordu. Yardımcı olup olamayacağı henüz belli değildi ama en azından onu ciddiye alacaklardı.

Davanın ayrıntıları hakkında kısa bir tartışmanın ardından Gayle, kaçırılan kurbana ait bir şeyle çalışmak için ona bir şey verip veremeyeceğini sordu. Dedektif telefonu açtı ve kısa bir süre sonra kızın annesi birkaç parça giysi, en sevdiği oyuncak ve kızının bir fotoğrafıyla geldi. Gayle her bir parçayı alıp elinde tuttu. Enerji hala güçlü ve canlıydı.

"O hala hayatta," dedi onlara. "Aslında, en azından bu noktaya kadar, iyi durumda olduğunu söyleyebilirim."

"Çok şükür" diye fısıldadı anne.

"Onun nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?" diye sordu dedektif.

Gayle oyuncağı göğsüne götürdü ve uzun bir süre sıkıca tuttu. "Hayır, yer hakkında hiçbir fikrim yok ama sana eyalet dışı plakalı bir araba araman gerektiğini söyleyebilirim."

Dedektif, küçük bölmede kendilerine katılan ortağına baktı.

"Ben hallederim" dedi ortağı ve ortadan kayboldu.

Gayle bunu bilmiyordu ama o ana kadar polis, kaçırıcının yerel biri olduğunu varsaymıştı. Komşu eyaletlere haber verilmemişti.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri

Çocuk başka bir yerde ortaya çıksaydı, yetkililer buraya haber vermeleri gerektiğini bilemezlerdi. Birkaç dakika içinde, bir "tüm noktalar" gönderildi.

"Üzgünüm," dedi Gayle, "Şu an söyleyebileceğim tek şey bu."

Eşyaları kızın annesine geri verdi ve gitmeye başladı, ancak anne kolunu tuttu. "Ne yaptığını veya nasıl yaptığını bildiğimi iddia etmiyorum," dedi sessizce, "ama umut için teşekkür ederim."

Gayle eve döndü, ancak küçük kızın durumu aklından hiç çıkmadı. Sonraki iki gün boyunca birkaç kez fotoğraftaki görüntüye "kilitlenmeye" çalıştı ancak başarılı olamadı. Sonra, ikinci günün akşamına doğru Gayle kanepeye oturdu ve düzenli akşam meditasyonuna hazırlanmaya başladı. Meditasyona yeni başlamıştı ki kızın görüntüsü aklına geldi. O kadar ani ve güçlü bir şekilde geldi ki bağırdı. Küçük kız bir merdivenden yukarı çıkmaya çalışıyordu ancak sanki uyuşturulmuş gibi çok kötü sallanıyordu. Merdivenlerin tepesine yakın bir yerde başka bir görüntü belirdi. Kalın gözlük camları dışında belirsizdi ancak Gayle bunun bir kadın olduğunu hissetti. Gayle'in daha sonra söylediğine göre kadın küçük kıza "Evimde ne yapıyorsun? Defol! Defol!" diye bağırdı.

Bu noktada Gayle, işleri kendi eline almaya karar verdi. Küçük kızın görüntüsüne odaklanarak bir mesaj yansıtmaya başladı:*Bir polis karakoluna git. Acele et!*Mesajı tekrar tekrar göndermeye devam etti, tüm önemli zihinsel enerjisini göreve odakladı. Küçük kızın evden sendeleyerek çıktığını gördü ve görüntü kayboldu.

Ertesi gün Gayle dedektifi aradı ve ona olanları anlattı. "Başka polis departmanlarından bir şey duydunuz mu?" diye sordu.

"Hayır, hiçbir şey," diye cevapladı dedektif, "eğer yaparsak size haber veririz."

Saatler geçmek bilmiyordu. Bir akşam meditasyonu daha, ama bu sefer görüntü yoktu. Ertesi gün, öğleden hemen önce telefon çaldı.

"Gayle?" Dedektifti.

"Evet, ne oldu?"

"Sadece bilmenizi istedim, kız buradan birkaç eyalet ötede bir polis karakoluna girdi. Görünüşe göre uyuşturulmuş ve onlara hiçbir şey söyleyememiş, tam da onu göndermek üzereyken

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

sosyal hizmetler, adamlarından biri geçen gün gönderdiğimiz 'tüm noktaları' hatırladı." Dedektif durakladı. Gayle neredeyse telefonda onun gülümsemesini duyabiliyordu. "Bilmek isteyeceğini düşündüm, kız eve doğru gidiyor." Bir duraklama daha oldu. "Teşekkürler," dedi.

"Elbette, her zaman."

Gayle'in memleketindeki polis son sözü hatırladı ve teklifi birkaç kez daha kabul etti, ancak hiçbiri bu özel kaçırma olayı kadar ilgisini çekmedi. Sonuçta, dedektif tarafından çağrılmamıştı. Birisi veya *bir şey* başka biri ona dahil olması yönünde talimat vermişti. Belki de fark yaratan şey buydu.

Elbette, bunların hepsi sadece ürkütücü tesadüfler dizisi olabilirdi. Tüm psişik fenomenlerin en iyi ihtimalle tesadüf, en kötü ihtimalle ise düpedüz sahtekarlık olduğunu iddia edenler var. Ancak unutmayın, tüm kargaların siyah olmadığını kanıtlamak için tek bir beyaz karga yeterlidir.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri

Dokuzuncu Bölüm

Psişik Dedektifler

LOS ANGELES POLİS DEPARTMANIarayıp medyum dedektiflerinden birini eylem halindeyken filme alabilir miyiz diye sormadan önce bir süredir medyumları sessizce kullanıyorlardı. Şaşırtıcı bir şekilde, samimi ve yardımseverlerdi. Şaşkınlığım, bir sinema filmi çektiğimizi bilmelerinden kaynaklanıyordu ve medyumları kullanmalarının gizli tutmak isteyecekleri bir şey olacağını düşünürdüm.

Polisin benim bilmediğim şey, daha önce birkaç kez kanıtlanmış olan Peter Hurkos adlı genç bir adamın işini filme alacağımızdı. Peter'ın kameralar çalışırken bile onlar için tekrar bir şeyler başaracağından eminlerdi.

Peter Hurkos bugün dünyanın en ünlü medyum dedektifidir. Aslında, terim başlangıçta onu tanımlamak için türetilmiş olabilir. Ancak, bizim görüşmemiz sırasında, LAPD'nin kullandığı birkaç medyumdan sadece biriydi, ancak suç çözme başarısı açısından en doğru olanıydı.

Peter'ın evine davet edildik. Düzenleme şuydu ki, ekipmanlarımızı, ışıklarımızı, sesimizi, kameralarımızı, her şeyi, tıpkı normal bir çekim gibi ayarlayabilirdik, ancak sessiz ve arka planda kalmalıydık. Dikkat çekmek için hiçbir şey yapmamamız söylendi. Peter'ın üzerinde çalışacağı dava çoklu cinayetti ve polisin onun üzerinde çalışması için elinde sadece bir ipucu vardı.

Her şey kurulup gitmeye hazır olduğunda, arka plana geçtim ve izlemek için yerleştim. Uri Geller ile daha önceki deneyimim bana bu insanları önyargılı bir şekilde yargılamamayı öğretmişti, ancak daha sonra olacaklara hazırlıklı değildim.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri

Bir polis memuru odaya girdi. Elinde bir atkıya sarılı bir şey taşıyordu. Peter büyük, aşırı doldurulmuş bir sandalyede oturuyordu, ışıklar ve ekipmanla rahat etmeye çalışıyordu, gerçi oldukça geride ve yoldan çekilmişti. Polis memuru yaklaşırken, Peter aniden çok telaşlandı. Polis memuru henüz taşıdığı şeyi açmamıştı, ancak Peter'ın bunu rahatsız edici bulduğu açıktı.

"Kanlı bir bıçak taşıyorsun," dedi atkıyı işaret ederek.

Memur sessizce başını salladı ve bıçağı hala tamamen sarılı halde Peter'a uzattı. Hurkos, sanki elektrik şokuna tutulmuş gibi kaskatı kesildi. Yüzünden ve alnından terler akmaya başladı. Eşarbını açıp kanlı bıçağı ortaya çıkarırken elleri titriyordu.

Bu noktada, kelimeler ağzından fışkırmaya başladı ve bilgi dökülürken, tüm vücudu dahil olmuş gibiydi. Önce, bıçağın bulunduğu odayı ayrıntılı olarak tarif etti. Polislere (ve kameralarımıza) pencerelerin nerede olduğunu, odadaki her sandalyenin nerede olduğunu, hatta pencerelerden ne görülebileceğini bile söyledi. Sonra, cinayetler işlendiğinde odada bulunan her kişiyi tarif etmeye başladı. Sadece neye benzediklerini değil, nasıl öldürüldüklerini de ayrıntılı bir şekilde tarif etti. Polis, tüm bunların, Peter'a dava hakkında önceden hiçbir bilgi verilmemiş olmasına ve hatta kanlı bıçak kendisine verilene kadar suçun doğasını bile bilmemesine rağmen, zaten bildikleriyle tamamen örtüştüğüne dair bize güvence verdi.

Sonra oturumun gerçekten dikkat çekici kısmı başladı. Peter,*duygular* Katilin. Hurkos katilin zihnine girmeyi başarmış gibi görünüyordu. Polise katilin suç anında ne düşündüğünü ve iş bittiğinde nasıl hissettiğini anlattı. Ama bununla kalmadı. Peter memurlara katili nerede bulabilecekleri hakkında önemli ayrıntılar verdi ve son olarak onlara adamın fiziksel bir tanımını verdi.

Bilgiler dökülürken ağzım açık bir şaşkınlıkla durdum. Neredeyse bir kitaptan okuyormuş gibiydi. Hiçbir tereddüt yoktu ve hiçbir konuda tereddüt yoktu. Üç hafta sonra, LAPD davada bir tutuklama yaptı. Katil, Peter'ın tanımına her önemli ayrıntıda uyuyordu.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Dokuzuncu Bölüm Psişik Dedektifler

Tutuklamanın ardından geri döndük ve memurlardan biriyle görüştük. Hurkos'a gitmelerinin sebebinin, cinayet silahı dışında hiçbir ipucu olmaması olduğunu itiraf etti: parmak izi yok, tanık yok; kelimenin tam anlamıyla hiçbir ipuçları yoktu. Peter, cinayet silahını tutarak onları katile götürebilmişti. Hurkos ile daha önce çalışmış olan memur, bu konuda neredeyse kayıtsız görünüyordu ama bana göre, gördüğüm en etkileyici psişik güç gösterilerinden biriydi.

Sonraki yıllarda, Peter Hurkos'un şöhreti dünya çapında yayıldı, eminim ki filmimiz de buna büyük katkıda bulundu. Polis departmanlarının bir süredir yaptığı bir şeye kapıyı aralamıştık (LAPD medyumları kullanan tek polis departmanı değildi). Gizlilik, başarısızlıktan değil, insan doğasının anlaşılmasından kaynaklanıyordu. Şu anda bile, bu kitabı okuyanlarınız arasında "Buna inanmıyorum" diyenler var. Ne yazık ki, önemli sayıda suçlu için, birçok polis departmanı "inanıyordu" ve hala da inanıyor.

Peter Hurkos kasıtlı bir kahindi ve sadece şöhrete değil, aynı zamanda belli bir miktar servete de kavuştu. Elbette durum her zaman böyle değildir ve bazı medyum dedektifler bir suçun tek bir vizyonundan bile pişmanlık duymuştur.

Yaklaşık yirmi yıl önce, Judy Jones (gerçek adı değil) bir gece o kadar gerçek bir rüyayla uyandı ki, her ayrıntısı uyandıktan uzun süre sonra bile onunla kaldı. Bunu yok etmek için çaresizce uğraştı ama nafile. Gördüğü şey, ormanlık bir kanyonun bir yerine atılan genç bir kadının cesediydi. Evinin etrafındaki alandaki arazi birkaç küçük kanyonu içeriyordu ama oldukça fazla seyahat edilmişti ve bir cesedin atılması için pek de olası bir yer değildi. Yine de, zihninde kalan silinmez izlenim buydu.

Judy vizyonu sarsmaya çalıştı, ancak bir türlü gitmediğinde, yerel polis departmanına gitmeye karar verdi. Oraya vardığında, aptal gibi görünmemesi için ne söyleyebileceğini merak ederek birkaç kez bloğun etrafında dolandı. Sonunda içeri girdi ve bir dedektifle görüşmek istediğini söyledi. O zaman bile, memur ondan bilgi almak zorundaydı. İsteksizce, ona rüyasını, görüntülerin canlı doğasını ve

Gerçek şu ki, bundan kurtulamıyordu. Meraklanan dedektif, onu çevredeki tüm kanyonları gösteren büyük bir haritaya geri götürdü. Judy tereddüt etmeden kuzey ve doğudaki bir alana odaklandı. Sadece içinden iki şeritli bir tali yol geçen daha küçük bir kanyondu. Judy neden o noktaya çekildiğini bilmiyordu, ama neden tüm bunları baştan sona yaşadığını da bilmiyordu.

Dedektifin ofisine geri döndüler ve aniden çok ciddileşti. Polis, ona, o genel alanda yakılmış bir kamyon bulduğunu söyledi. Birkaç gündür kayıp olan bir hemşireye aitti. Judy kapıdan içeri girene kadar, polisin elinde kesinlikle hiçbir şey yoktu. Bildikleri kadarıyla, kadın hayatının aşkıyla kaçmış olabilir ve vandallar kamyonu yakmış olabilir.

"Hayır," dedi Judy, "o öldürüldü ve cesedi hâlâ o kanyonda."

Polis bir arama başlatmayı kabul etti ve ona eve gitmesini söyledi, ancak bizzat konuştuğu tek dedektif dışında, Judy onların gerçekten buna gönül vermedikleri hissine kapıldı. Judy bunu onlara bırakmamaya karar verdi.

Eve gitti ama hâlâ o ısrarcı görüntülerin etkisi altındaydı, çocuklarını alıp haritada belirlediği kanyona doğru yöneldi. Belki bir şey, rüyasında gördüğü bir arazi parçası tanıyabilir ve en azından arama alanını daraltabilirdi. Kanyonun tepesine ulaştığında durdu ve arabadan indi. Ürkütücü bir sessizlik oldu ve aniden kaygı duygularına kapıldı. Arabaya geri dönmek üzereyken lastik izlerini fark etti. Diz çöktü ve parmak uçlarıyla onlara dokundu. Anında kaygı duyguları önemli ölçüde arttı. Olayların burada gerçekleştiğinden emindi ve şimdi tek isteği oradan olabildiğince çabuk çıkmaktı.

Judy arabaya binip dağdan aşağı doğru hızla inerken kızı seslendi.

"Dur! Orada," dedi kızı heyecanla, "beyaz bir şey gördüm."

Judy geri çekildi ve arabayı durdurdu. O ve kızı dışarı çıktılar ve kızın bir şey gördüğünü düşündüğü yere doğru yürüdüler.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Dokuzuncu Bölüm Psişik Dedektifler

şey. Anlaşıldığı üzere, gördüğü şey hemşirenin giydiği beyaz ayakkabılardı. Cesedi bulmuşlardı.

"Acele edin," dedi Judy, kızını korkunç görüntüden uzaklaştırarak, "polise haber vermeliyiz."

Judy aceleyle arabaya geri döndü. Bir polis memuru gördüklerinde bir kez daha kanyondan aşağı doğru gidiyorlardı. Onu çağırdılar, bulduklarını söylediler ve cesedin yerini tarif ettiler. Memur onlara yapabilecekleri başka bir şey olmadığını söyledi ve eve gitmelerini söyledi. Sonunda, her şey bitmişti—ya da Judy öyle düşündü.

Polis cesedi buldu ve o akşamın ilerleyen saatlerinde iki polis memuru Judy'nin kapısına geldi. Ondan onlarla birlikte karakola gelmesini istediler. Judy hemen kabul etti, ancak oraya vardıklarında, bir yalan makinesi testine girmesi istendi. Yine tereddüt etmeden kabul etti. Kısa bir süre sonra Judy tutuklandı ve suçla itham edildi.

Sonraki üç gün boyunca Judy, masumiyetini yüksek sesle protesto ederek parmaklıklar ardındaydı. Sonra polis bir ihbar aldı ve cinayeti itiraf eden komşu bir ilçede üç adamı yakaladı.

Savcı pişmanlık duymadı. "Suçun ayrıntılarını yalnızca katilin bilmesi gerektiğini biliyordu," dedi. "Benim hipotezim, yerel söylentilerden kaçırılmayla ilgili bilgileri alıp hikayeyi uydurduğu yönünde."

Savcının tutumu, çoğu yetkilinin psişik fenomenlere karşı kabul seviyesi hakkında bize çok şey anlatıyor. Judy'nin suçu işlemediği gerçeğiyle yüzleşip, katilin bilebileceği şeyleri bildiğini kabul etmesine rağmen, onu hapse atarak doğru şeyi yaptığında ısrar etti. Daha belirgin olan gerçek ise, yerel söylentilerden bir şeyler öğrenmiş olmasının imkansız olmasıydı. *sadece katil bilebilir*—ondan tamamen kaçmış gibi görünüyordu.

Judy ise gerçek bir tesadüfi medyum. Daha önce hiçbir medyum deneyimi yaşamadığını söylüyor—sonraki yirmi yılda da yaşamadığını. Bir daha asla yaşamamasını umuyor. Ancak, ilçeyi haksız tutuklama ve hapis cezası nedeniyle dava etti.

Gönüllü olarak medyumluk yapan medyumların,

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Dokuzuncu Bölüm Psişik Dedektifler

Polisin suçları çözmesine yardımcı olmak için zaman ve yeteneklere sahip olan kişiler sıklıkla tutuklanmayla sonuçlanır. Aslında, az önce tanımladığımız vaka, medyumun yalnızca polise verilen bilgilere dayanarak hapse atıldığı bildiğimiz tek vakadır. Çoğu vakada, medyum, soruşturmaya doğrudan dahil olmayanlar tarafından geniş bir alana bırakılır. Ayrıca, medyum dedektiflerin katılmaları istenen her vakayı çözmediği de doğrudur. Gerçekten de, tüm vakalar toplandığında defter borç tarafına düşebilir. Ancak asıl mesele bu değil.

Psişikten çalışması istenen koşulları düşünün. Neredeyse her durumda, polis çıkmaza girmiştir. Bazı vakalar yıllarca uykuda kalmıştır. (Birinci Bölüm'deki Charlie'yi hatırlayın?) Genellikle, psişik sadece çalışması için en temel ayrıntılarla donatılmıştır. Ve psişik farkındalığın doğası göz önüne alındığında, çoğu zaman psişik izlenimlerin ne anlama geldiğinden bile emin değildir. Tüm bunlar göz önüne alındığında, psişiklerin herhangi bir başarıya sahip olması şaşırtıcıdır.

Çoğu medyum dezavantajların tamamen farkındadır ancak başarı şansları ne kadar uzak olursa olsun hizmetlerini sunmaya devam eder. Dorothy Allison böyle bir medyum dedektiftir. A&E'nin "Unexplained" ve "Sightings" ve NBC'nin "Dateline" gibi televizyon programlarında yer almıştır. Yardımı istenen her yere gider ve hizmetleri için para kabul etmeyi kesinlikle reddeder. "Sightings"e göre, dikkate değer bir başarı geçmişine sahiptir.

Daha tuhaf vakalarından birinde, Dorothy bir dedektif tarafından arandı ve Kanada'ya gelmesi istendi. Genç bir kız bir süredir kayıptı ve arandığında polisin seçenekleri tükenmişti. Hiçbir ipucu ve ipucu yoktu. Dedektifle yaptığı bir telefon görüşmesinde, Dorothy bir tür "psişik müdahale" yaşadığını söyledi. Ancak yine de gelip elinden geleni yapmayı kabul etti.

Garip bir şekilde, medyum dedektifin endişelendiği kız hakkında hiçbir şey elde edemedi. Ama o başka birinin—başka bir kızın—olduğunu ve başına korkunç bir şey geldiğini iddia etti. Kızın kaybolduğu kasabanın yakınındaki bir gölün yanından geçerken, Dorothy aynı türden bir deneyim yaşamaya başladı

Telefon görüşmesi sırasında yaşadığı psişik müdahale. Bir kızın cesedinin o gölde olduğunu ve bacağının bulunacak ilk şey olacağını polise söyledi.

Birkaç gün sonra balıkçılar korkunç bir keşifte bulundular. Üzerinde bir kızın bacağının çıktığı bir çimento bloğu çıkardılar. Hemen bir arama yapıldı. Toplamda sekiz çimento bloğu çıkarıldı ve her birinde genç bir kızın vücut parçaları vardı.

Dedektif kayıp kurbanını bulduklarından emindi, ancak adli tabibin raporu beton bloklardaki kızı, kaybolması yalnızca birkaç gün önce bildirilen başka bir kayıp genç olarak tanımladı. Kayıp iki kızın fiziksel özellikleri çarpıcı biçimde benzerdi: İkisi de hemen hemen aynı boy ve kilodaydı, ikisinin de doğal olarak kahverengi saçları sarıya boyanmıştı ve ikisi de diş teli takıyordu.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki evinde, Dorothy Allison'ın dedektif tarafından tekrar aranması için bir yıl geçti. Hala orijinal kayıp kızı bulamamıştı ve medyum hala ona yardım teklif edemiyordu. Ama başka bir kurban *istemek*bulunacağını söyledi ve bir hafta içinde. Dorothy, dedektife şaşırtıcı derecede ayrıntılı bir açıklama yaptı, oysa dedektif ona böyle bir kişinin kayıp olarak bildirilmediğine dair güvence verdi.

Kızın çalılarla kaplı bir şekilde bulunacağını söyledi. Dedektife yakınlarda şırıldayan su sesi duyacağını ve beyaz bir çit göreceğini söyledi. Bir hafta içinde, uzun koyu saçlı genç bir kızın kayıp olduğu bildirildi. Birkaç gün sonra, cesedi aceleyle çalıların altına gömülmüş halde bulundu. Yakındaki bir menfez, şırıldayan suyun sesini sağlıyordu ve yolun karşısında beyaz bir korkuluk vardı.

Ne yazık ki, Dorothy Allison dedektife katilin bir tanımını veremedi. Genç bir kadın ortaya çıkıp tüm cinayetleri kendisinin ve kocasının işlediğini itiraf etmeden önce bir cinayet daha işlenecekti ve böylece Kanada tarihinin en tuhaf suç dalgalarından biri sona erecekti. Dorothy Allison davayı çözmeye yardımcı olamamış olsa da, kurbanların tanımlarının doğruluğu,*çok önce*cesetleri bulunduğunda, dedektif üzerinde kalıcı bir etki bıraktı.

Peter Hurkos dünyanın en tanınmış medyum dedektifiyse, Dorothy Allison'ın Amerika'da bu ayrıcalığa sahip olduğunu söylemek doğru olur. En son davası Ocak 1998'de "Sightings" tarafından kamuoyuna açıklandı. Allison, Alabama'daki küçük bir kasabada tecavüze uğrayıp öldürülen bir büyükannenin davasını çözmeye yardım etmek için çağrıldı. Şerif daha önce hiç bir medyumla çalışmamıştı, ancak ilk görüşmesinden etkilenmişti. Sadece kurbanın doğum tarihi ve cinayet tarihiyle çalışabildiğinden, suçun nerede işlendiğini ve cinayetin nasıl işlendiğini doğru bir şekilde tespit etti. Ancak bu durumda kesinlikle farklı bir şey var. Emekli bir New York polisi çizim sanatçısıyla çalışan Dorothy Allison, polise ve "Sightings" aracılığıyla dünyaya katilin neye benzediğine dair bir resim verdi. Dorothy Allison'ın bir kez daha haklı olup olmadığını görmek ilginç olacak.

Psişik şifacılar gibi, bazı psişik dedektifler de görünüşe göre görüntülerini büyük mesafelerden alabiliyorlar. Dünyaca ünlü bir Hollandalı medyumun oğlu olan Gerard Croiset Jr., Güney Carolina'da binlerce mil uzakta kaybolan iki kız çocuğunun davasında yardımcı olarak bu yeteneğini gösterdi. İki kız, evlerinin yakınındaki sahilde yürüyüşe çıkmış ve bir daha hiç görülmemişlerdi. Kızını bulmak için çaresiz olan bir kızın annesi, Croiset'i duydu ve ona yardımını rica eden bir mektup yazdı.

Birkaç gün içinde, anne Croiset'in cevabını aldı. Croiset, daha önce hiç görmediği plajın bir taslağını çizdi, otobüs durağı ve park edilmiş bir buldozer gibi ayrıntılar ve bir buçuk sayfalık yorumlar ekledi. "Kızlar," dedi, orada [plajda] birlikte olacaklar." Polis, kızları Croiset'in söylediği yerde buldu ve birlikteydiler. Öldürülmüşlerdi ve yan yana, kumdaki sığ mezarlara gömülmüşlerdi.

Yerel polis departmanlarının medyumları kullanan tek hükümet kademesi olduğunu düşünmek bir hata olur. Bir sonraki bölümde, arkadaşımız Gayle bizi gizli operasyonların ve deneylerin gizli alanına, son bir medyum yolculuğuna çıkarıyor.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Dokuzuncu Bölüm Psişik Dedektifler

Onuncu Bölüm
Hükümet Psişikleri

GAYLE KİROPRAKTİSYENİNİ ZİYARET ETMEK İÇİN GİTTİ, düzenli olarak kinezyoloji uygulayan, kristallerle uğraşan ve genel olarak paranormal dünyadaki son gelişmelerden haberdar olan bir adamdı. Ayrıca, güvenebileceği ve zaman zaman güvendiği bir adamdı. En çılgın hayallerinde bile, bu nazik adamı hastalarının yararına gereken her şeyi yapmaya hevesli, ilgili bir şifacıdan başka bir şey olarak düşünemezdi. Bu nedenle, bu özel ziyaretinde, "Sizin kullanabileceğimiz becerilere sahip olduğunuzu düşünüyoruz." dediğinde şaşırdı.

"Neyden bahsediyorsun sen," diye cevap verdi, "ve 'biz' kim?"

"Birkaç yıl önce kaçırılan o kıza nasıl astral mesaj gönderdiğini anlattığını hatırlıyor musun? Bu tür beceriler."

Gayle, polisle ve kaçırılmayla ilgili deneyimini ona anlattığını hatırlamıyordu, ama anlatmış olabilirdi. Aslında, kocası da dahil olmak üzere başka birine anlatmış olması pek olası değildi.

"Tamam," dedi sakin bir şekilde, "ama bu her gün yaptığım bir şey değil. Aslında, o zaman yaptığımdan emin değilim. Belki de sadece bir tesadüftü."

"Evet, elbette," dedi kiropraktör sabırsızlıkla, "ama biz öyle düşünmüyoruz. Muhtemelen istediğin zaman tam astral projeksiyona girebileceğini düşünüyoruz."

"Şimdi yine o 'biz' meselesi var." Duraksadı ve gözlerinin içine baktı. "Tam olarak*DSÖ*"Burada ne hakkında konuşuyoruz?"

"Sana söyleyebilirim," dedi, "ama o zaman seni öldürmem gerekir." Bu eski bir şakaydı ama yine de güldü, sonra aniden çok ciddileşti. "Aslında, o kadar da kötü değil ama neredeyse. Programa girdin mi girdin demektir. Nokta."

"Tamam, bu kadar." Gayle ceketine uzanmaya başladı. "Bu çok garip, benim için bile."

"Hayır, dur, anlatayım."

Kiropraktör nazikçe koluna dokundu ve bir sandalyeyi işaret etti. "Lütfen," diye ekledi.

Gayle tekrar oturdu, ellerini kucağında birleştirdi ve bundan sonra ne olacağını bekledi.

"Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz," dedi doktor, "ve eğer sen şimdiye kadar karşılaştığım en etkileyici psişik yeteneklerden birine sahip olmasaydın, bunu asla gündeme getirmezdim."

"Bu konularda uzman olduğunuzu bilmiyordum," diye cevapladı, gerçekten şaşırmıştı.

"Aslında, bunu çok büyütmek istemiyorum ama, diyelim ki, bazı yeteneklerim var ve bu yetenekler beni çok ilginç bir projeyle tanıştırdı." Duraksadı, derin bir nefes aldı ve ekledi, "Bu bir hükümet projesi."

"Umarım bundan bahsediyorsundur*bizim*"Hükümet" diye cevap verdi.

"Evet elbette."

Doktor bunu bilmiyordu ama Gayle'in hassas noktasını bulmuştu. O eski kafalı bir kızdı; ona göre, ülke sevgisi Tanrı sevgisi ve aile sevgisiyle aynı seviyedeydi. Ülkenin iyiliği için olduğuna inanıyorsa yapmayacağı çok az şey vardı.

"O zaman bahsettiğiniz 'biz' hükümet mi?"

"Evet, sadece küçük bir parçası, ama önemli bir parçası."

O noktadan sonra Gayle tüm kulaklarını açtı. Kendisine ana hatlarıyla anlatılan "proje", uzaktan görüntüleme ve astral projeksiyonla ilgiliydi. Tek kişisel teması kiropraktörle olacaktı, ancak tüm görevleri yalnızca "general" olarak bildiği biri aracılığıyla telefonla alacaktı.

Gayle o gün kiropraktörünün ofisinden karışık bir halde ayrıldı. Kendisinden ne beklendiğini tam olarak anlayıp anlamadığından emin değildi ve "grupta" bir yer kabul edip etmediğinden bile tam olarak emin değildi. Doktor hizmeti karşılığında ne istediğini sormuştu. İstediği "her şeyi" alabilirdi: yeni bir araba, ödenmiş ipotek, her neyse. Gayle ona hiçbir şey istemediğine dair güvence verdi. İlk olarak, eğer gerçekten "ulusal

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

"güvenlik", elinden gelen her şeyi yapmak onun göreviydi. İkincisi, bir domuzu kazığa oturtmak üzere değildi ve "onlardan" herhangi bir şey kabul ederse, o noktadan itibaren buna mecbur olduğunu biliyordu.

Eve doğru giderken, aklında başka bir düşünce yankılanıyordu. Doktor ona gizlilik yemini ettirmişti. Görevlerinden veya yaptıklarından hiç kimseyle konuşmamalıydı. Herhangi bir ihlalin tehlikeli olabileceğini ima etmişti. Ama kime göre tehlikeliydi? Ailesini tehlikeye mi atıyordu? Vatan sevgisi onun için çok önemliydi ama kesinlikle aile sevgisinin altındaydı.

Birkaç gün geçti ve Gayle, herhangi bir tazminatı kabul etmeyi reddetmesinin onları cesaretini kırmış olabileceğini düşünmeye başladı. Telefon çaldığında konuşmayı neredeyse aklından çıkarmıştı.

"Merhaba," dedi diğer uçtaki bir ses. Telefondaki ses tanıdık değildi ve hafif elektronik gelen tiz bir sese sahipti. "Ben generalim. Bu Gayle mi?"

Gayle düşüncesini yeniden düzenlerken ve boğazında beklenmedik bir şekilde beliren yumruyu yutmaya çalışırken bir sessizlik anı yaşandı. "Evet," dedi sonunda, "bu Gayle."

"İlk adınızı uygun bir tanıtım yapmadan kullandığım için beni affedeceğinizi umuyorum, ancak doktor bana sizin hakkınızda o kadar çok şey anlattı ki, sanki şimdiden arkadaş gibiyiz."

"Tamam, sorun değil, herkes bana Gayle der." Bir duraklama daha oldu, "Ee, senin için ne yapabilirim?"

"İyi, tam da konuya giriyor, hoşuma gitti." General düşüncelerini toparlamak için bir an durdu, sonra şöyle dedi, "Kanserden ölmekte olan bir doktorumuz var, aslında bir doktora. Bize vermeye istekli olduğu çok fazla bilgi var ve biz de bunları elde edene kadar onu hayatta tutmanızı istiyoruz."

"Şaka yapıyorsun."

"Hayır, biz oldukça ciddiyiz."

"Bu bir tür test mi?" General olsun ya da olmasın, Gayle tüm bunların kulağa saçma geldiğini düşündü ve biraz hırçınlaştı. "Çünkü eğer öyleyse, bence biraz daha makul bir şeyle başlamalıyız."

General sabırlı olmaktan başka bir şey değildi. "Anladığını sanıyordum,

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

Gayle, yaptığımız her şey bir testtir. Tüm projemiz, medyumların askeri veya ulusal güvenlik ortamında herhangi bir değeri olup olmadığını görmek için büyük bir testtir. Aynı derecede önemli olan, medyum yeteneklerinin bize karşı kullanılması konusunda endişe duymamız gerekip gerekmediğini bilmek istiyoruz." Bunu sindirmek için durakladı, sonra devam etti. "Sizden yapmanızı istediğimiz şeyin zor olduğunu biliyoruz. Bunu yapmanın kolay bir yolu olsaydı, buna ihtiyacımız olmazdı.*Sen,*şimdi ne yapacağız?"

"Üzgünüm," dedi Gayle, artık oldukça sakin bir tavır takınarak, "sadece daha önce sizin önerdiğiniz şeye uzaktan yakından benzeyen hiçbir şeye kalkışmadım."

"İyi kelime seçimi, Gayle, çünkü tam da bunu uzaktan yapmanı istiyoruz."

"Anlıyorum. Peki bu doktor kim ve daha da önemlisi nerede?"

Uzun bir sessizlik oldu.

"Genel?"

"Size bunu söyleyemeyiz," dedi general, "üzgünüm."

Gayle, hayal kırıklığının bir kez daha arttığını hissedebiliyordu. "Şimdi, şunu açıklığa kavuşturayım," dedi buz gibi bir şekilde, "bu doktoru bulmamı, kanser hastası birini bulmamı ve ondan bilgi alana kadar onu hayatta tutmanın bir yolunu bulmamı mı istiyorsun?"

"Açık olarak."

"Hangi bilgi?"

Gayle, soru ağzından çıkmadan önce cevabın ne olacağını biliyordu. Sözcükleri genel "Üzgünüz, bunu size söyleyemeyiz." ile birlikte söyledi.

"Tamam," diye cevapladı Gayle, "Elimden geleni yapacağım. Seni arayabileceğim bir yer var mı?"

"Hayır, seni arayacağım. Ama önümüzdeki birkaç gün içinde bir şey bulursan, bunu kiropraktörüne ilet."

Gayle telefonu her zamankinden daha şaşkın bir şekilde kapattı. Gerçekten dahil olmak istediği bir şey miydi bu? Sanki medyum olmak onun mesleği değildi. Daha çok bir hobiydi ve ara sıra yapması "gereken" bir şeydi, ama en azından bu noktaya kadar, seçenekleri varmış gibi görünüyordu. Eğer devam ederse, seçenekleri ortadan kalkabilirdi. Günün geri kalanını zihninde tüm artıları ve eksileri tekrar tekrar düşünerek geçirdi. Uzun zamandır öğrenci

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

aşkın meditasyonun, meditasyon yapmaya ve bir cevap bulup bulamayacağını görmeye karar verdi. Bulabildiği şey onu bile şaşırttı.

Gayle, görüntü belirdiğinde alfa durumunda ne kadar süredir olduğunu bilmiyordu. Orta yaşın biraz üzerinde, zayıf ve gri saçlı bir adamdı, belli ki uzun yıllardır bir kadının dokunuşunu görmemiş bir yatak odasındaki yatakta yatıyordu. Görüntü bir fotoğraf kadar netti. "Ah," diye düşündü, "bu doktor." Görüntüyü tuttu ve doğrulama amacıyla odadaki nesneleri tanımlamaya çalıştı. Doktor, her kimse, dağınık bir ortamda yaşıyordu.

Kadın izlerken, yatağın kenarına oturdu. Sol göğsünün üzerindeki kocaman koyu bir leke dikkatinin odağı oldu. Bu kanserdi, bundan emindi, ancak görünür olmamalıydı; yine de görüyordu ya da belki de tüm grotesk dehşetiyle onu gözünde canlandırıyordu. Şimdi soru, bununla ilgili ne yapılacağıydı.

Kanser veya nasıl çalıştığı hakkında tıbbi bilgisi olmayan Gayle'in tek seçeneği, tüm dikkatini göğsündeki koyu lekeye odaklamaktı. Basitçe söylemek gerekirse, Gayle enerjisini o noktaya "yansıtmaya" başladı. Görüntü kaybolana kadar tuttu. Zihin böylesine kör edici bir hızda çalıştığı için, görüntüyü beş dakika mı yoksa beş saniye mi tuttuğunu bilmesinin bir yolu yoktu, ancak meditasyonundan çıktığında "hedefi" keşfettiğinden emindi. Ona herhangi bir yardım sağlayıp sağlamadığı tamamen başka bir soruydu.

Gayle, kiropraktörü arayıp olayı ve gördüğü kişiyi anlattı.

"Evet," diye güvence verdi kiropraktör, "o doktordu."

Karısı birkaç yıl önce ölmüştü ve aklı dışında pek de düzenli bir insan değildi. Emekli olmadan önce, ulusal savunma teknolojilerinin büyük bir tedarikçisi için çalışan bir fizikçiydi. Emekliliğinden beri bazı yeni teoriler ve fikirler geliştirmişti (örneğin hipersonik hızlara ulaşabilen sessiz bir jet motoru) ve hükümetin peşinde olduğu teknoloji buydu.

Bu, Gayle için bir dizi şaşırtıcı başarı ve bazı yürek parçalayıcı başarısızlıklarla sonuçlanan yedi yıllık bir yolculuğun başlangıcıydı. Doktor kanserle mücadelesini atlattı ve neredeyse iki gün önce kapısında belirdi.

Yıllar sonra. Evini ziyaret etmeye davet edilen Gayle, adamın ve çevresinin ilk görüntüsünün neredeyse her ayrıntısını doğrulayabildi. (Aynı çoraplardan bazılarının hala yerde aynı yerde olduğundan emindi!) "Proje"nin adı ona hiç söylenmedi ve "general" ile hiç tanışmadı. Ancak birkaç yıl sonra, irtibatı olan kiropraktör öldü ve telefon görüşmeleri sona erdi.

Gayle ve ailesi ülkenin başka bir yerine taşındı ve yavaş yavaş anılar silinmeye başladı. Sonra bir gün Stargate projesini duydu. Bu projenin hükümet tarafından finanse edildiği ve ulusal güvenlikle ilgili olduğu söylendi. Yetenekli medyumlar tarafından "uzaktan görüntüleme"nin gerçeklikle bir ilgisi olup olmadığını keşfetmek için tasarlanmıştı.

Ancak Gayle'in dahil olmasının, on yıldan uzun bir süredir gizli bir varlık olarak faaliyet gösteren bir ordu psişik casus birimiyle daha fazla ilgisi olması muhtemeldir. Emekli Binbaşı Edward Dames'e göre, şu anda Kaliforniya, Beverly Hills'de PSI-Tech adlı bir RV (uzaktan görüntüleme) akademisinin başında olan program, her biri Ordu Bakanlığı tarafından ayrı ayrı finanse edilen üç ayrı bölümden oluşuyordu. Bunlar:

1. Çok gizli bir operasyon birimi.

2. Tıbbi değerlendirme programı (Gayle'in ilk ödevi).

3. Sınıflandırılmamış bir uzaktan görüntüleme araştırma ve geliştirme programı.

Ordu operasyon birimi, 1978'den beri ilk olarak Savunma Bakanlığı ve daha sonra tüm istihbarat topluluğu için gerçek görevleri desteklemek amacıyla sürekli olarak istihdam ediliyordu. Öncelikli odak noktası, diğer tüm nüfuz etme girişimlerinin başarısız olduğu veya diğer yöntemlerin mevcut olmadığı vakalardı.

Stargate'in kökenleri 1978'de Grill Flame kod adıyla başladı. Başlangıçta, uzaktan görüntülemeyi inceleme fikri birçok farklı açıdan ele alındı, başlıca hedeflerden biri de medyumların, saf zihin gücüyle, hedef bilgisayarlar üzerinde herhangi bir etki yaratıp yaratamayacaklarını görmekti. Hızla dünyanın diğer yerlerinde neler olup bittiğini görmeye çalışmaya doğru genişledi,

ve bu da uzaktan bir izleyicinin başka bir konumdaki başka bir kişiyi gerçekten etkileyip etkileyemeyeceğini görmek için test etmeye dönüştü. Tasarlanan testlerden biri, hedef kişilerin takip edildikleri düşüncesiyle düşüncelerini etkileyerek arkalarına bakmalarını sağlamak kadar basitti.

Stargate, 4.000'den fazla görevin gerçekleştirildiği on yedi yıl boyunca finanse edilecekti. Hükümete maliyeti 20 milyon dolardı. Peki hükümet parasının karşılığında ne elde etti? Projeyi yakından takip edenler, Stargate'in psişik yeteneklerin gerçek olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladığına inanıyor. Şüpheciler, grubun her zaman %100 doğru olmadığını hemen belirtiyorlar. Bu doğru, ancak en az üç farklı grup %55 ile %70 arasında bir doğruluk oranına ulaştı (bir sürü beyaz karga). Stargate'in ulusal güvenlikle ilgilenen ve her seanstan önce mümkün olan en katı bilimsel kontrollere tabi tutulan bir proje olduğunu düşünürsek, bu sonuçlar gerçekten şaşırtıcı. Grubun en az bir üyesi olan Joseph McMoneagle, Stargate üyesiyken orduya 150'den fazla temel bilgi öğesi (EEI) sağladığı için ordunun en yüksek barış zamanı ödüllerinden biri olan Liyakat Nişanı'nı aldı. Ayrıca, Ortak Genelkurmay Başkanları, DIA, Ulusal Güvenlik Ajansı, Merkezi İstihbarat Ajansı, Uyuşturucuyla Mücadele Dairesi ve Gizli Servis'e de bilgi sunuldu. Ödülde, "başka hiçbir kaynaktan elde edilemeyen kritik ve hayati istihbarat" olduğu söylendi.

Projeye katılanların veya hükümette sonuçları bilenlerin zihninde projenin tam bir başarı olduğu konusunda pek az şüphe var gibi görünüyor. En "yetenekli" olarak kabul edilen uzaktan izleyici ve projenin başından sonuna kadar orada bulunan tek üye olan McMoneagle, yeteneğini ulusal bir TV izleyicisi önünde bile gösterdi. 1995 ABC Özel "Put to the Test"te McMoneagle, ABC tarafından gizlenen bir hedefi bulmakla görevlendirildi. Bunu gizlemek için ellerinden gelenin en iyisini yapmalarına rağmen McMoneagle hedefi tam on ikiden vurdu.

Stargate programı üç farklı panel tarafından denetleniyordu ve her proje finanse edilmeden önce her panelin onay vermesi gerekiyordu. Sonuçlar daha sonra katı, bilimsel protokollere göre incelendi ve başka bir kurula iletildi. İncelemeler bir sonraki görevden önce bir kez daha yapıldı ve

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Yeni görevin ülkemizin savunması veya güvenliği için kullanılabilecek bilgileri elde etme olasılığı var mı?

Bu programın on yedi yıl boyunca en katı gizlilik altında hayatta kalması (muhtemelen hükümetin son yüz yıldır sakladığı tek sır) ve yalnızca psişik yöntemler kullanarak böylesine dikkate değer bir başarı oranı göstermesi, katılımcıların gerçek başarıları hakkında ciltler dolusu şey anlatıyor. Hükümetimizin, Sovyetler ve birkaç Güney Amerika ülkesinin uzaktan görüntüleme tekniklerini kullanması (ve birçoğunun hala kullandığına inandığı) nedeniyle, kendisine verilen 4.000 görevi gizli tutmak için elinden geleni yaptığını unutmayın. Etkilerinin derin olabileceği keşfedildi. Stargate projesi kapsamındaki bir uzaktan görüntüleyici, bir hükümet bilgisayarını ''kızartmayı'' başardığı için programda bir pozisyon aldı. Onarım faturası yaklaşık 1 milyon dolara ulaştı.

Stargate sonunda kapatıldı. "AIR Raporu" olarak etiketlenen bir rapor, Kongre'ye programın gizliliğinin kaldırılmasını önererek sunuldu çünkü rapora göre Stargate'in ülkenin güvenliği ve savunmasına hizmet etmede hiçbir değeri yoktu. Stargate tarafından yayınlanan tüm raporları içerdiği iddia edilen birkaç kutu belgenin önerinin temeli olduğu söylendi.

Bazı gözlemciler, raporda bahsi geçen "birkaç kutunun" Stargate tarafından derlenen belgelerin yalnızca yaklaşık yüzde 1'ini oluşturduğunu iddia ediyor. Diğer yüzde 99'unun bir yerdeki bir hükümet kasasında güvenli bir şekilde kilitli olduğunu söylüyorlar. Ayrıca, resmi onay olmadan ancak hükümetin tüm bilgisiyle çalışan bir grup medyumun sihirlerini yapmaya devam ettiği öne sürüldü.

Gayle, ne program olursa olsun (hala bilmiyor) yedi yıllık katılımının ardından oldukça şaşırtıcı bir sonuca vardı: "Ulusal güvenlik diye bir şey yoktur. İyi bir medyum her yere her zaman girebilir. Çocuk oyuncağıdır."

Elbette, paranormal olaylarla ilgili hükümet müdahalesi hakkındaki hiçbir bölüm CIA'ya biraz atıfta bulunmadan tamamlanmış sayılmaz. Yakın zamanda eski bir CIA üyesinin ofisini ziyaret ettim. Ödüllerin ve kendisinin başkanlar ve generallerle çekilmiş fotoğraflarının bulunduğu bir duvarda, merkez parça büyük, poster boyutunda bir
Üzerinde şu yazı bulunan bir plaket:AMERİKA BARIŞ İÇİNDE, ÇÜNKÜ CIA

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

SAVAŞTASağ alt köşede eski CIA direktörü George Bush'un kişisel bir notu yer alıyordu.

CIA'in sanki her zaman savaşa hazırmış gibi hareket ettiği tartışılmazdır ve belki de neden her zaman çeşitli usulsüzlüklerle suçlandıklarını anlamamıza yardımcı olur. "The Constantine Report No. 1" için durum kesinlikle böyledir, "Stanford Araştırma Enstitüsü'ndeki uzaktan görüntüleme çalışmaları veya yasadışı CIA zihin kontrol deneyleri"nin ifşası (Alex Constantine,*ABD'de Psişik Diktatörlük*'Elektromanyetik zihin kontrolü, CIA tarafından oluşturulan tarikatlar, eski muhafız Nazilerle işbirliği, medya dezenformasyonu ve federal yolsuzluğun diğer çirkin eylemlerinin araştırılması'' iddiasında bulunan1) Rapora göre, "somut kanıtlar" var
elektronik zihin kontrolü aslında Stanford Araştırma Enstitüsü'ndeki çalışmanın amacıydı. Saygıdeğer*Washington Postası*1977'de, donanma enstitüye bir sözleşme verdiğinde, "Donanma Sekreteri'nin bilimsel asistanı Dr. Sam Koslov, SRI'ler de dahil olmak üzere çeşitli projeler hakkında rutin bir brifing aldı. Brifing veren kişi çizelgesini ekrana yansıtırken, Koslov öfkeyle, 'Bu ne hakkında?' diye sözünü kesti." Orada, SRI'nin çalışmalarını anlatan yansıtılmış çizelgede, "ELF ve Zihin Kontrolü" etiketi vardı.2

ELF, "aşırı uzun frekanslı" elektromanyetik dalgaların kısaltmasıdır ve beyindeki çok yavaş frekanslara (saniyede yaklaşık 100 döngüye kadar) özel bir gönderme yapar, ancak Koslov'u üzen "Zihin Kontrolü" etiketiydi. SRI araştırmasının durdurulmasını emretti ve daha fazla uzaktan görüntüleme çalışması için ayrılan donanma fonlarından 35.000 dolarlık bir miktarı iptal etti. Ancak donanma (yine Constantine'e göre) bir biyonik uzmanı tarafından yönetilen iki yıllık bir proje için sessizce 100.000 dolar daha harcamaya devam etti.

Raporda zihin kontrolünün iç gizli operasyonlarda kullanıldığı ve Vietnam Savaşı sırasında SRI'nin "gizli siyasi entrikaların yuvası" olduğu belirtiliyor. EM (elektromanyetik) zihin kontrol makinelerinin SRI'deki Nöropsikoloji Araştırma Laboratuvarı müdürü Dr. Karl Pribram tarafından desteklendiği anlaşılıyor. "Kesinlikle bir çocuğu, lateral hipotalamusuna bir elektrot yerleştirerek ve sonra onu uyardığım durumları seçerek eğitebilirim," dedi. "Bu şekilde davranışını büyük ölçüde değiştirebilirim."*Psikoloji Bugün*Pribram'ı "beyin biliminin Magellan'ı" olarak tanıttı.3

EM zihin kontrolü ve Stargate'in birbirinden çok uzak olduğu anlaşılıyor, ancak görünüşe göre biyoteknoloji ve siber-psi Stargate araştırmasının odak noktalarıydı. Constantine, uzaktan görüntülemenin geçerliliğini değerlendirmek için Washington, DC'deki Amerikan Araştırma Enstitüleri'ni (AIR) seçenin CIA olduğunu söylüyor. Görünüşe göre AIR'in sırları saklayacağına güvenilebilirdi. Ve tabii ki, Stargate'in kapatılmasına yol açan da onların raporuydu.

CIA olduğu gibi, Constantine raporunun iddialarının yakın zamanda yanıtlanması pek olası değil. Tüm bunlarda açıkça görülen şey, Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin çeşitli operasyon seviyelerinde psişik yetenekleri ve cihazları çok ciddiye aldığı (ve almaya devam ettiği). Belki de biz de almalıyız.

<><><><><><><><><><><><>

Stargate, hükümet tarafından finanse edilen ve yapılamayacak bir şeyi yapmayı öneren tek proje değildi. İlki de değildi. 1943'te, II. Dünya Savaşı'nın zirvesindeyken, Amerika Birleşik Devletleri Donanması'nın kayıtlara geçen en tuhaf deneylerden birini gerçekleştirdiğine inanılıyor, ancak on yıldan uzun bir süre boyunca yakından korunan bir sır olarak kaldı.

Hikayemiz aslında Ocak 1956'da başlıyor. Iowa'daki Drake Üniversitesi ve Michigan Üniversitesi'nde eski bir matematik ve astronomi öğretmeni olan Morris Ketchum Jessup adlı bir adam çok uzaklara gitmişti. Daha sonra Kraliyet Astronomi Topluluğu tarafından kataloglanan birkaç çift yıldızın keşfine yol açan araştırmayı geliştirdikten sonra Jessup, Maya ve İnka kalıntılarını incelemeye başladı. Orijinal binaların yalnızca dünya dışı teknolojinin yardımıyla inşa edilebileceği sonucuna vardı. Araştırmasını bırakıp Amerika Birleşik Devletleri'ne döndü ve burada Kongre'yi Einstein'ın birleşik alan teorisine yönelik deneylere fon sağlaması için yoğun bir çaba sarf etmeye başladı. Jessup, bunun UFO'ların evrende nasıl dolaştığına dair cevabı sağlayabileceğine inanıyordu.

13 Ocak 1956'da Jessup, Carlos Miguel Allende ve Carl M. Allen olarak imza atan bir adamdan gelen iki mektuptan ilki aldı. Bu dağınık mektuplarda Allen (veya Allende), Jessup'a,

Birleşik alan teorisi, ABD Donanması'nın bunu 1943 yılında bir muhrip tipi gemide denediğini ancak felaketle sonuçlandığını belirtmektedir.

Mektuplar fantastik bir hikayenin içinde dolaşıyor ve bazı yerlerde neredeyse tutarsız hale geliyor, ancak Philadelphia Deneyi olarak bilinen şeyin kapağını açtılar. Allende'ye göre:

> Sonuç, bir geminin... ve tüm mürettebatının tamamen görünmez olmasıydı. Alan, geminin her bir kirişinden yüz yarda (ayın konumu ve enlemine bağlı olarak daha fazla veya daha az) uzanan, basık küresel bir şekilde etkiliydi. Bu kürenin içindeki herhangi bir kişi biçim olarak belirsizleşiyordu ama o da gemideki kişileri sanki onlar da aynı durumdaymış gibi gözlemliyordu, ancak hiçbir şeyin üzerinde yürümüyorlardı. Kürenin dışında herhangi bir kişi, geminin gövdesinin suda açıkça tanımlanmış şekli dışında hiçbir şey göremiyordu.

> Orijinal deneysel DE mürettebatından çok azı artık kaldı efendim. Çoğu delirdi, biri karısı ve çocuğunun ve diğer iki mürettebat üyesinin gözü önünde kamara duvarından geçti (bir daha hiç görülmedi). İkisi "alevlere" girdi, yani dondular ve sıradan küçük tekne pusulaları taşırken alev aldılar. . . .ONLAR İÇİN YANDILAR18 GÜNLERDeney tam bir başarıydı, adamlar ise tam bir başarısızlıktı.

> Philadelphia gazetelerini, denizcilerin ilk yolculuklarından sonraki eylemlerini anlatan bir maddenin küçük bir paragrafı (gazetenin içindeki sayfanın üst yarısı, kağıdın arka üçte birine yakın, 1944-46 ilkbahar, sonbahar veya kış, yaz değil) için kontrol edin. Donanma Tersanesi'ne, "Cin Fabrikası"na veya "Birahane"ye baskın düzenlediler ve garsonlarda öyle bir Şok ve Felç yarattılar ki, onlardan anlaşılabilir çok az şey elde edilebildi. . . . Sizden bu araştırmayı yapmanızı istiyorum, çünkü yasa haline getirilmesini istediğiniz şeyi hatırladığınızda kendi dilinizde boğulabilirsiniz.[4]

Jessup adlı bir kitap yazmıştı*UFO Davası*, 1955'te yayınlanmıştı. Bir bakıma "ayın modası"ydı ve Washington, DC'de sohbet konusu oldu. Kitabın bir kopyası sonunda Deniz Araştırma Ofisi'ne ulaştı ve bu kopyada metnin üstünde ve altında ve kenar boşluklarında yazılmış yorumlar var. Dikkatli inceleme

ulus, yorumların en az üç adamın işi olduğunu gösteriyordu ve Jessup, el yazısına dayanarak bunlardan birinin Allende olduğundan emindi. Cilt, iki ONR subayının, Komutan George W. Hoover ve Yüzbaşı Sidney Sherby'nin eline geçti. Her iki adam da ilgilerinin tamamen kişisel olduğunu ve Deniz Araştırmaları Ofisi ile hiçbir bağları olmadığını iddia ettiler. Öyle olabilir, ancak donanma kısa süre sonra 1943 deneyi hakkındaki büyüyen tartışmaya çok canlı bir ilgi gösterecekti.

Jessup, Allende'den bir mektup daha aldı. İlk mektubun üzerinden sadece birkaç gün geçtikten sonra Jessup postasını açtı ve şunları okudu:

> Ayrıca belirtmek isterim ki, deneysel gemi Philadelphia rıhtımından bir şekilde kayboldu ve sadece birkaç dakika sonra Norfolk, Newport News, Portsmouth bölgesindeki diğer rıhtımında belirdi. Bu yerin o yer olduğu açıkça ve net bir şekilde belirlendi ancak gemi daha sonra tekrar kayboldu ve sadece birkaç dakika veya daha kısa bir sürede Philadelphia rıhtımına geri döndü. Bu gazetelerde de yer aldı ancak hangi gazetede okuduğumu veya ne zaman olduğunu unuttum. Muhtemelen deneylerin sonlarına doğru. Deneyler durdurulduktan sonra 1956'da olabilir. Kesin olarak söyleyemem.5

Açıklanamayan bir şekilde, Jessup mektupları iki deniz subayına teslim etti, onlar da garip bir nedenden ötürü Jessup'ın kitabını ve notları daha fazla açıklık için yeniden yazdırdılar ve ardından sınırlı sayıda yeniden yayınladılar. Nedenini kimse bilmiyor. Jessup'ın herhangi bir soruşturma yapıp yapmadığı bilinmiyor. Doğrudan katılımı, 20 Nisan 1959 akşamı Florida'daki Dade County Park'ta istasyon vagonunda ölü bulunduğunda sona erdi. Arabanın egzozundan çıkan bir hortum, arabanın camlarından birine sokulmuştu. Jessup'ın intihar ettiği anlaşılıyordu.

Ama öyle miydi? Onu iyi tanıyan arkadaşları onun kendini öldürecek bir adam olmadığı konusunda ısrarcıydı ve böyle bir eylem için gerçek bir neden bulunamıyordu. O zamanlar UFO çalışmaları henüz başlangıç aşamasındaydı ve bazıları gerçeğe çok yaklaştığını ve kötü şöhretli Men In Black'in onun ölümüyle bir ilgisi olduğunu ileri sürüyordu. Gerçek şu ki, intihardan başka hiçbir şeyi destekleyecek hiçbir şey ortaya çıkarılmadı.

Öyle ya da böyle, donanma için artık çok geçti. Araştırmacılar Jessup ve Allende arasındaki yazışmaları takip etmeye başladılar. Kısa süre sonra söz konusu geminin USS olduğu keşfedildi*Eldridge*ve aslında onun ve mürettebatının geçmişi de deneyin kendisi kadar belirsizdi.

İki deneyimli yazar ve araştırmacı olan Charles Berlitz ve William Moore, Allende mektuplarını takip etti. Araştırmaları sonucunda şu kitap ortaya çıktı: *Philadelphia Deneyi*, korkunç bir deneyin ters gitmesinin sonuçlarını ayrıntılı bir şekilde anlatan bir kitaptır.

Hikayenin özü şudur: Geminin etrafında bir kuvvet alanı yaratıldı (USS*Eldridge*) Philadelphia Donanma Tersanesi'ndeki özel bir rıhtımda yatarken. Deneyin amacı, bir gemiyi radara görünmez hale getirmenin mümkün olup olmadığını tespit etmekti; Alman U-botları Atlantik'i geçen gemilerin neredeyse yarısını yok ettiğinden, mükemmel bir savaş zamanı hedefiydi. Bir rapora göre, gerçek deneyden önce, kuvvet alanı uygulanırken geminin her yerine evcil hayvanların yerleştirildiği bir "deneme" yapıldı. Ardından, bilim insanları hayvanların çoğunun kötü bir şekilde yandığını ve daha fazlasının bir şekilde kafeslerinden kaybolduğunu keşfettiler. Bu kabul edilebilir "olumsuz" sonuca rağmen, donanma ilerlemeye karar verdi.

Gerçek deney sırasında, kurtulanlar mürettebatın birbirlerini normal şekilde görebildiklerini ancak gemide olmayan tanıkların kuvvet alanı aracılığıyla hem geminin hem de adamların sadece belirsiz ana hatlarını görebildiklerini bildirdiler. Normal şekil ve yoğunluklarına dönmeden önce yeşilimsi bir pusun içinden parıldadılar. Ancak Allende'nin Jessup'ı gerçekten dehşet verici olan şey, sonrasındaki etkiler konusunda uyardığıydı. Adamların bazıları delirdi, diğerleri periyodik olarak yarı saydam hale geldi, bazıları sadece kalp krizinden öldü; ancak en korkunç sonucun bazı adamların geminin çelik yapısına canlı canlı gömülmüş olması olduğu söylendi.

Allende'nin mektubunda ima edilen "cin fabrikası" olayı, yırtık pırtık ve kirli üniformalar içindeki üç denizcinin, yakındaki bir barın arka odasından aniden belirmesinin hikayesi olduğu ortaya çıktı. Tek sorun, arka oda olmamasıydı ve garsonun dehşetine rağmen, içeri girdikleri aynı yoldan, duvardan geçerek tekrar kayboldular.

Donanma, elbette, deneyin hiç yapılmadığını reddediyor. Ancak hikaye o kadar ısrarcı ki, Aralık 1997'ye kadar araştırmacılar hikayelerini televizyondaki The Learning Channel'da "Yeni Gelecek Vizyonları, Kehanetler III" başlıklı iki saatlik bir özel programda anlatıyorlardı. Uluslararası bir öğretim görevlisi ve yazar olan Andrew Strom (aynı zamanda Drue olarak da bilinir),*Eldridge* hiç kimsenin yaşamadığı dehşetler yaşadı. "Ölüm" diyor, "tercih edilebilirdi." Al Bielek, yazar *Philadelphia Deneyi ve Diğer UFO Komploları*, deneyin aslında birçok açıdan başarılı olduğunu belirtiyor. Gemi çok hızlı bir şekilde radarda görünmez oldu, ancak son dakikada bir şeyler çok kötü gitti ve gemi sadece radarda görünmez olmakla kalmadı, aynı zamanda görünmez oldu—neredeyse dört saat boyunca.

O dört saat boyunca ne olduğu kesin olarak bilinmiyor. Allende, geminin bir şekilde 275 mil ötedeki başka bir limana taşınıp geri döndüğünü iddia etti. Diğerleri liman değişikliğine katılıyor ancak geminin Newport News'da demirliyken kırk yıl sonrasına ait olduğunu da ekliyorlar.

Hem Albert Einstein hem de Nikola Tesla, birleşik alan teorisi üzerindeki deneylerinden yıllar önce vazgeçmişlerdi; bazıları, teknolojinin asla gelecekte kullanılmayacağına ikna oldukları için vazgeçtiklerini söylüyor.*fayda*insanlığın. Ancak hem Strom hem de Bielek, hükümetin o gün gerçekten bir zaman makinesi test ettiğine inanıyor. Ayrıca hükümetin hala onu kullandığına inanıyorlar.

1993'te bir UFO kongresinde Al Bielek'in sunumlarından birine katılma fırsatım oldu. Hikayesi inandırıcı olmak için neredeyse fazla uç. Yine de, tüm karmaşıklığıyla büyüleyici. Daha da ilgi çekici olanı, o zamandan beri, onun daha fantastik iddialarından bazılarını destekler görünen, görünüşte birbiriyle alakasız bir dizi olay ve soruşturmayla karşılaşmış olmam.

Özetle, Bielek, kendisinin ve kardeşinin talihsiz Philadelphia deneyinin bir parçası olduğunu ve eğer kendi "zaman çizelgelerinde" yaşamalarına izin verilseydi, şimdi Harvard mezunu seksen yaşında bir fizikçi olacağını ve kardeşinin (biraz daha genç) de bir fizikçi olacağını iddia ediyor, ancak

İskoçya'daki Edinburgh Üniversitesi'nden bir doktora derecesi ile. Bunun yerine, ABD Donanması'na katıldıktan sonra, ikisi de Princeton, New Jersey'deki İleri Araştırmalar Enstitüsü'ne ve özellikle devam eden Proje Görünmezliği'ne atandı. Bielek'e göre, 1940'ta Brooklyn Donanma Tersanesi'nde tamamen başarılı bir test, projenin yeniden sınıflandırılmasına ve Philadelphia Donanma Tersanesi'nde ofisleri olan Proje Rainbow'un yeni bir ismine yol açtı.

Hem Bielek hem de kardeşi Duncan, 1942'ye kadar proje üzerinde çalıştılar. O yılın Mart ayında, Nikola Tesla ayrıldı ve araştırma John von Neumann'ın çok yetenekli ellerine bırakıldı. Şimdiye kadar her şey yolunda. Ama sonra*Eldridge* ve hem Bielek'in hem de kardeşinin dahil olduğu görünmezlik araştırmasının uygulanması.

Deney başladığında her iki adam da gemideydi, ancak bir şeylerin çok, çok yanlış olduğunu fark ederek, gemi hiperuzayda bir yerdeyken atlamayı seçtiler. (Bunun hakkında birazdan daha fazla bilgi vereceğim.) İndiklerinde, Long Island, Montauk'ta gizli bir araştırma üssündeydiler ve yıl 1984'tü. (Bu, Philadelphia'daki trajediden kırk bir yıl sonra Montauk'ta tam olarak aynı deneyin yürütüldüğünü fark ettiğinizde mantıklı geliyor - ya da en azından Bielek'in iddia ettiği bu.)

Kardeşi gelecekte kalmaya karar verdi. Bielek 1943'e dönmeyi ve gemideki ekipmanı yok etmeyi seçti.*Eldridge,*ki yaptı. Hükümet, dedi, moleküler yapısı artık hem 1943 hem de 1984 "zaman yarığına" bağlı olmasaydı onu öldürürdü ve eğer onu öldürürlerse, bu delikleri yeniden açacak bir dalga etkisi yaratabileceğine inanıyorlardı. Bunun yerine, (hükümet) uzaylılar tarafından sağlanan teknolojiyi kullanarak onu bir yaşındaki bir çocuğa "geri döndürdüler" ve onu 1927'ye geri gönderdiler, burada yeni bebeklerini kaybeden Bielek ailesinin yerine geçecek bir oğul oldu.

Montauk'ta Bielek ve kardeşinin içine yansıtıldığı zaman tüneli deneyleri 1980'lere kadar devam etti. Sonra, bir şekilde Bielek'in geçmiş deneyimlerine dair anıları geri geldi ve tamamen tesadüfen kardeşi Duncan ile yeniden bir araya geldi. Bir kez daha birlikte, iddia ettikleri gibi tam işlevli bir zaman tüneli yolculuğu serisine katılabildiler. Garip bir şekilde, teknoloji bir kişiyi bir zaman periyodundan diğerine ve tekrar geri götürecek kadar güvenli olmasına rağmen o kadar hızlıydı ki

hiçbir zaman geçmemiş gibi görünüyor, 2011'den 2013'e kadar olan geleceği hala kavrayamadılar, özellikle On İkinci Bölüm'de tartışacağımız bazı tahminler ışığında ilginç bir anormallik. Sonunda 2013'ü geçtiklerinde, gördükleri şey görünür bir yaşamın olmadığı çorak bir manzaraydı.

Montauk laboratuvarının varlığı tartışma konusu değil. Aslında, bugün hala orada. Projenin kendisi 1980'lerin ortasında kapatıldı - aslında, Bielek'e inanılacaksa, yıkıldı. Tüneller ve kanallar betonla doldurulduu ve tüm kompleks, mevcut eyalet parkının bir parçası olarak kullanılmak üzere New York eyaletine devredildi. Garip bir şekilde, parkın bir parçası olarak hiç kullanılmadı. Binaların hiçbiri yıkılmadı ve park tesisi olarak hiç açılmadı. İnsanların içeri girip yürüyüş yapabilmeleri ve gündüz kamp kurabilmeleri için çitler kaldırıldı; ancak geceleri park bekçileri herkesin dışarıda olduğundan emin oldu.

Montauk'ta yaptıkları şey, görünüşe göre, cihaz ile bilgisayar arasında "sandalye" veya arayüz olarak bir medyum kullanarak zaman tünelleri yaratmaktı. Tüm bunlar, zaman makinesinin kullanıldığı bazı kullanımlar (belirtilmemiş) nedeniyle proje içeriden kişiler tarafından sabote edildi. Von Neumann, zaman yolculuğu (veya uzaktan görüntüleme) yetenekleri nedeniyle sitenin korunmasını istedi, ancak Bielek, Duncan ve diğerleri tarafından geçersiz kılındı.

Görünüşe göre Montauk'ta başka araştırma projeleri de yürütülüyordu, ancak kimse bunların ne olduğunu bilmiyor gibi görünüyor. Sınıflandırılmış kayıtlar hala Massachusetts, Cambridge'deki MIT'deki Lincoln Laboratuvarları'nda mevcut, ancak şimdiye kadar kimse bunlara erişemedi. Bununla birlikte, tüm hikayenin en ilginç yönlerinden biri, artık Montauk'un yeniden canlandırılabileceğinin ortaya çıkmasıdır. 1992'de Bielek sahayı ziyaret etti ve yeni koaksiyel kabloların yerleştirildiğini ve trafo merkezlerine yeni güç trafolarının yerleştirildiğini fark etti. Sahada, modern çevre düzenlemelerini karşılamak için gerekli olacak PCB olmayan soğutma maddeleri görüldü ve daha önce içeri girmek isteyen herkese açık olan radar kulesi, yeni bir çift kilitli çelik kapıyla donatılmıştı.

Belki de Montauk tarihinin son bölümü hala gelecekte bir yerdedir. Fakat modern durumda böyle bir kararı tetikleyebilecek ne var? Einstein ve Tesla'nın bilmediği neyi biliyoruz?

Einstein, hatırlayacağınız gibi, birleşik alan teorisinin savunucusuydu; tüm fizik yasalarının tek bir basit çerçevede birleştirilebileceği fikri (eğer isterseniz, bir inçten uzun olmayan bir formül). Kavram hayatının son otuz yılını tüketti, ancak teori ondan kaçtı. Tek kişi de o değildi; Werner Heisenberg ve Wolfgang Pauli gibi büyük yirminci yüzyıl düşünürleri bu sorunla boğuştular ve sonunda pes ettiler. Modern atom teorisinin kurucusu Niels Bohr, bir keresinde Pauli'nin birleşik alan teorisini açıklamasını dinledikten sonra ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Hepimiz teorinizin kesinlikle çılgınca olduğu konusunda hemfikiriz. Bizi ayıran şey, teorinizin yeterince çılgın olup olmadığıdır."

Bugün, onlarca yıllık hayal kırıklığından sonra, dünyadaki fizikçilerin çoğu, birleşik alan teorisi olabilecek kadar "çılgınca" bir teori bulduklarını düşünüyor. Buna,*süper sicim teorisi*Elbette fizikçi değiliz ve bunların herhangi birinin ortalama bir insan için mantıklı olması için bazı tanımlara ihtiyaç var. (Bu bile yeterli olmayabilir.) Aşağıdaki tanımlar için teorik fizikte uluslararası alanda tanınmış bir otorite ve genel olarak süper sicim teorisinin yaratıcısı olarak kabul edilen Michio Kaku'ya borçluyuz:

- *Hiperuzay*. Bu, daha yüksek boyutlar teorisidir. Uzunluk, genişlik, yükseklik ve zamanın ötesinde boyutların var olduğunu belirtir. Şu anda, dünyanın önde gelen fizikçilerinin çoğu, on boyutlu bir evrende yaşayabileceğimize inanıyor. Bu teori her şeyin teorisi olduğundan, sonunda bilim insanlarının binlerce yıldır kafasını karıştıran şu soruları cevaplayabilir: Yaratılıştan önce ne oldu? Zamanda geriye gidebilir misiniz? Yıldızları ziyaret edebilir misiniz?

- *Solucan delikleri*. Solucan deliği uzayda bir tüneldir. Pratik bir örnek olarak, boş bir kağıt parçası alın ve iki noktayı birbirinden biraz uzağa koyun. Geleneksel bilgelik, düz bir çizginin bu iki nokta arasındaki en kısa mesafe olduğunu söyler. Şimdi kağıdı, iki nokta birbirine değecek şekilde bükün. İki nokta arasındaki en kısa mesafe, uzayı bükerek oluşturulan solucan deliğidir. Bu, elbette, uzayda fantastik mesafeler kat etme olasılığını sunar.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

• *Zaman Yolculuğu Paradoksu*. Eğer zamanda geriye gidip geçmişi değiştirirsem -örneğin, anne ve babamı öldürürsem- o zaman zamanda geriye gidebilmek için burada nasıl olabilirim? Bu paradoks değişmez görünüyor. Isaac Newton, zamanın bir ok gibi olduğuna inanıyordu. Bir kez fırlatıldığında, asla geri dönemezdi. Einstein, zamanın daha çok bir nehir gibi olduğunu, galaksilere ve yıldızlara yaklaştıkça hızlanıp yavaşladığını düşünüyordu. Yeni teori, nehrin girdapları veya çatalları olabileceğini öne sürüyor. Bir zaman girdabına yakalanırsanız, geçmişi yerine getirirsiniz ve böylece paradoksu ortadan kaldırırsınız. Ancak, geçmişi değiştirirseniz (örneğin, doğmadan önce anne ve babanızı öldürürseniz), zaman iki paralel evrene ayrılır ve böylece paradoksu ortadan kaldırırsınız.

Einstein'ın genel görelilik kuramı hem zaman yolculuğu hem de solucan delikleri olasılığına izin verir. Ancak sorunlar vardır. Ya solucan delikleri ve girdaplar kararlı değilse? Kuantum düzeltmeleri (yani radyasyon etkileri) muhtemelen deliğe girildiği anda onu istikrarsızlaştırabilir. Bu nedenle kuantum düzeltmelerini hesaplamak için bir her şeyin kuramının (bir süper sicim kuramı) olması esastır.

Başka bir sorun daha var. Kaku'ya göre uzay ve zamanda delikler açmak için muazzam miktarda enerji gerekir. Örneğin Planck enerjisi, tipik olarak bir hidrojen bombasında bulunan enerjinin 100 milyar milyar katıdır. Montauk'taki araştırmacılar böyle bir enerji yaratmanın bir yolunu bulmuş olabilirler miydi?

Al Bielek'in deneyiminin bir parçasının, hatırlayacağınız gibi, uzaylılar tarafından sağlanan teknolojinin müdahalesi olduğunu, bunların en azından bir kısmının Pleiades dünyasından olduğunu söyledi. Barbara Marciniak, kitabında*Şafak Getirenleri*, faydalı olabilecek bir Pleiades zaman tanımı kanalize ettiğini iddia ediyor:

Üçüncü boyutsal gerçeklikte zaman büyük ölçüde yanlış anlaşılmıştır; zamanın dakikalar veya derecelerle ölçüldüğüne inanırsınız. Zaman sizin fark ettiğinizden çok daha geniştir. Gerçekte, zaman bilgileri kodlar ve onlarla oynar, gererek, çarpıtarak, bükerek ve aynı anda gerçekliklere geçmenize olanak tanır.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

zamanı bükmek. Zamanın eliptik bir eğrisine girebilir ve sadece eliptik eğrinin etrafında dolaşarak ve zamanın ''katı'' olmadığı gibi gerçekliğin de olmadığını keşfederek birçok gerçekliği deneyimleyebilirsiniz.6

Bazılarının öne sürdüğü gibi, sadece zaman değil her şey yanıltıcı olabilir mi? Kaku öyle düşünmüyor gibi görünüyor. "Ana akım fizik," diyor, "herhangi bir bilimkurgu yazarının hayal gücünü çoktan aştı; fizikçiler artık onuncu boyuta giriyor. Süper sicim teorisi evrenin on boyutlu olduğunu öngörüyor. Onuncu boyutta bilinen tüm fiziksel teorilerin birleşmesi var."

Geçtiğimiz yarım yüzyıl boyunca, iki temel teori yaşadığımız dünyaya hükmetti, hatta hükmetti. Kuantum teorisi ve genel görelilik teorisi, istisnasız olarak temel düzeydeki tüm fiziksel bilginin toplamını açıklar. Fizik ve kimya yasaları, prensipte, bu iki temel teoriden türetilebilir ve bu da onları tüm zamanların en başarılıları yapar. Ne yazık ki, bu kavramlar birbirine taban tabana zıttır. Kuantum teorisi,*mikrokozmos*, atom altı dünyasının bir tanımı. Görelilik teorisi, atom altı dünyasının bir teorisidir. *makrokozmik*dünya, galaksilerin, süper kümelerin, kara deliklerin ve yaratılışın kendisinin dünyası. Kaku'ya göre bu üzücü durum, Doğa Ana'nın iki elinin olmasına ve bunların hiçbirinin diğeriyle iletişim kurmamasına benzetilebilir.

Birçok fizikçiye göre süper sicim teorisi bu sorunu çözmüştür. Ayrıca Nobel Ödülü kazananların tam zıt taraflarda yer almasıyla bir tartışma fırtınası koparmıştır. Süper sicim teorisi, tüm madde ve enerjinin on boyutlu bir evrende minik enerji sicimlerine indirgenebileceğini varsayar. Bir keman teli düşünün. Gamın tüm notaları eşit şekilde çalınabilir, hiçbiri diğerinden daha temel değildir. Temel olan şey sicimdir. Keman telinde var olabilecek titreşimleri veya armonikleri inceleyerek, var olabilecek sonsuz sayıdaki olası frekansı hesaplamak mümkündür.

Ancak süper sicim teorisinin en tartışmalı yönü şudur:

evrenin başlangıçta on boyutta başladığı öngörüsü. Teorinin destekçileri bu kavramda fizik dünyasına nefes kesici bir matematiğin girişini buluyorlar. Karşı çıkanlar on boyutlu hiperuzayı bilim kurguya yakın görüyorlar. Bu çok şaşırtıcı değil, çünkü insanlar üçten öte herhangi bir uzamsal boyutu görselleştiremiyorlar. Bu elbette başka boyutların olmadığı anlamına gelmiyor. Bilgisayarlar rutin olarak denklemleri *N*-boyutlu uzay. Bu bir biyoloji meselesidir, fizik değil. Dört yöndeki hareketi görselleştirebilen beyinlerimiz yok, tıpkı bir balığın ikiden fazla boyuttaki hareketi kavrayamaması gibi. Ancak matematiksel bir bakış açısından, bir teoriye daha fazla boyut eklemek her zaman daha fazla fizik yasasının birleştirilmesine izin verir.

Süper sicim teorisi, teorik fizikteki birkaç on yılın en sansasyonel keşfi olarak adlandırıldı, ancak çok da şaşırtıcı olmayan bir şekilde, eleştirmenleri onun en zayıf noktasına odaklandı: Test edilmesi neredeyse imkansız. Bunun nedeni oldukça basit. Her şeyin teorisi, zorunlu olarak bir Yaratılış teorisidir; yani, Büyük Patlama'dan ev tozuna kadar her şeyi açıklamalıdır. Teoriyi dünyada test etmek, Yaratılış'ı yeniden yaratmak anlamına gelir ki bu da günümüz teknolojisiyle imkansızdır.

Ancak 1943'te mevcut teknolojiyle zaman tünellerini test etmek o dönemin fizikçilerine de saçma görünmüş olmalı ve yine de kanıtlar tam olarak bunun yapıldığını ve görünüşe göre bir miktar başarıya ulaştığını gösteriyor. Austin, Teksas yakınlarındaki Süper Çarpıştırıcının (Reagan yönetimi tarafından onaylanmış ancak Kongre tarafından hala engellenmiş) inşası Yaratılış anına dair bir fikir verebilir mi? Ve Montauk'taki tesislerin bu şaşırtıcı yeni teorinin pratik sonuçlarını incelemek için bir kez daha canlandırılıyor olması mümkün mü?

Kaku ve diğer fizikçiler şimdi medyumların yüzlerce yıldır ele aldığı soruları sormaya başlıyorlar: Daha yüksek boyutlar var mı? Ulaşabileceğimizin hemen ötesinde, normal fizik yasalarının ötesinde görünmeyen dünyalar var mı? Bu daha yüksek boyutlarda hayaletler veya insanlar yaşayabilir mi? Belki de en alakalı soru şu olurdu: Fizikçiler ve medyumlar sonunda birbirleriyle konuşmaya başlayacaklar mı?

<><><><><><><><><><><><>

Ardından gelen trajedi, zafer, kahkaha ve gözyaşları, Tinsel Town olarak bilinen şehrin olmazsa olmazlarıdır; ancak en yaratıcı senarist bile Hollywood'un en ünlü vatandaşlarının gerçek yaşam deneyimlerine eşdeğer olay örgülerini hayal edemez.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

Onbirinci Bölüm
Gerçek, Kurgu'dan Daha Gariptir

YAZAR VE YAPIMCI OLARAK KARİYERİMonlarca yılı ve düzinelerce filmi, televizyon programını ve kitabı kapsıyor. Başkanlarla tanıştım, valilerin seçilmesine yardımcı oldum ve genel olarak hayatımı yetenekli, zeki ve bazen güçlü insanlarla yakın ilişki içinde geçirdim. Birçoğuna arkadaşım diyebilme ayrıcalığına sahibim. Ancak hayatımda Uri Geller ve Peter Hurkos gibi insanlarla çalışmanın yarattığı kalıcı etkiyi yaratan çok az şey oldu. Bu ilişkiler, yıllar içinde beni aksi takdirde gözden kaçıracağım alanlarda ve konularda bilgi aramaya yöneltti.

Erich Von Daniken'in antik astronotları arayışına katıldım; Charles Berlitz'in o asırlık gizemi çözmeye çalıştığı Bermuda Şeytan Üçgeni'nin tam kalbine seyahat ettim; ve Raymond Moody ile birlikte en büyük gizemi, ölümden sonraki yaşamı çözmeye çalışırken çalıştım. UFO'lar hakkında yüzlerce uzman ve görgü tanığıyla tanıştım ve konuştum, Mısır piramitlerini keşfettim ve bu bilmecelere dair ipuçları bulmayı umarak Loch Ness canavarı ve Torino Kefeni'nin fotoğraflarını inceledim. Tüm bunlar, en azından bu şeylerden bazılarının gerçek olma olasılığına zihnimi açmaya istekli olmam sayesinde gerçekleşti.

Hayatımda çok fazla bahsetmekten hoşlanmadığım, bu dünyada hepimizin hayal etmeye cesaret edemeyeceği kadar çok şeyin yaşandığına beni ikna eden önemli bir olay oldu. Bir yapımcı olarak kariyerimin başlarında ve büyük ölçüde önceki girişimlerimin bazılarının başarısı sayesinde, istediğim her yerde yaşayabilecek imkânlara sahip olduğumu gördüm. Dağları her zaman sevmiştim ve bu yüzden Utah'ta Park City adlı eski bir madencilik kasabasının kayak merkezine dönüşmesinin arkasına bir ev inşa etmeye karar verdim. Ailemin evimiz için seçtiği yer çok uzaktaydı

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
Onuncu Bölüm Hükümet Psişikleri

kayak pistlerinden ve Park City'nin eski şehrinin güneyindeki küçük bir vadide yer almaktadır. Birkaç terk edilmiş madenden gelen atıklar yamaçları noktalıyordu, ancak bölgeye ticari yollar yoktu ve kışın, içeri veya dışarı girmenin tek yolu kar arabası veya kar kedisi adı verilen derin karda seyahat eden bir araçtı. İzole olmasına rağmen, Park City'den sadece birkaç dakika ve Salt Lake City'den sadece bir saat uzaklıktaydı. Her iki dünyanın da en iyisine sahipmişiz gibi görünüyordu.

Tahmin edebileceğiniz gibi, ben, eşim ve iki oğlum kısa sürede kar motosikletlerini kullanmada ustalaştık. Kışın ön bahçemiz millerce bozulmamış toz karla kaplıydı ve her yöne doğru uzanan bir dizi tepe ve küçük kanyon, yerel geyik avcıları dışında hemen hemen hiç kimsenin bilmediği bir yerdi. Çocukların sabah kar motosikletleriyle yola çıkıp tüm günü daha önce keşfedilmemiş bir kanyona patika açarak geçirmeleri alışılmadık bir şey değildi. Ancak bir gün, en büyük oğlum Don geri dönmedi. İlk başta çok endişelenmedik. On sekiz yaşındaydı, deneyimli bir açık hava insanıydı ve araziyi iyi tanıyordu.

"İyi olacak," dedim karıma, "sadece bir şeyler yapıyor."

Geri dönmeyince hepimiz yüklenip onu aramaya çıktık. O zamanlar Wasatch County'de gönüllü polis memuruydum ve Don'dan kendi başımıza hiçbir iz bulamayınca tam kapsamlı bir arama yapılmasını istedik. County Arama ve Kurtarma ekibi, Park City kayak devriyesi ve yüzlerce gönüllü haftalarca bölgeyi taradılar. Kalbimiz kırılmıştı ve sonunda pes ettik. Hayatımda bundan daha soğuk bir kış veya bundan daha yıkıcı bir zaman hatırlamıyorum. Avcılar oğlumu iki yıl sonra ilkbaharda, ıssız bir kutu kanyonun derinliklerinde buldular. Tam olarak ne olduğunu asla belirleyemedik ama ailemiz için korkunç bir kayıptı.

Kısa bir süre sonra, eşim benden boşandı ve ben de evi satıp taşındım. Kendimi işime verdim ve sadece birkaç yıl içinde birçok sinema filmi çektim, çoğu da çok başarılıydı. Sektörün durumu böyle olunca, Los Angeles'ta korku filmleriyle ilgilendiğini bildiğim bir stüdyonun dikkatini çektim. Açıkçası, onlardan haber almak beni şaşırttı. Ünüm, bu stüdyonun genellikle çıkardığı filmlerden çok uzak olan filmlerle inşa edildi.

Anlaşıldığı üzere, filmlerimden birinden etkilenmişlerdi. *Psişik Olayların Şaşırtıcı Dünyası*nı e onlar için aynı türden bir resim yapmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi bilmek istedim, ancak kesinlikle okültizm ve şeytan tapınmasıyla ilgili bir resim—onların deyimiyle "aynı madalyonun karanlık yüzü". İlk tepkim reddetmek oldu, ancak konuştukça direncim dağılmaya başladı. O anda hiçbir şey yolunda gitmiyordu ve her ne pahasına olursa olsun kaçınmak istediğim tek şey *Olumsuz* yapacak bir şey olması. Sonunda para meselesine geldik. 50.000 dolarlık bir çekin haftanın sonuna kadar elimde olacağını söylediler. Bu sadece başlangıçtı. Hala tereddütlerim vardı ama sonunda kabul ettim.

Çek geldi ve ben de asıl konuya dalmaya başladım: kara büyü, Ouija tahtaları, şeytan tapınması ve benzerleri. İlk başta rahatsız edici buldum ama tuzaklara daha aşina oldukça, endişelerimi kaybetmeye başladım. Aslında okültizm üzerine yaptığım araştırmadan zevk almaya başladım. Şimdi, bilmeden karanlık tarafa bir "kanal" açarak kendimi tehlikeye attığımı hissediyorum.

Sonra bir gece, projenin ortasındayken, bir şey beni derin uykumdan uyandırdı. Bir an uyuyordum, bir sonraki an tamamen uyanıktım ve yatağımda yatarken yüzüme bakan birinin tepemde durduğunu gördüm. Onu hemen tanıdım. Oğlumdu. Aramızda hiçbir kelime geçmedi, ancak yüzünde bir hayal kırıklığı, hatta üzüntü ifadesi vardı. Bugüne kadar bunu nasıl bildiğimi açıklayamıyorum, ancak mesaj açıktı. Bana bu fotoğrafla devam etmememi söylüyordu.

"Ziyaretinin" ne kadar sürdüğü hakkında hiçbir fikrim yok, ancak ayrıldıktan sonra uyumak imkansızdı. Ne yapacağım konusunda aklımda hiçbir soru yoktu. Daha çok nasıl yapacağım meselesiydi. Projelerin ortasında çıkan yapımcılar genellikle sektörde iz bırakmış oluyorlar. Ayrıca, paranın bir kısmını çoktan harcamıştım. Ancak duştan çıktığımda tüm tereddütlerim ortadan kalkmıştı. Stüdyoyu aradım ve projeyi bıraktığımı ve o öğleden sonra 50.000 dolarlık çekin kendilerine ulaşacağını söyledim.

Pahalı bir dersti ama oğlumla paylaştığım o kısa anda, devam edersem başıma korkunç bir şey geleceğini biliyordum.

O resimden uzaklaşma kararımdan asla pişman olmadım. Bir şekilde oğlumun beni korkunç bir şeyden kurtarmak için gönderildiğini biliyorum. Bu tek başına herhangi bir şüpheyi veya pişmanlığı gölgede bırakmaya yeter.

O zamandan beri sinema endüstrisinde çalışan çoğumuzun psişik karşılaşmalardan payına düşenden fazlasını aldığını keşfettim. Ve endüstrinin kendisi de açıklanamayan konularla uğraşmaktan asla çekinmedi. Doğaüstünün, kelimenin tam anlamıyla başlangıcından beri film sektörünün temel unsuru olduğu iddiası kolayca yapılabilir. Frankenstein'ı 1908'e kadar uzanan film kataloglarında bulabilirsiniz, ancak muhtemelen Erich Pommer'ın 1919 yapımı*Dr. Caligari'nin Kabinesi*bu gerçekten doğaüstü olaylarla ilgili olarak topu (veya kameraları) yuvarlamaya başladı. O ilk çabadan geçen haftakine kadar*Paris'te Bir Amerikan Kurt Adamı*Hollywood, izleyicileri sinemaya çekmek için her zaman tuhaf, sıra dışı ve inanılmaz olana güvenmiştir.

Daha az bilinen ancak neredeyse aynı tutarlılık, titreyen ekrandaki görüntüler ile tüm bunları gerçekleştiren yıldızların, yazarların, yönetmenlerin ve yapımcıların tuhaf ve çoğu zaman korkutucu özel hayatları arasındaki ilişkidir. 1920'lerde, Hollywood'un tartışmasız kralı Rudolph Valentino ve eşi Natasha Rambova, medyumları ve ruh öğretmenlerini*yapılacak şey*film kolonisinde. Valentino 1926'da öldüğünde, Natasha ölmüş kocasından mesajlar iletti ve ölmüş film yıldızlarıyla iletişim kurma emsalini oluşturdu. Hollywood'da hemen hemen her gün, Rock Hudson, John Wayne, Sal Mineo, John Lennon, Elvis Presley ve Monako Prensesi Grace'in ruhlarıyla temas kurduğunu iddia eden medyumlar ve kanallar bulabilirsiniz. Marilyn Monroe'nun ruh formunun en sevdiği (kelimeyi mazur görün) mekanlardan birkaçında göründüğü söylenir ve en azından eski bir koca onun fiziksel olarak onun huzurunda belirdiğini iddia eder.

Mae West, ruh rehberinin yönetimi altında senaryolar yazdı ve büyük komedyen Peter Sellers, ruhsal bir varlık tarafından yönlendirildiğine kesinlikle inanıyordu. Bu ikisi, hayatları ve kariyerleri doğrudan inançlarından ve sıklıkla psişik dünyaya katılımlarından etkilenen Hollywood'un büyükleri ve büyüklere yakın isimlerinin uzun bir listesine öncülük ediyor. Lee Marvin, Susan Strasberg, John Tra-

volta, Linda Evans, Elke Sommer, Clint Walker, Lindsay Wagner ve tabii ki Shirley MacLaine bu etkileyici grubun içinde yer alıyor.

MacLaine, elbette, giderek popülerleşen reenkarnasyon kavramının ünlü sözcüsü olarak bilinir, ancak kesinlikle tek başına değildir. Robin Williams, en azından bir tanesi Shakespeare oyuncusu olarak olmak üzere birkaç geçmiş yaşamı olduğuna inanır. Ve Willie Nelson, Ernest Borgnine, Sylvester Stallone, Loretta Lynn, David Carradine, Glenn Ford ve John Travolta gibi büyük yıldızların hepsi, bu yaşamın sürekli enkarnasyonların uzun bir çizgisinde sadece bir başkası olduğuna inanır. Bu nedenle, Hollywood'un garip olaylardan fazlasına ev sahipliği yapması çok da şaşırtıcı değildir.

Ne yazık ki, büyücülük, Satanizm ve diğer kara büyüler de sahnenin bir parçası olmuştur. W. Somerset Maugham, kariyerinin başlarında, adlı bir kitap yazmıştır.*Büyücü*. 1920'lerde Hollywood'da yaşamış ve bazılarına göre hala güçlü bir şekilde devam eden bir şeytan tapanları tarikatının lideri olan, dikkat çekici ve şeytani bir sihirbaz olan Aleister Crowley'nin hayatına dayanıyordu. Kendini "dünyanın en kötü adamı" olarak tanıtan bu zengin İngiliz'in oğlu, sadece kendisine değil etrafındakilere de yıkım getiren bir kariyere sahipti. Yine de sessiz film döneminin en büyük yönetmenlerinden biri olan Rex Ingram, Maugham'ın kitabını bir filme çekti. Ingram, Crowley'e olan hayranlığını asla açıklayamadı, ancak bu kötü mirasın kalıntıları bugün de devam ediyor. Bazıları, Crowley'nin Hollywood'a sonunda Charles Manson ve gece avcısı Richard Ramirez gibi gerçek hayattaki canavarlara dönüşen tohumları ektiğini iddia ediyor.1

İlginçtir ki Hollywood deneyimlerinin yelpazesi paranormalin hemen hemen her yönünü kapsıyor: ESP, uzaktan görme, önsezi, rüyalar, kristal küreler, tarot kartları, basiret ve tabii ki astroloji. Hollywood yıldızları kelimenin tam anlamıyla ve mecazi anlamda her şeyi gördüler.

Ancak işgalin kendisinde herhangi bir şey olduğunu varsaymak bir hata olur. *nedenler*bu şeylerin olması. Daha muhtemel olanı, yetenekli ve hassas insanların hediyelerini yanlarında getirmeleridir. Örneğin, en çok süper dedektif Sherlock Holmes rolüyle hatırlanan Basil Rathbone (on dört Sherlock Holmes filminde rol aldı), annesinin kendisi daha küçük bir çocukken gördüğü ve tüm ailesinin hayatını kurtaran kehanet dolu bir rüyadan sık sık bahsederdi.

Rathbone'lar, Basil'in dört yıl önce doğduğu Güney Afrika'dan ayrılmaya hazırlanıyorlardı. İngiltere'deki atalarının evine dönüyorlardı ve uzun bir deniz yolculuğu olmasına rağmen herkes yolculuğu dört gözle bekliyordu. Ayrılış tarihlerinden hemen önce, Basil'in annesi Barbara korkunç bir rüya gördü. Gemilerinin Fransa kıyılarındaki Biscayne Körfezi'nde battığını gördü. Olayı o kadar canlı ve derin bir şekilde anlattı ki Basil'in babası planlarını değiştirdi ve yeni bir ayrılış tarihi belirledi. Olaylar tıpkı annesinin gördüğü gibi gerçekleşti. Binecekleri gemi Biscayne Körfezi'nde battı. Çok az kurtulan oldu.

Rathbone'un kendisi de annesinin gelecekteki olayları hayal etme yeteneğini miras almış gibi görünüyordu. 1892'de doğdu ve I. Dünya Savaşı sırasında orduya katılacak kadar büyüktü. Kardeşi John da ordudaydı ve bir gece Basil, kardeşinin öldürüldüğünü gördüğü bir kabusa kapıldı. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, kehanet niteliğinde bir rüya olduğundan emin olduğu şey yüzünden hissettiği kaygıyı gizleyemedi. Birkaç hafta sonra, siperlerde iken, uğursuz bir önseziye kapıldı. Daha sonra, kardeşinin tam da o gün savaşta öldürüldüğünü öğrenecekti.

Ölüm, en güçlü ESP üreten olaylardan biri gibi görünüyor. Nedenini yalnızca tahmin edebiliriz, ancak son perde mesajın metni olduğunda psişik farkındalık daha da keskinleşiyor.

Ida Lupino, 17. yüzyıla kadar uzanan bir İngiliz tiyatro ailesinin soyundan geliyordu. 1930'ların sonu ve 1940'larda bir dizi önemli filmde rol aldı, ancak muhtemelen en çok 1941 klasiği olan *Yüksek Sierra* Ünlü İngiliz komedyen Stanley Lupino olan babası, Naziler neredeyse her gün şehri yok etmeye çalışırken Londra'da kalmıştı. Londralıların gülünecek çok az şeyleri olduğuna inanıyordu ve sevdiği şehri terk etmeyi reddetti.

1942'de, Nazi yıldırım savaşının zirvesindeyken, Hollywood'daki bir ses sahnesinde, Ida Lupino bir provadaydı. Aniden konuşmasının ortasında sözünü kesti ve bağırdı, "Babam az önce Londra'da öldürüldü." Setteki birçok kişi babasının kim olduğunu biliyordu ve İngiltere'de her şeyin kesinlikle yolunda olduğuna dair ona güvence vermek için ellerinden geleni yaptılar. Ancak Ida teselli edilemez durumdaydı. İki hafta sonra, yalnızca

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Babasının öldüğünü, ancak Londra saatiyle, Ida Lupino'nun Hollywood'da bunu öğrendiği zamana denk geldiğini söyledi.

Görünüşe göre, ne mesafe ne de zaman psişik mesajların iletimi için bir engel teşkil etmiyor. Tek gereken verici ve alıcının uyum içinde olmasıdır. Arabayla seyahat ederken favori radyo istasyonunu bulmaya çalışan herkes bu kavramı çok zor bulmamalıdır. Ancak çoğumuz bu fikirle boğuşuyor gibi görünüyoruz ve bize nasıl kullanacağımızı öğretmeye cesaret eden herkes*sahip olmak* alıcı-verici muhtemelen mantıktan çok alay konusu olacaktır. Shirley MacLaine'e sorun.

Shirley MacLaine, şöhrete tırmanışının başlangıcını yaklaşık üç yaşına kadar takip ediyor. Kendisini dört yapraklı yonca şapkasıyla, bir izleyici kitlesinin önünde dururken, bir elma tutarken ve "An apple for the Teacher" şarkısını söylerken hatırlıyor. Bir performansçı olarak geçirdiği hayatın ona "iletişim sanatını mükemmelleştirme" fırsatı verdiğine inanıyor. Şimdi bu sanatı "karmaşık maneviyat kavramlarını basit bir şekilde anlamlandırmak" için kullanıyor.2 tüm dünyadaki izleyiciler için. Kitapları ve seminerleri,
her zaman kalabalık olur, genellikle çok sayıda sataşmacı da çeker.

Kısa bir süre önce, kapsamlı konferans turlarından birini tamamladıktan kısa bir süre sonra, MacLaine oyunculuğuna belirli ruhsal teknikler uygulamaya karar verdi. Birçoğumuz aynı adlı filmde Shirley MacLaine tarafından mükemmel bir şekilde canlandırılan, keyifli ve ilgi çekici Madame Sousatzka karakterini hatırlarız. Bir yapımcı ve sinema yönetmeni olarak, MacLaine tarafından canlandırılan karakterin derinliğinden çok etkilendiğimi hatırlıyorum. Seyircilerden biri olarak, hikayenin ortaya çıkışından büyülenmiştim. O zamanlar bunun farkında değildim, ancak MacLaine o role hazırlık olarak çok sıra dışı bir şey yapmıştı. Bunu kendi sözleriyle anlatmasına izin vereceğiz:

> Madam Sousatzka bir parça ve yarıydı: klasik piyanonun baskın bir öğretmeni, buyurgan, manipülatif, aşırı, komik, savunmasız ve sonunda yüceltici. Aurora Greenway karakterim ne olursa olsun*Sevgi Terimleri*, Madam Sousatzka, plajda sessiz bir gün geçirmiş gibi görünmesini sağladı. O zamandan beri çalışmadığım için*Şartlar*(Kendimi oynamanın dışında*Soyutlanmış*), Yeni bir çalışma biçimini deneme fikri beni heyecanlandırıyordu.

Schlesinger'in [Yönetmen John Schlesinger] yardımıyla Sousatzka'nın neye benzediğini, ne giydiğini, saçının nasıl şekillendirildiğini, bileklerinde hangi mücevherlerin şıngırdadığını, nasıl yürüdüğünü, konuştuğunu, yediğini, nefes aldığını, güldüğünü ve ağladığını şekillendirmeye başladım. Sonra onu zihnimde şekillendirdim ve rafine ettim. Tamamen bir gerçeklik oldu; yaratıcılığımızdan biçimlendirilmiş gerçek, yaşayan, nefes alan bir karakter. Düşünce kompozisyonumu tamamladıktan sonra onu serbest bıraktım. Onu evrene fırlattım ve dedim ki, "Şimdi sen benim aracılığımla kendini oynuyorsun."

Son birkaç yıldır çok sayıda kanal ve mecra görmüştüm, aynı şeyi şov dünyasına da uygulamaya karar verdim. Bilinçli egomu bir kenara bıraktım, kendi yolumdan çıktım ve yarattığımız ve kesinlikle hayran olduğum bir karakteri kanalize ettim. Biz oyuncular, oynamamız istenen karakterleri canlandırmak için sürekli teknikler ararız. Bu sefer karakterin beni canlandırmasına izin verdim. Sousatzka olmaya çalışmak yerine... Onun benim aracılığımla kendini canlandırmasına izin verdim.3

Görünüşe göre, kanallama işe yaradı, ancak her zaman MacLaine'in rahatı için değildi. Sousatzka kompulsif bir yiyiciydi ve MacLaine film üzerinde çalışırken on beş kilo aldı. Sousatzka'nın sırtı ağrıyordu ve MacLaine her sahneye çıktığında sırtı ağrıyordu. Sousatzka harika bir konser piyanistiydi ve MacLaine'in büyük şaşkınlığına, Sousatzka "parmaklarımı piyanoda doğru tuşlara nasıl yönlendireceğimi biliyordu!" diye müziği sadece birkaç kez dinleyerek öğrenebileceğini keşfetti!4

Shirley MacLaine'in seminerlerinde ruhsal enerjiyi kanalize etme deneyimi, oyunculuğun pratik dünyasına çevrilmişti. Sonuçlara dayanarak, bu teknikten faydalanabilecek çok sayıda aktör ve aktris olduğunu söyleyebilirim. Çok daha az alay ve biraz daha fazla mantık muazzam bir yardım olurdu.

Aslında birçok Hollywood tipi, tam da bu nedenle kişisel sezgisel deneyimlerini tartışmaktan kaçınır: Meslektaşlarının gözünde aptal görünmekten kaçınmak isterler. Bu bağlamda, Shirley MacLaine muazzam bir cesaret göstermiştir. Ancak içgörülerini paylaşmaya istekli başkaları da olmuştur.

Film ne zaman*Fatih*Utah-Nevada sınırındaki küçük bir kasaba olan St. George, Utah'ta çekilmesi planlanmıştı, kimse bundan haberdar değildi

Nevada nükleer deneme sahasının doğrudan rüzgar altı tarafında olması nedeniyle oluşan muazzam sağlık tehlikesi. Üzücü gerçek şu ki John Wayne, Susan Hayward, Agnes Moorehead, Pedro Armendariz, Thomas Gomez ve Dick Powell (yönetmen olarak ilk görevinde) birçoğunun daha sonra nükleer serpinti bölgesi olarak tanımlanan yerde aylarca geçirilen sürenin sonucu olduğuna inandığı kanserden öldüler.

Filmin önemli yıldızlarından yalnızca biri kurtuldu: John Hoyt, ilginç bir şekilde, ruhun yollarını bilen bilge bir adam olan şaman rolünü oynadı. Birkaç dış çekim dışında tüm sahneleri, Hollywood'daki stüdyo ses sahnesinde çekilmiş olarak zaten "hazırdı". Mekan çekimi için ayrılma zamanı geldiğinde Hoyt reddetti.

"İç sesim bana gitmemem gerektiğini söyledi" dedi ve ekledi: "Eğer gidersem başıma çok kötü şeyler geleceğini hissettim."

Hoyt'un kameradan oldukça uzakta çölde deveye binmekten başka bir şey olmayan mekan sahneleri için bir dublör kullanıldı. Hoyt, bu sonuçlardan kurtuldu ve "Gimme a Break" adlı televizyon dizisinde büyükbaba olarak kariyerinin tadını çıkardı.

Bazen iç sesinizden gelen tavsiyeleri mi yoksa başkasından gelen tavsiyeleri mi görmezden geleceğiniz konusunda bir kararsızlık yaşanır. Üzücü gerçek şu ki çoğumuz her ikisini de görmezden gelme eğilimindeyiz. Ünlü evanjelist Billy Graham, başkanların papazı ve Hollywood elitleri arasında iyi bilinen biriydi ve görünüşe göre önsezi yeteneğine de sahipti. Otobiyografisinde*Debbie, Hayatım*Debbie Reynolds şu hikayeyi anlatıyor.

Bel-Air Presbiteryen Kilisesi'nden tanıdığı ve 20th Century-Fox Studios'ta çalışan bir adam bir gün onu arayıp Billy Graham'ın kendisini aradığını ve Marilyn Monroe'nun ölümünün bir vizyonunu gördüğünü söylediğini söyledi. Graham, Marilyn'in gitme zamanının henüz gelmediğine ikna olmuş gibi görünüyordu ve Debbie'nin Marilyn'i korkunç bir tehlikede olduğu konusunda uyarmasını istiyordu.

Debbie hikayeyi anlatırken Marilyn'i tanımıyordu ama arkadaşı evangelistin Marilyn'e vizyonunu anlatması konusunda ısrarcı olduğunu söyledi. Sonunda Debbie, tanıdığı bir kuaför olan Sidney Guilaroff'u hatırladı

Marilyn'in saçını yapmıştı. Debbie onu aradı ve Marilyn'e mesajı iletmeyi kabul etti, ne kadar tatsız olsa da. Guilaroff'un Marilyn'e mesajı iletmek için iki ayrı fırsatta çabalaması takdire şayandı, ancak aktrisle tek başına konuşma çabaları boşa çıktı. Ertesi Pazar günü Debbie, Marilyn Monroe'nun öldüğünü öğrendi, birçok kişinin kazara intihar olduğuna inandığı bir olayın kurbanıydı.

Tüm mesajlar bu kadar doğrudan değildir. Bazen belirli bir miktarda yorumlama veya sadece eski moda inanç gerekir. Ünlü Alman güzeli Elke Sommer, şu gibi hit filmlerde rol aldı:*Ödül*((1963),*Karanlıkta Bir Atış*(1964) ve*Aşk Sanatı*(1965), 1972'de basına annesini ziyaret etmek için Nuremberg yakınlarındaki evine uzun zamandır ertelediği bir yolculuğa çıkacağını duyurdu. Bu duyuru Hollywood'da büyük bir karışıklığa yol açmadı, ancak Nuremberg'de büyük bir haberdi. Ne yazık ki, Alman gazetelerinin "öğle katili" olarak adlandırdığı bir seri katilin haberi de öyleydi.

Alman medyum Frau Rosa Bratter, sabah gazetesini karıştırırken katil hakkındaki son habere gözü takıldı. En son kurbanı, sokakta kazara ona çarpan masum bir adamdı. Rosa bu tür hikayelerden hoşlanmazdı ve hemen sayfayı çevirdi ve gülümseyen Elke Sommer'in resmini gördü. Aileyi tanıyordu. Elke'nin babası, sadece yirmi mil uzaklıktaki küçük bir kasabada Lutheran rahibiydi. Gerçek adı Elke Schletz'di ve hikaye, Amerika'daki başarısı ve annesinin ziyaretini nasıl dört gözle beklediğiyle ilgili parlak haberlerle doluydu.

Birdenbire medyumun parmakları titremeye başladı. Odayı karanlık bir önsezi doldurmuş gibiydi ve öğlen katilinin hikayesine geri dönmek zorunda hissetti kendini. Bir kez daha katilin haberine odaklanmaya başladığında, Elke'nin resmi belirdi ve katilin hikayesinin üzerine bindirildi. Bir medyumun içsel hissiyle, Elke annesini ziyaret etme planlarını değiştirmezse başına korkunç bir şey geleceğini biliyordu.

Frau Bratter, Hollywood'daki Elke'ye kısa bir not yazdı. Kendisini bir medyum olarak tanıttı ve planlarını değiştirmezse Elke'nin ölümcül tehlikede olacağından emin olduğunu söyledi. Elke mektubu aldığında, birkaç seçenekle karşı karşıyaydı. Seyahat basına çoktan duyurulmuştu ve seyahat düzenlemeleri yapılmıştı. Ayrıca, Elke'yi incitmek istemiyordu.

Annesinin duyguları. Dahası, Rosa Bratter'ı hiç duymamıştı bile. Histerik bir hayrandan gelmiş olabilecek bir mektuba neden dikkat etsindi ki?

Neyse ki Elke seyahatini ertelemeye karar verdi. Bu, aldığı karardan dolayı her zaman minnettar olacağı bir karardı. Almanya'ya varacağı gün, öğle vakti katil yine saldırdı. Kurbanı, bir kadının çantasını çalmasını engellemeye çalışan bir adamdı. Ancak bu sefer kaçamadı. Onu gözaltına aldıktan sonra, memurlar dairesine gittiler ve katilin suçlarının ayrıntılı bir kaydını tuttuğu deri ciltli bir günlük buldular. Son sayfada, büyük blok harflerle yazılmış bir giriş buldular:ELKE YAZ—ONU KAÇIRIN.

Katil daha sonra, annesini ziyarete geldiğinde yıldızı kaçırmayı planladığını itiraf etti. Stüdyodan annesinin serbest bırakılması için büyük bir fidye talep etmeyi planladığını iddia etti. Ancak araştırmacılar, onun aklında çok daha uğursuz bir şey olduğuna inanıyor. Eşyaları arasında, gerçek bir tüfek, bıçak, el bombası ve tabanca cephaneliği keşfettiler. Bunlardan biri, bir tabanca, çok özel bir kurban için açıkça işaretlenmişti. Metalin üzerine "ELKE İÇİN."

Bu kasvetli olayları duyan minnettar yıldız, Rosa Bratter'a içten teşekkürlerini iletmek için bir mektup yazdı. Daha sonra, hiç tanışmadığı birinin izniyle planlarını neden bu kadar gönüllü olarak değiştirdiğini açıklayacaktı. "Her zaman inandım" dedi, "günlük dünyamızın ötesinde, paranormal alem var ve Rosa Bratter ile yaşadığım deneyim bu inançlarımı daha da güçlendirdi."5

Birkaç yıl önce, "Aşk" adında bir televizyon dizisi yapıyorduk.*Mucizeler ve Diğer Harikalar*. Gösterilerden birinde Mickey Rooney'nin başına gelen bir olayla ilgili kısa bir bölüm vardı. Bu olay gerçekleştiğinde, Rooney'nin kariyeri dibe vurmuştu. Uzun zamandır çalışmıyordu ve yeteneği ne kadar olağanüstü olursa olsun, kimse yaşlanan bir çocuk yıldızla ilgilenmiyor gibiydi. Ve bir şey daha vardı: Mickey'nin kişisel hayatı uzun zamandır örnek olmaktan uzaktı.

Rooney ve birkaç arkadaşı Pennsylvania'daki Pocono Dağları'ndaki en sevdikleri restoranlardan birinde akşam yemeğine gitmişlerdi. Hiçbir şey yoktu

akşamın özel bir yanı vardı—yani, kimsenin doğum günü veya herhangi bir özel gün değildi. Ancak yemek sırasında, uzun, dalgalı altın rengi saçlı genç bir adam doğrudan Mickey'e yaklaştı.

"İlk başta onun bir garson olduğunu düşündüm," diye hatırlıyor Rooney, "ama onda farklı bir şeyler vardı."

Elbette sadece saç değildi. O günlerde, hemen hemen her renkten uzun saçlı genç erkekler bir düzine bir kuruştu. Bu genç adamın etrafında bir "parıltı" var gibiydi ve sadece Mickey Rooney ile konuşuyordu.

Konuşma tamamen tek taraflıydı ve sadece bir iki dakika sürdü. Masaya geldi ve Rooney'e sadece İsa'nın onu sevdiğini söyledi. Gülümsedi, parlak, sıcak bir gülümseme, sanki mesajı vurgulamak ister gibi, sonra döndü ve gitti. Belki de hayatında ilk kez, Mickey Rooney konuşamadı. Sonunda arkadaşlarına döndü ve o dikkat çekici derecede yakışıklı garson çocuğu görüp görmediklerini sordu. Hiçbiri görmemişti.

Restorandan ayrılmadan önce Mickey, maitre d'ye uzun sarı saçlı yeni garson hakkında soru sordu. Adam, bu tanıma uyan hiçbir çalışan bilmediğini söyledi. Şaşkınlık içinde olan Rooney, yakınlarda oturan diğer müşterilere genç adamı görüp görmediklerini sordu. Kimse görmemişti. O gece restorandan çok şaşkın ama çok değişmiş bir adam olarak ayrıldı.

"Hayatımda acilen bir anlam arıyordum," dedi Rooney, "ve altın saçlı 'melek' bunu sağladı. Hayatım şimdi çok daha iyi. Tanrı'nın beni sevdiğini, hepimizi sevdiği gibi biliyorum."[6]

Poconos'taki bu karşılaşmadan kısa bir süre sonra Rooney,*Şeker Bebekler* Broadway'de Ann Miller ile birlikte. Gösteri büyük bir hit oldu ve kötü bir şekilde düşüşte olan kariyerini canlandırdı. Rooney, kendisiyle yalnızca bir kez konuşan ve yalnızca üç kelime söyleyen altın saçlı bir "melek" ile kısa bir karşılaşmaya hemen itibar ediyor: "İsa seni seviyor."

Koruyucu melekler veya ruh rehberleri kavramı neredeyse evrensel görünüyor. İnsanlara yardım etmek veya onları korumak için aniden beliren metafiziksel varlıklarla ilgili hikayeler, hayatın her kesiminden ve her gelir seviyesinden insan tarafından anlatılıyor. Ancak çeşitli isimlerle anılan başka varlıklar da var - hayaletler, poltergeistler ve huzursuz ruhlar, sadece birkaçını saymak gerekirse. Bu varlıklar korkutucu çünkü kimse onlar hakkında ne yapacağını bilmiyor ve bilmediğimiz her şey

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
On Birinci Bölüm Gerçek, Kurgu'dan Daha Gariptir

anlamak bizi korkutma eğilimindedir. Bu varlıkların bazıları yaramazdır, ancak çoğu oldukça iyi huylu görünmektedir.

Örneğin, Humphrey Bogart'ın hayaletimsi görüntüsünün birkaç kez görüldüğü ve her zaman aynı adlı sinema filminde ünlenen bir heykel olan Malta şahininin bir kopyasının yakınında görüldüğü bildirilmektedir. Bogart, merkezi tezi saf altından yapıldığına inanılan bir şahin heykeli olan filmde özel dedektif Sam Spade rolünü başlattı. Bogart'ın en akılda kalıcı rollerinden biridir ve*Sierra Madre Hazinesi,*Ve*Kazablanka*onun kesin performanslarından biri olarak.

Bogart'ın hayaletinin bu replikaların etrafında neden belirmesi gerektiğini kimse bilmiyor gibi görünüyor. Ancak, Malta şahininin bazı alıcıları arkadaşlarına ve araştırmacılara "Bogie"nin heykelin yanında, kendine özgü trençkotu ve fötr şapkasıyla durduğunu gördüklerini söylediler. Bazı medyumlar şahinin bir tür mıknatıs gibi davranarak Bogart'ın görüntüsünü "diğer" taraftan çektiğini öne sürdüler. Nedeni ne olursa olsun, filmin konusu kadar uğursuz hiçbir şey ima edilmiyor. Sadece etrafta dolanmaktan memnun görünüyor.

Öte yandan Mitzi Gaynor'ın "evcil" hayaleti aslında ev temizliğine yardım ediyor. Hem Mitzi hem de kocası Jack Bean, uzun zamandır paranormal olaylara ilgi duyuyorlar, bu da evde dolaşırken evde terör estiren "yaşayan" hayaletten kaynaklanıyor olabilir. Bir hizmetçi, çarşafların ve yastık kılıflarının odada sağa sola savrulduğunu gördükten sonra işi bıraktı.

Mitzi ise felsefi bir bakış açısına sahip. Hayalete, evin önceki sahibi olan ve hala evin mülkiyetindeyken ölen Bayan Walker'ın adını veriyor. Gaynor'a göre Bayan Walker, eve yapılanlara karşı büyük bir ilgi duyuyor. Mitzi, eve taşındıktan kısa bir süre sonra çeşitli odalara bir dizi avize astırdı. Bayan Walker görünüşe göre bunlardan ikisini onaylamamıştı: İkisi de takıldıktan hemen sonra devrildi. Elektrikçiler ne olduğunu öğrenmek için çağrıldı ancak avizelerin neden düşmüş olması gerektiğine dair bir neden bulamadılar. Bu arada, bu düzenli hayalet onayladığı avizeleri temizlemekle meşguldü. Bazen, geceleri, şıngırdayan kristalin hafif sesi duyulabiliyordu. Bayan Walker, hizmetçilerin asla yapmadığı bir işi yapıyordu: avizelerin tozunu temizliyordu.

Muhtemelen tarihte hiçbir hayaletin Elvis Presley'den daha sık ve daha fazla yerde görüldüğü bildirilmemiştir. Ancak çok az kişi, Elvis'in bir zamanlar hayatında derin bir etki bırakan bir şey gördüğünü bilir. 1965'te Elvis, tur grubunu Los Angeles'a getiren otobüsü kullanıyordu. Birdenbire durdu, ufukta gördüğü bir şey karşısında hayrete düştü.

"Mesih'i ve Deccal'i gördüm," diye hıçkırdı, şaşkın Larry Geller'a tutunarak. "Hayatımda ilk kez Tanrı ve Mesih yaşayan bir gerçeklik. Şimdi bir daha asla şüphe etmem gerekmeyeceğini biliyorum. Tanrı beni seviyor"

Elvis'in uzun zamandır arkadaş olduğu kişilerden biri muhabirlere şunları söyledi: "Hayattayken içinde çok fazla sevgi vardı. Muhtaç olan herkese elinden geldiğince yardım etti. Geri dönmenin bir yolunu bulursa bunu yapardı."

On dokuz yaşında bir kız ve ailesi, onun bir yol bulmuş olabileceğini düşünüyor. Ameliyat edilemeyen bir beyin tümörünün neden olduğu komada yatan kız, "kendisini hayata döndürenin" Elvis olduğunu söyledi. İki yıl sonra, aynı kız bir kamyon tarafından vuruldu ve bir kez daha komaya girdi. Annesinin söylediğine göre, Elvis bir kez daha kurtuldu. Kızının yatağının yanında Elvis'in plaklarını çalmaya başladı ve yirmi sekiz gün sonra, doktorların büyük şaşkınlığına rağmen, kız bir kez daha uyandı.

Ancak Elvis, ölümden sonra şifacı olarak anılan tek Hollywood ünlüsü değildir. Monako Prensesi Grace'in bu konuda kıskanılacak bir geçmişi vardır. Küçük bir Fransız kız, Prenses Grace'i rüyasında gördükten sonra görme yetisini geri kazanmıştır; on bir yaşında bir kız, Grace'in mezarına çiçek bıraktığında körlüğünden aniden kurtulmuştur; ve aktör David Niven'ın uşağına Prenses Grace'in ruhunun onu rahatlattığını ve kendi acı ve ızdırap dolu son günlerinde ona yardım ettiğini söylediği söylenir.[7]

Son olarak (her ne kadar Hollywood'un doğaüstü olaylarla ilişkisinin henüz yüzeyini tırmalamış olsak da),*New York Times*Mercedes McCambridge'den alıntı yapmak, isteksizce başladığım okült film projesini bırakma kararımı haklı çıkardı. Mercedes ekranda hiç görünmedi, ancak filmde Lucifer'in sesiydi *Şeytan Çıkaran*.

"Bu iğrenç, küfür dolu sözleri söylemek," dedi, "benim için bir işkenceydi. On altı yıl boyunca bir kürsünün önünde oturup kötülüğün ete kemiğe bürünmüş halinin dehşetini dinledim ve şimdi kötülüğün ete kemiğe bürünmüş halini oynamak zorundaydım. Kötü düşünmem gerekiyordu. Eğer

"Cin çıkarmada herhangi bir korku var mıydı?" dedi, "ben yaptım." Çekimler tamamlandıktan sonra Mercedes hastalandı ve zar zor konuşabiliyordu. Filmi çektiği için cezalandırıldığını düşündüğünü söyledi.

Elbette herkes aynı etki kümesine tabi değildir. Ancak "kötü düşünmem" gerekseydi, bunun kariyerime son vereceğini biliyorum. Oğlumun yardımıyla izlemeyi seçtiğim yol, en az onun kadar mistik, çok daha aydınlatıcı ve nihayetinde çok daha tatmin edici oldu. Elbette hala cevaplanması gereken birçok soru var, ancak gerçek şu ki, ara sıra belirli bir kişi, geri kalanımızın inanmasını zor bulduğu kadar güçlü ve şaşırtıcı psişik yetenekler geliştiriyor. Yine de, bunda bir şeyler olmalı.

Bu kitabın amaçlarından biri de o şeyin ne olduğunu keşfetmeye çalışmaktır. Zihinlerimiz başka bir boyuta açılabilir mi? Hepimiz psişik yeteneklere sahip miyiz? Bizim böyle olduğumuza inanan birçok insanla tanıştınız. Ve eğer zihinlerimiz bu başka boyuta erişebiliyorsa, bu Yüce bir Varlık olduğunu mu gösteriyor? Belki de hayatlarımızın henüz hayal ettiğimizden daha büyük bir amacı vardır.

<><><><><><><><><><><><><>

Bir sonraki bölümde, bu fikri orada bulunmuş ve geri dönmüş bazı kişilerin bakış açısından inceleyeceğiz. Hayaletler, hortlaklar ve poltergeistler gibi şeyler gerçek mi yoksa sadece birinin hayal ürünü mü? İnsanlar gerçekten ölüyor ve geleceğe dair inanılmaz vizyonlarla geri mi dönüyor? Bunu öğrenmek için yapmanız gereken tek şey sayfayı çevirmek.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
On Birinci Bölüm Gerçek, Kurgu'dan Daha Gariptir

On İkinci Bölüm
Hayaletler, Görünüşler ve Ahiret

ÖLÜMLERİNDEN BU YANA MUHTEMELEN BİR DÜZİNE KEZAnnemin veya babamın bir şekilde söylediğini duydum "Sıradan, sohbet havasında bir ses tonuyla, adımı söyle."

Bu yorum çok da şaşırtıcı değil, ancak konuşanın ünlü astronom ve metafizik her şeyin çürütücüsü Carl Sagan'dan başkası olmaması dışında.

"Onlarla birlikte olduğum süre boyunca adımı sık sık söylediler" diye devam etti Sagan. "Onları hâlâ o kadar çok özlüyorum ki beynimin ara sıra seslerinin bir tür berrak anısını hatırlaması bana garip gelmiyor."

Sagan, "bilimsel" köklerine sonuna kadar sadık kaldı. Kendi kişisel deneyimleri bile fiziksel şeylere bu kadar sıkı bir şekilde bağlı bir zihniyeti değiştiremezdi.

Cevap bu mu yani? Beyinlerimiz basitçe "bir tür berrak anı" mı geri çağırıyor?

Yazar Raymond Moody'ye göre*Hayat Sonrası Hayat*Ve*Yeniden Biraraya Gelmek, Ölen Sevdiklerinizle Vizyoner Karşılaşmalar*, "hayalet gözlemlerinin incelenmesi büyük ölçüde hikayelerin, hayaletleri gören ve araştırmacılara gönüllü olarak anlatan insanların anlattığı masalların incelenmesidir." Moody, çoğu psikolog gibi, paranormal olayları incelemeye yönelik bu yaklaşımı oldukça sinir bozucu buldu, çünkü anekdotsal bilgiler bilimin yapıldığı şeyler değildir.*Buluşmalar*, araştırmacılara ve halka hayalet ve hayaletimsi deneyimleri "sınav" etme fırsatı sundu, tabiri caizse. Bunu başarmak için kullanılan süreç*aynaya bakmak*Fikir kesinlikle

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
On Birinci Bölüm Gerçek, Kurgu'dan Daha Gariptir

yeni bir şey değil, ancak metafizik konularda ciddi araştırmacılar muhtemelen bunu kristal bakış olarak hatırlayacaktır. Bu isimde bir kitap aslında Northcote Thomas tarafından yazılmıştı ve Moody'nin çalışmasına ilham kaynağı olmuştu.

Bunu gündeme getiriyoruz çünkü kitabımız boyunca, kendi psişik veya paranormal becerilerinizi test etmeniz için bazı araçlar sunmaya çalıştık. Moody'nin tüm çalışmalarını yeniden üretemesek de, giriş bölümünde bilmeniz gerektiğini düşündük.*Buluşmalar*, şu vaadi veriyor: "Burada anlatılan teknikleri kullanarak, birçoğunuz ölüme kurban giden sevdiklerinizle vizyoner bir kavuşma deneyimi yaşayabileceksiniz."1 Eğer hayaletler varsa, Poltergeistler ve hayaletler ilginizi çeken şeylerse, şüphesiz Moody'nin yöntemine de dikkat etmek isteyeceksiniz.

Bu bölümde birkaç farklı "tür" paranormal ziyaretle ilgileneceğimiz için, bazı genel tanımlar oluşturmak için iyi bir zaman olabilir:

- *Hayaletler*Kendileriyle temas kuran kişi neredeyse her zaman tamamen yabancıdır.

- *Hayaletler*neredeyse her zaman kişinin iyi tanıdığı birinin tanınabilir bir benzerliğidir. Genellikle, benim durumumda olduğu gibi, yalnızca bir kez görünürler.

- *Poltergeistler*yaramaz bir yapıya sahip hayaletlerdir ve varlıklarını fiziksel yollarla belli ederler. Bazıları poltergeistlerin aslında bir tür psikokinezi olduğunu öne sürerler - zihnin madde üzerindeki etkisi, aslında kurbanın bir yansımasıdır.

Bu tanımlar hiçbir şekilde kapsamlı değildir ve birçok ruhsal ziyaret üçünün de özelliklerini sergileyecektir. Hamlet'in babasının hayaleti mükemmel bir edebi örnektir. Onu gören herkes tarafından iyi tanındığı için, bir hayalet tanımına daha uygun düşer ve aslında Hamlet ona bu şekilde hitap eder. Öte yandan, birden fazla kez görünmesi ona daha çok bir hayaletin özelliklerini verir. Ve ünlü "Meryem hayaletleri" (Meryem Ana'nın vizyonları) her zaman birçok kişi tarafından görülür ve daha sonraki bir bölümde göreceğimiz gibi onlarca, hatta yüzlerce kez geri döner. Kısacası, belirli varlıkların net bir tanımı yoktur, ancak tartışma amaçları için onları ayırmanın bir yolunun olması faydalıdır.

Hayaletler ve hayaletler, temas kurulan kişi tarafından her zaman bir şekilde görülebilir. Öte yandan, Poltergeistler asla görülmezler, ancak bir avize düşürebilirler (Mitzi Gaynor'ın deneyimine göre) veya aşağıdaki durumda olduğu gibi, size bir not bile yazabilirler. A&E televizyon programının bir bölümüne göre*Açıklanamayan*1997 yılında yayınlanan Bob ve Beth Batzel, evli hayatları boyunca sadece bir değil, bir sürü poltergeistten muzdarip olmuştur.

Beth, Bob Batzel ile tanıştığında boşanmıştı ve küçük kızına bakıyordu. İkisi aşık oldu ve evlendi. Bob, kısa bir süre sonra Beth'in kızını evlat edindi. Beth'e göre, New Brunswick, New Jersey'deki ilk evlerine taşındıklarında, bu ideal bir aile düzeni gibi görünüyordu.

Amerika'nın bu kısmı tarih açısından zengindir. New Jersey, orijinal on üç koloniden biriydi ve Amerikan Bağımsızlık Savaşı'nda önemli bir rol oynadı. Washington Valley Yolu hala kırsal kesimde kıvrılarak, Washington ordusunun bir savaştan diğerine giderken izlediği rotanın neredeyse aynısını takip ediyor. 300 yıllık bir tarihe sahip evler nadir değildir. Bazılarında hala, ahşap dübellerle yerinde tutulan orijinal ahşap zeminler vardır. Beth ve Bob Batzel'in tarihi New Brunswick'te satın aldığı ev eski bir evdi, ancak ne kadar eski olduğunu keşfetmeleri için çok tatsız bir dizi koşul gerekti.

Beth, araştırmacılara, yerleştikleri yerden hemen sonra günlük olarak garip olayların yaşanmaya başladığını söyledi. Lambalar, onlara dokunabilecek yakınlarda kimse olmadığında ileri geri sallanıyordu; kapılar kendiliğinden açılıp kapanıyordu; çeşitli nesneler aniden kayboluyor ve yanlış yerde yeniden beliriyordu. Kısa süre sonra evin çeşitli odalarında çürüyen çiçeklerin kokusunu almaya başladılar; sanki koku duvarlardan geliyormuş gibi. Sıcaklık, görünürde hiçbir sebep yokken boğucu seviyelere çıkıyordu ve çok geçmeden bıçaklar, çatal bıçaklar ve bebek şişeleri evin içinde uçuşuyordu.

''Çok korkmuştum,'' dedi Beth. ''Ne bekleyeceğimizi bilmiyorduk; bundan sonra ne olacağını asla bilemezdik.''

Daha sonra gelen şey, görünmeyen bir güç tarafından fırlatılan küçük bir nesne veya gecenin bir yarısı çarpan bir kapı olabilirdi. Ne olursa olsun, her zaman yersiz ve korkutucu bir sürpriz olurdu.

Söylemeye gerek yok, Batzel evindeki stres seviyesi aşırı yüksekti, yine de sıradan bir hayat yaşamaya çalışıyorlardı. Sonra bir gün, Beth birkaç arkadaşını öğleden sonra çayına çağırdı. Birdenbire, hiçbir yerden, küvetin kauçuk tıpası sanki büyük bir güçle fırlatılmış gibi, aralarından fırladı. Ve aynı şekilde aniden, keyifli bir öğleden sonra sohbeti, evlerinde olup biteni açıklamaya yönelik umutsuz bir girişime dönüştü - çok tatmin edici olmayan sonuçlarla. Bir şey açıklanamadığında, Beth öğrenirdi ki, herkes bunun senin hatan olduğunu düşünürdü.

Birkaç gece sonra, Beth ve Bob, yanan bir sigaranın mutfak zeminine doğru yavaşça sürüklenmesini izlerken korkudan donup kalmışlardı. "Ne yapacağımızı bilmiyorduk," diye açıkladı Beth. "Birisinin onu tutup tutmadığını, yere düşüp yangın çıkarıp çıkarmayacağını bilmiyorduk. Ne yapacağımızı bilmiyorduk."

Beth hayaletlere asla inanmamıştı, ancak evinde gerçekleşen olaylar ailesinin gerçek bir "hayalet" yaşadığı olasılığıyla yüzleşmesini sağladı. Haber kısa sürede yayıldı ve paranormal aktivitelerle ilgilenen bir grup evde bir seans düzenleyip düzenleyemeyeceklerini sordu. Bob ve Beth de hemen kabul etti.

Grup yemek odası masasının etrafında toplandı ve Beth hala şüpheci bir şekilde teyp kayıt ekipmanı kurdu. Önemli bir şey olacaksa, bunu teybe kaydetmek istiyordu. Seans başladı ve seansı yöneten medyum ruha seslendi. Sanki fırsat bekliyormuş gibi, ruh onun aracılığıyla konuşmaya başladı. Teyp kaydı açıkça belirgin ve farklı iki ses gösteriyor, medyumun sesi ve ruhun sesi.

"Bize adınızı söyleyebilir misiniz?"

"Burası benim toprağım, sen de çık dışarı," diye öfkeli bir cevap geldi.

"Eğer araştırıp sizin araziniz olup olmadığına bakabilirsek," dedi medyum, "belki dışarı çıkabiliriz. Ama bize yardım etmelisiniz. Bize adınızı söyleyebilir misiniz?"

"Benim adım George Baxter," diye cevapladı ruh aynı kavgacı tonda. "Bu toprak bana aitti. 1872'de satın aldım. Şimdi sen bunu araştır, beyefendi."

Ertesi gün Beth, evin tarihini araştırmak için New Brunswick kütüphanesine gitti. George Baxter gerçekten de 1872'de araziyi satın almıştı. Beth şaşırmıştı ama yine de şüpheciydi. Sonuçta, medyum aynı araştırmayı kütüphanede yapabilir ve evin kime ait olduğunu bulabilirdi.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
On İkinci Bölüm Hayaletler, Görünüşler ve Ahiret

Elbette, bu yüzen sigarayı veya uçan küvet tıpasını veya diğer garip olayları açıklamıyordu. Ama George Baxter'ın hayaleti olsa bile, diye düşündü, belki bir uzlaşma sağlayabilirlerdi.

Birkaç hafta sonra aile uyandığında duvarlara ve aynalara rujla yazılmış tehdit edici mesajlar bulduğunda bu fikir ortadan kalktı. "Git" ve "Ölü" her yerde gördükleri iki kelimeydi ve etraflarına aceleyle çizilmiş mezarlık haçları. Sonra, Bob'a göre, aynı ölümcül mesaj ve diğerleri notlara karalandı ve evin her yerine bırakıldı.

Öfkeli hayalet artık küstahlaşmıştı ve Bob ile Beth kızları için korkmaya başladılar. Onu bu kavgacı ruhtan korumanın bir yolu yoktu. İsteksizce, kötü poltergeist'ı geride bırakacaklarını düşünerek eşyalarını toplayıp gittiler.

Batzel'ler, New Brunswick'ten millerce uzaktaki Clifton, New Jersey'deki bir daireye taşındılar, ancak daha yeni taşınmışlardı ki görünmeyen bir güç üçünü de merdivenlerden aşağı itti. Bu sefer ruhla tartışmak için beklemediler. Tekrar taşındılar, daha da uzağa, Flemington adlı bir kasabaya. Beth'in dehşetiyle, eşyaları yerleştirmeyi yeni bitirmişlerdi ki, mutfak kapısının çerçevesine saplanmış büyük bir kasap bıçağı buldu. Kötü ruhtan henüz kurtulamadıklarını biliyordu.

Peki George Baxter onları takip mi ediyordu? Yoksa başka bir açıklama mı vardı? Beth'in kendisi bir şekilde kötü niyetli varlıkları kendine çekiyor olabilir miydi? Kimse bilmiyor gibiydi, en azından Beth ve Bob Batzel.

1971'den 1985'e kadar Batzel'ler on bir kez taşındılar, her zaman aileleriyle normal bir hayat yaşayabilecekleri bir yer aradılar, aileleri artık bir kişi daha büyümüştü. Bir kızları daha olmuştu ve endişelendikleri sadece çocukların fiziksel refahı değildi, aynı zamanda zihinsel ve duygusal durumları da vardı. Ancak hayatları her şeyden çok normaldi. Arkadaşları onları dışlıyordu. İnsanlar sanki olan biten her şeyden onlar sorumluymuş gibi Batzel'lerden kaçınıyordu. Çaresizlik içinde bir taşınma daha yaptılar.

Bob ve Beth sıfırdan kendi evlerini inşa etmeye karar verdiler. Elbette, hiçbir açgözlü pohergeist "onun" evini işgal ettiklerini iddia edemezdi. Pennsylvania'da küçük bir gölün yakınında bir mülk satın aldılar ve evi inşa ettiler

hayallerinin. Geçtiğimiz on iki yılın dehşetinin artık geride kaldığı beklentisiyle hareket ettiler. Yanılıyorlardı.

Yeni evlerinin iç kısmına son rötuşları yaptıktan bir hafta sonra, hepsinden daha korkunç bir mesajla karşılaştılar. Gece yarısından sonra Bob ve Beth, büyük kızlarının dehşet dolu çığlıklarının sesiyle uyandılar. Kızlarının odasına koştuklarında, evcil kediyi kapının pervazına boynundan asılı halde buldular. Gözleri oyulmuştu. Görünüşe göre bu poltergeist kuralları çiğnemişti. Canlılara zarar vermenin bir yolunu bulmuştu.

İnşa ettikleri evden kovulmak istemedikleri için, dayanmaya karar verdiler. Bir hafta daha geçti ve sonra bir gece evin her yerindeki resim çerçevelerinin camları patladı ve cam parçaları evin hemen hemen her odasına dağıldı.

Saygın bir paranormal psikolog olan Lloyd Auerbach, bu son iki olayı bir poltergeist için oldukça karakter dışı bulacaktı. Katıldığım toplantıdaki tezi, "canavar" diye bir şey olmadığıydı. Aksine, bir poltergeist basitçe zihnin madde üzerindeki bir sorunu veya psikokineziydi, gerçekte bir dizi küçük tahriş veya değişiklikten başka bir şey olmayan, şeylerin parçalanması olmayan, kurbanın istemsiz bir yansımasıydı. Auerbach görünüşe göre Batzel'lerle hiç konuşmamıştı.

Nobel ödüllü fizikçi Leon Lederman ise daha da karanlık bir bakış açısına sahip. "İnsanlar ya sahtekârdır ya da hayal kırıklığına uğramıştır," diyor ve vurgulu bir şekilde ekliyor, "Bilimde hayaletlere yer yoktur."

Psikolog Karl Schlotterbeck tamamen farklı bir pozisyon alıyor. Batzel'lerin evine çağrıldığında çok hızlı bir şekilde inanan biri oldu. "Farklı odalarda farklı bir his vardı," dedi. "Bir odada nefes almak zordu ve o odada yapılan kayıtlar diğerlerinden daha zayıftı." Schlotterbeck, Batzel'lerin deneyiminin gerçekliğine o kadar ikna olmuştu ki Beth ile birlikte bir kitap yazdı. Buna *Şeytanın aslanı, Tanrının aslanı* Elbette bilimsel bir doğrulama yok, ancak Schlotterbeck bu ruhların Beth'e, onda kendilerini çekici bulan tanımlanmamış bir özellik nedeniyle ilgi duyduklarına inanıyor. Beth'in "gelişmemiş" bir medyum olabileceğini öne sürüyor. Cevap ne olursa olsun, Batzel'ler hala aynı soruları soruyor: "Neden ben?" ve "Neden burada?"

Ünlü Hollywood yapımcısı ve olağanüstü sinema filmlerinin yönetmeni Steven Spielberg *Üçüncü Türden Yakınlaşmalar, ET* ve çok daha az duyurulan *Poltergeist*, "muhtemelen konuştuğunuz her dört kişiden biri poltergeist veya hayaletle bir deneyim yaşamıştır veya böyle bir deneyim yaşayan birini tanımaktadır"

Deneyimlerimiz bunun doğru olabileceğini gösteriyor, peki ya Spielberg'in kendisi için ne söylenebilir?

"Bu, tartışmayacağım çok, çok kişisel bir şey," diyor. "Her zaman bir UFO görmek istedim ve hiç görmedim. Ama hayaletler - bu başka bir hikaye."

Bir, umuyoruz ki sonunda bunu filme aktarır.

Kaliforniya, Pinole'deki Psişik ve Hipnotik Bilimler Enstitüsü'nün müdürü Nick Nicerino, 1944'ten beri bir parapsikolog, psişik araştırmacı ve paranormal danışman olarak "her ne hayalet varsa" onu araştırıyor. Ayrıca ülkenin en saygın paranormal olay fotoğrafçılarından biridir. Nicerino'nun fotoğraf dosyaları yüzlerce olayı kapsıyor. Fotoğraflarının çoğu (*Olumsuz* (yayınlanmak üzere çekilmiş) siyah beyaz ASA 400 filmde gece çekilmiştir. İç mekanda aydınlatma muhtemelen tek bir mumdan oluşur. Dış mekanda sadece mevcut ışığı kullanır, bu da 9:00 ile ÖĞLEDEN SONRA ve 5:00 Sabah çok fazla olması pek olası değil.[2]

Nicerino'ya göre, hayaletlerin ortaya çıkmasının dört tane oldukça net tanımlanmış nedeni vardır: Birincisi, öldürülmüş ve ölümü uygunsuz bir şekilde anlaşılmış birinin hayaletidir: "Belki de ölümün bir intihar ya da kaza olduğu resmi olarak kaydedilmiştir ve ölen kişi kayıtları düzeltmek ve öldürüldüğünün bilinmesini istiyordur." Nicerino, bu tür musallat olma halinin yakın bir varyasyonunun, uygunsuz bir şekilde gömülmüş birinin hayaleti olduğunu söylüyor.

İkincisi, toplumdan zorla uzaklaştırılmış, bodrumlarda veya tavan aralarında zincirlenmiş kadın ve erkeklerin karışık ruhu vardır.

Üçüncüsü, birinin eve antika veya yerli bir Amerikan kalıntısı getirmesiyle oluşan hayalettir. Nicerino, "Antik bir Çin vazosunu içeren özellikle dramatik bir vakada," diyor, "sahibi o kadar çaresiz kaldı ki hepimiz onu okyanusa atmaya gittik. Hepimiz onun suya battığını gördük, bu yüzden eve döndüğümüzde ve onu bizi beklerken bulduğumuzda yaşadığımız dehşeti hayal edin"

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Dördüncüsü, perili bir bölgeden gelen insanlarla birlikte seyahat eden bir ruh var. Nicerino bu korkutucu örneği veriyor: "Müşterileri arabalarına kadar takip eden, sonra araba kullanırken beliren, direksiyona yapışan, frene basan bir hayaletin olduğu bir bar vardı. Bu varlık yüzünden birçok kaza meydana geldi."3

Bu bizi daha önce sorduğumuz soruya getiriyor: Hayaletler canlılara zarar verebilir mi?

Nicerino öyle düşünmüyor. Bunun yerine, hayaletlerin bir kişinin zihnine, gerçekte olmadığı halde bir şeylerin olduğunu düşünmesini sağlayan şeyler koyma yeteneğine sahip olduğunu öne sürüyor. Sonuçta hayaletlerin bedenleri yoktur ve Lloyd Auerbach'ın da belirttiği gibi, "İnsanlar silah ve bıçak taşır, hayaletler taşımaz."

Elbette, daha zararsız hayalet hikayeleri de var, hatta bazıları oldukça eğlenceli bile - örneğin Banta, Kaliforniya'daki Banta Inn'deki barmenin hikayesi gibi. Adı Tony'ydi ve bir gün bir müşteriye içki doldururken beklenmedik bir şekilde kalp krizinden öldü.

Tony o barın arkasında birkaç yıldır çalışıyordu ve tüm müdavimler tarafından iyi tanınıyordu. Aynı şekilde iyi bilinen birkaç küçük huyu da vardı. Örneğin, Tony işteyken müzik kutusunun çalmasını severdi. Sanki sessizlik bir hakaretmiş gibiydi. Ayrıca her şeyi kolayca erişebileceği belirli noktalara yerleştirmişti. Bar havlusu, fındıklar ve Bloody Mary gibi belirli içeceklerin ön karışımı gibi şeyler, hepsinin ya barda ya da arkasında bir yeri vardı. Sonra da para çekmecesi meselesi vardı. Tony tüm madeni paraların belirli bir şekilde düzenlenmesini, büyükten küçüğe doğru düzgünce istiflenmesini severdi. Bu şeyler müşteriler için pek fark yaratmıyordu ama Tony için büyük bir fark yaratıyordu.

Tony'nin zamansız ölümünden kısa bir süre sonra, yeni barmen garip şeyler olduğunu fark etmeye başladı. Tony kadar düzenli olmasa da, yine de bar havlusunu düzgünce katlanmış ve buz kutusunun yanında buluyordu. Lavabonun yanında bırakılan içki bardakları bir şekilde sabunlu suya karışıyordu ve birkaç kez, para çekmecesini açtığında bozuk paraların en büyüğünden en küçüğüne düzgünce dizilmiş olduğunu görüyordu. Birden fazla kez, müzik kutusu, yakınında kimse yokken aniden çalmaya başlıyordu ve bir kez de

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

takılı! Ancak müdavimlerden biri Tony'yi barın arkasındaki alışılmış yerinde gördüğünü söyleyene kadar her şeyi bir araya getirmeye başlamadılar. Gitmeye hazır olmadan önce kaderin bir cilvesi olan Tony, görünüşe göre her şeyin güzel ve düzenli kalmasını sağlamak için etrafta dolanıyordu*onun*çubuk.

İnsanların bir sorunu düzeltmek veya bir tür yanlışı düzeltmek için hayalet formunda ölülerden geri dönmeleri kesinlikle yeni bir fikir değildir. Antik Yunanlılar arasında ölü kültü yaygındı. Ölen kişiler, yaşamları boyunca gözden kaçırdıkları bir görevi tamamlamak için veya bazen sadece cenaze törenleri berbat edildiği için sık sık yaşayanların ülkesine geri dönerlerdi. Genellikle, bu ruhlar haneye terör yayarlardı, ancak Eukrate'nin evinde ruh şefkatle, hatta şiirsel bir üzüntüyle geri dönerdi.

Eukrat sevgili karısını kaybetmişti ve cesediyle birlikte tüm eşyaları da cenaze ateşine atılmıştı. Yedi gün sonra Eukrat Platon'un*Fedra*kederinden birkaç dakikalığına kurtulmaya çalışmak için karısı içeri girdi ve yanına oturdu. Altın sandaletlerinden birinin ateşten kaçtığını söyledi. Aslında sandığın arkasına düşmüştü. Hikayeye göre konuşurken Melitian köpeği havladı ve kadın ortadan kayboldu. Sandal bulundu ve uygun şekilde yakıldı ve ölü kadın bir daha asla geri dönmedi.4

Görünüşe göre, ayrılan ruhların dikkatini çekecek kadar önemsiz hiçbir şey yok. Öte yandan, belirli türden musallat olmalara yol açabilen, aşkın öneme sahip kavramlar da var.

Teksas eyaleti, tüm büyüklüğüne rağmen, doğal manzara cazibelerinden neredeyse yoksundur. Birisi bir zamanlar Teksas'ta yapılan bir yolculuğun, sadece kilometrelerce ve kilometrelerce hiçbir şey katetmeden kat edilen bir yolculuk olduğunu söylemişti. Dallas'lı bir kamyon şoförü olan Steve Lee, kendisini sık sık Teksas'tan Colorado'ya yük taşırken buldu ve memleketinin ovaları ile güzel ve engebeli Colorado Rockies arasındaki çarpıcı tezat, üzerinde derin bir etki bıraktı. Steve, ailesini daha güzel bir ortamda büyütmek istediğine karar verdi ve bu yüzden ilk fırsatta karısını ve iki oğlunu Colorado Springs'e çok uzak olmayan muhteşem Kara Orman'daki bir kütük eve taşıdı.

Steve o zamanlar bundan habersizdi ama bir Hopi Kızılderili efsanesine göre, Colorado dağlarında ruhların saklandığı gizli yerler vardı.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

ölülerin bu dünyadan diğerine doğru yol almaları. Ölülerin ruhları için bunlar, hepimizin bu dünyaya girip çıkmak için yapmamız gereken geçişin kutsal kapılarıdır. Yaşayanlar içinse bunlar sadece gizemli geçitlerdir.

Steve efsaneden haberdar olsaydı bile, onun için hiçbir fark yaratmazdı. Sonuçta Steve pratik bir adamdı, doğaüstü hikayelere pek düşkün değildi. Ayrıca, yeni evleri oğullarına umduğu özgürlüğü ve macera ruhunu veriyordu. Yeni evine olan coşkusunu söndürmek için birkaç gezgin hayaletten fazlası gerekecekti. Aslında, her fırsatta evin, çevresinin ve oğullarının fotoğraflarını çekip Dallas'taki arkadaşlarına göndermekle meşguldü.

Ancak ilk film rulosu büyük bir hayal kırıklığıydı. Işık çizgileri her baskıyı istila ediyor gibiydi. Steve ilk başta bunu kötü bir film rulosuna bağladı, ancak ikinci ve üçüncü rulolar tam olarak aynı sonucu üretti. Ve başka bir şey daha vardı. Işık çizgileri bir tutarlılığa sahip gibiydi. Küçük oğlunun her fotoğrafında turuncu bir ışık huzmesi belirirken, büyük oğlanın etrafında yeşilimsi bir parıltı dolaşıyor gibiydi. Bazı baskılarda, yüzlerin belirsiz ana hatları beliriyordu; orada olmaması gereken yüzler.

Steve kamerasını kontrol ettirdi; kamerada hiçbir sorun yoktu. Steve fotoğraflara hayran kalmıştı. Ne kadar çok fotoğraf çekerse sonuçlar o kadar tutarlı oluyordu. Sonra bir gün, şifonyerinin üstündeki aynanın fotoğrafını çekti. Aynadan ona bakan yüzler onu dehşete düşürüyordu (Raymond Moody'nin gölgeleri). Tanıdığı insanların yüzleri değildi bunlar, ancak yüz hatları belirgindi ve gözleri ışık noktaları gibi parlıyordu. Dahası, yüzler her zaman aynı değildi. Farklı insanlar beliriyor, sonra görüntü kayboluyor ve yerini başka bir görüntü alıyordu. Steve ayrıca evin farklı bölümlerinin diğerlerinden daha aktif göründüğünün de farkına vardı.

Steve hayaletleri olduğuna inanmayı reddetti, ancak kesinlikle bir şeyler döndüğü fikrinden kaçamadı. Işıkların ve görüntülerin insan yapımı olup olmadığını görmek için gözetleme kameraları kurdu. Bantları hiçbir şey göstermeyince bir uzman çağırmaya karar verdi. Elektronik uzmanı ve bazen de psişik araştırmacı olan Bill Gibbens,

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Bu özel alanda fenomene neden olabilecek elektriksel veya manyetik bir şey var mıydı?

Gibbens kendi video kamerasını kurdu, ama onu dışarıda kurdu. Ayrıca evde veya evin yakınında elektromanyetik veya radyo dalgası anomalilerini test etmek için yanında bir spektrometre de getirdi. İlk videolar bazı şaşırtıcı resimler sağladı. Karanlıkta hareket eden ışık dalgaları, sanki "kendi fikirleri varmış" gibi görünen bir hareket düzenindeydi. Ve spektrometre gerçek bir anomali göstermese de sıradan bir pusula gösterdi. Evin bir köşesinde kontrol edilemez bir şekilde dönüyordu.

Yazar Dennis Hauk,*Perili Yerler*, video kasetine ve fotoğraflara bakması istendiğinde, garip görüntülerin sayısının kendisini bile şaşırttığını söyledi. Sanki yüzlerce ruh bu belirli noktadan geçmiş gibiydi ve anormallikler için dünyevi bir açıklama bulamadı.

Steve Lee, evinin perili olduğunu kabul etmeye hâlâ hazır değil, ancak o ve kanıtları gören diğer araştırmacılar, evinin bir kısmının Hopi efsanelerinde bahsedilen ruhsal geçitlerden birinin üzerine inşa edilmiş olabileceğini merak ediyorlar. Lee evinin, bu efsanevi portallardan biri aracılığıyla bu dünyaya girip çıkan ruhlarla dolu olması mümkün mü?

Öyle olsa bile, ruhun bir kapısı bedenin kendisi gibi görünüyor. Ruhların bedenin içine ve dışına seyahat ettiği, neredeyse ölüm deneyimi yaşamış kişiler tarafından yaygın olarak doğrulanmıştır. Uluslararası en çok satan kitapta *Işık tarafından kucaklanmak*, Betty Eddy kendi deneyimlerini ayrıntılı olarak anlatıyor. Düzinelerce başka insandan da alıntı yapılabilir, hepsi de aşağı yukarı aynı şeyi söylüyor: Ruh bedeni terk eder ve bir süreliğine dünyevi bedeni canlandırmak için yapılan çabaları izlemesine izin verilir. Ruh daha sonra bir ışık tüneline çekilir ve başka bir küreye götürülür, burada genellikle sevdikleri veya hatta İsa'nın kendisi onu karşılamak için beklemektedir. Ruh daha sonra çeşitli kişisel nedenlerle dünyevi düzleme geri dönmek "zorunludur".

Anlatacağımız üç hikaye de aşağı yukarı buna benziyor, ancak yeni bir şey eklenmiş. Her durumda, söz konusu kadına sınırlı bir kehanet armağanı verilmiş ve geri döndüğünde vizyonlarını iletmesi bekleniyor. Burada anlatılan kadınların her biri

yakın zamanda The Learning Channel'da yayınlanan "Geleceğin Yeni Vizyonları, Kehanetler III" adlı özel bir prodüksiyonun parçası olarak yapılan bir röportajın konusu oldu.

Yıl 1992'ydi ve Cassandra Musgrave iki arkadaşıyla su kayağı yapıyordu. Sıra kayaktaydı ve her şey harika gidiyordu ta ki bir devrilme yakalanana ve düşene kadar. Kaderin garip bir cilvesi sonucu kolu çekme halatına dolandı ve aniden kendini baş aşağı suda sürüklenirken ve hava alamadan buldu. Arkadaşları, su güvenliğinin ilk kuralını unutarak, onun durumundan habersiz bir şekilde teknede sohbet ediyorlardı.

Cassandra bu sırada boğuluyordu. Bu farkındalık üzerine geldiğinde, aniden ve açıklanamayan bir şekilde bedeninin dışındaydı. Teknenin bedenini suda sürüklemeye devam etmesini şaşırtıcı bir kopuklukla izledi. Sonra, "içsel seviye" olarak tanımladığı bir şeyde, kendini karanlık bir tünelden çekilirken buldu. Evrenin açık bir görünümü gibi, her tarafında yıldızlar olan "geniş açık bir alana" gelene kadar devam etti. Cassandra, o noktada, geleceğe, özellikle yirmi yıl sonrasına, 2012 yılına dair bir bakış verildiğini söylüyor. Bu zaman diliminde, diyor, burada, dünyada her şey büyük ölçüde hızlanacak ve bu hızlanma büyük dünya değişiklikleriyle kendini gösterecek: depremler, seller, gelgit dalgaları ve büyük rüzgarlar.

Cassandra muhabire "Ayrıca özellikle etkilenecek belirli alanlar olacağını gördüm," dedi, "Depremler açısından sürpriz olan Doğu kıyısı ve Japonya'nın okyanusa doğru kaydığını çok net hatırlıyorum. Bana üç günlük bir karanlık olacağı gösterildi. Bunun termonükleer bir savaş olduğunu düşünmüyorum, daha çok bir histi, bir dizi doğal afet gibiydi, volkanlardan çıkan dumanlar güneşi engelliyor. Hepimiz bir roller coaster yolculuğunda olacağız, ama sonsuza kadar sürmeyecek. Üç gün karanlık yaşarsak, her zaman ışığımız olacak."

Sonra, aniden Cassandra bedenine geri döndü ve bedenine tekrar girdiği anda tekne durdu. Arkadaşları çılgınca onu tekneye geri çektiler ve kolunu çekme halatından kurtardılar. Şaşkınlıklarına göre, Cassandra yaşadığı deneyimden hiç de kötü görünmüyordu. Arkadaşlarının bilmediği şey, yaşadığı deneyimin onu ruhlar alemine götürdüğü ve ona rahatsız edici bir geleceğin görüntüsünü verdiğiydi.

Elaine Durham, uykusunda geçirdiği felç nedeniyle acil servise kaldırıldı. Hastaneye vardıklarında, Elaine artık sedyede yukarı bakmıyordu, bunun yerine göz hizasında yüzüyordu. Sedyedeki cesedin farkındaydı, ancak onunla özel bir ilişki hissetmediğini söylüyor.

Hatırladığı bir sonraki şey, çimenli bir tarlada koştuğuydu. Orada onu bekleyen birkaç kişi vardı, aralarında Elaine dokuz yaşındayken ölen büyükannesi ve yakın zamanda vefat eden kocasının teyzesi Virginia da vardı.

Aniden vücuduna "çarpıldı". Tıbbi ekip onu kurtarmak için çılgınca çalışıyordu, ancak Elaine'in kalbi tekrar durduğunda, pes ettiler ve morg için hazırlanması için onu bir kenara çektiler.

Elaine'in ruhu bir kez daha bedenini terk etti, ama bu sefer "ruhsal bir ışık alemine" girdi. "Milyarlarca ve milyarlarca elmas benzeri ışıltıyla dolu bir yere çekildi... ve ben de onlardan biriydim."

Elaine, tam bu noktada, kendisine geleceğe dair vizyonlar gösterildiğini söylüyor. İlginç bir şekilde, bu vizyonlar Cassandra'nın gördüklerine benzemiyor. "Depremlerin yarattığı yıkımı gördüm," diyor ve ekliyor, "Pasifik kıyısı gerçekten büyük bir darbe alacak... ve bundan kaçış yok. Buzdağlarının eriyip su seviyesini yükselttiğine dair bilgim var. Su gelip tüm karayı kaplamadı, büyük adaların olduğu bölgeleri terk etti."

Elaine, özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nin kaderine ilişkin olarak şunları söylüyor: "Amerika yok olmadı, ancak devrilip diğer yöne gidebileceğimiz bir zirveye ulaştık."

Elaine'in deneyimi, morgda "uyandığında" ve nasıl geri döndüğünden tamamen habersiz olduğunda sona erdi. Sadece yüzünden aşağı gözyaşları akan soğuk, kil bir bedende olma hissi vardı.

Jessica Cade, yerel bir yüzme havuzunda "alçak bir tahtadan" (1 metrelik bir atlama tahtası) ters taklalar atmayı denerken mesafeyi yanlış hesapladı ve kafatasını atlama tahtasının tabanına çarptı. Havuzun dibine doğru yavaşça sürüklenirken, kendini bayılmış gibi hissetti. Bir sonraki bildiği şey, vücudunun yaklaşık 15 fit üzerinde süzüldüğüydü. Jessica, "Burada neler oluyor?" diye merak ettiğini hatırlıyor. Sonra, "bu dünyadan ayrıldım." diyor.

Jessica, röportaj yapanlara bir ışık tüneli gördüğünü ve tüneldeki ışık varlıklarının onu giderek daha yükseğe kaldırdığını söyledi. Şimdiye kadar deneyimlediği en derin huzur ve sevgi hissini yaşadığını söyledi. Tam bu noktada, kendisine kısa bir kehanet vizyonu verildi. Jessica'ya ailesinden birinin, intihar edecek bir amcanın olduğu gösterildi ve ayrıca gelecekte bir noktada daha fazla kehanet vizyonu olacağı söylendi.

Aniden Jessica havuza geri döndü ve bir "güm" sesiyle vücuduna geri indi. Havuz kenarındaki betonda yatıyordu ve bir cankurtaran çaresizce CPR uyguluyordu. Minnettar olmaktan uzak olan Jessica, ışık tünelinden geri çekilip deneyimin tamamına eşlik eden hislere öfkeliydi.

Kısa bir süre sonra amcası gerçekten intihar etti, ancak Jessica birkaç yıl sonra tekrar boğulana kadar geleceğe dair vaat edilen vizyonları büyük ölçüde unuttu. Bu sefer Jessica, bir şekilde tüpünden bulanık suya atıldığında sessiz bir nehirde tüple aşağı iniyordu. Kendini yeşil, kasvetli derinliklere doğru çekilirken hissetti ve bir şekilde bundan sonra ne olacağını biliyordu. Yaşamı söndüren su onu parlayan ışık varlıklarıyla yüz yüze getirdi. Bu sefer gözlerini geleceğe açtılar.

"Işık varlıkları beni çevreledi ve ışıkla doldurdu," dedi. "Onların önümde bir parşömen açtıklarını gördüm. Neredeyse Arapça veya Yunanca bir metne benziyordu."

Cassandra ve Elaine gibi Jessica'ya da "ateş çemberi" (Pasifik Kıyısı) boyunca depremler gösterildi. "Korku resimleri gördüm, tek dünya hükümeti; toplama kamplarının dönüşü. Hastalıklar ve mikrop savaşlarının çöküşlerini gördüm. Bu temel korku vizyonları kalıcı değildi. Başka bir barış zamanı, başka bir neşe ve sevgi zamanı gelecekti." Ve ona, "Sen ve diğerleri güvende olacaksınız." denildi.

Jessica aniden yüzeye fırladı ve büyük bir nefes aldı. Şaşırtıcı bir şekilde, boğulmuş olmasına rağmen, kendi başına nehir kıyısına ulaşmayı başardı —tekrar.5

Mezardan sonraki hayata dair hayaletler, hayaletler, poltergeistler veya ölümden dönme deneyimi gibi bazı kanıtlar elde edenlerimiz için,

Previous Page Sayfa: 189 Jump Next Page

, yaşam döngüsünün başka bir küreye veya aleme doğru uzaması kaçınılmaz bir sonuçtur. Ancak, bilim dünyasının "hayaletlere yer olmaması" çok da şaşırtıcı değildir, çünkü kendi tasarımıyla kendini sınırlayan bir dünyadır. Neyse ki, Columbus gibi, ufkun ötesini göremediğimiz için bunun orada hiçbir şey olmadığı anlamına gelmediğini bilenler her zaman olmuştur.

Kanıtlara göre, insanların gelecekte ne olacağını merak edip öğrenmek istemeleri, ancak geleceği kendilerine sunan insanlardan ve süreçlerden ölümcül derecede korkmaları garip bir paradoks gibi görünüyor.

<><><><><><><><><><><><><>

Bir sonraki ve son bölümde, bu paradoksla doğrudan yüzleşeceğiz. Yaklaşık 6.000 yıldır, peygamberler neslimizin kötülükleri konusunda uyarılarda bulunuyor. Geleceğin ne getireceğini gerçekten bilmek istiyor muyuz? Bununla yüzleşme cesaretimiz var mı?

Büyük peygamberlerden bazılarının hayatlarımızın geri kalanının ne olabileceği hakkında neler söylediğini görmek üzeresiniz. 2000 yılı geldi çattı, dünya tarihinin en efsanevi yılı. Bildiğimiz haliyle dünya, geri dönüşü olmayan bir değişimin, hatta yıkımın eşiğinde mi?

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
On İkinci Bölüm Hayaletler, Görünüşler ve Ahiret

BÖLÜM BEŞ
KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER

Şimdiki zaman ve geçmiş zaman
İkisi de belki gelecek zamanda mevcuttur, Ve gelecek
zaman geçmiş zamanda kapsanmıştır Eğer bütün
zamanlar eşit derecede mevcutsa.
*TS*ELLIOT*, "Yanık Norton"*

HEPİMİZ BİLMEK İSTERİZyarının ne getireceği, hatta bir sonraki saatin ne olacağı. İnsan doğasının zaaflarından biri, sonucu en baştan bilmek istemektir ve gördüğümüz gibi, bazıları için bu çok gerçek bir olasılık gibi görünmektedir.

Kaydedilen tarihin başlangıcından beri, gelecek hakkında özel bir bilgiye sahip olduklarını iddia eden erkekler ve kadınlar olmuştur. Bazıları bu görevde şaşırtıcı derecede başarılı olduklarını kanıtlamıştır. Geleceği tahmin etme yöntemleri oldukça çeşitlidir ve yüzyıllar boyunca belirli milliyetçi özellikler kazanmıştır.

The*Ben Çing*(Örneğin, "ee jing" olarak telaffuz edilen bu kelime, Japonya'daki Samuray savaşçılarının Çin'e danıştığına inanılmasına rağmen, genellikle özellikle Çinli olarak kabul edilir. *Ben Çing*askeri strateji planlamada. Bugün, Konfüçyüs'ün neredeyse tüm takipçileri onun heksagramlarına güvenir. Ayrıca "Kitap" olarak da bilinir

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Bir Ruhsal Potpuri
On İkinci Bölüm Hayaletler, Görünüşler ve Ahiret

"Değişim", girdaba atıldığımızda ona karşı savaşmamamız, aksine hayatta kalabilmek için girdapla birlikte hareket etmemiz gerektiğini belirtir.

El falı her yerde ortaya çıkmış olabilir, ancak onu kültürlerinin bir parçası haline getirenler İspanya ve Orta Avrupa çingeneleriydi. Öte yandan, tarot kartları gezegenin hemen hemen her yerinde bulunabilir.

Kum resimlerinden kristal kürelere, yıldızların hareketinden başınızdaki şişliklere,*Ben Çing*İncil'in sayfalarına, yarın, gelecek yıl veya belki de 4.000 yıl sonra ne olacağını tahmin etmeye çalışma süreci her zaman insan türünün büyük tutkusu olmuştur. Ancak şu ana kadar yaptığımız araştırma bunun gerçekten yapılabileceğini kanıtlıyor mu? Daha spesifik olarak, siz ve ben bunu yapabilir miyiz?

Çeşitli peygamberler ve kahinler tarafından kullanılan bazı tekniklerin çok başarılı olduğunu öne süren önemli bir kanıt gövdesi var gibi görünüyor. Önümüzdeki birkaç bölümde, eğer tahminleri doğruysa, hayatınızın geri kalanında ve çocuklarınızın hayatlarında güçlü bir etkiye sahip olacak kişiler ve kehanetlerle sizi tanıştıracağız.

Belki de zihnimizi her olasılığa açmanın zamanı gelmiştir. Sonuçta, hepimizin yaşayacağı yer gelecek.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER

On Üçüncü Bölüm

Peygamberler, Psişikler ve Görücüler

ON YEDİNCİ YÜZYILDA, BİR ADAMWilliam Lilly adlı bir adam Londra'nın yangınla yok olacağını öngördü. On beş yıl sonra, 1666'da, öngörüsü gerçekleşti ve o kadar kesin bir ayrıntıyla gerçekleşti ki Bay Lilly'nin ürkütücü bir şekilde öngördüğü felaketin yaratılmasında bir parmağı olup olmadığını belirlemek için bir hükümet soruşturması yapıldı.

Yüz yıl önce, bir Fransız doktor aynı kehaneti yaptı ve tam da o yılı adlandırdı. Nostradamus, olağanüstü bir öngörüyle şöyle yazdı: "Doğruların kanı Londra'dan istenecek, üç kere yirmi artı altıda ateşle yakılacak."

William Lilly yıldızlara danıştı. Nostradamus'un bir asa, bir tripod ve bir su ısıtıcısından oluşan karmaşık bir karışım kullandığı söylenir. Yine de ikisi de aynı sonuca vardı, her ne kadar yüz yıl arayla olsa da.

Dünyanın en büyük okyanus gemisi, yeni*titan*, 1898'deki ilk yolculuğunda büyük bir buzdağına çarptı ve çok sayıda can kaybına yol açarak battı. Ama durun, bu *Titanik* ve 1912'de batmadı mı?

Doğru! Ama*Titan'ın Enkazı*Morgan Robertson adlı bilinmeyen bir İngiliz yazarın romanı, korkunç ayrıntılarla,*Titanik*, olayın gerçekleşmesinden on dört yıl önce, tam olarak aynı güne çok yakın bir zamanda. Robertson'ın hikayesinde, *titan* Yapımcılarının benzersiz yapısal tasarımı nedeniyle batmaz olduğuna inandıkları devasa bir gemi, soğuk bir Nisan akşamı bir buzdağına çarptı;*Titanik*ilk seferine 10 Nisan 1912'de başladı.*titan*Yazarın kendi kendini yazan bir hikaye olarak adlandırdığı şeyde, bir buz dağına çarptı ve dibe battı; on dört yıl sonra, *Titanik* aynı dehşeti yeniden yaşadı. Robertson'ın az bilinen trajedisinde, 2.500 yolcunun çoğu

çoğu gibi kayboldu *Titanik* yolcular, çünkü gemide yolcuların sadece yarısı kadar cankurtaran botu vardı. Robertson'ın kalemini kağıt üzerinde kim veya ne hareket ettirdi?

Daha da yakın bir zamanda ve daha da yakın bir zamanda: 1952 sonbaharında, herkesin anlattığına göre çok dindar bir kadın olan Bayan Jeane Dixon, sabah ibadeti için Washington, DC'deki St. Matthew Katedrali'ne girdi. Kendi anlattıklarına göre, dua etmek için diz çöktüğünde, Beyaz Saray aniden önünde, belirsiz bir sisle çevrili göz kamaştırıcı bir parlaklıkla belirdi. O izlerken, sayılar çatının üzerindeki sisin arasından geçerek 1-9-6-0 dizisini oluşturdu. Daha bunu anlamamıştı ki, uğursuz bir kara bulut belirdi, sayıları örttü ve Beyaz Saray çimenliğine damladı. Sonra, uzun boylu, mavi gözlü, gür kahverengi saçlı genç bir adamın ana kapının önünde sessizce durduğunu gördü. Bu vizyonu anlamakta zorluk çekerken, nereden geldiği belli olmayan bir ses ona, bu genç adamın, bir Demokrat'ın, 1960 yılında başkan olarak oturacağını ve görevdeyken suikasta uğrayacağını söyledi.

On bir yıl sonra, 1960'ta başkanlığa seçilen Demokrat Başkan John F. Kennedy, Teksas, Dallas'taki Dealy Plaza yakınlarındaki ana caddede silahla vurulduğunda bu kehanet gerçekleşti. Jeane Dixon, Başkan Kennedy'yi Dallas'a gitmemesi konusunda ikna etmek için birkaç girişimde bulundu. Psişik farkındalığındaki bir şey ona, korkunç vizyonunun gerçeğe dönüşeceği zamanın bu olacağını söylüyordu. Ancak, siyasetin baskısı altında ezilen ve muhtemelen vizyonlar ve kehanetler gibi "bilim dışı" her şeye şüpheyle yaklaşan başkan, onun uyarısını görmezden geldi ve bu durum onun, ulusun ve belki de dünyanın zararına oldu.

John Kennedy'nin uyarı karşısında en ufak bir tedirginlik hissedip hissetmediğini asla bilemeyeceğiz. Eğer hissetmişse, bunu kesinlikle kendine saklamıştır. İlginçtir ki, Kennedy'nin cenaze töreni Dixon'ın vizyonu gördüğü ve ölüm uyarısını aldığı kilisede yapılmıştır.

Elbette bu, peygamberlik uyarısının korkunç sonuçlar doğuracak şekilde göz ardı edildiği tek örnek değildir. *Titanik*, bir dizi korkunç tahmin kaydedildi. Bazıları dikkate alındı ve şanslı (ve anlayışlı) kişiler, dünyaya yapmadıkları yolculuğu anlatmak için yaşadılar.

Ancak hikayelerin çoğu İngiliz gazeteci WT Stead'in hikayelerine benziyordu.

Stead iki kahinle görüşmüştü ve ikisi de ona su yoluyla herhangi bir yolculuğa çıkmaktan kaçınmasını söylemişti. Hatta biri ona seanslarından iki yıl sonra Amerika'ya yelken açacağını söylemişti. Stead'e, hayatta kalma umudu olmadan suda mücadele eden binden fazla insan "gördüğünü" söylemişti, Stead'in kendisi de dahil. Bu Stead'in aşina olmadığı bir konu da değildi. Birkaç yıl önce, bir geminin bir buzdağına çarpmasının trajedisini anlattığı bir dergi makalesi yazmıştı. Hikayesinde, yalnızca bir kurtulan vardı. İnanılmaz bir şekilde, Stead ayrıca arkadaşlarına, kendisini bir geminin güvertesinde dururken gördüğü bir rüya gördüğünü söylemişti. *Titanik* son cankurtaran botu karanlıkta kaybolduğunda can yeleği olmadan. Yine de, tüm uyarılara ve alametlere rağmen, WT Stead ilk sefer için bilet aldı *Titanik* ve Atlas Okyanusu'nun buzlu sularında kaybolanlar arasındaydı.

Bunlar kehanetin gücüne dair sadece birkaç örnek ve hepsi de köken olarak oldukça yeni. Aslında, insanlık tarihinde geleceği önceden bildirme sorumluluğuna sahip peygamberlerin, kahinlerin veya kahinlerin olmadığı bir zaman yok gibi görünüyor. Elbette en yaygın olarak bilinenler Eski Ahit peygamberleridir. Tarihi manzara, peygamberlerini görmezden gelenlerin başına gelen felaketlerle dolu gibi görünüyor. Yine de, bugün hem WT Stead'in hem de John F. Kennedy'nin kaderlerinin tanıklık ettiği gibi, kehanet içgörüsüne sahip olduklarını iddia edenleri dinlemeye daha az meyilli görünüyoruz. Durum böyle olunca, kehanet geçmişimize kısa bir göz atmak öğretici olabilir. Hatta gerekli bile olabilir.

Şu anda yüzyılın ve en az 4.000 yıldır kehanet ve kehanet konusu olan bin yılın eşiğindeyiz. Bu nedenle, yüzyıllar (hatta bin yıllar) önce "son günler" olacağına inandıkları şeyi dört gözle bekleyen peygamberlere geri dönüp bakmak uygun görünüyor.

Son günler! Bu cümle çoğumuzun çocukluğundan beri duyduğu bir cümledir ve hala uğursuz bir tınısı vardır. Savaşlar, savaş söylentileri, kıtlık, salgın hastalıklar ve hastalıklar, bazılarının tam anlamıyla üzerimize geldiğine inandığı sahnelerin habercisidir. Peki bu korkunç sahneler nereden kaynaklandı? Patmos'un küçük adasında yalnız bir sürgün gerçekten dünyanın sonunu gördü mü? Başkaları da

peygamberler, eski ve modern, Vahiy Kitabı'nda anlatılan sahnelere uzaktan benzeyen bir şey gördüler mi? Eğer öyleyse, şimdiki zaman ve gelecek hakkında söyleyecekleri ne oldu—eğer varsa? Umarım, tüm bunlarda peygamberlerin ve kehanetin doğası ve sıklıkla şüpheci ve bazen düşmanca bir dünyayla ilişkileri hakkında bir şeyler keşfederiz.

<><><><><><><><><><><><><>

Patmos adası, güneydoğu Ege Denizi'nde küçük (13 mil kare) bir kaya yığınıdır. Yakup'un kardeşi ve İsa'nın kuzeni olan Yuhanna, orijinal havarilerin hâlâ hayatta olan sonuncusuydu. Hristiyanlık adı verilen bu yeni dinin son kalıntılarını yok etmeyi uman Romalılar tarafından bu misafirperver olmayan yere sürgün edilmişti. Metne göre, Yuhanna yürüyüşe çıktığında, konuşmacının kendisine söylediklerini yazmasını emreden bir ses duyar. Yuhanna sese döner ve İsa'nın kendisi olduğunu iddia eden bir kişiyle karşılaşır,[1] fakat oldukça gökselleştirilmiş bir biçimde.

İlk olarak Yuhanna'ya yedi kiliseye özel mesajlar verir, ancak 4. Bölüm'den itibaren kitap tamamen kıyametvari bir karaktere bürünür ve çoğu bilgin bunun Yuhanna'nın "son günler" vizyonu olduğunu kabul eder.

Kendi döneminde bilinmeyen bir Yunanca biçiminde yazılmış ve İncil'deki diğer her şeye (muhtemelen Daniel hariç) hiç benzemeyen imgeler ve metaforlarla konuşan kıyamet ve yıkım kehanetleri, o dönemdeki çok az Hıristiyan, Yahudi veya Yahudi olmayanın tanıyabileceği bir yargı gününü tanımlıyor ve ortaya çıkıyor. Ancak, kelimeler bugün kitabı inceleyen birçok kişi için çok anlamlı bir şekilde yankılanıyor. Örneğin, Yuhanna mekanize "atlardan" bahsediyor ve 200 milyon kişilik bir orduyu anlatıyor,[2] olabilecek bir şey
birinci yüzyılın son on yılında düşünülemezReklam

Ancak Yuhanna bu şeyler hakkında yazan tek peygamber değildi. Yüzlerce yıl önce, Hezekiel bir ordudan bahsetmişti ki—"toprağı örtmek için bir bulut gibi halkım İsrail'e karşı gelecek" ve ekliyor, "Son günlerde olacak."[3]
Zekeriya ayrıca "o gün"ü şöyle anlatır: "Rab'den gelen büyük bir kargaşa onların arasında olacak ve herkesi Tanrı'nın elinden tutacaklar."

"komşusu."[4] Hezekiel bunu daha da açık bir şekilde ifade ediyor: "Ve kötüler kötüleri öldürecek ve her adama korku gelecek."[5]

Birçok İncil bilginine göre, bu dünyanın büyük bir temizliğinin zamanı olacak. Özellikle Babil olarak adlandırılsa da, ismin modern Irak'ta bulunan Babil'den çok daha büyük bir şehri, belki de birçok şehri sembolize ettiği açık görünüyor. Ancak, Saddam Hüseyin'in Babil şehrini orijinal ihtişamına kavuşturmak için hararetle çalıştığı belirtilmelidir. Belki de savaşmaya daha az kararlı bir Irak lideri bunu yapabilir. Bir şey kesin görünüyor. Babil, Vahiy Kitabı'nın söylediği gibi asla yok edilmedi. Sadece kurudu ve yüzyıllar boyunca tozlu bir köyden biraz daha fazlası haline geldi. Ancak Vahiy bize şunu söyler: "Büyük şehir, güçlü Babil şehri için yazıklar olsun! Tek bir saat içinde senin sonun geldi."[6] Böyle bir olay
henüz gelmedi.

Bu temizliğin daha fazlası, çok daha fazlası var. "İnsanlık tarihinde daha önce hiç görülmemiş, çok şiddetli bir deprem olacak. Büyük şehir üçe bölündü; dünyanın şehirleri harabeye döndü."[7] Ancak bundan önce,
vebalar ve istilalar olacak ve deniz kana dönecek, aynı şekilde nehirler ve akarsular da. Ve Tanrı'nın gazabının büyük şarap teknesi, "şehrin dışında çiğnendi ve tekneden atların dizginlerinin yüksekliğine kadar iki yüz mil boyunca kan aktı."[8]

Gördüğünüz gibi, John detaylarda cimri değil. Yıldıza, gökyüzünden alevli bir meşale gibi fırlayacak ve suların üçte birini zehirleyecek olan Wormwood adını veriyor. Dolu ve ateş bir araya geldiğinde dünyanın üçte birini yakacak ve büyük, alev alev bir dağ denize fırlatılacak, içindeki her canlının üçte birini öldürecek ve üzerindeki gemilerin üçte birini batıracak.[9] (En azından iki yeni film anlaşması
büyük bir kuyruklu yıldız veya asteroitin dünyaya çarpması ve bildiğimiz şekliyle yaşamı yok etmesiyle. Yazarlar mutlaka İncil'i okumamış, modern astronomiden ipuçları almışlar.)

Altıncı bölümde, barış yeryüzünden alınır, insanlar birbirlerini katleder, kıtlık başlar ve salgın hastalıklar ülkeyi yönetir. Sonuç olarak, pek de hoş bir tablo değildir ve bilginlerin en iyi şekilde belirleyebildiği kadarıyla, İncil zaman çerçevesine göre, yıl
Reklam2000 yılı referanstır.

Elbette, Vahiy Kitabı'nda çok daha fazlası var, ancak daha olumlu bir bakış açısına dair çok az şey var. Ne yazık ki, bu kehanetlerin doğruluğunu, bunlar gerçekten gerçekleşene kadar doğrulayamayacağız ve kitabın kendisine göre, bunun ne zaman olacağını kimse bilmiyor. Öyleyse, bu kehanetlerin geçerliliğini nasıl ölçebiliriz?

İncil'in gerçekte ne tür bir kayda sahip olduğunu görmek için bakabileceğimiz bazı İncil peygamberleri var. Örneğin, İşaya, Mesih'in doğumunu gerçek olaydan tam 700 yıl önce kehanet etti. Birkaç Eski Ahit peygamberi, Yahuda ve İsrail'in çeşitli krallarını krallıklarının devrileceği ve insanların dağılacağı konusunda uyardı ve kesinlikle bu gerçekleşmiş gibi görünüyor. Ancak bunlar, gerçekleşmesi kitabın sayfaları içinde kendi kendine yeten kehanetlerdir. "Modern" zamanlar diyebileceğimiz zamanlarda gerçekleşmiş İncil kehanetleri var mı? Eğer gerçekten de bunlar son günlerse, o zaman bu gerçeği tanımlamamıza yardımcı olacak bir şey kesinlikle vardır.

Madison'daki Wisconsin Üniversitesi'nde teoloji profesörü olan Paul Boyer'a göre, "Son günlerin gelişi için elzem olan İncil kehanetlerinin en çarpıcı ve kesin örneklerinden biri 1947'de meydana geldi. O yıl, Hezekiel'in vaat ettiği İsrail'in toplanması gerçek oldu."

Peygamber Hezekiel, 2500 yıl önce, henüz tutsakken şöyle yazmıştı:

> Ey halkım, mezarlarınızı açacağım ve sizi İsrail topraklarına getireceğim... İsrail çocuklarını gittikleri yerden alacağım ve onları her yandan toplayıp kendi topraklarına getireceğim... Onları İsrail dağları üzerindeki topraklarda tek bir millet yapacağım ve tek bir Kral hepsinin Kralı olacak."10

Boyer, "Alman esir kamplarının kurtarılmasını, orada bulunan Yahudi halkının 'mezarlarının açılması' olarak görmek hayal gücüyle bağdaşmaz," diyor. "Hezekiel'in kehanetinin geri kalanı en ufak bir değişiklik olmadan yerine getirildi." Filistin'de bir Yahudi vatanının kurulması, onları "İsrail topraklarına" getirmek, kesinlikle kriterleri karşılıyor gibi görünüyor. Ayrıca İsrail ile İsrail arasındaki mücadelenin devam etmesi için de sahneyi hazırladı.

Arap komşular, tarihin başlangıcından beri devam eden bir mücadele. Ama bu da kadim kehanetlerle örtüşüyor.

Daniel, "bir millet var olduğundan beri" hiç olmadığı kadar sıkıntılı bir dönemin olacağını yazmıştır. Muazzam zenginlik ve güce sahip düşman komşularla çevrili olan minik İsrail, birbiri ardına gelen siyasi fırtınalara göğüs gerer. Ortadoğu tarihinde İsrail milletinin daha sıkıntılı bir noktada olduğu bir zamanı belirlemek zor olacaktır.

Yeni Ahit'te, elçi Luka, milletin millete, krallığın krallığa karşı ayaklanacağı ve çeşitli yerlerde büyük depremlerin olacağı, kıtlık ve salgın hastalıklar, korkunç işaretler ve büyük görüntüler olacağı konusunda uyardı. Bu kehanetlerin hepsi, son günlerin dünyada olacağına dair işaretler olarak verildi. Etrafınıza bakıp tüm bu şeylerin gerçekleştiğine dair kanıt görmemek zor.

Tüm bunlar, İncil peygamberlerinin bize söylediklerinin ya gerçekleştiğini ya da gerçekleşme sürecinde olduğunu gösteriyor. Ancak bunu doğrulayan bir kanıt var mı? Modern çağın bir parçası olarak dünyanın sonunu tahmin eden başka peygamberler, medyumlar veya kahinler oldu mu? Cevap, çok da şaşırtıcı olmayan bir şekilde evet—bazıları kadim, bazıları ise bizim yaşam süremizde.

Yüzlerce yıl önce, günümüz Hopi Kızılderililerinin ataları Arizona'daki Black Mesa'daki canlı kayaya semboller oymuşlar. Yaşlılara (ve nesilden nesile aktarmışlar) bunların dünyaya gelecek büyük bir yıkımın sembolleri olduğu söylenmiş. Yüzyıllar sonra, bu semboller, Nazi gamalı haçı ve Japon güneşi, tıpkı oymaların önerdiği gibi birleşip dünyayı fethetmeye kararlı devasa orduların savaş bayrakları olarak dünyaya yayılmış. Hopiler için, II. Dünya Savaşı'nın korkunç yıkımı, kadim uyarıların yerine getirilmesi ve Büyük Arınma (''temizleme'' kavramına çok da benzemeyen bir kavram) dedikleri şeyin başladığının bir işaretiydi.

Hopi büyüğü, yazar ve öğretim görevlisi Thomas Banyaca'ya göre, Hopi liderlerinin her nesli, her biri belirli bir sembolle birlikte gelen üç dünyayı sarsacak olaya karşı dikkatli olmaları konusunda uyarıldı. Semboller gamalı haç, güneş ve kırmızı renktir. Bu semboller ayrıca Hopi ritüellerinde kullanılan kutsal kabak çıngıraklarına da oyulmuştur. Bu semboller,

Banyaca'ya göre, dünyayı şiddet ve yıkımla sarsacak arıtıcıları temsil ediyor. Gamalı haçlı Almanya, yükselen güneşin ülkesi Japonya ile birleştiğinde, Hopiler tüm kehanetlerinin gerçek olacağına ikna oldular.

Eğer bu doğruysa, dünya çok zor zamanlar geçirecek. Antik Hopi yazıtlarına göre, depremler ve seller olacak ve muazzam bir yıkıma yol açacak. Mevsimlerde değişiklikler olacak, her türlü kıtlık olacak ve dünya liderleri arasında karışıklık ve yolsuzluk olacak. Şaşırtıcı bir şekilde, yaklaşan olayların açıklamaları hem İncil'de hem de sabah gazetesinde okuduklarımıza ürkütücü derecede benziyor.

Depremlerin sıklığının bu yüzyılın başından beri artmakta olduğu jeolojik bir yaşam gerçeğidir. Sel baskınları da neredeyse mevsimsel olarak beklenebilecek kadar yaygınlaştı ve her sel, yıkım ve tahribat açısından bir öncekini geçiyor gibi görünüyor. Siyasi karışıklık ve yolsuzluk konusunda ise haberleri izlemek için medyum olmaya gerek yok.

Ama en kötüsü henüz gelmedi. Banyaca, "Savaşlar," diyor, "güçlü rüzgarlar gibi gelecek. Ordular, kırmızı karıncalar gibi topraklara yayılacak. Kehanetlere göre, izlemek için evlerden dışarı çıkmamalıyız. Bu şeyler olduğunda, o zaman nihai arınma gelecek." Banyaca, "Etrafımızda işaretleri ve alametleri görüyoruz ve kehanetimiz sonucu önceden haber veriyor." diye eklerken ölümcül derecede ciddidir.

Sonuç ne olacak? Kırmızı renk, kehanetlerindeki üçüncü semboldür ve kırmızı pelerinleri veya şapkalarıyla tanınacak bir halkın sembolü olarak tanımlanmıştır. Bazıları, gamalı haç ve güneş gibi bu sembolün de büyük bir orduyu temsil ettiğine inanır. Uzun yıllardır işaretleri izleyen bir diğer Hopi büyüğü olan Frank Waters, daha da şaşırtıcı bir içgörü ekler. "Kırmızı şapka ve pelerinli bu insanların," bize "çok büyük bir nüfusu olacak. Hopi bilgisi reddedilirse, kırmızı renk, gökyüzünü çekirge sürüsü gibi karartacak olan adamların hava saldırısı şeklinde doğudan gelecektir."

Waters'a göre Hopi bilgisi, Hopi'lerin insanlığın yararına yayınladıkları gizli öğretilerde yer almaktadır: "Dünya anayı nasıl koruyabiliriz, tüm yaratıklarla nasıl bir olabiliriz ve nasıl bir olabiliriz?"

büyük ruhun armağanları için minnettarlık. Ancak insanlık, nihai, büyük arınmayı telafi etmeye yardımcı olmak için bu öğretileri kabul etmelidir."

Günümüz dünyasının siyasi yapısı göz önüne alındığında, Çin'e kırmızı renkle sembolize edilen ve çekirge sürüsü gibi gökyüzünü doldurabilecek bir ordu kurabilecek kadar büyük bir nüfus olarak bakmamak imkansızdır. Ancak Hopi Kızılderilileri ile Çin arasında kesinlikle hiçbir bağlantı yoktur.

Yoksa var mı?

Bazen görünüşte birbirleriyle alakasız peygamberlerin uyarıcı seslerinin yüzyıllar boyunca dünyanın farklı yerlerinden yankılanması ve kahinin hayal bile edemeyeceği şekillerde bir araya gelmesi gerçekten şaşırtıcıdır. Sekizinci yüzyıl Budist kehanetine göre, demir kuşların uçacağı ve atların tekerlekler üzerinde koşacağı bir zaman gelecektir. O zaman geldiğinde, kehanet devam eder, "Kızıl Adam'ın ülkesi"ne büyük bir üzüntü gelecektir.

Sekizinci yüzyılda yaşamış bir Budist peygamber günümüzü görebilseydi, demir kuşların uçabileceğine kesinlikle inanırdı. Ve tabii ki atlarımız tekerlekler üzerinde koşar. (Hala hareket eden hemen hemen her şeyi "beygir gücüne" göre sınıflandırmıyor muyuz?) 1.200 yıl önce biri böyle şeyleri nasıl hayal edebilirdi? Ve hangi hayal gücü, keşfinden tam 600 yıl önce "Kızıl Adam'ın ülkesi"ni hayal edebilirdi?

Düşünmemiz gereken birkaç ilginç şey kaldı. Uyarının, hatırlayın, aynı zamanda "büyük bir üzüntü"ye de atıfta bulunduğunu. Daha gelmedi mi? Hopi'lerin bahsettiği büyük arınma olabilir mi? "Kırmızı şapkalılar" ordusunun göklerden akmasını izleyen bizim neslimiz mi olacak?

Belki de sormamız gereken soru şudur: Dünya, Hopi'lerin paylaşmaya çalıştığı kadim bilgiyi kabul etti mi? Cevap cesaret kırıcı.

Yirmi yıldan fazla bir süre önce, Hopiler, diğer birkaç Kızılderili ulusuyla birlikte, Birleşmiş Milletler'e dünyanın daha fazla korunması, açık madenciliğe son verilmesi ve savaşa son verilmesi çağrısında bulunan bir dilekçe götürmeye çalıştılar. Dilekçeleri hiçbir zaman mecliste okunmadı.

Hopi liderlerinden John Lansa'ya göre, halkı her zaman dürüstlüğe, saflığa ve sadeliğe değer veren bir yaşam biçiminin koruyucuları olarak görmüştür.

Previous Page Sayfa: 201 Jump Next Page

Sayfa 200

uysallık ve azim. Bu, son yüz yıldır acımasızca sınanan bir öz imajdır ve bugün Hopi'lerin Tukunavi adını verdiği bir yerde daha da fazla sınanmaktadır. Dünyanın geri kalanı için, büyük bir elektrik santralinin bulunduğu yer olan Black Mesa olarak bilinir. Lansa, "Burası kıtanın manevi merkezidir" diyor *Peygamberler, Psişikler ve Görücüler*, yayınlanmamış bir televizyon özel programı:

> Bize bu toprağı kirlenmemiş tutmamız söylendi. Büyük Ruh bu toprağı, doğanın dengesinin tüm dünya için korunabilmesi için dua ve oruçla bakılması için Hopi'lere emanet etti. Tüm iyi insanların korunacağı kutsal bir yer olması amaçlanmıştı. Ancak dünyanın elektrik enerjisine olan açgözlülüğü Dünya Ana'ya müdahale ediyor ve enerjisini emiyor. İnsan Dünya Ana'nın tam kalbini parçalıyor ve bu devam ederse hiçbir şey onun ölüm sancılarını ve son arınmanın gelmesini engelleyemez.

Black Mesa'nın Dünya Ana'nın kalbi olduğu fikri ilkel bir metafor gibi görünebilir, ancak Stanford Araştırma Enstitüsü'nden Elizabeth Rausher, bu bölgedeki manyetometrik araştırmaların yoğun jeomanyetik anomaliler tespit ettiğini bildiriyor. Black Mesa, aslında Kuzey Amerika kıtasındaki en yüksek yoğunluklu yıldırım olayını destekliyor. Hopiler için üzücü olan (ve kehanetlerine inanılacaksa geri kalanımız için de) aynı zamanda tüm dünyadaki en büyük enerji üreten elektrik şebekesinin şu anki yeridir; Hopilerin söylediğine göre, Black Mesa'dan akan doğal enerjiyi yok eden bir elektrik şebekesi. Lansa'ya göre,

> Ruhsal merkezde tapınaklar var. Bunlar kıtanın dört bir yanına kadar uzanan ruhsal rotaların işaretleri. Törenlerimiz doğal güçleri bir arada tutuyor, dualarımız dünyanın her yerine gidiyor. Burası kutsal bir yer; içinde yanlış hiçbir şey olmamalı.

Black Mesa'daki kayalara çizilen Hopi kehanetleri, gökyüzünde yollar, havada örümcek ağları olacağını ve gökyüzünden okyanusları kaynatacak, toprağı yakacak ve yıllarca hiçbir şeyin yetişmemesine neden olacak bir kül kabağı düşeceğini söyler. Kehanet ayrıca insanların

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Üçüncü Bölüm Peygamberler, Psişikler ve Görücüler

Ay'a ve yıldızlara seyahat ederlerse, büyük arınma zamanının çok yakın olduğunu anlayacaklardır.

İnsanlığın aya yaptığı büyük sıçrama ve yakın gezegenleri sürekli olarak araştırması zaten kanıtlanmış gerçeklerdir. Hopiler jet izlerini gökyüzündeki yollar olarak görürler ve Black Mesa'dan her yöne doğru uzanan bir elektrik hatları ağı kehanetin bu kısmını yerine getirir. Bu gerçekler göz önüne alındığında, "kül kabağı"nın çok geride olamayacağına kolayca ikna olurlar.

Çin yakın zamanda, ayakta duran ordusu, yedekleri ve milisleri arasında 200 milyonluk bir orduya sahip olduğunu övünerek söyledi; bu, tam olarak elçi Yuhanna'nın son günlerde savaşmak için geleceğini söylediği ordunun büyüklüğüdür. Hopi efsanesi, büyük arınmanın aracı olacak olan kırmızı rengi belirgin bir şekilde gösteren bir ordu olacağını öne sürüyor. Hopi kehaneti, Budist kehaneti ve Vahiy Kitabı aynı olaylar dizisine mi bakıyor olabilir?

Lansa'ya göre, Büyük Ruh, "Ben ilktim, ben son olacağım." demiştir. İncil neredeyse aynı düşünceyi kaydeder: "Ben Alfa ve Omega'yım, başlangıç ve son, ilk ve son." Dünyanın zıt taraflarındaki kadim peygamberlerin hepsi aynı kaynağa mı dokunuyor? Yoksa başka bir şey mi?

Kaynağı ne olursa olsun kehanetin sabitlerinden biri, zamanın doğrusal olduğu temel varsayımıdır. Yani dün gerçekleşti, bugün üzerinde herhangi bir kontrolümüz olan tek aktiviteyle meşgulüz ve yarın sonunda kim bilir neyle gelecek. Eski haber filmleri bize "Zaman," derlerdi, "ilerliyor." Ömer Hayyam'ın *Rubaiyat*bunu şöyle ifade ediyor:

> Hareket eden parmak yazar; ve yazdıktan sonra
> Hareket eder: ne bütün dindarlığın ne de zekan onu
> geri çekip yarım satırı iptal edebilir, Ne de bütün
> gözyaşların onun bir kelimesini silebilir.

Ancak bu düşünceyi sorgulayanlar da var. Bu teorisyenler geçmişin, bugünün ve geleceğin hepsinin aynı olduğunu öne sürüyorlar: Havari Yuhanna, antik

Hopi şamanları, Nostradamus ve geleceğe bakan herkes, sadece halihazırda olanı gördüler.*dır*.

Birinci Dünya Savaşı sırasında İngiliz havacılık mühendisi olan John William Dunne,*Zamanla Bir Deney*Dunne'a göre bu, "insan ölümsüzlüğü için ilk bilimsel argümandı." Garip kehanet rüyaları onu, "Zaman'daki uygun konumlarından kaydırılmış büyük . . . deneyim bloklarını algılamaya zorlandığı" sonucuna götürdü.11 Kısacası, teori

zamanın kendi varlığı olduğunu, diğer tüm deneyim düzlemlerinden ayrı ve bağımsız olduğunu öne sürer. Zamanın içinden "geçmeyiz", bunun yerine "zamanın içinde var oluruz". Bu kavrama göre geçmiş, şimdi ve gelecek birbirinden ayrılamaz. Birini terk edip diğerine yaklaşırız, tıpkı bir uçağın bir havaalanından havalanıp diğerine gitmesi gibi. Hedef zaten oradadır ve ona yaklaşırken manzarayı değiştirmek veya dönüştürmek için yapabileceğimiz hiçbir şey olmadığını çok iyi biliriz. Daha ileri bir varsayım ise bu alemde ileri gidebildiğimiz kadar geriye de gidebileceğimizdir.

Bu kavram, dünyanın farklı yerlerinde yaklaşık yarım yüzyıl arayla gerçekleşen iki çok farklı ama benzer olayı açıklıyor gibi görünüyor. Her ikisi de uçaklarla ilgiliydi. 1934'te Hava Mareşali Sir Victor Goddard, Hawker Hart çift kanatlı uçağıyla İskoçya üzerinde kayboldu. Şiddetli bir fırtınaya yakalanan Goddard, yönünü bulmak için tanıdık bir yer işaretine ihtiyaç duydu. Yere daha yakın bir yere inerek, Drem adında bildiği eski terk edilmiş bir hava alanını aramaya başladı. Eğer bulabilirse, tam olarak nerede olduğunu anlayacaktı. Kısa bir süre sonra, gerçekten de onu gördü, ancak Drem, terk edilmiş olmaktan çok uzak, fırtınada bile iyi aydınlatılmış, teknisyenlerin ve diğer personelin bir dizi parlak sarı askeri uçağa yoğun bir şekilde bakım yaptığı hareketli bir askeri hava alanıydı. Şaşırtıcı bir şekilde, yerdeki hiç kimse, çatıların üzerinden sıyrılacak kadar alçaktan uçmasına rağmen Hawker'ına en ufak bir dikkat etmedi.

Hava mareşali şaşırmıştı, ancak şimdi nerede olduğunu bildiğinden, bulutların arasına geri döndü ve orijinal varış noktasına doğru yola koyuldu. Ancak Goddard haklıydı. 1934'te, Drem*oldu*terk edilmiş ve bakımsız. Ancak inanılmaz bir şekilde, dört yıl sonra, 1938'de yetkililer Drem'i bir RAF uçuş okulu olarak yeniden açtılar ve 1934 ile 1938 arasında bir zamanda, İngiliz eğitim uçağının rengi

uçaklar gümüşten sarıya çevrildi. Hava polisi, görünüşe göre, dört yıl sonraya küçük bir yan yol tutmuştu.

Yaklaşık kırk yıl sonra, Karayipler üzerinde uçan bir erkek ve bir kadın olmak üzere iki amatör pilot da yollarını kaybettiler. Yakıtları azalınca, okyanusun fonunda nispeten büyük ve belirgin şeklini göremeyecek kadar rotalarından sapmadıklarını umarak Grand Turk Adası'na doğru yöneldiler. Kısa bir süre sonra, adayı gerçekten gördüler ve orada olduğunu bildikleri piste inip yakıt ikmali yapabileceklerini umarak aşağı indiler. Ancak adanın üzerinden uçtuklarında, tamamen bozulmamış gibi göründü. Hiçbir bina veya yol göremediler ve kesinlikle bir havaalanına benzeyen hiçbir şey yoktu.

Yerdeki insanlar uçağı gördüler ve duydular ve telsizle bağlantı kurmaya çalıştılar ama boşuna. Uçaktaki iki kişinin aşağıda gördüklerini tartıştıklarını duyabiliyorlardı ama havaalanı müdürünün veya kulenin ilettiği hiçbir şey uçağın telsizine ulaşmadı. Yerdeki insanlar konuşmadan uçağın tehlikede olduğunu biliyorlardı ama ne pilotun ne de yolcusunun onları neden duyamadığını hayal edemiyorlardı. Dahası, pist ormanın içinden oyulmuştu ve havadan kolayca seçilebiliyordu. Hala telsizle bağlantı kurmaya çılgınca çalışan yerdeki insanlar, çiftin uçaklarını çevirip unutulup gitmesini çaresizce izlediler. Bu uçak, görünüşe göre, geçmişe doğru bir yan yolculuk yapmıştı.

Olayların hiçbiri tatmin edici bir şekilde açıklanamadı.

Bu belirli zaman teorisi, herkes için değiştirilemez bir kader varsayar, bu da özgür irade kavramına ve gelecekteki koşulları değiştirmek için mevcut koşulları değiştirme yeteneğine aykırı gibi görünen bir şeydir, ki birçok kişi bunun kehanetin tüm amacı olduğunu düşünür. Elbette, zamana ilişkin karşıt görüş, zamanın, yer çekimi gibi, var olduğudur. Değiştirilemez ve belirli bir zaman noktasındaki olaylar, kişi gerçekten o noktaya ulaşana kadar bilinemez. Bu bağlamda kehanet, insanların (bazen kendimiz ve bazen başkaları tarafından) alınan uyarılar ve önseziler dikkate alınırsa ve bunlara göre hareket edilirse geleceklerini etkileyebilecekleri konumunu alır. Başka bir deyişle, bu garip, psişik armağanların bir amacı ve değeri vardır.

Previous Page Sayfa: 205 Jump Next Page

Sonra her iki tarafta da görünenler var. Muhtemelen Amerika'nın en ünlü medyumu olan Jeane Dixon, vizyonlar aracılığıyla alınan kehanetlerin değiştirilemez olduğu ve "dünyadaki hiçbir gücün" sonucu değiştiremeyeceği görüşünü savundu. Öte yandan, sezgi, önsezi, medyum uyarıları ve önceden algılanan rüyaların, dikkate alınırsa ve koşullar değişirse, tahmin edilen durumu gerçekten değiştirebileceğini kabul etti.

Elbette, kadim insanlar bunların hiçbirinden rahatsız olmuyorlardı. Zaman, güneşin doğuşu ve batışı ve midenin guruldamasıyla ölçülüyordu. Ancak, kadim veya modern, zamanın perdesinin ötesini görenler için bu çok ciddi bir endişe meselesidir. Geri kalanımız için ciddi bir endişe olup olmaması, keşfetmeyi umduğumuz şeylerden biridir.

<><><><><><><><><><><><><>

Daha önce tanıştığımız iki ünlü şifacının gördüğü son günleri ele alacağız. 400 yıl ayrı yaşamış olsalar da, ikisinin de zaman kitabını açıp aynı sayfaya dönmüş olması mümkün mü?

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Üçüncü Bölüm Peygamberler, Psişikler ve Görücüler

On Dördüncü Bölüm
Zaman Teleskobu

YIL1936.ORTA YAŞLI BİR ADAM, görünüşte sıradan ve önemli bir resmi eğitimden yoksun, transa girmeye hazırlanıyor. Evinin oturma odasında, bu amaç için küçük bir kanepe düzenlenmiş. Birkaç adam kanepenin etrafına oturmuş ve soru sormalarına izin verilecek. Başının hemen solunda, elinde bir stenograf not defteri ve kalem olan genç bir kadın beklentiyle bekliyor. Her kelimeyi yazacak. Odadaki hiç kimse bu düzenlemelere şaşırmıyor. Her yerde uyuyan peygamber olarak bilinen Edgar Cayce, yıllardır bu tür şeyler yapıyor.

İlk zamanlarda (bazıları vizyonlarını altı yaşında almaya başladığını söyler), kehanetleri neredeyse her zaman şifa niteliğindeydi. Birisi hastaydı. Hasta, Cayce'ye müdahale etmek ve bir tedavi talep etmek için bir mektup veya bazen bir arkadaşını gönderirdi. Kendi kayıtlarına göre, Cayce 1945'teki ölümünden önce yaklaşık 30.000 hastayı "tedavi etti". Çoğu zaman hasta orada bile değildi. Nadiren de olsa, tedaviyi isteyen kişi yüzlerce mil uzakta olurdu. Mesafe, Cayce'nin olağanüstü şifa yeteneğine engel teşkil etmiyordu. Basitçe bir transa girer ve çalışmak için bir fotoğraf veya isimden başka bir şey olmadan bir tedavi önerirdi. Talimatları dikkatlice takip edilirse, yardımını isteyen kişi her zaman iyileşirdi.

Ancak bugünkü oturum şifayı tartışmak için değil. Orada bulunan erkekler "son zamanlar" veya İncil bilginlerinin "son günler" olarak adlandırdığı şey hakkında uzun ve bazen de sert bir tartışmaya girmişlerdi. Her zamanki gibi, konu zamandır. Bu dönem ne zaman başlayacaktı? Yaratılış ve Vahiy arasında hiçbir ipucu bulamayınca, soruyu

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Üçüncü Bölüm Peygamberler, Psişikler ve Görücüler

Bay Cayce. Oturumu kabul eden Edgar Cayce şimdi onların talebine cevap vermeye hazırlanıyor.

Cayce kravatını ve yeleğini gevşetiyor ve koltuğa uzanıyor, elleri rahatça göğsünde birleşiyor. Neredeyse her zaman taktığı gözlükleri koltuğun yanındaki küçük bir sehpaya koymuş. Arkasında duran kadın her hareketini izliyor. Sorgulamanın ne zaman başlayacağını diğerlerine işaret edecek.

''Hazırım beyler,'' diye bilgilendirir Cayce onları. "Eğer sorularınızı sormadan önce karımın işaretini beklerseniz, bunu takdir ederim. Lütfen olabildiğince sessiz olun ve sorularınızı tek tek sorarsanız, bu çok yardımcı olacaktır."

Tüm gözler Bayan Cayce'in üzerindedir, o da uyuyan peygamberin transa geçtiğini işaret eden artık tanıdık derin ve düzenli nefesi bekler. Adamlardan birine bakar ve başını sallar.

"Bay Cayce," ilk adam yumuşak bir sesle mırıldanıyor, "bize İncil'de önceden bildirilen dünyadaki büyük değişimlerin yakında gerçekleşmeye başlayacağını söylediniz. Bu değişimlerin ne zaman belirginleşmeye başlayacağını bize söyleyebilir misiniz?"

Bir sessizlik anı olur. Sonra Edgar Cayce ölçülü bir tonla yanıtını verir: "Güney Pasifik'teki bazı koşulların ilk kez parçalanması ve bunun batması veya yükselmesinde görülenler, yani neredeyse aynı olan, veya Akdeniz ve Etna bölgesinde, o zaman başladığını anlayabiliriz."

1936'da, levha tektoniği bilimi neredeyse hiç bilinmiyordu ve Cayce'nin Güney Pasifik'teki bir "parçalanma" ve buna karşılık gelen Akdeniz'deki bir batma veya yükselmeye atıfta bulunmasının soruyu soran kişi için pek bir şey ifade etmemiş olması oldukça olasıdır. Ancak, modern bir jeolog için bu cevap muazzam bir öneme sahip olurdu.

Artık Güney Pasifik'te Pasifik levhasının batı sınırının, bu çevre boyunca patlamaya devam eden çok sayıda volkan nedeniyle halk arasında "ateş çemberi" olarak bilinen güneybatı eğrisini oluşturmak üzere kırıldığı bir nokta olduğunu biliyoruz. Jeologlara göre, Fiji ve Tonga ada grupları arasındaki alan her zaman dünyadaki en sismik olarak aktif yerlerden biri olmuştur. Ancak 1967 ve 1968'de, bazıları-

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Dördüncü Bölüm Zaman Teleskobu

gerçekten olağanüstü bir şey gerçekleşti. Burada devasa sismik aktivite kaydedildi, o kadar büyük bir felaketti ki tüm adalar belirdi ve kayboldu. Bu arada, dünyanın diğer tarafında, 1959'da Atina'dan gelen bir Reuters haberi, birkaç Yunan limanındaki su seviyelerinin deniz tabanını açığa çıkaracak kadar düştüğünü bildirdi. Ve 1975'te Etna Dağı'nın kendisi patladı.

"Uyuyan peygamberin" oğlu Edgar E. Cayce, emekli bir inşaat mühendisi ve hayat boyu bilim insanıdır. Bize şunları söyler: "Babam eğitimli bir jeolog değildi. Depremler hakkında bildiği tek şey yerin sallanmasıydı. Bay Cayce devam ediyor, "Dünyanın duyması gereken önemli bir uyarının kanalı olduğuna inanıyorum."

Kıdemli Edgar Cayce'nin verdiği cevap, tüm trans seansları gibi dikkatlice kaydedildi. Sözleri açık ve kesindi. İncil'de önceden bildirilen değişikliklerin *başlamak*Güney Pasifik'te bir parçalanma ve Akdeniz'de zıt bir noktada bir yükselme veya alçalma ile, hatta Etna Dağı'nı belirterek. Oğlunun bize anlattığı gibi, Cayce jeoloji veya levha tektoniği hakkında hiçbir şey bilmiyorsa, o zaman tüm bunların gerçekleşeceğini yaklaşık otuz beş yıl önceden nasıl bilebilirdi? Dünya'nın şu anda İncil'de bahsedilen büyük değişimlerden geçiyor olması mümkün mü? Edgar Cayce'nin kehaneti gerçekten ne zaman başladığını mı gösteriyordu? Oğluna göre, "Jeologların şu anda bildiklerine dayanarak, kendi yargım, babamın ve İncil'in bahsettiği büyük dünya değişimlerinin muhtemelen 1960 civarında başladığı yönündedir."

Devam etmeden önce burada bir söz söyleyelim.

Paranormal olaylarla ilgilenen bir eserde İncil'deki peygamberleri seküler medyumlar ve peygamberlerle karıştırmanın her zaman riskli olduğunun farkındayız. Elbette risk, herkesi çok kolay bir şekilde gücendirebilmenizdir. Bir yandan, İncil'i okuyan ve sevenler, bahsedilen kitabın ve peygamberlerin önemsizleştirildiğini hissetme eğilimindedir. Öte yandan, İncil'in kutsal kökenlerini reddedenler, nesnelmiş gibi görünen bir eserde bu tür referansların yeri olmadığını iddia edecektir.

Ancak üçüncü bir görüş daha var: İncil'de kayıtlı kehanetler, peygamberlerin ilhamlarının Tanrı'dan geldiğini iddia etmeleri nedeniyle göz ardı edilemez. Aslında, bu peygamberlerin yazdıklarını söylediklerinde yazdıklarını ve yerine getirildiğini güçlü bir şekilde öne süren yeterli arkeolojik kanıt var.

tahminlerinin gerçekleşmesi İncil'de kaydedilen yaklaşık zamanlarda gerçekleşti. Bu nedenle, diyelim ki 700'de söylenen ve kaydedilen kehanetlerin hem akılsızca hem de adil olmayacağını öne sürmekM.Ö.ve yedi yüzyıl sonra harfi harfine yerine getirilmiş olması, yalnızca Tanrı'nın ilham kaynağı olarak iddia edilmesi nedeniyle düşünülmemelidir. Bu görüş ayrıca, modern medyumlarla karşılaştırmaların İncil peygamberlerini önemsizleştirdiği fikrini de reddeder. Aslında, tam tersi doğru olabilir. İncil ile ilişkili olmayan birçok peygamberin (Edgar Cayce dahil) ilhamları için aynı kaynağı iddia ettiği unutulmamalıdır.

Bu nedenle kimseyi gücendirmek istemediğimizi, ancak peygamberler, medyumlar ve kahinler hakkında mümkün olan en geniş görüşü sunmak istediğimizi varsayarak devam edelim.

Edgar Cayce'ye 1936'da sorulan soru bağlamında ele alındığında ve sonraki jeolojik olayların onu haklı çıkardığını ve bu olayların aslında "son zamanların" başlangıcı olabileceğini varsayarsak? 1960'ı bir ölçüt olarak kullanarak, zaman teleskopundan baktığımızda, son otuz sekiz yılda olayların İncil'deki olaylar takvimine göre ilerlediğini öne süren herhangi bir şey oldu mu? Örneğin, Hezekiel, Daniel ve John hepsi "çeşitli yerlerde depremler"den bahseder. Elbette her zaman depremler olmuştur, ancak bu olayların sayısının arttığına dair bir kanıt var mı?

Bakan, öğretim görevlisi ve en çok satan kitabın yazarı Hal Lindsey'e göre *Geç Büyük Gezegen Dünya*, artış hem belirgin hem de dramatik olmuştur:

> 1890'dan 1960'a kadar her on yılda, on yılda ortalama 2 ila 3 büyük deprem yaşadık. Sadece 60'lı yıllarda 15 büyük deprem oldu. 70'li yıllarda, dünya çapında 54 büyük deprem kaydedildi ve 80'li yıllarda, 86 deprem dünya vatandaşlarını altüst etti. Her on yılda 2 ila 3'ten 86'ya muazzam bir fark.

Elbette, tüm sonuçlarımızı sadece bir medyumun ifadelerine dayandırırsak varsayımın kaygan zemininde oluruz. Zamanımıza bakan başka kahinler de oldu, bazıları çok daha uzun bir mercekten. Örneğin, "son günlerin" başlayacağına ikna olanlar var

papalık döneminin sonuyla—yani papalık görevinin tam anlamıyla sonuyla. Bu "peygamberlerden" biri Malachi O'Morgain adında dindar bir Katolik rahipti. Peder Malachi yaklaşık bin yıl önce İrlanda'da yaşadı ve Bangor köyünde küçük bir cemaate liderlik etti.

Malachi O'Morgain, tam olarak ne zaman olduğu bilinmeyen, vekilliği sırasında bir ara, "papalık kehaneti" olarak bilinen şeyi yazdı. Bu şaşırtıcı çalışmada, 1134'ten "son papa" olarak tanımladığı kişiye kadar her papayı sırayla adlandırdı. Kehanete göre, Kardinaller Heyeti mevcut papanın ölümü üzerine toplandığında papalığa yükseltilecek olan kişi o olacak.

Fakat Peder Malaki 1155 yılında Roma'ya hac yolculuğuna çıkmaya karar vermeseydi, dünya bu dikkat çekici kehanetten asla haberdar olmayabilirdi. Tekrarlanmaya değer bir hikayedir çünkü tüm peygamberlerin veya kahinlerin şöhret peşinde olmadığını veya arzulamadığını gösterir.

Peder Malachi'nin hac yolculuğuna çıkacağı gün, İrlanda denizinden soğuk bir rüzgar esti ve beraberinde yoldaki çirkin izleri uzun, kesintisiz bir buz birikintisine dönüştüren dondurucu yağmur damlaları getirdi. Peder Malachi, hem evi hem ofisi hem de ibadethanesi olarak hizmet veren küçük taş şapelin panjurlarından birini açtı ve kasvetli manzaraya baktı. Bir an için seyahatini baharın sonlarına ertelemeyi düşündü ama hemen aklından çıkardı. Kendisini böylesine uzun ve zorlu bir yolculuğa çıkmaya zorlayan ani aciliyet hissini açıklayamıyordu ama aciliyetin orada olduğunu inkar etmek mümkün değildi.

Peder Malachi kepengi kapattı ve duvara dayalı duran masanın üzerindeki seyahat çantasına geri döndü. Yatağın ayağındaki sandıktan bir tane daha el dokuması yün gömlek aldı ve çantaya koydu.

"Yardıma ihtiyacın var mı, Peder?" Seyahat arkadaşları belli ki yola çıkmak için can atıyorlardı. Gündüz vakti bu havada seyahat etmek yeterince kötü olurdu. Karanlık çöktükten sonra köyler arasında bir yerde mahsur kalmak istemiyorlardı.

"Hayır, hayır teşekkürler," Peder Malachi kapalı kapıdan cevap verdi. "Sadece bir an daha burada olacağım."

Rahip küçük ve az eşyalı odaya son bir kez baktı.

Odaya girdi, çantayı bağladı ve çıkmaya başladı. Kapının mandalını kaldırmak üzereyken bir şey onu durdurdu. Odaya geri dönerek çantayı masanın üzerine koydu ve odadaki tek kitaplığa yöneldi. Dikkatlice birkaç kitap çıkarmaya başladı.

"Katırlar yüklendi baba. Çantana ihtiyacımız var."

"Evet, evet, bir dakikaya gelirim."

Peder Malachi kitapların arkasındaki saklandıkları yerden birkaç parşömen yaprağı çıkardı. Onlara kısaca baktı, sonra sanki dua ediyormuş gibi gözlerini göğe kaldırdı. Bir an sonra parşömen yapraklarını sıkıca rulo yaptı ve bir bez parçasıyla bağladı. Onları çantasının tepesindeki bir giysi parçasının altına nazikçe yerleştirerek kapıdan aceleyle çıktı.

Birkaç gün sonra, Peder Malachi ve seyahat arkadaşları Clairvaux manastırının yemek salonundaki büyük masanın etrafında oturuyorlardı. Clairvaux başrahibi Peder Bernhard, Peder Malachi'nin eski bir dostuydu ve onun gelişini dört gözle bekliyordu.

"Bangor'dan Roma'ya uzun bir yolculuk var, Malachi. Nasıl dayanıyorsun?"

"Korkarım ki çoğunlukla iyi arkadaşlarımın sırtında, Peder. Clairvaux'yu ve sizin misafirperverliğinizi dört gözle bekliyorduk."

Malachi daha fazlasını söylemek istemiş olabilir, ancak şiddetli bir öksürük saldırısıyla sözü kesildi. Açıkçası, yolculuk onun için çok zor olmuştu.

"İyi misin eski dostum?" diye sordu Peder Bernhard, rahibin iyiliği konusunda gerçekten endişeliydi.

"Sanırım senin sıcak odalarından birinde güzel bir gece uykusu çekersem iyi olacağım, Bernhard."

Peder Malachi zayıfça gülümsedi ve ayağa kalkmaya başladı, ancak bacaklarındaki güç aniden onu yarı yolda bıraktı ve yere yığıldı. Yanındaki sandalyeyi kavrayarak ayağa kalkmaya çalıştı, ancak bir öksürük spazmı daha geçirdi ve tekrar yere kaydı.

"Peder Malachi, sana yardım edeyim," diye bağırdı Bernhard yanına koşarken. Bir anda, Malachi'nin yol arkadaşları da onun üzerine eğildi ve aralarında yorgun rahibi ayağa kaldırdılar.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Dördüncü Bölüm Zaman Teleskobu

"Bu taraftan," dedi Peder Bernhard onlara. "Onu benim odama götüreceğiz."

Ertesi sabah, Peder Malachi, Peder Bernhard'ın yatak odasındaki vitray pencereden içeri süzülen ilk ışık huzmeleriyle uyandı. Bir an nerede olduğunu fark etmedi, ama yavaş yavaş önceki akşamın olayları aklına geldi. Birdenbire doğruldu. Çantası. Çantası neredeydi? Gözleri çantaya takılıncaya kadar endişeyle odanın etrafına bakındı. Çanta, odanın kapısının yakınındaki zemine bırakılmıştı. Yavaşça ayağa kalkıp onu almaya başladı, ama bu küçük çaba bile bir öksürük spazmıyla sonuçlandı. Nefes almak için çırpınırken, yastıklara doğru sırtüstü düştü.

Şöminenin yanındaki büyük bir sandalyede oturan Peder Bernhard öksürük sesiyle uyandı. Geceyi eski arkadaşıyla birlikte oturarak, ateşli alnını soğuk suyla yıkayarak geçirmişti. Bernhard ancak Malachi uyuduğunda sandalyede birkaç dakika uyuyabiliyordu. Bir kalp atışı kadar kısa bir sürede Malachi'nin yanındaydı.

"Gücünü boşa harcama, eski dostum. Ben buradayım ve sen dinlenmelisin."

Malachi yerde duran çantasını işaret etti, ama bedeninde kelimeler oluşturacak kadar güç yoktu.

"Ne var, Malachi?" diye sordu Bernhard. Arkadaşının işaret ettiği yere bakmak için döndü. "Çantan mı? İstediğin senin çantan mı?"

Malachi başını salladı ve Bernhard hemen kağıdı alıp arkadaşının yanındaki yatağa koydu. Peder Bernhard'ın yardımıyla kağıdı açmayı başardılar ve Peder Malachi içeri uzanıp parşömen kağıdı rulosunu dikkatlice çıkardı. Bernhard'a yaklaşması için işaret eden Malachi, kağıtları ona uzattı ve fısıldadı, "Bu sayfaları kalbine yakın tutmalısın. Üzerinde yazanların doğru olduğunu biliyorum. Clairvaux'a son ziyaretimde bana geldi. Onları iyi koru, yalvarırım." Çabadan bitkin düşen Peder Malachi yastıklara yaslandı.

Malachi O'Morgain Roma'ya hiç ulaşamadı. Kilise tarihçilerine göre Clairvaux Piskoposu Bernhard'ın kollarında öldü.

İyi piskoposun listedeki isimleri okurken aklından neler geçtiğini ancak tahmin edebiliriz. Ve Peder Malachi'nin Peder Bernhard'dan kehaneti saklamasını isteyip istemediği bilinmiyor. Bilinen şey, 1595'te Vatikan'da keşfedilene kadar yayınlanmadığıdır.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Dördüncü Bölüm Zaman Teleskobu

arşivlerde yer aldı ve daha büyük bir çalışmaya dahil edildi. Malachi ve Bernhard'ın her ikisinin de Katolik Kilisesi tarafından azizliğe yükseltildiğini belirtmek de ilginçtir.

Yayımlanmasından bu yana, papalık kehaneti (unutmayın, şu ankinden sonra sadece bir papalık yönetiminin daha sona ermesiyle sona erer) Nostradamus'un tahminleriyle karşılaştırılmıştır; Nostradamus'un tahminleri ve uyarıları çeşitli papalar hakkında çok şey söylemiştir. Ancak bu kehanetlere bakmak için 400 yıl daha ileri gitmemiz gerekecek.

En ünlü papalık vizyonlarından birinde, o zamanlar bir hekim ve Fransa kraliçesinin falcısı olan Nostradamus, çamurlu bir yolda yürürken birkaç rahibin yaklaştığını gördü. Geçmelerine izin vermek için kenara çekildi, ancak grubun en gençlerinden biri olan Peretti adında yeni atanmış bir din adamı ona yaklaşınca, Nostradamus tek dizinin üzerine çöktü ve başını eğdi.

"Bu ne?" diye haykırdı rahiplerden biri. "Nostradamus bizimle alay mı ediyor? Neden kardeş Peretti'nin önünde eğiliyorsun?"

"Onun kutsallığı önünde diz çökmeli ve teslim olmalıyım," diye cevapladı Nostradamus, genç keşişin cübbesinin eteğine dokunarak.

"Yanılıyor olmalısınız efendim," diye yanıtladı Peretti hafifçe utanarak. "Tanrı beni yakın zamanda bir domuz ahırından kurtardı."

Tarihçilere göre Nostradamus yavaşça ayağa kalktı, gözlerini Peretti'nin gözlerinden hiç ayırmadı. "Yine de," dedi ciddiyetle, "hak edilen yere onur verilmelidir."

Rahipler güldüler ve içlerinden biri genç rahibin sırtına vurdu. "Peki sen buna ne diyorsun, kardeş Peretti? Kraliçenin kendi falcısı bir domuz çobanının papa olacağını söylüyor."

Nostradamus'un alaycı tavırları görmezden gelip yoluna devam ettiği söylenir. Diğer rahiplerin başına ne geldiği kaydedilmemiştir, ancak kırk beş yıl sonra, Nostradamus'un ölümünden on dokuz yıl sonra, alçakgönüllü domuz çobanı Felice Peretti, Papa Sixtus V oldu.

Yani on ikinci yüzyılda yaşamış İrlandalı bir piskoposumuz, şimdi bir azizimiz ve on altıncı yüzyılda yaşamış Fransız bir hekim ve astrologumuz var, ikisi de bu noktadan itibaren sadece iki papa olacağını öngören yazılı belgeler bıraktılar. Bazıları Nostradamus'un

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Dördüncü Bölüm Zaman Teleskobu

papalık kehanetini okumuş ve buna karşılık gelen kendi versiyonunu yayınlamıştır. Bu açıklamanın zorluğu, Nostradamus'un kendi papalık kehanetlerini 1555'te, papalık kehanetinin yayınlanmasından tam kırk yıl önce yayınlamış olmasıdır. Dahası, Nostradamus'un böylesine belirsiz ve az dikkate alınan bir belgeye erişmiş olması pek olası değildir. Ayrıca, Nostradamus'un Vatikan'ı ziyaret ettiğine dair hiçbir kayıt yoktur.

Peki bu iki dindar Katolik, gelecekteki papalık hakkında tam olarak ne söyledi?

İkisi de John Paul I'i "Ay", John Paul II'yi ise "Güneş'in eserleri" olarak tanımlıyor. Ancak son papayla ilgili olaylar konusunda özellikle dikkat çekici olan, ismine kadar uzanan bir fikir birliği içinde olmalarıdır. Malaki, tasvirinde geniş ve çok nettir: "Romalı Petrus, koyunlarını sayısız sıkıntının ortasında otlatmaya götürecek. Yedi Tepe Şehri yıkılacak. Alacakaranlık, gerçekten de, vaat edilen şafaktan önceki gecenin derinliğine inecek." Nostradamus, tahminlerini karakteristik olarak daha belirsiz terimlerle ifade ederek, son papadan kilisenin "Kayası" olarak bahseder; Katolik öğretisine göre bu, "Peter"dır. Ancak her iki peygamber de büyük sıkıntılar olacağı ve Petrus adında bir adamın seçileceği ve son papa olarak hizmet edeceği konusunda hemfikirdir. Nostradamus, daha açık sözlü dörtlüklerinden birinde bunu şöyle ifade eder:

> Ey uçsuz bucaksız Roma,
> senin yıkımın yaklaşıyor.
> senin duvarlarının değil
> ama can damarınız olan maddeden.

Burada belki de Nostradamus'un bu olayları 2024 yılı civarında bir zamana yerleştirdiğini ve bize dünya olaylarının gidişatına hazırlanmak veya onları değiştirmeye çalışmak için iki yıl yerine yirmi altı yıl verdiğini belirtmeliyiz.

Ancak Nostradamus'u tekrar sohbete dahil ettikten sonra, bu muhteşem adamın insanlığın geleceği hakkında söylediklerine daha yakından bakalım. O (Eski Ahit peygamberleri dışında) insanlığın geleceğine bakmayı kendine görev edinenlerin en ünlüsüdür.

Gelecek. Onun *Yüzyıllar*en az seksen dilde yayınlanmıştır. Kehanet yelpazesi dünyanın bir ucundan diğerine ve kendi gününden dünyanın sonuna kadar uzanır. İncil hariç, Nostradamus'un mistik kehanet kitapları hala basılan en eski ve en çok aranan kitaplardır. Hatta, günümüzle ilgili kehanetlerinin, onları doğru bir şekilde çözmeyi öğrenebilirsek, tüm zamanların en yararlısı olabileceğini öne sürenler bile var.

Bu adamın geçmişinde, tahminlerinin şaşırtıcı doğruluğu dışında, tüm dünyayı bu kadar büyüleyen ne var? Uzmanlar, zamanın teleskopundan bakan ve doğrudan bize odaklanan dörtlüklerin anlamını ortaya çıkarmak için neden bu kadar çaresizce çabalıyorlar? Nostradamus'un sarayın bir falcısı ve kraliçenin gözdesi olmaktan çok daha fazlası olduğunu söylemek doğru olur. Psişik yetenekleri bilinmeden çok önce, büyük beceri ve cesarete sahip bir hekim olarak ünlenmişti.

Nostradamus, Michel de Nostredame adıyla 23 Aralık 1503'te (eski Gregoryen takvimine göre) Fransa'nın St. Rémy eyaletinde doğdu. Önemli bir Yahudi ailesinde doğdu, ancak Eylül 1501'de Kral Louis XII, herkesin ya Katolikliğe geçmesini ya da Provence'ı terk etmesini gerektiren bir ferman yayınladı. Aile din değiştirdi.

Nostradamus, tüm söylentilere göre, hayatı boyunca Katolik Kilisesi'ni tamamen benimseyerek, Hıristiyan dindarlığını hiçbir zaman gizlemedi. Ancak aynı şekilde, annesi aracılığıyla edindiği Yahudi mirasını da hiçbir zaman reddetmedi; bu miras onu, ayı ve yıldızları okuyabilen ve gökleri yorumlayabilen kayıp İssakar kabilesinin bir üyesi yaptı. Bunun doğru olup olmadığı önemli değil, çok erken bir yaştan itibaren astroloji çalışmasına hayran kalmıştı.

Yirmi bir yaşına geldiğinde, Michel de Nostredame (henüz isminin latinleştirilmiş halini kullanmıyordu) bir hekim olarak çalışma lisansı almıştı. Böylesine yüce bir hedefe ulaşmanın zorlukları o zamanlar bugün olduğundan çok daha belirgin olduğu için, bu başarı hem zekası hem de dayanıklılığı hakkında çok şey anlatıyor. Cesaretini, tarihin en yıkıcı dönemlerinden biri olan 1546'daki büyük vebanın tahribatı sırasında kısa süre sonra sınayacaktı.

Nostradamus, hekimleri tedavi ettikleri hastalıklardan koruduğuna inanılan yedi renkli sihirli ceketi reddetti. Bunun yerine,

hastalıktan en çok etkilenen kişiler arasında, o gün için oldukça alışılmadık yöntemlerle. Nostradamus, soluk perdeleri geriye atıp temiz hava ve güneş ışığının içeri girmesini sağlardı. Durgun suyun atılması ve hastaya sadece temiz su getirilmesi konusunda ısrarcıydı. "Maskaralıkları" mesleğindeki birçok kişiyi kızdırdı, ancak hastaları iyileştirmedeki başarısı inkar edilemezdi. Kendine özgü tedavileri için reçeteler 1552'de yayınlandı. Tedavi kitabı yayınlandığında, yirmi yıl boyunca D.Phil. (bugünkü Ph.D.) siyah, dört köşeli şapkasını takma yetkisine sahipti. Bunu hayatı boyunca gururla takacaktı.

Nostradamus'a 23 Ekim 1529'da doktor unvanı ve doktor şapkası verildi ve Montpellier'de bir öğretim pozisyonu teklif edildi, yaklaşık bir yıl orada kaldı, ancak garip bir gezginlik tutkusu onu başka yere gitmeye zorladı. Kırsal kesimleri dolaşarak bir süre Bordeaux, La Rochelle ve Toulouse'da pratik yaptı. Sonra bir gün ünlü uluslararası filozof Julius Caesar Scaliger'den Agen'deki evinde kalması için bir davet aldı. Orada, tüm fiziksel ve entelektüel konforlarla kucaklanan Nostradamus yerleşmiş gibi görünüyordu. Güzel ve soylu bir genç hanımla tanıştı ve evlendi, bu hanım ona iki güzel çocuk verdi, bir oğul ve bir kız. Hayat, görünüşe göre, tamamlanmıştı.

Ne yazık ki, veba sonunda Agen'e ulaştı ve başka yerlerde çok başarılı olduğu kanıtlanmış tüm beceriler, kendi ailesi korkunç hastalığa yakalandığında onu başarısızlığa uğrattı. Genç karısı ve iki çocuğu öldü. Bu kayıp Nostradamus'u bir kez daha kırsalda dolaşmalarına yol açtı ve sonunda Salon'a vardı. Burada, kendisine altı çocuk veren oldukça varlıklı bir dul kadınla tekrar evlendi, en büyüğüne Sezar adını verdi. Ve burada Nostradamus'un kehanet yeteneklerinin kamuoyunda farkındalığı başlıyor.

Genç hekim, uzun yıllar boyunca soyluları psişik yeteneğinin küçük gösterileriyle eğlendirmişti. Daha ünlü hikayelerden biri özellikle açıklayıcıdır, çünkü Nostradamus'u görünüşte imkansız bir duruma sokar. İki domuzun hikayesidir.

Hikayeye göre Nostradamus, tuhaf yeteneklerini duyan ve onu sahtekar olarak ifşa etmeye kararlı olan belirli bir asilzadenin evine davet edildi. Nostradamus'un gelişi üzerine asilzade, biri siyah biri beyaz olmak üzere iki domuz yavrusunu işaret etti.

"Bu iki küçük dostun başına ne geleceğini bize söyleyebilir misin?" diye alaycı bir şekilde sordu.

Nostradamus hiç tereddüt etmeden, "Beyaz olanı kurt yiyecek, biz siyah olanı yiyeceğiz." diye cevap verdi.

Soylu daha sonra aşçısına o akşamki akşam yemeği için beyaz olanı hazırlamasını söyledi ve ona hiçbir hata olmadığından emin olmasını söyledi. Görev bilinciyle aşçı beyaz domuz yavrusunu öldürdü ve hazırlamaya başladı, ancak hizmetçilerden birine ait bir kurt yavrusu ana yemeği alıp gitti. Aşçı panik içinde hemen siyah olanı öldürdü ve hazırladı.

Akşam yemeği sırasında, aşçısının isteklerine karşı gelmeye cesaret edemeyeceğinden emin olan asilzade, Nostradamus'a şirketin beyaz domuzu yediğini ve bu nedenle Nostradamus'un bir peygamber olmadığını söyledi. Nostradamus kibarca ama kararlı bir şekilde siyah domuzu yedikleri konusunda ısrar etti.

"Öyle mi," dedi asilzade. Hizmetçilerden birine dönerek, aşçıyı getirmesini emretti.

İçeri girdiğinde, dehşete kapılmış aşçı, siyah domuzun o akşamki ana yemek olduğunu itiraf etti ve Nostradamus'un kehanetinin geri kalanını doğruladı - aslında bir kurt beyaz olanı kaçırmıştı. Asilzade, biraz mahcup bir şekilde, bıçağını kaldıran ve gülümseyerek "Şef'e selamlarımı iletiyorum." diyen Nostradamus'a baktığında havada ağır bir sessizlik oldu.

Nostradamus'un ikinci evliliğinden olan ilk oğlunun doğumu, nedense, önemsiz şeyleri geride bırakması için bir fırsattı. Çoğu tarihçi, Nostradamus'un bir süredir kıyamet vizyonları gördüğüne, ancak bunları gizli tutmayı seçtiğine inanıyor. Nostradamus, küçük oğluna yazdığı dikkat çekici bir mektupta, ona ve bize, bunu yapmanın neden önemli olduğunu hissettiğini anlatıyor:

> Her ne kadar sonradan olacakları çok önceden sık sık önceden bildirmiş olsam da ve özellikle bölgelerde, her şeyin ilahi erdem ve ilhamla yapıldığını kabul etsem de, sadece şimdiki zamanda değil, gelecekte de meydana gelen zarar nedeniyle sessiz kalmaya razıydım; çünkü bunları yazıya döktüğümde, Krallıklar, Mezhepler ve Bölgeler o kadar taban tabana zıt olacak ki, eğer

> Bundan sonra ne olacağını anlatacağım, şimdiki Hükümdarlık, Mezhep, Din ve İnançtakiler bunu kendi hayalleriyle o kadar uyuşmaz bulacaklardır ki, gelecek çağların bulup doğru olduğunu bilecekleri şeyleri kınayacaklardır. Ayrıca Kurtarıcımızın şu sözünü de düşünün, "*Yalnızca ilahi güç tarafından ilham edilenler, peygamberlik ruhuyla belirli olayları önceden haber verebilirler.*."

Nostradamus, daha önce belirttiğimiz gibi, aptal değildi. Çevresindeki insanların tepkilerinin ne olacağını biliyordu. Kasıtlı olarak kafa karıştırmasının sebebini tekrarlamakta fayda var. Oğlunun soracak kadar büyüyüp bilgeleşeceği bir zamana bakarken, mektubunda şunları ekledi:

> Bu nedenle dilimi kaba olandan ve kalemimi kağıttan uzak tuttum. Fakat sonra, ortak iyilik için kendimi karanlık ve anlaşılması güç cümlelerle genişletmeye, gelecekteki olayların, özellikle en acil olanların ve öngördüklerimin (her ne insan mutasyonu olursa olsun) dinleyicileri rahatsız etmeyeceğini, hepsi karanlık figürler altında, peygamberlikten daha fazla olacağını ilan etmeye istekliydim.

Nostradamus, bu mektupta bize birkaç önemli içgörü sunuyor, ki bu açıkça oğlunun eğitimi ve belki de daha sonraki bir tarihte korunması için tasarlanmıştı. Uzun zamandır kehanet vizyonları gördüğünü ancak misilleme korkusuyla bunları gizli tuttuğunu söylüyor, bu da mevcut rejimler hakkında onların hoşlanmayacağı şeyler bildiğini gösteriyor. Çağdaşları kehanetleriyle aynı fikirde olmasa bile, "gelecek çağların [bunları] bulup doğru olduğunu bileceğini" söylüyor. Ayrıca bize inanılmaz yeteneğinin kaynağı olduğuna inandığı şeyi de veriyor: "Yalnızca ilahi güç tarafından ilham alanlar" kehanet edebilir.

Son olarak, oğluna kehanetlerini "genel iyilik" için yayınlamaya karar verdiğini söyler, ancak burada bile bir tedirginlik hissi vardır. Nostradamus, dizelerinin anlamını "karanlık ve anlaşılması güç cümlelerle" gizlemesinin gerekli olduğunu düşünmüştür. Bunda kesinlikle başarılı olmuştur. Bilim insanları yüzyıllardır dörtlüklerinin anlamı üzerinde tartışmışlardır ve bugün bile dörtlüklerin çoğu -belki de bin kadar- tamamen bir gizem olarak kalmaktadır. Bazıları,

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Dördüncü Bölüm Zaman Teleskobu

ancak, daha önce alıntılananlar gibi, oldukça açıktır. Ve bazıları ancak olay gerçekleştikten sonra açıklığa kavuşur. Örneğin, aşağıdaki dörtlük, uzay mekiğinin talihsiz uçuşuna kadar 450 yıl boyunca uzmanlar için tam bir bilmeceydi*Meydan okuyan:*

> Dokuz kişi insan sürüsünden ayrılacak, yargıdan ve öğütten
> ayrılacak. Kaderleri ayrılışta belirlenecek. Olgunlaşmamış
> meyve büyük bir skandalın kaynağı olacak
> Büyük suçlama. Ötekine büyük övgü.

On altıncı yüzyılda birinin bir uzay gemisinin patlamasını önceden görebileceği fikri aklımızı karıştırıyor. Yine de Nostradamus'un çağdaşlarına sadece kozmik bir şaka yaptığına inananlar var. Eğer bu doğruysa, o zaman denizaltılar, uçaklar, mekanize savaş ve hükümetlerin yükselişi ve düşüşü hakkındaki tahminleri -insanların ve yerlerin adları dahil- sadece şanslı tahminlerdi. Buna inanmak, tahminlerden daha zor.

Durum böyle olunca, Nostradamus papalık döneminin sonuyla ilgili öngörüsünün ötesinde günümüz hakkında ne söyledi? Çoğumuzun görmezden gelmek isteyeceği uzun bir listeye ek olarak, Nostradamus yirminci yüzyılın tarihin en kötüsü olan dünya çapında bir salgınla sona ereceğini ve hatta dünyanın üreme yeteneğini tehdit edeceğini gördü. Dünyanın kendisinin doğal afetlerin çılgın bir karmaşası içinde olduğunu gördü. Deccal'in Orta Doğu'daki karışıklık ve şiddetten ortaya çıkacağını ve dünyayı küresel bir savaşa yol açabilecek büyük bir çatışmaya sürükleyeceğini kehanet etti.

Bunların hepsi Vahiy Kitabı'na aşina olanlara belirsiz bir şekilde tanıdık gelecektir. Ancak Nostradamus, zaman zaman yaptığı gibi, çok da spesifikti. Mektuptaki üç ayrı referansta, New York Şehri'nin yıkımını öngörmüş gibi görünüyor:

1. "Yeni Şehir çevresinde sarsıntılara neden olacak dünyayı sarsacak yangın."

2. "Gökyüzü 45 derecede yanacak, yangın Büyük Yeni Şehre yaklaşacak."

3. "Kral Yeni Şehre girmek isteyecektir."

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Deprem mi? İstila mı? Belki de ikisinin bir kombinasyonu. Nostradamus, tüm ulusun eninde sonunda yıkıcı bir üçüncü dünya savaşına dahil olacağına ikna olmuş gibi görünüyor.

Tüm bunlar, ilginç bir şekilde, bizi Edgar Cayce'ye geri götürüyor. 1936'da, "son zaman"ın başlangıcını tahmin ettiği yıl, Cayce, 2000 yılı ile 2100 yılı arasında bir zamanda dünyaya gelecek yıkıma dair kıyametvari bir vizyon gördü. Bu vizyonda Cayce, 2100 yılında yeniden doğduğunu söyledi. Hala hayatının bilgisini koruyordu, ancak görünüşe göre bir tür bilimsel görevdeydi. Garip şekilli bir araçla karada fantastik hızlarda uçarak, o ve onunla birlikte gelen diğer bilim insanları, büyük bir şehrin kalıntıları arasında indiler, o zamanlar yeniden inşa edilme sürecindeydi. Yerin adını sorduğunda, ona*olmuştu*New York Şehri.

Ancak vizyonun sonu bu değildi. Ayrıca Amerika Birleşik Devletleri'nde ve dünyada büyük değişiklikler gördü. Nebraska, ülkenin batı yarısını Pasifik Okyanusu'na düşüren büyük depremlerden sonra Batı Yakası olmuştu. Los Angeles ve San Francisco artık yoktu. Alabama kısmen su altındaydı. Japonya'nın büyük bir kısmı da aynı şekilde sular altındaydı. Ve büyük çalkantılar tüm Kuzey Avrupa'yı neredeyse tanınmayacak şekilde değiştirmişti. Bu arada, hem Atlantik hem de Pasifik Okyanuslarında yeni topraklar ortaya çıkmıştı.1

Böylece 1936 yılında Edgar Cayce, 2000 yılı civarında dünyanın neredeyse evrensel bir yıkıma uğrayacağını öngören yüzlerce, hatta binlerce yıl öncesine dayanan peygamberler, medyumlar ve kahinlerden oluşan uzun bir listeye katıldı.

<><><><><><><><><><><><>

Ancak kehanet ve öngörülerle ilgilenenler yalnızca bireyler değildir. Tüm krallıklar ve kültürler, halklarının geleceğini peygamberlerinin ve kahinlerinin sözlerine yatırdıkları bilinmektedir. Şaşırtıcı bir şekilde, çoğu zaman peygamberler haklıydı.

On Beşinci Bölüm
Milletlerin Kaderi

Antik dünyada, Druidler "kahinler ırkı" olarak bilinirdi. Pers, Yunanistan ve Roma İmparatorluğu'nun tüm büyük şehirlerinin, geleceği tahmin etmede Pers'in efsanevi magi'lerinden bile çok daha üstün kabul edilen kendi Druid kahinleri vardı. Julius Sezar, çoğu Roma generali gibi, Galya savaşları boyunca aynı kişisel Druid kahinini yanında tuttu. Ve imparatorluk Romalısını kader günü konusunda uyarmaya çalışan bir başka Druid kahin, Vestricius Spurrina'ydı.

Sezar, kahinleri dinlemeye ve hatta onların vizyonlarına göre savaşlar planlamaya oldukça istekliydi; ancak kendi kişisel güvenliği söz konusu olduğunda, bunu sadece gülüp geçiyordu.

"Peki, yaşlı Vestricius," diye azarladı Sezar onu, "şimdiki korkunç uyarıların hakkında ne diyorsun? Gördüğün gibi, Mart ayının ortaları geldi ve ben hiç de kötü değilim."

"Evet Sezar," diye cevapladı yaşlı Druid, "Mart ayının ortaları geldi ama henüz geçmedi."

Aynı günün ilerleyen saatlerinde, her öğrencinin bildiği gibi, Sezar, sevgilisi Brutus da dahil olmak üzere, kendisine en yakın olanlar tarafından yere serildi. Ölüm sözleri, "Et tu, Brute" ("Sen de, Brutus"), ihanetle eşanlamlı hale geldi.

Ancak şüphesiz, tüm Druid kahinlerinin en ünlüsü Merlin adlı adamdı. Uzun yıllar boyunca mit ve efsaneler diyarına sürgün edilen Merlin, yalnızca verimli bir hayal gücünün ürünü olarak görülüyordu. Camelot yoktu; dolayısıyla Merlin de yoktu.

Ama Merlin'in çok gerçek olduğu ortaya çıktı. Galli bir Druid rahibi olan Merlin, dikkat çekici kehanetleriyle her yerde tanınıyordu, bunların çoğu da...

Nostradamus'unkiler kadar uzundu, neredeyse bin yıl sonra. Saracens olarak bilinen fetihçi bir İslam halkının ortaya çıkmasından yedi uzun yüzyıl önce ve İngilizlerin aşılmaz sislerinden birleşik bir krallık ortaya çıkmasından çok önce, Merlin şu inanılmaz kehaneti yazdı:

> Aslan Yürekli, Sarazen ayaklanmasına karşı koyacak ve ondan birçok şanlı ödül satın alacaktır. Fakat bu büyük eylemler yurtdışında yapılırken, içeride her şey düzensizliğe sürüklenecektir.
> Aslan hapsedilecek ve kafese kapatılacak. Ancak, müsamaha gösterildikten sonra fidye ödenecek ve serbest bırakılacak. En sonunda, Aslan zehirli bir okla ölecek.

Yedi yüz yıl sonra, Aslan Yürekli Richard Sarazenlere karşı savaştı. O yokken, kardeşi John tahtı gasp etti ve Baronlar onu Magna Carta'yı imzalamaya zorladı. İngiltere'de o kadar çok düzensizlik vardı ki, onu ancak bir Robin Hood kurtarabilirdi. Ne yazık ki, Robin Hood*oldu*sadece bir efsane.

Aslında Richard pek iyi bir yönetici değildi. Saltanatının dokuz ayından biraz fazlasını evde çalışan bir kral olarak geçirdi. Aslında Haçlı Seferleri'nden eve dönerken esir alındı ve Avusturya'dan fidye karşılığında serbest bırakıldı. Kuvvetlerinin ele geçirdiği Limoges Kalesi kuşatması sırasında zehirli bir okla vuruldu ve üç gün sonra öldü. Merlin'in kehaneti harfi harfine gerçekleşmişti. Yüzlerce yıl boyunca İngiltere'nin kaderi, bakmaya cesaret eden herkes için oradaydı. Yine de Merlin efsanelerin sisleri arasında kayboldu ve görünen o ki hiç kimse, en azından Aslan Yürekli Richard, söylediklerine dikkat etmedi.

İngilizler her zaman adil miktarda peygamber ve kahinle karşılaşmışlardır ve bunların hepsi erkek olmamıştır. Tüm İngiliz kahinlerin en sevilenlerinden biri, günümüze kadar saygı duyulan dikkate değer bir kadın olan Mother Shipton'dı.

Mother Shipton, 1488 civarında Yorkshire'da doğdu. Annesinin adı Agatha Southill'di. Babası bilinmiyor; efsanelerin ölümlüden daha fazlası olduğunu söylediği gizemli bir figürdü. Hatta bazıları onun bu

dünya, günümüzün UFO teorilerinden bazılarının içine güzelce uyabilecek bir kavram. Her durumda, kızı doğduktan kısa bir süre sonra ortadan kayboldu. Agatha çocuğa Ursala adını verdi, bebeği cemaate bıraktı ve kısa süre sonra öldüğü bir manastıra katıldı.

Ursala çok çekici bir kız değildi ama alışılmadık derecede zekiydi. Ne yazık ki, birçok yetim gibi, onun farklı olması diğer çocuklardan kinci ve alaycı zulümler almaya yetiyordu. Köylüler arasında, ebeveynliğini çevreleyen garip koşullar nedeniyle bir nevi ünlü olan Ursala, kasabadaki insanlardan da payına düşen ilgiyi fazlasıyla görüyordu. Çok geçmeden birçok yönden "farklı" olduğunu keşfettiler. Fısıldandığı kadarıyla, babasının sözde güçlerinden bazılarını miras almıştı.

Ursala, Tobias Shipton adında sıradan bir taşralı delikanlı tarafından kur yapıldığında yirmi dört yaşındaydı. Evlendiler ve birlikte kısa ama sıra dışı bir hayata başlayacaklardı. Tobias görünüşe göre iyi bir geçim sağlayıcıydı, ancak çok uzun yaşamadı. Ölümünden sonra, her zamanki "Dul Shipton" yerine, nedense herkes ona "Anne Shipton" diye hitap etmeye başladı, bu da günümüze kadar gelen bir ünvan.

Mother Shipton kısa sürede toplumun gözdesi oldu. Kısa süre sonra gerçekleşecek şeyleri tahmin etme konusunda olağanüstü bir yeteneğe sahipti: hava durumu, ekim için en iyi zaman veya doğanın ani gariplikleri. Doğmamış bir çocuğun cinsiyetini ve doğum sırasında herhangi bir sorun olup olmayacağını doğru bir şekilde tahmin etmekte asla başarısız olmadı. Şöhreti o kadar yükseklere ulaştığında hala genç bir kadındı ki, soylular ve seçkinler bile kapısını aşındırıyordu. Hiçbir şey ondan kehanet etmesini istemek için çok önemli veya önemsiz değildi. Diğer şeylerin yanı sıra, alternatif gelecekleri görme konusunda kehanet yeteneğine sahipti. Çiftin geleceğinin ne olacağına dair vizyonu nedeniyle birçok evlilik sözleşmesi ya yapıldı ya da kaçınıldı.

Beklendiği gibi, bu tür armağanlara her zaman şüpheyle yaklaşan yerel din adamları, onun faaliyetlerini şüpheli buldular ve aldığı ilgiye içerlediler. Ancak Mother Shipton, duruma eşit olduğunu kanıtladı. Hem fikirlerinde hem de tahminlerinde küstah olabilirdi. Örneğin, zengin, kibirli ve gösterişli Kardinal Piskopos Wolsey, krallığın en güçlü adamıydı, sadece

Kral. Onu gücendirmek asla akıllıca değildi ve kolayca gücenirdi. Kardinalin ikametgahını York'a taşımaya niyetli olduğunu duyan Mother Shipton şunları söyledi:

> Miterli tavus kuşu artık kendini tüylendirmeye başlayacak ve kuyruğu dünyada büyük bir gösteri yapacak. Eski York'ta ihtişam ve geçit törenleriyle ikamet etmek isteyecek. York'a bak, yapacak ama oraya girmeyecek.

İyi kalpli kardinal onun kehanetini duyduğunda o kadar sinirlendi ki, eğer tekrarlarsa onu kazıkla tehdit etmeleri için üç şövalyesini gönderdi. Ancak şövalyeler, onu bu konuda tehdit etmektense, Mother Shipton'ın kehaneti açıklamasını duymakla daha çok ilgilendiler, ancak içlerinden biri ona, bu şekilde devam ederse Wolsey'nin onu kesinlikle bir cadı olarak yakacağını söyledi.

''Benim cadı olmadığımı gayet iyi biliyor,'' diye cevapladı Ana Shipton. Göğsünden bir mendil çıkarıp şömineye fırlattı. ''Yakma konusunda,'' dedi mendile doğru başını sallayarak, ''eğer bu yanarsa ben de yanarım.'' Şövalyeler, birkaç dakika sonra Ana Shipton'ın mendili alevlerden tek bir yanık izi bile bırakmadan çıkarmasını şaşkınlıkla izlediler.

Bir süre sonra, Kardinal Wolsey ve maiyeti York'un efsanevi kulelerini görebilecekleri Carwood köyüne vardılar. Ne yazık ki, iyi piskopos orada vatana ihanetten tutuklandı ve Londra'daki kendi idamına giderken yolda öldü. Rahibe Shipton'un tahmin ettiği gibi, York'a hiç girmedi.

Ünü İngiltere'nin her yanına yayıldıkça, kehanet yelpazesini genişletti ve büyük siyasi ve uluslararası olaylar hakkında kehanette bulunmaya başladı. Birçok tarihi kehaneti, VIII. Henry'nin Alman imparatoru Maximilian I ile ittifak halinde Fransa'yı işgal etmesiyle başladı. Şöyle yazdı:

> İngiliz Harry ve Alman müttefiki, Fransızlara karşı sahada zafer kazanacak, ancak direnişleri cesur olacak. Kuzeyin donuk atı,

düşmana karışıklık ve utanç, niyeti olmasa da. Karışıklık ve cesaret değil, meydanı ve günü kazanır.

Tarih, elbette, VIII. Henry'nin Alman imparatoru Maximilian'ın yardımıyla Fransa'yı işgal ettiğini doğruluyor. Çok iyi bilinmeyen şey ise, Henry'nin binek hayvanı kazara vurulana ve Fransız hatlarına doğru hızla fırlayana kadar mücadelenin temelde bir çıkmaz olduğudur. Süvariler, kralın bir hücuma öncülük ettiğini düşünerek onun peşinden dörtnala gittiler. Fransız kuvvetleri dağıldı ve yenildi. Gerçekten de, Mother Shipton'un kehanet ettiği gibi, günü kurtaran cesaret değil, karmaşaydı.

Mother Shipton'ın zamanında, kralların "ilahi hakkı" tartışmasızdı. Kral, Tanrı'nın meshettiği kişiydi, krallığı kutsaldı. Krala öfkeyle dokunmak bile sadece ihanet değildi, aynı zamanda bir küfürdü. Yine de Mother Shipton, İngiliz hükümetini ele geçirecek ve ilahi olarak atanmış kralını 150 yıldan fazla bir süre sonra idam edecek olan sıradan Oliver Cromwell'in yükselişini öngörmüştü. Aslında, Britanya İmparatorluğu için yaptığı öngörüler bugün bile şaşırtıcı bir okuma olarak kalmaya devam ediyor. Hindistan'da, Afrika'da ve yakın zamanda keşfedilen Amerika topraklarının bilinmeyen vahşi doğasında İngiliz bayrağını gördü. Ancak belki de vizyonlarının en ilgi çekici olanı yaklaşan sanayi çağı ve toplu taşımacılığın doğuşuydu. Sadece otomobilleri ve demiryollarını tarif etmekle kalmadı; rotalarını, yolların ve rayların nerede olacağını (ve en sonunda nerede olduğunu) öngördü. Hatta bu rotalar boyunca ortaya çıkacak şehirleri bile inanılmaz bir doğrulukla belirledi.

Kolayca büyücülükle suçlanabileceği ve bu suçun cezasını çekebileceği bir çağda, bunun yerine hayranlık ve saygı görüyordu. Ölümünden 200 yıl sonra bile hala yerine getirilen dikkate değer sayıda kehanet bıraktı. Tesadüfen değil, kendi ölümünün tarihini ve yerini de tam olarak tahmin etti. Ve belki de gelecek nesilleri dünyanın sonunun ölümünden 400 ve birkaç yıl sonra geleceği konusunda uyardığı gerçeğini not etmeliyiz. Eğer haklıysa, bu yine 2000 yılı civarında olmalı.

Uzak Hebrid Adaları'ndaki Gal halkı, kehanet armağanını her zaman hafife almıştır. İkinci görüş, bazen olduğu gibi

adı verilen, yalnızca eksik olduğunda dikkat çekicidir. Herkesin bir dokunuşunun olduğuna inanırlar. Bugün bile, büyülü bir veya iki akrabasıyla övünmeyen neredeyse hiçbir aile yoktur—tüm bunlar Kenneth Odhar'ın sahip olduğu armağanı daha da harikulade kılar. Yetenekleri o kadar üstündü ki adalılar tarafından basitçe "kahin" olarak anılırdı.

Mother Shipton'da olduğu gibi, onun doğumu ve kehanet güçlerinin kaynağı hakkında çok sayıda efsane vardır. Ancak büyük ihtimalle, fakir ebeveynlerin çocuğu olarak doğmuş ve çok küçük yaşta yetim kalmıştır. Yetişkin bir adam olana kadar sıradan bir çiftlik işçisi ve çoban olarak çalıştığına dair bol miktarda kanıt vardır.

Ancak Odhar, büyümesinin bir noktasında yeteneğinin gücünü keşfetti. Doğası gereği yalnızdı ve kimseye yakın değildi, mümkün olduğunca insanlarla birlikte olmaktan kaçınıyordu. Sisli adaların Highland vadilerini tercih ediyor gibiydi, bugün bile antik Druidlerin son kalıntılarının bulunabildiği yerler. O halde, on yedinci yüzyılda birçok insanın Kenneth Odhar'ın büyük Merlin'in reenkarnasyonu olduğuna inanması çok da şaşırtıcı değil.

Odhar, kehanetin çok iyi para kazandırabileceğini öğrendiğinde hala genç bir adamdı. Hiç şüphesiz en iyisiydi ve buna göre ücret alıyordu. Yirmi yaşından sonra hayatında bir gün bile çalışmamış olması, armağanının gerçekten çok iyi karşılığını aldığının güçlü bir kanıtıdır. Görünüşe göre, herkesin bir zamanlar onun hizmetine ihtiyacı vardı. Koyun yetiştiricisine şöyle diyebilirdi: "Haziran'dan önce Galamoor'un batı yamaçlarına sürü koymayın. Mayıs ayındaki buz fırtınaları kuzuları öldürür." Her seferinde, onlara söylediği her şey doğru çıktı. Balıkçıya tavsiyesi şöyle olabilirdi: "Üç gün batıya, iki gün kuzeye yelken açın. Orada beş gün boyunca yüzen mezgit balıklarını bulacaksınız ve daha fazla değil." Bir düzine mahalleden balıkçılar, Odhar'ın kehanetinden önce denize açılmayı reddetti.

Kahine danışmadan yapılan evliliklerin sayısı çok azdı: "Eğer kızı Donneal'a verirsen, o sana geri dönecek, kucağında bir çocuk, bir başkasıyla büyümüş ve çeyizi tükenmiş bir halde." Böyle bir kehanet, elbette, zavallı Donneal'ı başka bir yerde bir gelin aramaya mahkûm edecektir.

Ayrıca Odhar'ın yerel doktordan daha sık hastalık ve ölüm konusunda danışıldığı da bir gerçektir. Ünlü bir kehanet şöyledir: "Babanıza daha çok önem verin ve geride bırakacaklarına daha az önem verin. Onu aceleyle götürdüğünüz bir mezar,

Odhar'ın kararsız oğluna bu sözleri söylemesinden sonra yaşlı adamın çok daha fazla ilgi ve bakım gördüğüne yaygın olarak inanılmaktadır.

Yirmi beş yaşına geldiğinde, artık Brahan kahini olarak anılan Odhar, anakaradaki soyluların dikkatini çekmişti. Bu Odhar için hem iyi hem de kötüydü. Doğası gereği onu aktif olarak hoşlanmadığı bir aristokrasiyle karşı karşıya getiriyordu. Öte yandan, onların parasını çok seviyordu ve onlardan yüksek konumlarına göre ücret alıyordu. Bu garip aşk-nefret ilişkisinde, "üstünlerine" karşı küçümseyici, hatta aşağılayıcı olmaya yaklaşıyordu. Ancak en azından başlangıçta, şöhreti ve inanılmaz yetenekleri onu bu tür önemsiz kızgınlıkların erişemeyeceği bir yere koydu.

Bu arada, kehanetleri akmaya devam etti, birçoğu çağdaşları için tamamen anlaşılmazdı. Örneğin, aralarından hangisi, "Su ve ateşe dönüşen şey, Inverness'in her sokağının altında akarsular" dediğinde, 200 yıl sonra sokakların altında su şebekesi ve gaz boruları olduğunu hayal edebilirdi? Ya da o günün soylularından hangisi, Mother Shipton gibi, demiryollarının ve otomobillerin gelişinden bahsettiğinde anlayışla başını sallardı: "Demir ve camdan yapılmış arabalar sokaklarda büyük gürültü, duman ve kokular yapar ve görünmez yollarla hareket eder." Muhtemelen Odhar'ın kendisi de aldığı vizyonları pek anlamamıştır.

Ancak kehanetleriyle birçok arkadaş edinen Mother Shipton'ın aksine, Kenneth Odhar hiç arkadaş edinmedi. Asık suratlı ve çoğu zaman küstah Brahan kahini bazı kesimlerde saygı görüyordu, hatta korkuluyordu, ancak tüm bunlar bir araya gelerek onu zamansız bir sona götürdü. Ayrıca bize onun en kalıcı ve en ürkütücü kehanetini bıraktı.

Seaforth Kontu, karısının gerekli gördüğünden çok daha uzun bir süredir Fransa'daydı. Onun güvenliğinden endişe ediyordu ve kocasının başına gelenleri anlatması için Odhar'ı çağırdı. Odhar ona sadece kontun güvende olduğunu söyleyecekti, ancak bu büyük hanım için yeterli değildi. Daha fazlasını bilmekte ısrar etti. Odhar inatla reddetti ve ona bazı şeylerin bilinmemesinin daha iyi olduğunu söyledi. Bu çok fazlaydı. Kibirli kadın bu küstah köylüye küfür etti ve tehdit etti. Onu bir yalancı olarak küçümsedi ve zindana atılmakla tehdit etti.

Muhtemelen hediyesine yapılan hakaret, nezaket duygusu ile soylulara duyduğu nefret arasındaki bariyeri sonunda yıktı. Ancak sebep ne olursa olsun, Odhar aniden fikrini değiştirdi. Hanıma her şeyi anlatacağını söyledi—ki anlattı ve muhtemelen belli bir kinci zevkle. Kontun tehlikede olmadığını söyledi; Paris'te bir aşk ilişkisi yaşıyordu ve Highlands'a dönmek için hiç acelesi yoktu.

Zaten öfkelenen kontes öfkeye kapıldı. Odhar'ı sapkın ve kara büyü uygulayıcısı olarak suçladı. Kilisedeki uzun zamandır düşmanları onu sadece onun suçlamaları temelinde hemen kınadılar. Ayakları önde olacak şekilde kaynayan katran dolu bir kazana indirilerek idam edilecekti.

Odhar muhtemelen başına gelenlere inanamıyordu. Vizyonları hiçbir zaman sorgulanmamış veya ödüllendirilmemişti. Ancak kibirli kahin sonunda kontesin onu korkunç bir ölüme mahkûm ettiğini anladığında, tövbe için çok geçti. Brahan kahin son bir korkunç kehanet yaptı:

> Sonra Seaforth evinin sonuna bak. Sadakatsizlik ve cinayetle lekelenmiş olan hanım, yüksek yerinden ayrılıp benim peşimden karanlığa doğru gidiyor. Birçok nesil geçmeden bu soy utanç ve aşağılanmayla son bulacak. Son şef sağır ve dilsiz olacak, dört oğlunun babası, hepsi ondan önce mezara girecek. Doğudan gelen beyaz başlıklı bir kız her şeyi miras alacak ve kız kardeşini öldürecek. Seaforth'ların sonuncusunun komşuları kısa boylu Gairloch, Şişman Chisolm, Korkak Grant ve kekeme Ramsey olacak. Bu işaretlerden Seaforth'ların artık olmadığını anla.

Seaforth Kontu, Odhar'ın idam edileceği gün geri döndü. Karısının yaptıklarından dehşete düştü ve ona Odhar'ın yalan söylemediğini ancak ne yazık ki Brahan kahinini kurtarmak için çok geç olduğunu söyledi. Ancak Odhar'ın son kehanetinin ortaya çıkması için çok geç değildi. Altı ay içinde, kocası tarafından hor görülen ve uzaklaştırılan kontes gerçekten de yüksek yerini terk etti. Şatonun korkuluğundan atlayarak ölümüne gitti.

Sonraki üç nesil boyunca, Seaforth hanedanı sıkıntı ve talihsizlikle boğuştu. Seaforth'un son Kontu, ergenliğinde kızıl hastalığı sonucu işitme ve konuşma yetisini kaybetti. Dört oğlu vardı ve onlar da tıpkı

Odhar'ın tahmin ettiği gibi, kendisinden önce öldü. Doğudan gelen beyaz başlıklı kadın, en büyük kız olan Lady Hood'du. Hindistan'dan mülkü yerleştirmek için döndüğünde dulluğun geleneksel beyazını giyiyordu. Kaldığı süre boyunca, sürdüğü araba aniden bir tekerleğini kaybetti ve devrildi ve tek kız kardeşi öldü.

Ancak belki de daha da şaşırtıcı olanı, komşuların neredeyse önemsiz meselesidir. Kayıtlar, son Seaforth Kontu'nun en yakın dört arkadaşının Gairloch'lu "küçük" Sir Hector McKenzie; sıradan bir arabada binmek için çok ağır olduğu söylenen Chisolm'lu Chisolm; savaşta kaçan Grant'li Grant; ve konuşma engeli olduğu bilinen Ramsey Kontu olduğunu gösteriyor. Brahan kahin, iki yüzyıl önce öldüğü gün her şeyi önceden görmüştü.

Kenneth Odhar'ın en gizemli kehaneti hala gerçekleşmeyi bekliyor. Carr Point açıklarındaki sulardan, Gairloch evinin altı bacasını da devirecek kadar büyük bir kükremeyle soluk ve boynuzsuz bir ineğin çıkacağını söyledi ve ekledi, "Sonrasında tüm yaşam korkunç bir kara yağmurla yok olacak." Odhar'ın zamanında, Gairloch evinin sazdan bir çatısı vardı ve bacası yoktu. Bugün altı tane var. Ve yakındaki Holy Loch'ta bir nükleer denizaltı üssü var. Çoğu Highlander, kehanetin "en çok gözün olduğu yıl"da, yaniReklam
2000. Hareket eden parmak yazmaya devam ediyor ve 2000 yılına doğru geri sayım sürüyor.

Brahan kahininin reenkarne olmuş Merlin olup olmadığı tartışmaya açıktır. Ancak Merlin'in etkisinin kendi zamanından çok daha ötede hissedildiğini biliyoruz. Gerçek olaydan neredeyse bin yıl önce Merlin, "Nemus Canutum'dan Fransa'yı özgürleştirmek ve ulusların iyileşmesini sağlamak için harika bir hizmetçinin geleceğini" kehanet etmişti. Tercüme edildiğinde, Nemus Canutum "meşe korusu" anlamına gelir. 1412 yılı civarında veya içinde bir zamanda, Jacques d'Arc adında birine bir bebek hediye olarak doğdu. Ona Jeanne adını verdi. Çiftliğinin hemen arkasında bir meşe korusu vardı.

Dünyanın, bin yıla yakın bir süre sonra böylesine belirsiz bir kehaneti unutması beklenebilirdi. Ancak Jeanne d'Arc'ın (Jeanne d'Arc) doğumundan otuz yıl önce, ünlü kahin Marie d'Avignon, sesler tarafından "Fransa'yı yeniden kuracak bir hizmetçi" için olduğu söylenirken, silahlar ve zırhlar hayal etti.

Joan of Arc'ın, Orléans'ın Hizmetçisi'nin hayatı, görünüşe göre, önceden belirlenmişti. Ancak kehanet dolu rüyalar burada bitmedi. Joan on bir yaşındayken, babası onun zırh giymiş ve askerler eşliğinde evden ayrıldığını gördüğünü rüyasında gördü.

Yine de Joan, üç gürültücü erkek kardeşiyle birlikte yetiştirilmiş olmasına rağmen sessiz ve itaatkar bir kızdı. Sonra, on üç yaşındayken, kendi kehanet deneyimini yaşadı. Ailesinin küçük koyun sürüsüyle tarlada yalnız başına olan Joan, bulutsuz bir gökyüzünden gelen yüksek bir gök gürültüsü duydu. Dehşete kapılmış bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü. Ama sonra, net ve kesin bir ses ona seslendi: "Başını kaldır Joan ve sözlerimi duy."

Kendisine Fransa'dan zincirleri çözecek ve Dauphin'in kralını kutsamasını görecek kadar yaşayacak olan harika işler yapmak üzere seçildiği söylendi. Ayrıca, erkeklerin kıyafetlerini giyeceği ve zırh giyeceği söylendi.

"Gideceksin," dedi ses, "ve savaşta yüzbaşı olacaksın."

On beşinci yüzyılın başlarında, kendisine sadece bir asker değil, aynı zamanda "savaşta bir yüzbaşı" olacağı söylenen on üç yaşındaki bir kızın aklından neler geçtiğini hayal etmek zordur. Böyle bir şey hiç duyulmamıştı. Yine de, sonraki dört yıl boyunca Joan, baş melek Michael, Aziz Catherine ve Aziz Margaret gibi diğerlerinin yanı sıra, kendisini bu seslerle özdeşleştirdiği sesleri tekrar tekrar duydu.

Joan on yedi yaşına geldiğinde, Fransa paramparça olmuştu. İngilizler ve müttefikleri onları her taraftan kuşatmıştı. Veliaht Charles henüz taç giymemişti ve büyük Orléans şehri düşmek üzereydi. Veliahtın bir mucizeye ihtiyacı vardı. Küçük bir kız çocuğu kılığında, bir asker savaş zırhı giymiş bir saban atıyla geleceğinden pek şüphelenmedi.

Ancak Joan'ın da kendi zorlukları vardı. Neredeyse hiç kimse onun sesine inanmıyordu ve inanan birkaç kişi de kızların savaşçı olmadığı fikrini aşamamıştı. Sonunda, iki kardeşini kendi kaderinin kehanetsel olduğuna ikna etti ve birlikte savaşa gittiler. Yanında sadece altı silahlı adam vardı.

Ancak Joan'ın sorunları henüz bitmemişti. Üç kez Dauphin'i görmeye çalıştı ve her seferinde kraliyet muhafızlarının kaba memurları ona güldü.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Beşinci Bölüm Milletlerin Kaderi

Küçük köylü kızını alıp gönderdi. Ama her seferinde onlara bir savaşın veya seferin sonucunun ne olacağını söylüyordu ve tahminlerinin her biri doğru çıktıkça, kahkahalar durdu. Yine de Dauphin'i görmesine izin verilmedi. Onlara yalvardı, seslerinin ona düşmanı kovmak ve Dauphin'in Fransa kralı olarak taç giymesini görmek için sadece bir yıl ve biraz daha fazla zamanı olduğunu söylediğini açıkladı. Muhtemelen ona söylediklerine inandığı için değil, ondan kurtulmak için, subaylar onu Chalon'daki Dauphin'e gönderdiler.

Chalon'daki görünümü, tahmin edebileceğiniz gibi, Dauphin'i de fazla heyecanlandırmadı. Ona bir görüşme teklif etmeyi kabul etmeden önce, kilise doktorları tarafından "zırhlı küçük peygamberin" sorgulanmasını emretti. Bir şekilde rahipleri cadı olmadığına ve seslerinin gerçekten ilahi olduğuna ikna etmeyi başardı. Yine de, bir şekilde aşılması gereken kaçınılmaz bir engel vardı. O, eh, bir "o"ydu ve o günlerde kadınlar, bir at veya inekten pek de farklı olmayan bir eşyadan biraz daha fazlasıydı. Dauphin onun dindarlığı, bağlılığı ve cesareti hakkında ne düşünürse düşünsün, krallıkta hiç kimse "ona" Fransa ordusuyla ilgili herhangi bir sorumluluk verileceğine inanmıyordu.

Tüm bölümün en büyük mucizelerinden biri, Dauphin'in onun hikayesini dinlemesi ve muhtemelen dünyanın ilk militan feministini tüm mareşalleri ve subaylarının üstüne çıkarmasıydı. Ona tüm birliklerin ve Orléans kuşatmasını kaldırma stratejisinin tam komutasını verdi. Bu kararın büyüklüğünü anlamak için, askeri mücadele veya lojistik hakkında hiçbir bilgisi olmayan cahil, eğitimsiz bir kızın 1944'te aniden General Eisenhower'ın yerini aldığını hayal edin.

Dünyanın artık bildiği gibi, Dauphin'in yargısı doğru çıktı. Her zaman ve her yerde yapılan en çarpıcı savaşlardan birinde, Jeanne d'Arc'ın ikinci sınıf, disiplinsiz birliklerinden oluşan daha küçük kuvveti, Orléans savaşında İngiliz ordusunun en iyi kıdemli askerlerini yendi. Fetih ordusunun başında, Reims şehrine girdi ve Dauphin'in Fransa Kralı VII. Charles'ı kutsadığını gördü, tıpkı seslerinin ona söylediği gibi.

Merlin ayrıca hizmetçinin "ulusların iyileşmesine" neden olacağını da öngörmüştü. Tarih, Fransız ordusunun

Orléans'taki muharebeden sonraki yıl, rakipleri neredeyse bir asırlık savaşı sona erdirmek için şartların belirlendiği konferans masasına getirdi. Bu arada Joan, Oise Nehri'nde Burgonyalılar tarafından esir alındı ve 10.000 frank karşılığında İngilizlerin eline satıldı. Yılı ve biraz daha fazlası, her zaman ısrar ettiği gibi sona ermişti.

Ancak şimdi İngilizlerin bir sorunu vardı. Savaşçı-peygambere dönüşen bu küçük köylü kızı, İngiliz genelkurmayı için büyük bir utanç kaynağıydı. Bu sıradan kız, Avrupa'nın, belki de dünyanın en iyi ordusunu nasıl alt edebilirdi? Tüm bunların doğal olmayan bir şekilde gerçekleşmesinin bir yolu olmalıydı. Elbette, cevapları büyücülüktü.

Görünen o ki uzlaşma, o sırada devam eden barış görüşmelerinde Fransızların da lehineydi. Dahası, Fransız şövalyeleri İngilizlerin kızgınlığını anlayabiliyordu. Sonuçta, büyük adamlar savaşır ve savaşları kazanırdı, küçük kızlar değil. Belki de, sonsuz utançlarına razı olmuşlardı, hizmetçi büyülenmişti. Alaycı uzlaşma siyaseti bir kez daha uygulandı ve Jeanne d'Arc sapkınlık nedeniyle yargılanmak üzere bir kilise mahkemesine teslim edildi.

Orléans'lı Hizmetçi'ye yöneltilen suçlama, "seslerinden" ilahi bir şekilde ilham aldığını iddia ederek kendini kiliseden ve rahiplerinden üstün tutmasıydı ve bu sapkınlıktı, ölüm cezası gerektiren bir suçtu. Birkaç kez, seslerin ya yalanlar ya da kendisini ele geçiren kutsal olmayan ruhlar olduğunu itiraf ederek kendini kurtarma fırsatı verildi. Ama sonunda ikisini de yapmadı. Aziz sesler ona geleceği ve kaderinin ne olacağını söylemişti. Onları aramamıştı ve onlar üzerinde hiçbir kontrolü yoktu. Tek tepkisi itaat etmekti. Yine de, kehanetleri tarihteki en yoğun şekilde tanık olunan ve en kesin şekilde kaydedilenlerdi ve bu kayıt, kehanet ettiği her şeyin, kendisine verilen rolü sonuna kadar oynarken bile gerçekleştiğini gösteriyor.

"Seslerini" takip edip kaderini yerine getirdiği için Jeanne d'Arc sapkınlıktan suçlu bulundu, kiliseden aforoz edildi ve 30 Mayıs 1431'de kazıkta yakılarak öldürüldü. O sırada on dokuz yaşındaydı.

Ama bunların hepsi eski peygamberler ve kehanetlerdir. Dünya milletleri için iyi veya kötü haber veren, bizim zamanımıza daha yakın bir şey yok mu? Gerçekten var. Aramızda yürüyen, televizyonlarımızda görünen bir adam var.

sion gösterir ve uluslararası onurların sahibidir—tüm hayatı, başlangıcından bugüne kadar, kehanetin gücüne tanıklık eden bir adam. Yaklaşık yüz yıl geriye gidelim.

Karlar ülkesinde sabah vakti. Güneş, dev Himalayaların tepesine tırmanmadan önce çoktan gökyüzünde yükselmiş oluyor. Çok aşağıda, karmakarışık dağların ve kayalık uçurumların dibinde, Tibet'in başkenti ve 300.000'den fazla insanın siyasi ve manevi lideri olan ve hepsi Lamaizm adı verilen bir Budizm biçimini uygulayan on üçüncü Dalai Lama'nın evi olan antik Lhasa şehri duruyor. Bu özel sabahta, Dalai Lama derinden rahatsız. Gecenin büyük bölümünde, gözlerinden uyku kaçtı ve yerini halkı için terör ve yıkımın rahatsız edici vizyonları aldı. Belki de en rahatsız edici olanı, halefi olan on dördüncü Dalai Lama'nın ülkesinden kaçmak zorunda kalacak olması ve Dalai Lamaların sonuncusu olacaktı.

Bu rahatsız edici kehanetler, Tibet'in kendisiyle ve dünyayla barış içinde olduğu yirminci yüzyılın başlarında kaydedildi. Ancak şu anki Dalai Lama, selefinin tahminlerinin doğruluğunun canlı bir kanıtıdır. Komşu Çinliler tarafından acımasız bir askeri ele geçirme sonucu ülkeden kaçmak zorunda kaldı. Yine de sürgünde bile, Çinlilerin Tibet dininin ve kültürünün tüm izlerini yok etmek için on yıllardır sürdürdüğü çabalara rağmen, halkı tarafından hala saygı görüyor.

Dalai Lama, bu yazı yazılırken, Amerika Birleşik Devletleri'ndedir. Popüler bir sinema filminin konusudur ve zaman zaman televizyon ve radyoda yer almıştır. En son Larry King şovuna konuk olmuştur. Yine de Tibetliler başka bir ruhsal veya politik lider aramamaktadır. Bağlılıkları bu adama sağlam bir şekilde yatırım yapmaya devam etmektedir.

İnsanların hayatları üzerindeki bu olağanüstü güç nereden kaynaklanıyor? 2.500 yıldan uzun bir süre boyunca bir Dalai Lama öldüğünde hiçbir seçim yapılmamış olması ilginçtir. Tibet'in liderliğini devralacak bir ilk doğan erkek çocuk da yoktu. Ve Dalai Lama'nın halkı üzerinde sahip olduğu muazzam güce sahip olmak için en ufak bir siyasi mücadeleye dair hiçbir zaman en ufak bir ipucu bile olmadı. Bunun yerine, ulus tamamen şamanlara veya rahiplere güveniyor.

Bunu nasıl yaptıkları bilinmiyor ancak görünüşe göre çok kesin bir yöntem var.

Dalai Lama'nın nerede reenkarne olduğunu belirleme yöntemi. (Beden değişebilir, ancak Dalai Lama her zaman aynı ruhtur ve başka bir bedende devam eder.) Bu özel örnekte, Tibetli rahiplerin yeni enkarnasyonunu bulması dört yıl sürdü. 1937'de, bir dizi mistik işaret ve tezahür yoluyla rahipler Lhasa'nın 1.000 mil kuzeydoğusundaki Amdo köyüne götürüldüler. Bu tür şeyleri okuma ve anlama yetenekleri asla sorgulanmayan rahiplere göre işaretler, o köydeki küçük bir çocuğun aradıkları nesne olabileceğini gösteriyordu. Ancak eğer bu çocuk gerçekten Buda'nın bilgeliğinin enkarnasyonuysa, çok katı testlerden geçmesi gerekecekti.

Çocuğun evine vardıklarında, rahipler hızla hazırlıklarını yaptılar. Çocuğun teste tabi tutulacağı yatağın karşısına küçük bir masa kuruldu. Birkaç rahip orada bulunsa da, muayene yapılırken çocukla birlikte odada sadece bir rahip bulunacaktı.

Hazırlıklar tam bir sessizlik içinde yapıldı. Çocuğun anne ve babasının rahipler oradayken evde kalmalarına bile izin verilmeyecekti. Dahası, eğer oğulları rahiplerin gereksinimlerini karşılarsa, derhal onlardan alınacaklarını biliyorlardı. Onu bir daha asla göremeyebilirlerdi. Her iki durumda da, bu konuda hiçbir söz hakları olmayacaktı.

Rahiplerden biri odaya dört çift nesne aldı ve dikkatlice masanın üzerine yerleştirdi. Her çift iki özdeş nesneden oluşuyordu. İki siyah tespih, iki küçük fildişi davul, iki baston ve iki sarı tespih vardı. Her şey hazır olduğunda rahip döndü ve odadan çıktı. Birkaç dakika sonra başka bir rahip içeri girdi; yanında henüz iki buçuk yaşında küçük bir çocuk vardı. Rahip onu kucakladı ve büyük bir özenle yatağa yerleştirdi, masanın üzerindeki nesneleri görebileceği şekilde konumlandırdı.

Çocuğun önündeki eşya çiftlerinden her birinden bir eşya, on üçüncü Dalai Lama'nın özel favorisiydi. Test basitti: Çocuk doğru eşyayı seçmeliydi ve bunu en ufak bir tereddüt etmeden yapmalıydı. Sadece Dalai Lama'ya hizmet eden rahipler hangi eşyanın doğru olduğunu bilebilirdi ve onlardan biri şimdi çocukla birlikte odadaydı.

Keşiş siyah tespihleri işaret etti. Çocuk hemen tespihlerden birini alıp başının üzerine geçirdi. Keşişe kendinden emin bir gülümsemeyle baktı. İkisi de konuşmadı. Sonra keşiş yürüyen

çubuklar. Çocuk bunlardan birine uzandı ve keşişin gözlerinde sadece bir endişe parıltısı vardı. Çocuk çubuğa dokundu, sonra geri çekildi ve diğerini masadan alıp kucağına koydu. Hiçbir duygu belirtisi göstermeyen keşiş, sarı tespihlere geçti. Sonuç, siyah tespihte olduğu gibiydi. Çocuk tereddüt etmeden bunlardan birini kavradı ve boynuna geçirdi. Sabırla, keşişin bir sonraki öğeyi göstermesini bekledi.

Son seçim belki de en önemlisiydi. Dalai Lama bu küçük davullardan biriyle günlük olarak tantrik ritüeli çalmıştı. Rahip davulları işaret ederken artık özellikle dikkatliydi. Çocuk tam bir güvenle uzanıp masadan davullardan birini aldı ve hemen tantranın ritmik vuruşunu başlatan bükme hareketini başlattı.

Keşiş hafifçe eğildi ve odadan geri çekildi. Yan odada diğer keşişler heyecanla bekliyorlardı. Konuşmanın aşağı yukarı şöyle geçtiğini hayal edebiliriz:

"Peki, o mu?"

Odada bulunan keşiş ciddiyetle başını salladı. "Her durumda, otantik eşyayı seçti: tespih, davul, baston. Her seferinde Dalai Lama tarafından kullanılanı seçti."

"Ve bu hiç tereddüt etmeden mi?" diye sordu bir başka rahip.

"Sadece bastonla hafifçe tereddüt etti."

"Ama bu kopya Kutsal Olan tarafından kısa bir süre kullanılmadı mı?" diye sordu üçüncü bir rahip.

"Öyleydi. Ve bir şey daha vardı."

Tüm rahipler gözlerini ona doğru çevirdiler. "Davulu seçtiğinde, hemen tantrik ritüeli çalmaya başladı."

O noktada, rahipler çocuğun odadan çıktığını, boynundaki iki tespihin yerde sürüklendiğini, davulun bir elinde, bastonun da arkasından çekildiğini görünce şaşırmazlardı. Bu eşyalar, onlar açısından, on dördüncü Dalai Lama'nın malıydı.

Rahiplerin sağladığı kehanetlere dayanan başka testler de vardı. Ancak üçüncü yaş gününden önce, çocuk

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Beşinci Bölüm Milletlerin Kaderi

Buda'nın bilgeliğinin yeni enkarnasyonu. Geriye kalan tek şey, on dördüncü Dalai Lama'yı derhal Lhasa'ya götürmekti. Bu özel durumda, annesi onunla birlikte gitti. Çocuğun babasına ne olduğu bilinmiyor. Ancak, rahiplerin bulgularının gerçekliği konusunda herhangi birinin şüpheleri varsa, gelecek olan bir başka şaşırtıcı doğrulama daha vardı.

Lhasa'daki devasa ve süslü bin odalı saraya vardıklarında, birkaç keşiş küçük çocuğu törensel bir şekilde odasına götürdü. Kapıyı açıp onu bundan sonra odası olacak yere götürdüklerinde, çocuk durdu, keşişlere döndü ve yatağın yanındaki bir masanın üzerinde duran küçük bir porselen kutuyu işaret etti.

"Dişlerim orada" dedi kesin bir tavırla.

Rahiplerden biri kutuya koştu ve açtı. Orada, tam on üçüncü Dalai Lama'nın onları bıraktığı yerde, bir dizi takma diş vardı.

Tibet Budistleri açısından on dördüncü Dalai Lama "alışılmış" şekilde seçilmişti.

Henüz on altı yaşındayken, selefinin kehanet uyarılarının meydan okumasıyla yüzleşmek zorunda kalan aynı çocuktu. Yıllar önce, on üçüncü Dalai Lama, Dalai ve Panchen Lamaların, Baba ve Oğul'un ve inancın tüm saygı duyulan sahiplerinin ortadan kaybolacağını ve isimsiz kalacağını yazmıştı. Rahipler ve manastırları yok edilecek ve "tüm varlıklar büyük zorluklar ve ezici korkular içinde boğulacaklardı"

Genç bir çocukken, ulusun hem siyasi hem de manevi liderliğinin ağırlığı omuzlarındayken ve Tibet'in kendisi yıkımın eşiğindeyken, bu aynı çocuk tam da bu tür bir felaketle karşı karşıya kalmıştı. Aslında, Çin'in o küçük ulusu ele geçirmesiyle, on üçüncü Dalai Lama'nın öngördüğü hemen hemen her şey gerçek oldu. Mevcut Dalai Lama, yalnızca hayatını değil, aynı zamanda halkının kültürünü de kurtarmak için kaçmak zorunda kaldı; Çinliler bunu hâlâ yok etmeye kararlıydı. Belki de fatihler Dalai Lama ile ilgili tüm kehanetleri hatırlamak konusunda iyi akıl verirlerdi.

Sadece on dört Dalai Lama olacağı ve sonuncusunun Tibet'i terk etmek zorunda kalacağı konusunda uyarıda bulunan kehanet hala var. Ancak aynı zamanda ülkenin manevi ve siyasi lideri olarak bir kez daha geri döneceğini de söylüyor.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Beşinci Bölüm Milletlerin Kaderi

Çinlilerin Tibet'i sıkı bir şekilde kontrol ettiği bir ortamda, on dördüncü Dalai Lama'nın tahtına nasıl döneceğini hayal etmek zor, ancak bu adamın, iki buçuk yaşındayken evinden koparılan aynı genç çocuğun, 1989'da Nobel Barış Ödülü'nü kazandığını ve bugün hâlâ dünya barışı arayışının öncülerinden biri olduğunu unutmamak gerekir.

Son Dalai Lama mı olacak? 1993'te Denver, Colorado'da kaydedilen bir röportajda, kişisel sekreteri Lodi Gyari'ye bu soru soruldu. Bay Gyari şu cevabı verdi:

> Dalai Lama on dördüncüdür, ancak son Dalai Lama olduğundan bahsettiğinde reenkarnasyonu durduracağı anlamına gelmez. Aslında her zaman reenkarnasyon yapacağını açıkça belirtir. Geri döneceğini ve ardından karlar diyarında tekrar mutluluk olacağını belirten bir dizi kehanet vardır. Biz Tibetliler kesinlikle onun geri döneceğine inanıyoruz; aslında, ülke içinde ve dışında Tibetliler her gün bunun için çalışıyor ve planlar yapıyor.

Şimdiye kadar, Dalai Lama'nın tüm hayatı birbiri ardına gelen kehanetlerin gerçekleşmesi gibi görünüyor. Ancak on dördüncü Dalai Lama artık genç bir adam değil ve çoğu uzman, geri dönüp beraberinde eski uyumu ve ritüelleri getirmeden önce Çin'in Tibet üzerindeki iddiasından vazgeçmesi gerektiğine inanıyor. Tüm Tibet kehanetlerinin mi yoksa sadece bazılarının mı gerçekleşeceğini görme fırsatımız olabilir. Her durumda, Tibet halkı söz konusu olduğunda, uluslarının kaderi ve belki de dünyanın kaderi kehanetlerin doğruluğuna bağlı.

Son Dalai Lama mı? Son papa mı? Son günlerin başlangıcı mı? Hopi'nin "kül kabağı"nı ve Brahan kahininin öldürücü "kara yağmuru"nu gören nesil biz mi olacağız?*son*Peygamberlik uyarılarını görmezden gelecek nesil mi var?

Son bölümümüzde, on yılın sonu, yüzyılın sonu ve kayıtlı tarihimizin altıncı bin yılının sonu meydan okumasıyla karşı karşıyayız. Bu aynı zamanda bizim sonumuz mu olacak?

On Altıncı Bölüm
Son Zamanlar

Bu bölümün başında da belirtildiği gibi, dünya artık kayıtlı tarihin altıncı milenyumunun eşiğinde duruyor. Bizler, "en çok gözün olduğu yıl" olan 2000 yılını karşılayacak nesiliz. Milyonlarca insan, bunun insanlık tarihinde özel bir öneme sahip bir zaman olacağına inanıyor. Hezekiel, Daniel ve Vahiyci Yuhanna gibi Eski Ahit peygamberlerinin kıyamet vizyonları, binlerce yıldır tarihin bu anına işaret ediyor. Hatta İsa'nın kendisi bile "son günlerden" söz etti. Peki tüm bu peygamberler ve kehanetler 2000 yılında nasıl karar kıldı?

Sonun tohumlarının başlangıçta bulunduğuna dair çok az şüphe olabilir. Yaratılış Kitabı'nda, Tanrı işini tamamlamak için genellikle 6.000 yıl olarak yorumlanan altı güne ihtiyaç duyar. Yedinci günde dinlenir. Yaygın olarak inanılana göre, dünya yaratılışı için gereken zamana eşit bir deneme süresine sahip olacaktır. İncil, Mesih'in gelişinden önce 4.000 yıllık bir tarih kaydeder. O temel olaydan bu yana neredeyse 2.000 yıl geçti veya toplamda 6.000 yıl. (Birçok bilgin Mesih'in aslında 4.000 yılında doğduğuna inanır.M.Ö.., yani sihir, 2000 yıl, 1996'da tamamlandı. Fakat bunlar büyük resmin içindeki önemsiz ayrıntılar.) Eğer bu zaman çizelgesi doğruysa, dünyaya gelmek üzere olan belaların sayısı, antik Firavun'un Musa ile olan sorunlarını parkta yürüyüşe benzetecektir.

Ne yazık ki (ya da bakış açınıza bağlı olarak ne mutlu ki), on ikinci yüzyılda, büyük Yahudi filozof ve hukukçu Maimonides göklerin kapandığını ilan etti. Çoğu Hristiyan mezhebi, Yuhanna'nın sonunda insan ile Tanrı arasındaki pencerenin kapandığına inanır

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Beşinci Bölüm Milletlerin Kaderi

Vahiycinin birinci yüzyılın sonundan bir süre önce gerçekleşen son vizyonuReklam. Bu da elbette, son 1.000 ila 2.000 yıldır Tanrı ile insanlık arasında "son zaman" olaylarını açıklığa kavuşturmaya yardımcı olacak hiçbir iletişimin olmadığı anlamına geliyor.

Yoksa var mı?

1820'de, New York'un kuzeyindeki Palmyra yakınlarında, Joseph Smith adında on dört yaşında bir çocuk, Tanrı'yı ve İsa Mesih'i yan yana gördüğü bir vizyon gördüğünü iddia ederek Yahudi-Hristiyan dünyasını şok etti. Sonraki birkaç yıl boyunca Smith, hem bir çocuk hem de bir erkek olarak, göklerin aslında açık olduğunu ve kendisinin gerçekten de bir "Tanrı peygamberi" olduğunu ilan ederek Hristiyan topluluğunu daha da öfkelendirmeyi başardı. Dahası, dünyanın son döneminin vahiy süreciyle geleceğini iddia etti.

Bunun doğruluğuna gelince, bunu din bilginlerine bırakacağız. Ancak Joseph Smith'in bazı dikkate değer kehanet içgörülerine sahip olduğu açıktır. Örneğin, 1832 Noel günü, genç peygamber bir grup arkadaşına şöyle dedi:

> Rab, Güney Karolina'nın isyanıyla başlayıp sonunda birçok canın ölümü ve sefaleti ile sonuçlanacak olan savaşlar hakkında şöyle diyor... Çünkü bakın, Güney Eyaletleri Kuzey Eyaletlerine karşı bölünecek ve Güney Eyaletleri diğer ulusları, hatta Büyük Britanya ulusunu çağıracak ve kendilerini savunmak için diğer ulusları da çağıracaklar... Ve günler sonra köleler efendilerine karşı ayaklanacaklar, efendileri savaş için toplanacak ve disiplin altına alınacaklar.1

Bu kehanet hakkında iki dikkat çekici şey vardı. Birincisi, yaklaşık 2.000 yıldır bir kehanet uyarısının "Böyle diyor Rab" ile başlaması tek seferdi. İkincisi, Amerikan İç Savaşı genç peygamberin söylediği zamanda, yerde ve neden gerçekleşti. Uyarı sesinin daha canlı ve gerçek bir şekilde yerine getirilmesini hayal etmek zor. Ama belki de gerçek olmak o kadar da dikkat çekici değildir. Geçmişe dikkatlice baktığımızda, Tanrı'ya atfedilen veya Tanrı tarafından yetkilendirilen kehanetlerin hepsi yerine getirilmelerinde oldukça gerçek görünüyor.

Bu, eleştirmenlerinin ona taktığı adla "Yaşlı Joe Smith"e atfedilen ve gerçekleştiğini göremediği onlarca kehanetten sadece biriydi. Örneğin, ilk cerrah generalin uyarısı bir sigara paketinin üzerine basılmadan 150 yıl önce tütünün sağlık tehlikeleri konusunda uyarıda bulunmuştu. Ancak kehanet güçlerinin doğrudan Tanrı'dan geldiği iddiası, döneminin kökten dincileri için fazlaydı. 27 Haziran 1844'te Illinois, Carthage'da hapishanede tutulurken bir kalabalık tarafından öldürüldü; yalnızca otuz sekiz yaşındaydı.

Peki ya göklerin bir kez daha açıldığı ve Tanrı'nın insanlarla gerçekten iletişim kurduğu fikri ne olacak? Ortodoks Yahudi-Hristiyan görüşü, Tanrı'nın hâlâ bizimle konuşmadığı ve ikinci gelişine kadar da konuşmayacağıdır. Eğer bu doğruysa, yasak görünüşe göre çocuklara uygulanmıyor.

1917'de, Portekiz'in Fatima kasabası yakınlarında, üç çocuk—Lucia, sekiz yaşında, Francisco, dokuz yaşında ve Jacinta, altı yaşında—ailelerinin koyunlarının otladığı küçük bir tarlayı çevreleyen kayaların arasında oynamakla meşguldü. Aniden, berrak mavi bir gökyüzünden gelen parlak bir ışık parıltısı dikkatlerini çekti. İlk başta bunun bir fırtınanın habercisi olduğunu düşündüler ve koyunları toplamak için koştular. Ancak kapıya geri dönmeden önce, başka bir parlak ışık parıltısı dikkatlerini mera duvarının yakınındaki küçük bir meşe ağacına odakladı.

Hayretle bakarken, beyaz giyinmiş güzel bir kadın belirdi. Ağacın üzerinde havada duruyormuş gibi görünüyordu, ancak ayakları ona değmiyordu. Harika bir ışık aurası onu çevreledi ve çocukları da kucaklamak için uzandı. Elleri dua eder gibi birbirine bastırılmıştı ve ellerinden saf beyaz boncuklardan oluşan bir ip düştü, sonunda beyaz bir haç vardı. Artık Meryem'in bir görüntüsü olarak bilinen bu görüntü onlara şöyle seslendi:

"Korkma. Sana zarar vermeyeceğim."

Lucia ilk konuşan oldu. "Bizden ne istiyorsun?" diye tereddütle sordu.

"Şimdiden ekim ayına kadar her ayın on üçünde buraya, aynı yere gelmenizi istiyorum" diye duyurdu görüntü ve ekledi, "Eğer hayatınızı Tanrı'ya hizmet etmeye gönüllüyseniz size kim olduğumu ve ne yapmanız gerektiğini söyleyeceğim."

Bu olay 13 Mayıs'ta gerçekleşti ve hem o çocuklar hem de Fatima'da ve çevresindeki herkes için dikkate değer bir deneyimin başlangıcını işaret etti. Çocuklar, elbette, başlarına gelenleri herkese anlattılar ve onlar da

Görev bilinciyle her ayın on üçünde, tıpkı görüntünün istediği gibi geri döndüler. 13 Temmuz'da, otlak insanlarla dolup taşıyordu ve çok önemli bir olay gerçekleşti. Görüntünün belirmesi sırasında, çocuklara en yakın olan insanlar onların soluk soluğa kaldıklarını duydular ve gözle görülür şekilde solgunlaşmalarını izlediler. Dikkatleri uzun süre ağacın hemen üzerindeki bir noktaya odaklandı. Sonunda, ışık kendi içinde toplanıp kayboldu. Tüm olay, çok sayıda insan tarafından izlendi. Işık kaybolurken, çocuklar yere yığıldılar. Anneleri hemen yanlarına koştu ve ayağa kalkmalarına yardım etti. Endişeyle kalabalığın arasından geçip çayırdan çıktılar.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Lucia annesine hanımın onlara korkunç bir vizyon gösterdiğini ve Lucia'nın gördüklerini bir mektupta yazması gerektiğini söyledi. Vizyonun ilk iki kısmı hakkında konuşmakta özgürdü, ancak son kısım 1960'a, yani yaklaşık kırk üç yıl sonrasına kadar yayınlanmayacaktı. Lucia'nın henüz sekiz yaşında olduğunu unutmayın. Vizyonu tüm parçalarıyla anlatma görevi çok zorlayıcı görünmüş olmalı, ancak iş bitene kadar bu görevi sürdürdü.

Çocuğun aldığı mesaj üç kehanet içeriyordu. Birincisi, o zamanlar devam eden dünya savaşının yakında sona ereceği, ancak bir sonraki papanın saltanatında daha korkunç bir savaşın başlayacağıydı. İkinci kehanet, Rusya'nın dünyaya ''terör'' yayacağını, ancak sonunda diğer uluslar için bir tehdit olmaktan çıkacağını belirtiyordu. Bu kehanetlerin ikisi de gerçekleşti.

Peki ya üçüncü kehanet? Kırk üç yıl boyunca saklanacak sır neydi? Aslında, hala bilmiyoruz. Lucia'nın mektubunun içeriği, bazı gözlemcilere göre, Vatikan'ın yüreğine korku salmış gibi görünüyordu. Asla yalanlanmayan bir raporda, Papa Pius XII'nin mektubu okuduğunda bayıldığı söyleniyordu.

Her durumda, Fatima kehanetinin üçüncü kısmı, kendisine talimat verildiği gibi, çocuk tarafından dikkatlice yazıldı. Daha sonra mühürlü bir zarf içinde papaya teslim edildi. Bazı raporlar, Kardinaller Koleji'nde okunduğunu söylüyor. Diğerleri ise yalnızca papaların okuduğunda ısrar ediyor. Gerçek ne olursa olsun, mesaj mevcuttur ve birkaç kez kabul edilmiştir.

Ancak, hayaletin 1960'ta dünyaya sunulması talimatına rağmen yayınlanmadı. (Bu, Edgar Cayce'nin "son günlerin" başlangıcı için geldiği tarihe yakın değil miydi?)

Sekiz yaşında bir çocuk, papalık üzerinde bu kadar derin bir etki yaratacak ne yazmış olabilir? Son büyük savaşın bir uyarısı olabilir mi? Dünyanın sonuna doğru geri sayan bir zaman çizelgesi olabilir mi? Papalık ve Roma'nın yıkımını açıklayan Malachi O'Morgain ve Nostradamus'un vizyonlarının bir teyidi olabilir mi? 1960 yılı geldi ve geçti, Vatikan'dan mesajın içeriği hakkında hiçbir haber gelmedi.

1967'ye gelindiğinde, Papa VI. Paul'un bir açıklama yapmasını gerekli kılacak kadar baskı vardı. Vatikan'dan bir sözcü, bekleyen dünyaya Papa Paul'un Lucia'nın mektubunun içeriğini ifşa etmek için zamanın henüz gelmediği sonucuna vardığını söyledi.

Yirmi yıl daha geçti ve aniden Fatima'nın üçüncü mesajı yeni ve tehlikeli boyutlara ulaşmaya başladı. İlk iki kehanet neredeyse şaşırtıcı ayrıntılarla gerçekleşmişti. Şimdi bekleyen dünya sabırsızlanıyordu. Bazı kesimlerde, üçüncü kehanet bir saplantı haline geliyordu. 13 Mayıs 1981'de, ilk Fatima vizyonunun altmış dördüncü yıldönümünde, Papa II. Jean Paul, Mehmet Ali Ağca adlı bir Türk vatandaşı tarafından vuruldu çünkü papanın Fatima'nın üçüncü kehanetini yayınlamayı reddettiğini söyledi. Papa'nın hayatına yönelik girişim ve ardından sözde suikastçının yargılanması, daha on bir gün önce eski bir Trappist rahibinin bir İrlanda jet uçağını kaçırarak Vatikan'ın Fatima mesajının üçüncü bölümünü yayınlamasını talep ettiği gerçeğini gölgede bıraktı. Açıkça, Lucia'nın sözlerini çok ciddiye alanlar var. Ancak bugün, olaydan seksen yıl sonra ve görüntünün belirlediği son tarihten neredeyse kırk yıl sonra, Roma'dan hala bir yanıt yok. Vurulma girişiminin üzerinden bir yıl geçtikten sonra, John Paul ibadet etmek için Fatima'ya gitti ve bu sefer bıçaklı, muhalif bir rahip tarafından bir kez daha saldırıya uğradı. 1991'de, 13 Mayıs'ta, vurulduğu günden tam on yıl sonra, Papa John Paul II bir kez daha Fatima'daki tapınağı ziyaret etti. Dediğine göre, hayatını kurtardığı için Meryem Ana'ya teşekkür etmek içindi.

Üçüncü kehanetin mesajı nedir? Joseph Kardinal Ratzinger, bir

Kehaneti okuduğu söylenen kıdemli Vatikan yetkilisi, sırrın "dinsel kehanetleri sansasyonellikle karıştırmamak için" kamuoyuna açıklanmadığını söyleyecektir. O zaman üçüncü kehanetin aslında "sansasyonel" olduğu sonucuna mı varmalıyız? Mesaj ne olursa olsun, bugüne kadar bile açıklanmadı. İlk iki kehanetin doğruluğunu göz önünde bulundurarak, belki de gerçekten*yapma* İçinde ne olduğunu bilmek istiyorum.

Çocuklarla konuşan bir göksel elçiyi keşfetmek için seksen yıl geriye gitmeye gerek yok. Bugün, kanlı Bosna-Hersek'teki küçük bir köyün yakınında, 24 Haziran 1981 akşamı başlayan devam eden bir dizi mesaj var. Birçok Meryem görünümünden biri, Medjugorje köyünün hemen dışındaki bir yamaçta bulunan dikkat çekici derecede sade bir çimento haçının yakınında belirdi. Ve tarihin en kanlı iç savaşlarından birine rağmen, binlerce insan her yıl oraya gitmek için hayatlarını riske atıyor.

1981'deki o akşam, hayalet Podbrdo Dağı'nda altı gence göründü. Onlarla konuştu, onlara talimatlar verdi ve ertesi gün geri döneceğini söyledi. Şaşırtıcı bir şekilde, hayalet o günden bu yana her gün aynı saatte geri dönmeye devam etti. Mesajı her zaman aynı şekilde başlıyor: "Ben barışın kraliçesiyim. Ben Tanrı'nın annesiyim. Ben dünyadaki tüm insanların annesiyim." Ne yazık ki, vizyonerlere bunun dünyadaki son ziyareti olacağını da söylüyor.

İlk başta, Bosna müstehcenliğinin yarattığı yürek parçalayıcı ve kargaşanın ortasında neden çocuklarla konuşmayı seçtiğini merak ediyor insan; ama daha yakından düşününce, eğer amaç herkesin dinlemesini sağlamaksa, zaman ve mekan mantıklı geliyor. Elbette, dünyanın bu karanlık köşesine ışık tutan, hatta küçük bir ışık bile, daha mutlu bir yerdeki spot ışığından daha fazla dikkat çekecektir.

Her neyse, hayalet on yıldır her akşam beliriyordu, aniden, 1991 Ağustos'unda, uyarıların tonu daha keskin bir hal aldı. Ve başka bir şey daha vardı, mesaja daha da geniş bir anlam veren bir şey. O akşam, Fatima'daki önceki görünümünden bahsetti.

Yıllar boyunca Medjugorje'nin çocukları, gelecekle ilgili on sır veya tahmin aldılar. Her olayı üç günde bir açıklamaları söylendi

gerçekleşmeden önce. Bu olaylar dünya için büyük bir acıya neden olacak, ancak bu görüntü aynı zamanda bir umut ışığı da zerk etti. Çocuklara, insanların inançları varsa dua ve orucun savaşı durduracağını söyledi. Görünüşe göre, önceden bildirilenler önlenebilir.

Bu, Medjugorje görünümünün onu benzersiz kılan yönlerinden sadece biridir. Görünümü hem gören hem de duyan vizyonerlerin sayısı da benzeri görülmemiş düzeydedir, görünümlerin sıklığı ve süresi de öyledir; bu da, elbette, görünümlerin etkinliğini doğrulamak için yeterli zaman olduğu anlamına gelir.

Ohio, Steubenville'deki Franciscan Üniversitesi'nin teoloji bölüm başkanı Mark Mirravalle'e göre: "Geçtiğimiz on iki yıl boyunca, artık genç erkekler ve kadınlar olan bu çocuklar, modern tarihte hiç kimsenin yapmadığı şekilde hipnoz edildi, psikanaliz edildi, sorgulandı, tehdit edildi ve travmatize edildi. İnançları ve hikayeleri sarsılmaz."

Ayrıca, birçok inancın din adamları da dahil olmak üzere binlerce insan Medjugorje'ye yolculuk yaptı ve mucizeye bizzat tanık oldu. Ancak vizyonlar, vizyonların basitçe "doğrulanmış nitelikte" olduğu görüşünü benimseyen Vatikan'ın "gözetimi" altındadır.

Medjugorje'deki görümlerin diğer çok benzersiz yönü ise Fatima'ya doğrudan atıf yapılmasıdır. Yıllar içinde bildirilen tüm görümler arasında, bu daha önceki bir görümden bahseden tek zamandır. Fatima ile ilgili en can sıkıcı soru, elbette, mühürlenmiş üçüncü kehanettir. Eğer 1960'ta serbest bırakılması talimatı gerçekten Meryem'in kendisinden geldiyse ve Medjugorje'deki görüm, iddia ettiği gibi, "Tanrı'nın annesi" ise ve Fatima'daki görümünü tekrar doğruladıysa, o zaman neden ardışık papalar neredeyse kırk yıldır onun isteklerine uymayı reddetti? Eğer gökler bir kez daha açıldıysa, soru haklı olarak sorulur,*Dinleyen var mı?*

Şimdiye kadar gördüğümüz her şey göz önüne alındığında, bunların hiçbirinin ne zaman gerçekleşeceğini gerçekten bilmediğimiz gerçeğiyle yüzleşmemiz gerekiyor. Cayce, hatırlayacağınız gibi, bize 1960 civarında bir başlangıç noktası veriyor. Fatima'nın üçüncü kehanetinin de aynı yıl açıklanmasının bir tesadüf olması mı?

Bu bizim tek kaynağımız değil, kesinlikle. Başka şeyler de var

gerçekleşmesi gereken, bize sonun başlangıcına dair ipuçları verecek diğer "zaman işaretleri". Örneğin, Vahiyci Yuhanna, dünyayı neredeyse ele geçirecek ve hiç kimsenin onun işaretini taşımadan ne satın alabileceği ne de satabileceği kadar muazzam bir güce sahip olacak bir adamdan bahseder. Bu, Deccal'dir (ya da bazılarına göre, *ön*-Mesih), isminin sayısal değeri 666 olan; bu, büyük mucizeler gerçekleştirecek ve her kabile ve halk, her dil ve millet üzerinde yetki sahibi olacak canavardır.2

Siyaset ufkunda böyle biri var mı?

Jeane Dixon, hayatının "en önemli ve ruhu harekete geçiren" vizyonu olarak adlandırdığı şeye dayanarak, bu adamı görmüş olabilir. Rapora göre, 5 Şubat 1962 sabahı, tam olarak 7:17'deSabah, ayağa kalktı ve Washington'daki evinin penceresinden dışarı baktı. Ama şehrin çıplak bacaklı, kışlık sokakları yerine, uçsuz bucaksız bir çöl manzarası gördü. Güneş bu sahnenin üzerine doğru kaynadı ve ışınları ayrıldığında, Mısır'ın antik kraliçesi Nefertiti'yi, Firavunu ile el ele gördü. Kraliçe, serbest kolunda, muhteşem bir şekilde giyinmiş kraliyet çiftiyle tam bir tezat oluşturan, kirli ve yırtık pırtık giysiler içinde bir bebek tutuyordu.3

Dixon'ın bu vizyona ilişkin ilk yorumu, Orta Doğu'nun bir yerinde, saat 7:00'de bir çocuğun doğduğuydu.Sabah(EST) 5 Şubat 1962'de dünyayı değiştirecek olan kişi şöyle yazmıştı:

> Yüzyılın sonundan önce tüm insanlığı tek bir kucaklayıcı inançta bir araya getirecek. Bu, her mezhep ve inancın bu adam aracılığıyla birleştiği yeni bir Hristiyanlığın temeli olacak. Bu adam, Yüce Gücün bilgeliğini yaymak için insanlar arasında yürüyecek."4

John'a göre, "Bütün dünya hayret ve hayranlıkla canavarın peşinden gitti"5 Jeane Dixon, bu adamın dünyayı yeniden şekillendirecek bir adam olduğunu hissediyordu.

Mevcut dünyayı savaşların ve acıların olmadığı bir dünyaya dönüştürmeyi amaçlıyordu; ancak birkaç yıl sonra vizyonun ilk yorumunu şu şekilde değiştirdi:

> O sabah Deccal'in Orta Doğu'nun bir yerinde doğduğuna, muhtemelen eski Mısır kraliyet soyundan geldiğine ikna oldum.

> Nefertiti'nin... Onun, kendi yüce gücüne dayalı olarak görülecek yeni bir din oluşturacağı ve bunun Mesih'in öğretilerinden ve yaşamından çok uzak olacağı konusunda hiçbir şüphe yoktur.6

Bu yazının yazıldığı tarih itibariyle, bu, otuz altı yaşında bir adamın, Orta Doğu'nun bir yerinde doğmuş bir dünya liderinin yükselişte olması gerektiği anlamına gelir. Yaş, Saddam Hüseyin'i ortadan kaldırır; doğum yeri, Bill Gates'i ortadan kaldırır.

İkinci isim elbette şaka yollu söylenir, ancak şunu düşünün: Nakitsiz bir toplum için planlar çoktan başladı. Satın alma ve satış için tüm işlemler, kredi kartına benzeyen bir kart aracılığıyla gerçekleştirilecek ve tutarlar yalnızca işlem gerektikçe borçlandırılacak veya alacaklandırılacak. Dünyadaki her işlemi işleyebilecek kadar büyük bilgisayarlar zaten mevcut ve bazıları bunların zaten mevcut olduğunu söylüyor. Kartın boyutunu sadece küçük bir çipe indirecek teknoloji de mevcut. Aslında, "kartın" alnınıza veya elinizin arkasına yerleştirildiğinde asla kaybolmayacağı öne sürüldü.

Bu kulağa mantıksız geliyorsa, sahiplik ve konum gibi kritik verileri taşıyan bu tür implantların evcil hayvanları tanımlamak için halihazırda kullanıldığını unutmayın. Hatta yeni doğan bebekler için isim etiketleri yerine implant kullanılması bile önerildi. Mantıksal olarak GPS uyduları, çocuğu hayatının geri kalanı boyunca takip edebilir ve bu da kaçırılmayı imkansız hale getirebilir. Elbette bu, hükümetin de çocuğu hayatının geri kalanı boyunca takip edebileceği anlamına geliyor. Ancak mesele şu ki teknoloji artık bir kerelik ve gelecek bir şey değil. Burada. Sadece ahlaki argüman ve 666 olarak tanımlanan canavara karşı İncil'deki uyarı engel teşkil ediyor.

Ticareti kontrol eden adamın dünyayı kontrol ettiğini iddia edenler var ve bugün bilgisayarları kontrol eden adam ticareti kontrol ediyor. Bill Gates'in doğum gününü son zamanlarda kontrol eden oldu mu?

Elbette, şu anda, dünya sahnesinde kötülüğün kişileştirilmiş hali olarak yürüyen adam Saddam Hüseyin'dir. En nazik raporlar bile onu kendi halkını bile neredeyse sadistçe öldürme isteği gösteren bir deli olarak tasvir ediyor. Kimse onun kararlılığını sorgulamıyor ve eğer bundan sıyrılabileceğini düşünseydi,

kimyasal ve bakteriyolojik silahlar biçiminde dünyaya gelen en korkunç belalar. Bu belalar İncil'de verilen açıklamalarla kolayca uyuşabilir.

Tüm bunlara rağmen, Saddam Hüseyin, İncil kehanetini kendisinin bile farkında olduğundan çok daha önemli bir şekilde yerine getiriyor olabilir. Aslında, Deccal olup olmadığı neredeyse önemsizdir. Saddam Hüseyin, Babil'i İncil'de tasvir edilen şehre yeniden inşa etmeyi kendine görev edinen adamdır.

Babil! İsmin kendisi tarihi bir öneme sahip. Büyük güç ve fethi simgeleyen bir isim, dünyanın yedi harikasından biri olan ünlü asma bahçelerin bulunduğu yer. Şimdi Saddam Hüseyin'in Babil'i eski ihtişamına kavuşturmaya kararlı olduğu anlaşılıyor. İncil Babil'den 280'den fazla kez bahsediyor ve bize bu bir zamanlar büyük olan şehrin gerçekten yeniden inşa edileceğini söylüyor. Hüseyin, İncil kehanetlerini gerçekleştirecek olan Nebuchadrezzar'ın ruhsal reenkarnasyonu olduğunu iddia ediyor.

Dallas İlahiyat Üniversitesi'nde ilahiyat profesörü ve şu makalenin yazarı Charles H. Dyer'a göre:*Babil'in Yükselişi: Son Zamanların İşareti*Babil'in antik kenti, en parlak döneminde Ortadoğu'nun büyük bir güç merkezi olmasına rağmen, İncil'de anlatıldığı gibi bir dünya gücü haline hiç gelmemiştir:

> İşaya bize Babil'in "Krallıkların Mücevheri... Babil gururunun ihtişamı" olacağını söyler. Son yirmi yıldır Saddam Hüseyin, Babil'i dünya toplumunda tam da böyle bir güç konumuna geri getirmeye çalışıyor. Ayrıca kendisini, eski krallığı günümüz Irak, Suriye, Lübnan, Ürdün, Suudi Arabistan, İsrail ve Kuveyt'in tamamını içeren Kral Nebukadnezar'ın büyük halefi ilan etti. Acaba Nebukadnezar'ın tüm krallığını geri almayı mı umuyor?7

Birçok kişi bu hedefi, Hüseyin'in Ağustos 1990'da Kuveyt'i işgal etmesinin başlıca motivasyonu olarak görüyor. Eğer Irak dünya petrolünün yeterli bir kısmını kontrol etseydi, Hüseyin sadece yeterli paraya değil, aynı zamanda yeterli güce de sahip olurdu.

tüm ulusları Babil'den uzlaşma aramaya zorlayabilir. Daha sonra o şehri dünya petrol tekelinin merkezi olarak belirleyebilirdi. İran'ı ele geçirmeye çalışmasının sebebi de bu olabilirdi, ancak sebepleri ne olursa olsun, fetih girişimleri şimdiye kadar başarısız oldu.

Ancak Babil'in inşasında Hüseyin daha başarılı oldu. Yirmi yıl önce Babil, tozlu bir köyden biraz daha fazlasıydı. Bugün Babil'e gelen bir ziyaretçi, Procession Caddesi, bir Yunan tiyatrosu, birçok tapınak, Nebuchadrezzar'ın taht odası ve İştar kapısının yarı ölçekli bir modeli de dahil olmak üzere Nebuchadrezzar'ın güney sarayını görecektir. Ve inşa devam ediyor.

Bütün bunlarda, Saddam İncil kehanetinin son kısmını gözden kaçırmış gibi görünüyor, bu kehanet bu görkemli yeni Babil'in o kadar tamamen yok edileceğini ve tuğlaların bile tekrar kullanılmayacağını çok açık bir şekilde belirtiyor. Kehanetin çoktan yerine getirildiğini öne sürenler var, ancak aslında Babil hiçbir zaman yok edilmedi. Profesör Dyer'a göre:

> Tarihsel resimden bir şekilde silinip gitti ve azaldı ama kehanetler çok açık: Babil büyük bir şehir olacak, gerçek bir dünya gücü olacak ve tamamen yok edilecek. Bana göre Babil'in yükselişi kesinlikle son günlerin bir işareti.8

Dyer kitabında, Deccal'in yükselişi ve Babil'in yeniden inşasının iki ayrı ve farklı olay olduğunu açıkça ortaya koyuyor; ancak tüm İncil anlatımlarına göre, her ikisi de büyük ve son savaştan önce gereklidir. İncil'de Daniel, İşaya, Zekeriya ve Yeremya, hepsi Babil'in yıkımından bahseder. Ayrıca onu büyük ve güçlü bir şehir olarak tanımlarlar. Acaba biz milenyumun başlangıcına tarihin tanıkları olabilir miyiz?

Tüm bunların yüzyılın sonuna kadar kalan birkaç yılda gerçekleşmesi pek olası görünmüyor. Ama belki de bundan daha fazla zamanımız var. Nostradamus bize bir dizi ipucu bıraktı. Yirminci yüzyılın, tarihin en kötüsü olacak, hatta ırkın üreme yeteneğini tehdit edecek bir dünya çapında salgınla sona ereceğini gördü. Dünyanın kendisinin, her türden doğal afetin meydana geldiği büyük bir kargaşa içinde olduğunu gördü.

bu yüzyılda. Orta Doğu'daki çekişme ve şiddetten bir Deccal'in yükseleceğini ve dünyayı 2000 yılından önce küresel bir savaşa yol açabilecek büyük bir çatışmaya sürükleyeceğini kehanet etti.

Nostradamus'un dörtlükleri, daha önce de belirtildiği gibi, kasıtlı olarak belirsizdir ve bu nedenle çok fazla yoruma tabidir, ancak en azından bir Nostradamus uzmanı, E. Ruir, Nostradamus'un önceden haber verdiği tüm olayların 2023 yılından önce gerçekleşeceğine derinden ikna olmuştur. Daniel Kitabı'ndaki son sözlerle birleştirildiğinde bunun çok ilginç bir yıl olduğu ortaya çıkıyor. Eski Ahit'in bu büyük peygamberi, tüm garip canavarları ve çöken krallıkları gördükten sonra, bugün çoğumuz gibi, zaman çerçevesi konusunda endişeliydi ve kaynağa erişebildiğinde, bu şeylerin gerçekleşmesinin ne kadar süreceğini sordu.

"Bir, bir buçuk vakit sürecek," diye cevap verdi.9

"Duydum ama anlamadım," diye ısrar etti Daniel, "ve ben de, 'Efendim, bu şeylerin sonucu ne olacak?' diye sordum. O da, 'Git Daniel, çünkü sözler son zamana kadar gizli tutulacak ve mühürlenecek' diye cevap verdi."10

Daniel'e ayrıca bunu yalnızca bilge önderlerin anlayacağı söylenir ve kitabı şu sözlerle son bulur:

> Düzenli sunu kaldırılıp "yıkım iğrençliği" kurulduğu andan itibaren bin iki yüz doksan günlük bir ara olacak. Bin üç yüz otuz beş günün tamamlanmasını bekleyip yaşayan adam ne mutlu! Ama sonuna kadar git ve dinlen, ve çağın sonunda kaderine yükseleceksin.11

"Yıkım iğrençliği" Hristiyan dünyası tarafından genellikle 691 yılında tapınak dağına "kurulmuş" olan Ömer Camii veya Kubbet-üs-Sahra olarak kabul edilir. Birçok bilgin tarafından yıl olarak yorumlanan 1.290 "gün" aralığı, son zamanı 1981'e getirecektir. Ancak Daniel'in gizemli ziyaretçisi de 1.335 "günün" tamamlanmasını bekleyen adamın mutlu olacağını söylemiştir. Ek kırk beş gün veya yıl, aralığı 2026 yılına kadar uzatır; bu da Ruir'in Nostradamus yorumunda belirtilen son zamana çok yakındır. *Yüzyıllar*.

Peki, neredeyiz?

Edgar Cayce, son zamanların başlangıcının 1960 yılı civarında doğrulanan belirli jeolojik kesintilerle tespit edilebileceğini öngörmüştü. Kehanetleri, o dönemde levha tektoniği bilimi hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğini (aslında dünyanın da hiçbir şey bilmediğini) fark ettiğimizde daha da şaşırtıcı hale geliyor.

Hem Malachi O'Morgain hem de Nostradamus, Roma'nın son papalık döneminde veya sonunda yıkılacağını tahmin etmişlerdir ve her iki peygamber de son papanın Petrus olacağı konusunda hemfikirdir. Bu kehanetlere göre, son papa ufuktadır—son Dalai Lama da öyle.

Kendisi yaşayan bir kehanet olan Dalai Lamaların sonuncusu artık altmışlı yaşlarında. Hala dünya barışı için çalışıyor ve kendisinden öncekilerin kehanet ettiği gibi Tibet'teki hükümet merkezine dönüşünü planlıyor.

Brahan kahin bize, garip bir şekilde, Holy Loch'ta bir nükleer kazaya dair gizemli bir öneri bıraktı. Mother Shipton, sonun ölümünden "400 yıl ve daha fazla" sonra geleceğini öngördü. Yaşamı boyunca yaptığı inanılmaz derecede doğru tahminler, bizi hemen şimdi son zamanı aramaya zorluyor.

İnsanlığın teknolojisi, Hopi'ye göre, devasa elektrik şebekeleri ve Hopi uyarılarını tamamen hiçe sayarak, toprağın manevi merkezini yok ediyor. Eski peygamberleri, "kül kabağı" olarak tanımlayacakları ne görmüş olabilirler?

Teknoloji bizi "canavarın işareti"nin gerçek olasılığına doğru daha da itti. Çeşitli pazar yerlerine erişimi kontrol etme yeteneği bugün belirgin bir gerçekliktir. Bu yeteneğin gerçeğe dönüşüp dönüşmeyeceği ise henüz belli değil.

Sonra, tabii ki, yüzeyini zar zor kazıdığımız İncil kehanetleri var. Muhtemelen Vahiy'in yirmi iki bölümünün on altısı, son günlerde yeryüzüne ve insanlığa gelecek felaketlerle ilgilidir. Daha önceki bir bölümde, nehirlerin ve akarsuların üçte birini zehirleyecek olan Wormwood adlı alevli yıldızdan bahsetmiştik ve suyun içinde ve üzerindeki tüm yaşamın üçte birini yok edecek olan denize atılan dağdan bahsetmiştik. Ancak, meşhur "kıyamet dört atlısı"nı incelemedik: kıtlık, salgın hastalık, savaş ve ölüm. Bunu şu anda yapmak neredeyse

gereksiz görünüyor. Kehanetlere göre tüm bunlar, iyi ve kötünün son büyük savaşı olan Armageddon savaşına sadece bir ısınma.

Hezekiel, Daniel ve Vahiyci Yuhanna, son günlere ve bu büyük savaşa ilişkin vizyonlarında dikkat çekici derecede benzerdir, ancak kehanetlerin tam anlamını ve kapsamını kavramak için, yalnızca bu peygamberleri değil, Zekeriya, Yoel, İşaya, Yeremya, Haggay ve Sefanya'yı da okumak gerekir. Tartıştıkları tüm olayları özetlemeye çalışmak belki biraz küstahça olur. Ancak, bu peygamberlere göre hepimizi bekleyen kader hakkında herhangi bir anlayışa varmak istiyorsak, bu gereklidir. (Herhangi bir boşluğu doldurabilmeniz için Kutsal Kitap referansları sağlanmıştır.)

Öncelikle İsrail halkı bir araya getirilmeli ve İsrail toprakları yeniden verimli ve üretken bir toprak olarak inşa edilmelidir.12 Çoğu gözlemciye göre bu durum, zaten karşılandı. Kudüs başkent olarak kurulacak,13 ve Yahuda siyasette ve savaşta güçlenecek.14 Çoğu nesnel gözlemci, muhtemelen bu kehanetlerin de aynı şekilde yerine getirildiği konusunda hemfikirdir. Sonra güçlü güçlerin bir kombinasyonu (Gog ve Magog) Yahuda'yı yok etme amacıyla bir araya gelecektir.15 Arap devletleri zaten bunu belirttiler Yahudilerin yok edilmesi dünya barışının ön koşuludur, ancak kendi başlarına peygamberlik gereksinimlerini karşılamaya yetecek bir güç oluşturmazlar. Birleşecek olanlar sadece Gog değil Magog'dur ve bazı İncil bilginleri peygamberlik ipuçlarının Rusya, Afrika ve Avrupa'yı da kapsadığını yorumlamaktadır. Elbette tüm bu faaliyetlerin doruk noktası, Mesih'in ikinci gelişinden önce gerçekleşecek olan Armageddon'un büyük savaşı olacaktır.

Toplanacak muazzam ordu 200 milyon kişiden oluşacak.16 İle Size bu sayının muazzamlığı hakkında bir fikir verebilirim, Amerika Birleşik Devletleri II. Dünya Savaşı'nın zirvesindeyken yaklaşık 14 milyon silahlı adama sahipti. John'un tarif ettiği ordu, şimdiye kadar bir araya getirilmiş en büyük ordu olacaktır.17 O olacak Sahte bir dini vaaz edecek, mucizeler yaratacak ve seçilmiş olanları bile aldatacak güçlü bir lider tarafından yönetilecek.18

Bu, Tanrı'nın seçilmiş halkının kalıntılarını yok etmek için son ve güçlü bir girişimde Şeytan'ın gücüne teslim edilmiş dünyadaki tüm kötü ulusların bir araya gelmesi olacaktır. İyi ve kötü, özgürlük ve esaret arasındaki nihai çatışma olacaktır. Ancak bir süreliğine, bu güçlü

ordu, gökleri kapatıp düşmanlarına ateş püskürtme gücüne sahip iki "tanık" tarafından engellenecek19 Üç buçuk yıldır,
Kudüs kuşatma altına alınacak. Sonra iki tanık öldürülecek ve şehir ele geçirilecek.20 Nüfusun üçte ikisi öldürülecek, şeytan ise...
Milletler sevinir, önderleri birbirlerine armağan verirler.21

Ama her şey kaybedilmiş gibi göründüğünde, Rab bizzat müdahale edecektir. Sokakta yatan bedenleri olan iki tanık, herkesin gözü önünde diriltilecektir.22 ve cennete çağrıldılar. Geriye kalan Yahudiler,
Zeytin Dağı büyük bir depremle ikiye bölündü23 ve Gog'un takipçileri
ve Me'cüc'e de 35 kiloluk dolu, salgın hastalık, ateş ve kükürt yağdırılacak.24
"Kuzey" ordusu, ondalıklı olarak ve yenilerek, sahayı terk edecek25
ve İsrail'in bu karmaşayı temizlemesi gerekecek. Sadece ölüleri gömmek yedi ay sürecek ve hayatta kalanlar yedi yıl boyunca ganimetlerle geçinebilecekler.26

Bu gerçekten çok kesin bir son gibi geliyor. Ama bekleyin, daha fazlası var. Mesih dünyasını geri almaya gelmeden önce, dönüştürülecek. Dünya çapında bir deprem olacak ve tüm kara kütleleri yeniden birleştirilecek, vadiler yükseltilecek ve dağlar alçaltılacak.27 "Büyük derinlik" kuzeye geri dönecek,28 ve bir bahar
Kudüs'te Ölü Deniz'i iyileştirecek.29

Bu olayların devasa kapsamı, bu kısa özet içinde bile, gerçekten akıl almaz. Bu tür şeyler nasıl bu kadar kısa bir sürede gerçekleşebildi? Yirminci yüzyılın sonuna ve Adem ile Havva'nın bu gezegendeki yolculuğunun başlangıcından itibaren altıncı milenyuma yaklaşıyoruz. Elbette tüm bu felaket olayları bu kadar kısa bir sürede gerçekleşemezdi. Ayrıca, bilimin şu sözünden teselli bulabiliriz:*Kehanet olamaz, bu yüzden değildir*.

Belki. Ancak rehavete kapılmadan önce, hiç kimsenin buna inanmadığını hatırlamak iyi olabilir.*Titanik*batabilirdi ve kimse Berlin Duvarı'nın bizim yaşam süremizde yıkılacağını düşünmezdi. Nostradamus seçilmiş bir kraldan bahsettiğinde Fransızlar gülerdi ve Seaforth Kontu nesiller boyu kendi sonlarının kehanetlerine burun kıvırırlardı. Kimse Güney Pasifik'te adaların ortaya çıkıp kaybolacağını ve Akdeniz limanlarının kuruyacağını beklemiyordu ve kimse kölelik yüzünden bir iç savaş çıkacağına inanmıyordu. John Kennedy hayatının tehlikede olduğuna inanmıyordu

Dallas'a giden bir uçağa bindiğinde ve Lejyonerler Robert Kennedy'ye Ambassador Hotel'den uzak durması konusunda uyarıda bulunarak kimseyi üzmek istemediler. Yine de, tüm bu olaylar kehanet edilmişti ve hepsi kehanetin ayrıntılarına tuhaf bir bağlılıkla gerçekleşti.

Bu birkaç bölümde, geleceğe dair vizyonlar görmüş ve bu vizyonları dünyayla paylaşma cesaretini göstermiş birçok peygamber, medyum ve kahine değindik. Yıllar boyunca, bu vizyonerler açıklanamayacak kadar doğru tahminlerin kışkırtıcı bir hikayesini örmeyi başardılar. Ve unutmayalım ki, hepsi "son"un zamanlaması konusunda çok dikkat çekici bir şekilde hemfikir.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Altıncı Bölüm Son Zamanlar

DAHA FAZLA OKUMA

Bölüm Bir

GIBSON, WALTER B. VE LITZKA R. GIBSON. *Psişik Bilimlerin Tam Resimli Kitabı*. New York: Cep Kitapları, 1969.

PUHARICH, ANDRIJA. *URL, Uri Geller'in Gizemi Günlüğü*. Garden City, NY: Anchor Press, 1974.

Bölüm İki

GEORGE, LLEWELLYN. *A'dan Z'ye Burç Yapıcı ve Belirleyici, Astroloji Ders Kitabı*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1970.

SALON, ANGUS. *Gelecek Şeylerin İşaretleri* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

LYNCH, JOHN, YÖNETMEN. *Astrolojinin Kahve Masası Kitabı*. New York: Viking Yayınları, 1967.

ZOLAR. *Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi*. Los Angeles: Nash Yayıncılık, 1970.

Bölüm Üç

GIBSON, WALTER B. VE LITZKA R. GIBSON. *Psişik Bilimlerin Tam Resimli Kitabı*. New York: Cep Kitapları, 1969.

SALON, ANGUS. *Gelecek Şeylerin İşaretleri* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

SELIGMANN, KURT. *Büyü, Doğaüstücülük ve Din*. New York: Pantheon Books, 1971.

WILSON, COLIN. *Gizemli Güçler* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

Dördüncü Bölüm

ÇİTHAM, ERİKA. *Nostradamus'un Diğer Kehanetleri*.

PRIEDITIS, ARTHUR. *Milletlerin Kaderi*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1974.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
BÖLÜM BEŞ KEHANETLER VE ÖNGÖRÜLER
On Altıncı Bölüm Son Zamanlar

ROBB, STEWART. *Dünya Olayları Üzerine Kehanetler*.

ROBERTS, HENRY C. *Nostradamus'un Tam Kehanetleri*.

ZOLAR. *Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi*. Los Angeles: Nash Yayıncılık, 1970.

Beşinci Bölüm

EDGAR CAYCE VAKFI. *Bireysel Referans Dosyası (Kara Kitap)*.

Virginia Beach, VA: Edgar Cayce Vakfı, 1976.

KARP, REBA ANN. *Edgar Cayce Şifa Ansiklopedisi*. New York: Warner Books, 1986. (Bu, Warner Books tarafından yayımlanan Edgar Cayce'nin yazdığı ve hakkında yazılan on yedi kitaptan biridir.)

Bölüm Altı

BRYANT, ALICE VE PHYLLIS GALDE. *Kristal Kafatasının Mesajı*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1989.

SALON, ANGUS. *Gelecek Şeylerin İşaretleri* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

HURLBURT, CORNELIUS S., JR. *Mineral Digest, Mineraloji Dergisi Cilt 1. "Kuvars."* New York: Mineral Digest Ltd.

VAUGHAN, ALAN. *Kehanet Modelleri*. New York: Hawthorn Kitapları, 1973.

Yedinci Bölüm

ELMAS, JOHN, MD *Vücudunuz Yalan Söylemez—Davranışsal Kinesyoloji*. New York: Harper & Row, 1979.

GALDE, PHYLLIS. *Kristal Şifa, Bir Sonraki Adım.* St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1989.

JOHNSON, RICHARD L., DOKTORA *Biyogram Teorisi ve Şifalı Zihin*. Oxnard, CA: Graham Page, 1995.

MYSS, CAROLINE, DOKTORA *Ruhun Anatomisi*. New York: Harmony Books, 1996.

RAY, BARBARA, DOKTORA *Reiki Faktörü*. St. Petersburg, FL: Radiance Associates, 1985.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DAHA FAZLA OKUMA
Dördüncü Bölüm

Bölüm Sekiz

ELMAS, JOHN. *Vücudunuz Yalan Söylemez—Davranışsal Kinesyoloji*. New York: Harper & Row, 1979.

JOHNSON, RICHARD L. *Biyogram Teorisi ve Şifalı Zihin*. Oxnard, CA: Graham Sayfası, 1995.

KINGSTON, JEREMY. *İlaçsız Şifa*Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

BENİM, CAROLINE. *Ruhun Anatomisi*. New York: Harmony Books, 1966.

SEVGİLİLER GÜNÜ TOM. *Psişik Cerrahi*. Şikago: Henry Regnery, 1973.

Dokuzuncu Bölüm

STEARN, JES. *Alfa Düşüncesinin Gücü - Zihnin Mucizesi*. New York: Morrow, 1976.

VAUGHAN, ALAN. *Kehanet Modelleri*. New York: Hawthorn Kitapları, 1973.

WILSON, KOLON. *Gizemli Güçler*Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

Onuncu Bölüm

BERLITZ, CHARLES VE WILLIAM MOORE. *Philadelphia Deneyi*. Panter, 1979.

JESSUP, MORRIS K. *UFO Davası*.VA: Saucerian Yayınları, 1973.

KAKU, MICHIO.*Süper Sicimlere Giriş*. New York: Springer-Verlag, 1988.

— .*Dizeler, Konformal Alanlar ve Topoloji*. New York: Springer-Verlag, 1981.

— .*Kuantum Alan Teorisi: Modern Bir Giriş*. New York: Oxford Üniversitesi Yayınları, 1993.

KAKU, MICHIO, JEVICKI VE K. KIKKAWA İLE.*Kuarklar, Simetriler ve Sicimler*. Dünya Bilimsel Yayıncılar.

KAKU, MICHIO, JENNIFER TRAINER İLE.*Einstein'ın Ötesinde*. Anchor Yayınları, 1995.

— .*Nükleer Güç: Her İki Taraf*. New York: Norton.

McMONEAGLE, JOSEPH.*MIND TREK, Uzaktan Görüntüleme ile Bilinci, Zamanı ve Mekanı Keşfetmek*. Charlottesville, VA: Yollar Yayıncılık, 1997.

SIMPSON GEORGE E. VE NEAL R. BURGER.*Hayalet Tekne*. Dell, 1985.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DAHA FAZLA OKUMA
Yedinci Bölüm

Onbirinci Bölüm

SATICI, CHARLES E. *Mucizeler ve Diğer Harikalar*. New York: Dell, 1994.

STEIGER, SHERRY HANSEN VE BRAD STEIGER. *Hollywood ve Doğaüstü*. Yeni York: Berkley Books, 1992.

MACLAINE, SHIRLEY. *İçeriye Girmek*. New York: Bantam Books, 1989.

SHIRLEY MACLAINE'İN DİĞER KİTAPLARI

Dağdan Düşme Oraya
Buradan Ulaşamazsın Bir
Dal Üzerinde
Işıkta Dans Etmek
Her Şey Oynamakta

On İkinci Bölüm

EDDY, BETTY. *Işık tarafından kucaklanmak*. Placerville, CA: Goldleaf Yayınları, 1992.

STEIGER, SHERRY HANSEN VE BRAD STEIGER. *Hollywood ve Doğaüstü*. Yeni York: Berkley Books, 1992.

MOODY, RAYMOND, PAUL PERRY İLE. *Yeniden Biraraya Gelmek, Ölen Sevdiklerinizle Vizyoner Karşılaşmalar*. New York: Villard Kitapları, 1993.

SELIGMANN, KURT. *Büyü, Doğaüstücülük ve Din*. New York: Pantheon Books, 1948.

STEIGER, BRAD. *Ölümün Ötesindeki Dünya*. Norfolk/Virginia Beach, VA: Donning Şirketi, 1982.

TIMMS, MOIRA.*Kehanet ve Tahminlerin Ötesinde*. New York: Ballantine Books, 1994.

ZOLAR.*Zolar'ın Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi*. New York: Arco Yayıncılık, 1984.

On Üçüncü Bölüm

İncil

En sevdiğiniz versiyon. İşaya, Hezekiel, Daniel, Zekeriya, Dört İncil ve Vahiy kitaplarını görün.

DIXON, JEANE, RENE NOORBERGEN'E ANLATILDIKLARI GİBİ.*Jeane Dixon, Hayatım ve Kehanetler*. New York: Morrow, 1969.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DAHA FAZLA OKUMA
Onuncu Bölüm

CAM, JUSTINE. *Geleceği Öngördüler*. New York: Putnam, 1969.

SALON, ANGUS. *Gelecek Şeylerin İşaretleri* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

SELIGMANN, KURT. *Büyü, Doğaüstücülük ve Din*. New York: Pantheon Books, 1948.

On Dördüncü Bölüm

SALON, ANGUS. *Gelecek Şeylerin İşaretleri* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

PRIEDITIS, ARTHUR. *Milletlerin Kaderi*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1974.

SATICI, CHARLES E. *Antik Dünyanın Sırları*. New York: Dell, 1995.

ZOLAR. *Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi*. Los Angeles: Nash, 1970.

On Beşinci Bölüm

DIXON, JEANE. *Dün, Bugün ve Sonsuza Kadar*. New York: Morrow, 1975.

CAM, JUSTINE. *Geleceği Öngördüler*. New York: Putnam, 1969.

HOLROYD, STUART. *Psişik Yolculuklar* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1976.

STEIGER, BRAD. *Brad Steiger Geleceği Tahmin Ediyor*. Gloucester, MA: Para Araştırma A.Ş., 1984.

On Altıncı Bölüm

İNCİL, KRAL JAMES VERSİYONU. *Vahiyler, Hezekiel, Daniel ve İşaya*.

Yeni İngilizce İncil. New York: Oxford Üniversitesi Yayınları, 1971.

CAM, JUSTINE. *Geleceği Öngördüler*. New York: Putnam, 1969.

SALON, ANGUS. *Gelecek Şeylerin İşaretleri* Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

PREDİTİS, ARTHUR. *Milletlerin Kaderi*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1974.

SELIGMANN, KURT. *Büyü, Doğaüstücülük ve Din*. New York: Pantheon Books, 1948.

VAUGHAN, ALAN. *Kehanet Modelleri*. New York: Hawthorn Kitapları, 1973.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DAHA FAZLA OKUMA
On Üçüncü Bölüm

KURULUŞLAR VE WEB SİTELERİ

Bölüm Bir

Astraea Psişik Merkezi
33 Lower Pembroke Street
Dublin 2, İrlanda
www.iol.ie/astraea
Kendini iyileştirme, tarot ve burçlar hakkında beceriler öğrenin.

Miroslaw Magola
http://users.aol.com/mmagola/rightframe.html
Psikokinetik yetenekleri olan ve bunları web sayfasında gösteren bir adam.

Zihin Ağı
www.mindnetwork.com
Çevrimiçi ESP deney oyunu.

En Sıra Dışı Mağaza
www.mostunusual.com
Beyaz Büyü, Yeni Çağ, Antik Gizemler vb. ile ilgili ürünler.

Berkeley Psişik Enstitüsü
(510) 548-8020
www.berkeleypsychic.com
Dünyadaki psişik eğitim için önde gelen enstitü. BPI size psişik yeteneklerinizi nasıl tanıyacağınızı ve geliştireceğinizi öğretiyor.

Bölüm İki

Gizemli Orman
http://members.aol.com/mysticforest/mystl.htm
Astroloji, tarot kartları, dersler, atölyeler, değerli taşlar ve kristaller.

Psişik İnternet
www.wholarts.com/psychic
Tarot, *Ben Çing* ve astrolojik okumalar, nitelikli medyum-sezgi uzmanları tarafından çevrimiçi olarak sağlanır.

Yabani Çiçekler Benzersiz Kitaplar ve Kızlar
1512 Oakhurst Sürücüsü
Charleston, Batı Virginia 25314
(304) 746-0100
www.wildflowerswv.com
Astroloji, numeroloji ve tarot ürünleri ve kitaplarının tam serisi; kristal değnekler ve toplar, değerli taşlar ve bantlar.

Kepler Astroloji Sanatları ve Bilimleri Koleji 814
Greenwood Avenue North
Seattle, WA 98103
(206) 706-0658
www.aquarianage.org/edu/kepler/index.html
Astroloji alanında akademik eğitim ve dereceler sağlamak amacıyla kurulmuş, kâr amacı gütmeyen bir kuruluştur.

Amerikan Astrologlar Federasyonu
www.astrologlar.com
Bu web sitesi astrolojinin eksiksiz bir resmini sunar. Astrologların ulusal kongresi hakkında bilgi edinin, aylık burcunuzu görün, en son kitaplar ve araçlar için astroloji dükkanını ziyaret edin, ayrıca konunun eksiksiz bir geçmişini görün.

Profesyonel Astroloji Örgütü 401 Doğu
34. Cadde New York, NY 10016 www.
prosig.com

Bu organizasyon profesyonel astrologların potansiyellerini gerçekleştirmelerine yardımcı olur. Üyeler için haber bülteni ve telefon hattı.

Görev Astroloji Grubu
YıldızTemizleyiciler
18 Sycamore Caddesi
San Francisco, CA 94110
www.hooked.net/~sideal/mag.html
Sideral zodyağı yeniden keşfeden İrlandalı astrolog ve Mısır bilimci Cyril Fagan'ın Batı'ya özgü sideral tekniklerini inceler.

Ulusal Jeokozmik Araştırma Konseyi 9307
Thornewood Sürücüsü
Baltimore, Maryland 21234
www.geocosmic.org
Üyelik bülteni, kitaplar ve rehberler, eğitim programı ve konferanslar sunuyorlar.

Bölüm Üç

El Falı Merkezi
351 Victoria Caddesi
Westmount, Quebec Kanada H3Z 2N1
(541) 488-2292
www.palmistry.com
Kuzey Amerika'daki en eski el falı merkezidir. Merkezde 60.000'den fazla insanın el izi ve çizelgesi bulunmaktadır ve bu kişilerin hayatlarını takip etmektedir. Profesyonel eğitim ve araştırma programlarına dünyanın dört bir yanından öğrenciler çekmektedirler.

İnanılmaz Mistik Hizmetler
1-800-404-4384
www. Alliance.net/~rtsdl/mystical.htm
Bu web sitesi, kişinin avucunun çizgileri ve şekline göre fal bakma ve karakteri yorumlama uygulaması yürütmektedir.

JDR Girişimleri
918 Douglas Sürücüsü
Wooster, OH 44691
(330) 263-1308
www.jdrventures.com
Astroloji, numeroloji ve tarot ürünleri ve kitapları; kristal küreler, asalar, değerli taşlar ve bantlar.

Astraea Psişik Merkezi
33 Lower Pembroke Street
Dublin 2, İrlanda
www.iol.ie/astraea
Tarot kartlarını okuma becerilerini öğretir.

Yabani Çiçekler Benzersiz Kitaplar ve Kızlar
1512 Oakhurst Sürücüsü
Charleston, Batı Virginia 25314
(304) 746-0100
www.wildflowerswv.com
Tarot kartı ürünlerinin tam serisi.

Ben-Tarot
http://manor.york.ac.uk/cgi-bin/cards.sh
Bu web sayfası tarot kartları aracılığıyla geçmişinizi, bugününüzü ve geleceğinizi görmenizi sağlar.

Gizemli Orman
http://members.aol.com/mysticforest/myst.html
Tarot kartlarının kullanımı konusunda dersler ve atölyeler sunmaktadır.

Dördüncü Bölüm

Amerika Nostradamus Derneği

Posta Kutusu 101862
Fort Worth, Teksas 76185
www.nostradamususa.com
Dernek, Nostradamus'un kehanetlerini ve öngörülerini, güncel olayları ve ilgi çekici diğer konuları üyelerine sunmaktadır.

Nostradamus'un Savunması www.sas.upenn.edu/~smfriedm/nostradamus.html
Nostradamus'un kehanetlerinin doğruluğuna dair kanıtlar sunuyor.

Nostradamus Bağlantısı
www.infobahnos.com/~ledash/nostradamus.html
İnternette Nostradamus hakkında bilgi bulunan tüm web sitelerinin web bağlantılarını verir.

Kehanetsel İçgörüler
http://prophetic.simplenet.com
Güncel olayların en son analizlerini sunar ve bunları Nostradamus kehanetleriyle ilişkilendirir.

Beşinci Bölüm

Araştırma ve Aydınlanma Derneği
Posta Kutusu 595
Virginia Beach, VA 23451
www.are.cayce.com
Edgar Cayce'nin çalışmalarının uluslararası merkezi; dünya çapında faaliyetleri, hizmetleri ve toplumsal faaliyetleri destekleyen kar amacı gütmeyen bir kuruluş.

Edgar Cayce Kitapları Uluslararası Veritabanı
http://edgarcayce.com
ARE Press ve Edgar Cayce Vakfı'nın resmi web sitesi, Edgar Cayce okumalarının koruyucusu.

Sparky'nin Edgar Cayce Okumaları Dizini
http://koke.net/~sparky/cayce.htm
İnternetteki Edgar Cayce yorumlarının en kapsamlı kaynağı; tüm yazılarının tam bir dizini.

Bölüm Altı

Gizemli Orman
http://members.aol.com/mysticforest/mystl.htm
Astroloji, tarot kartları, değerli taşlar ve kristaller; dersler ve atölyeler.

Krizalit
www.lexingtonweb.com/chrysalis
Şifa ve okuma seansları, atölyeler ve dersler sunan metafizik bir mağaza ve hediyelik eşya dükkânı.

Garip Dünyalar Kitapçısı
www.strangeworlds.com
Paranormal olayları keşfetmek için bilgi ve ürünler.

Yeni Ruh Kristal Galerisi
1918 Doğu Capitol Drive
shorewood, WI 53211
1-888 255-1175
www.execpc.com/nuspirit
Her türlü kristal ve kristal değnekler satılıktır.

Yedinci Bölüm

Princeton Mühendislik Anomalileri Araştırması
C-131 Mühendislik Dörtgeni Princeton
Üniversitesi
Princeton, New Jersey 08544
www.princeton.edu/~rdnelson/pear.html
Çağdaş mühendislik uygulamalarında yaygın olan hassas fiziksel aygıtlar, sistemler ve süreçlerle insan bilincinin etkileşiminin titiz bilimsel çalışmasını yürütür.

Araştırma ve Aydınlanma Derneği
Posta Kutusu 595
Virginia Beach, VA 23451
www.are.cayce.com
Edgar Cayce'nin çalışmalarının uluslararası merkezi; dünyanın dört bir yanında faaliyetleri, hizmetleri ve toplumsal faaliyetleri destekleyen kar amacı gütmeyen bir kuruluş.

Değerli Taşların ve Kristallerin Şifalı Özellikleri
www.gems4friends.com/~lorraine/therapy.html
Bu web sitesi farklı değerli taşları ve kristalleri ve bunların şifaya nasıl yardımcı olabileceğini açıklıyor.

Kağıt Gemiler Kitaplar ve
Kristaller 630 San Anselmo
Bulvarı San Anselmo, CA 94960
(415) 457-3799
www.papership.com
Psişik şifa için kitap ve kristaller konusunda uzmanım.

İlahi Sanatlar
Posta Kutusu 446
Ashland, Oregon 97520
(541) 482-8431
www.ashlandweb.com/divine
Titreşimsel uyumlama yoluyla ruhsal şifa.

Kutsal Alan
600 Sandtree Drive, Suite 104A
Palm Beach Gardens, FL 33403
(561) 775-0115
www.the-sanctuary.org
Tek amacı, danışmanlık, çalışma ve meditasyon yoluyla fiziksel, zihinsel ve ruhsal gelişimi ve şifayı teşvik etmek ve artırmaktır.

Tamamlayıcı/Alternatif Tıp Derneği 3405
Gray Point Koyu Decatur, GA 30034

(404) 284-4843
www.insidetheweb.com/~abeis/page10.html
CAMA, tamamlayıcı/alternatif destekçileri ve uygulayıcıları bir araya getiren kar amacı gütmeyen bir dernektir.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
KURULUŞLAR VE WEB SİTELERİ
Yedinci Bölüm

Bölüm Sekiz

Çıplak El Cerrahisi
16 Dukes Ahşap Yolu
Gerrards Cross Bucks SL9 7LR İngiltere
www.terapiler.com/cerrahi
Filipinler'den ''çıplak elle cerrah'' Laurence Cacteng'in sizi ameliyat etmesini ayarlayın.

Arkadaş Çevresi
www.circleoffriends.org
Bu web sitesinde biyogram terapisini tartışan bir parapleji forumu bulunmaktadır.

Psişik Evrenler
Leon Hibe
23 Merkez Sokak
San Rafael, CA 94901
(415) 459-4585
www.planetlink.com/universes
Durugörü okumaları ve ruhsal şifalar.

Dokuzuncu Bölüm

Paranormal Araştırmalar Ofisi
www.mindreader.com
Bu site, üretken bir yazar olan Lloyd Auerbach tarafından işletilmektedir. Paranormal veya doğaüstü aktivite hakkındaki dürüst raporları araştırmaktan mutluluk duyacaktır.

Riley G. Psişik Dedektif
www.psicop.com
Riley G'nin son derece gelişmiş psişik yetenekleri sayısız önemli tutuklama ve mahkumiyetle sonuçlanmıştır. Özel ve gizli davalarının yanı sıra dersler, gösteriler ve seminerler vermektedir.

Zihin Ağı
www.mindnetwork.com
Çevrimiçi ESP deney oyunu.

Uri Geller'in Psişik Şehri
www.urigeller.com
Uri Geller'in hayat hikayesini ve danışmanlık iş hizmetlerini öğrenin. Psişik güçlerinizi test edin.

En Sıra Dışı Mağaza
www.mostunusual.com
Beyaz büyü, yeni çağ, antik gizemler ve daha fazlasıyla ilgili ürünler.

Onuncu Bölüm

"*Konstantin Raporu*" www.redshift.com/~wmason/lhreport/articles/const1.htm
Elektronik zihin kontrolünün hükümet çalışmasının gerçek amacı olduğuna ve gerçekten de başarılı olduğuna dair somut kanıt.

PSI Teknolojisi
Posta Kutusu 3762
Beverly Hills, CA 90212
(310) 657-9829
www.trv-psitech.com/to/news/pr1.htm
Hükümetin uzaktan görüntüleme projesine başkanlık eden Binbaşı Ed Dames, şu anda araştırmalarına PSI Tech aracılığıyla devam ediyor. TWA 800 kazası ve Jon Benet Ramsey cinayet davası gibi güncel konular üzerinde çalışıyorlar. Mevcut soruşturmalarının sonuçlarını web sitelerinde görebilirsiniz.

Deja Haberleri
http://xl.dejanews.com/getdoc.xp
Hükümet testleri, namıdiğer uzaktan görüntüleme, namıdiğer yıldız geçidi.

Hepsi Benim
338 SE 34. Çember
Troutdale, OR 97060
www.uzaktangörüntüleme.com

Uzaktan görüntülemedeki en son gelişmeler hakkında güncellemeler. Deneyimlerinizi başkalarıyla paylaşın, bir kursa kaydolun, güncel uzaktan görüntüleme sitelerini bulun, "Farsight's Manual on Remote Viewing"in gelişmiş bir kopyasını edinin.

Muhtemel Gelecek Alışveriş Merkezi
http://olasıgelecek.com

Uzaktan görüntüleme konusunda bir kurs sunuyor.

Uzaktan Görüntüleme Araştırma Merkezi
Steve Crietzman, Araştırma Direktörü
www.Parabbs.demon.co.uk/index2.html

Uzaktan görüntüleme ve anormal biliş hakkında halka bilgi sağlar. Merkez, hükümet istihbarat operasyonları ve dezenformasyonun doğası hakkında makaleler yayınlar ve soruları yanıtlar.

Uzak Görüş Enstitüsü
www.uzakgörüş.org

Bilimsel uzaktan görüntüleme alanında tarihçe, oturumlar ve dersler sunmaktadır.

Montauk Projesi ve Philadelphia Deneyi
www.execpc.com/vjentpr/montauk.html

Kontrollü Uzaktan Görüntüleme
26944 Bosse Sürücüsü
Mekanikville, Maryland*20659*
(301) 884-5856
www.ameritel.net/users/rviewer

Kontrollü uzaktan görüntüleme projesinin devam eden geçmişi, araştırmaları ve yeni uygulama geliştirmeleri konusunda bir şekilde dahil olan herkesin güncellenmesi.

Bilincin Değişmiş Durumları Merkezi
www.ascc.org
Astral projeksiyon, beden dışı seyahat ve zihinsel seyahat hakkında bilgi edinin. Dosyaları indirebilir, çevrimiçi metinleri okuyabilir ve derslere ve atölyelere göz atabilirsiniz.

Zihin Seyahati Artı
www.execpc.com/~mholmes/index.html
Beden dışı deneyimler, astral seyahat, uzaktan görüş ve diğer zihin seyahati türlerine adanmış, kar amacı gütmeyen, dünya çapında bir web sitesi; içerik tablosu ve çok sayıda mükemmel bilgi.

Uzaktan Görüntüleme Web Dizini
www.io.com/~hambone/web/index.html
Uzaktan görüntülemenin tam bir dizini ve dizini; tarihçesi, isimleri, konuları ve sorunları.

Michio Kaku
www.dorsai.org/~maku/mk-biog.html
www.dorsai.org/~mkaku/mk-einst.html
www.dorsai.org/~mkaku/mk-artcl.html
Süper sicim teorisini ortaya koyan fizikçi.

Büyük Patlamanın Ötesinde www2.ari.net/home/odenwald/anthol/beyondbb.html

Onbirinci Bölüm

Ulusal Jeokozmik Araştırma Konseyi 9307
Thornewood Sürücüsü
Baltimore, Maryland 21234
(410) 882-2856
www.geocosmic.org
Üyelik bülteni, kitaplar ve rehberler sunuyorlar. Ayrıca bir eğitim programı ve konferanslar da var.

MuseNet
http://users.aol.com/musefor/musl.html
Psişik okuma, astral seyahat, duru görü, tarot; dersler ve atölyeler.

Kuantum Görevleri Uluslararası
www.quantumquests.com
Paranormal bilgi ve teknoloji kaynağı; kitaplar, hediyeler, okumalar, burçlar ve atölyeler.

On İkinci Bölüm

Paranormal Araştırmalar
Posta Kutusu 1323
Bellevue, NE 68005-1323
(402) 553-1703
www.swiftsite.com/paranormal_investigation
Paranormal olayları araştıranlar.

Paranormal Araştırma Kozmik Topluluğu
Posta Kutusu 336
Stratford, CT 06497-0336
(203) 378-2334
www.cosmicsociety.com
Hayalet avı toplantıları, atölyeler, bültenler ve sunumlar.

Uluslararası Hayalet Avcıları Derneği
Dave Oester ve Rahip Sharon Gill, Hayalet Avcıları
www.ghostweb.com
Yerinde hayalet araştırmaları ve hayalet konferansları.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

On Dördüncü Bölüm

Araştırma ve Aydınlanma Derneği
Posta Kutusu 595
Virginia Beach, VA 23451
(757) 428-3588
www.are.cayce.com

Edgar Cayce'nin çalışmalarının uluslararası merkezi; dünyanın dört bir yanında faaliyetleri, hizmetleri ve toplumsal faaliyetleri destekleyen kar amacı gütmeyen bir kuruluş.

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
KURULUŞLAR VE WEB SİTELERİ
On İkinci Bölüm

http://www.netlibrary.com/api-bin/viewbook.dll?client...742&infobase=11822.nfo&record={8E1}&softpage=Document [5/6/2000 11:43:22 PM]

NOTLAR

Bölüm İki

1.LYNCH, JOHN, YÖNETMEN.*Astrolojinin Kahve Masası Kitabı*. New York: Viking Yayınları, 1967.

2. Aynı eser.

3.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*. Londra: Danbury Press, 1975.

4. Aynı eser.

5.LYNCH, JOHN, YÖNETMEN.*Astrolojinin Kahve Masası Kitabı*. New York: Viking Yayınları, 1967.

6.ZOLAR.*Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi*. Los Angeles: Nash Yayıncılık, 1970.

7. Aynı eser.

8. Aynı.

9.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*. Londra: Danbury Press, 1975.

10. Aynı eser.

11.PRIEDITIS, ARTHUR.*Milletlerin Kaderi*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1974.

12. Aynı eser.

Bölüm Üç

1.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*Londra: Danbury Press, 1975.

2. Aynı eser.

3. Aynı eser.

4. Aynı eser.

5.GIBSON WALTER B. VE LITZKA R. GIBSON.*Psişik Bilimlerin Tam Resimli Kitabı*. New York: Doubleday, 1966.

6. Aynı eser.

7.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*. Londra: Danbury Press, 1975.

8. Aynı.

9. Aynı eser.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
KURULUŞLAR VE WEB SİTELERİ
On Dördüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

1.PRIEDITIS, ARTHUR.*Milletlerin Kaderi*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1974.

Beşinci Bölüm

1.KARP, REBA ANN.*Edgar Cayce Şifa Ansiklopedisi*. New York: Warner Books, 1986.

2. Dolaşım dosyası.*Zihnin Doğası:*Virginia Beach, VA: Edgar Cayce Vakfı, 1977.

Bölüm Altı

1.HURLBURT, CORNELIUSS., JR.*"Kuvars." Mineral Özeti, Cilt 1*. New York: Mineral Digest Ltd.

2.BRYANT, ALICE VE PHYLLIS GALDE.*Kristal Kafatasının Mesajı*. St. Paul, Minn.: Llewellyn Yayınları, 1989.

3.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

4. Aynı eser.

Yedinci Bölüm

1.BENİM, CAROLINE.*Ruhun Anatomisi*. New York: Harmony Books, 1996.

2.GALDE, PHYLLIS.*Kristal Şifa, Bir Sonraki Adım*. St. Paul, MN: Llewellyn Yayınları, 1989.

3. Aynı eser.

4.ELMAS, DR. JOHN.*Vücudunuz Yalan Söylemez*. New York: Harper & Row, 1979, 23–24.

5. Aynı eser.

6.RAY, BARBARA, DOKTORA,*Reiki Faktörü*. St. Petersburg, Florida: 1986.

7. Aynı eser.

8. Aynı.

9. Aynı eser.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
NOTLAR
Bölüm Üç

Bölüm Sekiz

1.SEVGİLİLER GÜNÜ, TOM.*Psişik Cerrahi*. Chicago, IL: Henry Regnery, 1973.

2.JOHNSON, RICHARD L., DOKTORA*Biogram Terapisi: Zihin/Beden İyileşmesinde Kuantum Sıçraması*. Ventura, CA: MPower Press, 1997.

3.JOHNSON, RICHARD L., DOKTORA*Biyogram Teorisi ve Şifalı Zihin*. Oxnard, CA: Graham Sayfası, 1995.

4. Aynı eser. 19.

5. Aynı eser.

6. Aynı eser.

7. Aynı eser.

8.BENİM,CAROLİNE.*Ruhun Anatomisi*. New York: Harmony Books, 1966.

9. Aynı eser.

10. Aynı eser.

Onuncu Bölüm

1. "Constantine Raporu No.1,"//www.redshift.com/~wmason/ lhreport/articles/constl.htm.

2. Aynı eser.

3. Aynı eser.

4.*Zihin, Uzay ve Zamanın Sırları*, cilt 18, "Açıklanamayan—Philadelphia Deneyi." Westport, CN: HS Stuttman, Inc., 1992.

5. Aynı eser.

6. Marciniak, Barbara.*Şafak Getirenleri*. Santa Fe, NM: Bear & Company Yayıncılık, 1992.

Onbirinci Bölüm

1.STEIGER, SHERRY HANSEN VE BRAD STEIGER.*Hollywood ve Doğaüstü*. Yeni York: Berkley Books, 1992.

2.MACLAINE, SHIRLEY,*İçeriye Girmek*. New York: Bantam Books, 1989.

3. Aynı eser.

4. Aynı eser.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
NOTLAR
Yedinci Bölüm

5.STEIGER, SHERRY HANSEN VE BRAD STEIGER.*Hollywood ve Doğaüstü*. Yeni York: Berkley Books, 1992.

6. Aynı eser.

7. Aynı eser.

On İkinci Bölüm

1.MOODY, RAYMOND PAUL PERRY İLE.*Yeniden Biraraya Gelmek, Ölen Sevdiklerinizle Vizyoner Karşılaşmalar*. New York: Villard Kitapları, 1993.

2.STEIGER, SHERRY HANSEN VE BRAD STEIGER.*Hollywood ve Doğaüstü*. Yeni York: Berkley Books, 1992.

3. Aynı eser.

4.SELIGMANN, KURT.*Büyü, Doğaüstücülük ve Din*. New York: Pantheon Books, 1948.

5. "Geleceğin Yeni Vizyonları, Kehanetler III." The Learning Channel, 1997.

On Üçüncü Bölüm

1. “Ölü idim, ve şimdi sonsuza dek diriyim.” VAHİY 1:18.

2. Vahiy 9:16.

3. Hezekiel 38:16.

4. Zekeriya 14:13.

5. Hezekiel 38:21.

6. Vahiy 18:10.

7. Vahiy 16:19.

8. Vahiy 14:20.

9. Vahiy 8.

10. Hezekiel 37:12, 21–22.

11.SALON, ANGUS*Gelecek Şeylerin İşaretleri*Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975.

On Dördüncü Bölüm

1.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*Londra: Aldus Books Ltd., 1975, 125.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
NOTLAR
Onbirinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

1.ROBERTLAR, BH*Kilise'nin Kapsamlı Tarihi, cilt 1*. Provo, Utah: Brigham Üniversitesi Yayınları, 1965.

2.REV13:7.

3.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975, 140.

4. Aynı eser.

5.REV. 13:3YENİ İNGİLİZCE İNCİL.

6.SALON, ANGUS.*Gelecek Şeylerin İşaretleri*Londra: Danbury Press, Aldus Books Ltd., 1975, 140.

7.BOYACI, CHARLESH.*Babil'in Yükselişi: Son Zamanların İşareti*.

8. Aynı.

9.DAN. 12:7YAKINDA.

10.DAN. 12:8, 9YAKINDA.

11.DAN. 12:11–13YAKINDA.

12.EZEK. 36:37, 38.

13.ZECH. 1:2, 12.

14.ISA'da. 19;ZECH. 10.

15.EZEK. 38;JER25.

16.REV. 9:16.

17.JOEL2:3.

18.REV13:19.

19.REV. 11:3–6;ISA'da. 51: 19–20;ZECH. 4:11–14.

20.REV. 11:7–10.

21.ZECH. 13:8–9, 14:1–2.

22.REV. 11:11–12.

23.ZECH. 14:4–5.

24.REV. 11:13, 16:18–21;EZEK. 38:22;Cadı. 2:6–7.

25.EZEK. 39:2;JOEL2:18–21.

26.EZEK. 39:8–16.

27.ZECH. 14:8–10.

28.REV. 16:17–21.

29.EZEK. 47:1–12;REV. 22:1.

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
NOTLAR
On Dördüncü Bölüm

DİZİN

A

Tesadüfi kahinler,49 .

*Ayrıca bakınız*Tesadüfi kahinler;

Kasıtlı kahinler

Aşil Tatius (Yunan yazar),23

Akupunktur,16

Adair, David,79

Adams, Evangeline (astrolog),20 ,26 -28,29 ,30 ,50

aleyhine dava,27 -28

II. Dünya Savaşı'nı öngörüyor,29

Adams, John Quincy,26

Ahiret,*Görmek*Ölümün eşiğinden dönme deneyimleri

Agpaoa, Antino ''Tony'' (psişik cerrah),109 -110

Yardımlar (vaka çalışması), sezginin iyileşmede kullanımı,118 -119

Uçaklar, zaman yolculuğuna çıkıyor,202 -203

Ali Ağca, Mehmet,243

Aliette (yazar),46

Hepsi Benim (Web sitesi),271

Allen, Carl M.,144 -145

Allende, Carlos Miguel,144 -148

Allison, Dorothy (medyum dedektif),132 -134

Bilincin Değişmiş Halleri Merkezi (Web sitesi),272

"Psişik Olayların Muhteşem Dünyası" (TV dizisi),9 ,11 ,159

Amerikan Astrologlar Federasyonu,26 ,29

Web sitesi,262

Amerikan Holistik Tıp Derneği,118

Amerikan Çubukçular Derneği,265

Paris'te Bir Amerikan Kurt Adamı(film),160

Bir Hastalığın Anatomisi((Kuzenler),115

Ruhun Anatomisi(Hanım),99

Deccal,246 -247

2000 yılı ve,17

Antoinette, Marie,57 -58

Apollonius (Romalı büyücü),87

Hayaletler,174 -175,179

tanımlanmış,174 .

*Ayrıca bakınız*Hayaletler;

Poltergeistler

Aristoteles (Yunan filozofu),24

Armendariz, Pedro,165

El falı sanatı((Hartlieb),33

Araştırma ve Aydınlanma Derneği (ARE),66

Web siteleri,266 ,267 ,274 .

*Ayrıca bakınız*Cayce, Edgar

Astraea Psişik Merkezi (Web sitesi),261

Astro Baby Choice (Web sitesi),261

Astroloji,18 ,22

hakkında kitaplar/dergiler,26

tanımlanmış,14

efemeris,22

modern çağın kurucusu,26

tarihi,23 -26

bilimsel tutum,28

Anayasanın imzalanma zamanı,19

borsa ve,27

Atlantis

kristal kafatası ve,84

Edgar Cayce'nin kehanetleri,69 ,70 ,77

Auerbach, Lloyd (parapsikolog), XIII-XlV,178 ,180

Web sitesi,269

B

Babil, İncil kehanetleri ve,195 ,248 -249

Babilliler, astrolojinin kullanımı,14 ,22 -23

Banyaca, Thomas,197 -198

Çıplak El Cerrahisi (organizasyon),269

Batzel, Beth ve Bob, poltergeistlerle karşılaşmalar,175 -178

Baxter, George (poltergeist),176 -178

Fasulye, Jack,169

Berkeley Psişik Enstitüsü (kuruluş),261

Berlitz, Charles (yazar),157

Bermuda Şeytan Üçgeni,157

Bernhard, Peder (Clairvaux Piskoposu),210 -212

Büyük Patlamanın Ötesinde (Web sitesi),272

İncil

dünyanın sonu kehanetleri,194 -198,249

Urim ve Tummim,87

İncil kehanetleri,194 -198,201 ,207 -208,239 ,250 ,251 -253

Bibliyografya (kitap listesi),255 -259

A'dan Z'ye Burç Yapıcı ve Belirleyici,255

Ruhun Anatomisi,256 ,257

Einstein'ın Ötesinde,257

Kehanet ve Tahminlerin Ötesinde,258

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
NOTLAR
On Altıncı Bölüm

İncil,,258

İncil, Kral Lames Versiyonu,259

Biyogram Teorisi ve Şifalı Zihin,256 ,257

Brad Steiger Geleceği Tahmin Ediyor,259

UFO davası,257

Kahve Masası Astroloji Kitabı,255

Psişik Bilimlerin Tamamlanmış Resimli Kitabı,255

Nostradamus'un Tam Kehanetleri,256

Kristal Şifa, Bir Sonraki Adım,256

Işıkta Dans,258

Dağdan Düşme,258

Edgar Cayce Şifa Ansiklopedisi,256

Işık tarafından kucaklanmak,258

Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi,255 ,256

Milletlerin Kaderi,255 ,259

Nostradamus'un Diğer Kehanetleri,255

Hayalet Tekne,257

İçeriye Girmek,258

İlaçsız Şifa,257

Hollywood ve Doğaüstü,258

Bireysel Referans Dosyası(Edgar Cayce),256

Süper Sicimlere Giriş,257

Her şey Oynamakta,258

Jeane Dixon, Hayatım ve Kehanetler,258

Büyü, Batıl İnanç ve Din,255 ,258 ,259

Kristal Kafatasının Mesajı,256

ZİHİN YÜRÜYÜŞÜ,257

Mineral Dergisi(Cilt 1 "Kuvars"),256

Mucizeler ve Diğer Harikalar,258

Antik Dünyanın Sırları,259

Gizemli Güçler,255 ,257

Yeni İngilizce İncil,,259

Soyutlanmış,258

Kehanet Modelleri,256 ,257 ,259

Philadelphia Deneyi,257

Alfa Düşüncesinin Gücü,257

Dünya Olayları Üzerine Kehanetler,256

Psişik Cerrahi,257

Psişik Yolculuklar,259

Kuantum Alan Teorisi,257

Kuarklar, Simetriler ve Sicimler,257

Yeniden Biraraya Gelmek, Sevdiklerinizle Vizyoner Karşılaşmalar,258

Rieki Faktörü,256

Gelecek Şeylerin İşaretleri,255 ,256 ,259

Dizeler, Konformal Alanlar ve Topoloji,257

Geleceği Öngördüler,259

URI, Uri Geller'in Gizemi Günlüğü,255

Ölümün Ötesindeki Dünya,,258

Dün, Bugün ve Sonsuza Kadar,259

Buradan Oraya Gidemezsin,258

Vücudunuz Yalan Söylemez - Davranışsal Kinesyoloji,256 ,257

Zolar'ın Antik ve Yasak Bilgi Ansiklopedisi,258

Bielek, Al,148 -150,152

Bielek, Duncan,148 -150

Biyogeribildirim,100 ,111

Biyogram Teorisi ve Şifalı Zihin(Johnson),114 -115

Biyogram terapisi,111 ,112 -115

Web sitesi,269

Biogram Terapisi: Zihin/Beden İyileşmesinde Kuantum Sıçraması(Johnson),100

Biyoplazmik enerji (yaşam gücü),107

Boban, ME,80

Bogart, Humphrey, hayaletimsi görüntü ve,17 ,169

Bohr, Neiller,151

Daniel Kitabı,250

Yaratılış Kitabı,239

Vahiy Kitabı,194 ,195 ,196 ,251

Thoth'un Kitabı,42 ,45

Borgnine, Ernest (oyuncu),161

Bosna-Hersek, Medjugorje hayaleti ve,244 -245

Boyer, Paul (profesör),196

Brahan kahin.*Görmek*Odhar, Kenneth

Brahe, Tycho (astrolog/gökbilimci),24

Beyin alfa durumuna ulaşıyor,114

Bratter, Rosa (medyum),166

Şafak Getirenleri(Marciniak),152 -153

Brütüs,221

Budizm,233

Budist kehanet, dünyanın sonu,199

Başta şişlikler, okuma. Frenoloji'ye bakın

C

Dr. Caligeri'nin Muayenehanesi(film),160

Cactang, Lawrence (medyum cerrah),269

Cade, Jessica (medyum),185 -186

Sezar Dominicus,87

Campanus, Johannes (matematikçi), burçların mucidi,24

Campbell, Donald (sürat teknesi yarışçısı),41 -42,46

Canterbury Hikayeleri((Chaucer'ın eseri)16

Kart oyunları, kökeni,44

Caron, Jean,107

Carradine, David (oyuncu),161

Caruso, Enrico (opera sanatçısı),27

UFO davası(Jessup),145

Catherine de Medicis (Kraliçe),55 -56

Cayce, Carrie (Edgar'ın annesi),63

Cayce, Edgar,16 ,63 -71,99 ,116 ,205 -208,245

rahatsızlıklar, sebepleri ve tedavileri veren okumalar,66 -68

Atlantis ile ilgili kehanetler,69 ,70 ,77 ,86

biyografik taslak,63 -64

eleştirisi,70

kristaller,86 -97

Dünya değişir, öngörür,206 -207,251

dünyanın sonu, kehanetler,205 -208,219

şifa güçleri keşfeder,64 -65

paranormal deneyim, ilk,63 -64

levha tektoniği, kehanet,206 -207

tahminleri,67 ,68

psişik fenomenleri tanımlar,69 -70

okumalar, verilenlerin sayısı,66 ,205

kendi kendine iyileşen ses sorunları,65 -66

trans benzeri durumlar ve,66

Wall Street çöküşü, öngörüyor,68

Web siteleri,266

Cayce, Gertrude (Edgar'ın karısı),66

Cayce, Hugh Lynn (Edgar'ın oğlu),63

Cayce, Leslie (baba),63

Yüzyıllar((Nostradamus)52 ,53 ,54 ,58 ,214 ,250

Keldaniler, astrolojinin kullanımı,14 ,22 -23

Challenger (Uzay Mekiği), felaket ve,218

Pleiadian dünyasından gelen uzaylılar tarafından kanalize edilen,152 -153

Fransa Kralı II. Charles,230 ,231

Cheiro (el falcısı),31 -33,34 -38,46 ,50

gazete tarafından meydan okundu,34 -37

tahminleri,37

Chi (enerji akışı),107

Çince

Lo Kral (burç),24

akupunktur kullanımı,16

astrolojinin kullanımı,24

El falı.*Görmek*El falı

Krizalit (Web sitesi),266

Churchill, Winston (Başbakan),26 ,89

CIA, zihin kontrol deneyleri ve,143 -144

Arkadaş Çevresi (Web sitesi),269

Durugörü,12

tanımlanmış,52

gelişmekte olan,71

Claudius Claudianus (şair),87 -88

Kleromancy (kur'a çekme),24

Cleveland, Grover (Başkan),37

Tarak, George,40

Tamamlayıcı/Alternatif Tıp Derneği (Web sitesi),268

Astrolojinin Tam Sözlüğü((Wilson),26

Konfüçyüs,189

Fatih((film) nükleer deneme sahasının yakınında çekildi,164 -165

Konstantin, Alex,143 ,144

"Konstantin Raporu",270

Anayasa, imzalanma zamanı, astrolojik önemi,19 ,25

Kontrollü Uzaktan Görüntüleme (Web sitesi),271

Kopernik,24

Kozmik Paranormal Araştırma Derneği (Web sitesi),273

Kuzenler, Norman (yazar),115

Yaratılış, teorisi,154

Croiset, Gerard (medyum dedektif),134

Cromwell, Oliver,225

Crowley, Aleister,161

Kristal küre,88 ,90

Kristal kafatasları,80 -86

Atlantis ve,82 ,84

özellikleri,85 -86

kanalize ederek kullanarak,84 -85

Arkasındaki tarih,80 -83

Mitchell-Hedges kafatası,83 -85

Kristallerin şifa gücü,100 -103.

*Ayrıca bakınız*Kuvars kristalleri

Curie, Jacques,79

Curie, Pierre,79

Dalay Lama,233 -237,251

enkarnasyonların kanıtlanması süreci,234 -235

D

Hanımlar, Binbaşı Edward,140

Web sitesi,270

Daniel (İncil'deki kişi),12 ,23

kehanetler ve,197 ,249 ,250

Dante,3

D'Arpentigny, Casmir (el falcısı),33 ,34

Darwin, Charles,39

Veliaht.*Görmek*Fransa Kralı II. Charles

d'Avignon, Marie (peygamber),229

Debbie Benim Hayatım((Reynolds),165

Deja Haber (Web sitesi),270

Şeytana tapanlar,161

Elmas, John,103 ,106

İlahi Sanatlar (Web sitesi),268

Dixon, Jeane (medyum),61 ,88 -90,204

Deccal, doğumu tahmin ediyor,246 -247

ilk psişik deneyim,88

John F. Kennedy, suikast öngörüyor,192

tahminleri,89 -90

DNA,115

Dorland, Frank,85

Dorland, Mabel,85

Su bulma,63 ,72 -74

bir çubuk yaparak,73

yetenek testi,72 -74

Web sitesi,265

rüyalar, psişik şifa için kullanma,116

Druidler,221

Dunne, John William,202

Durham, Elaine,185

geleceğe yönelik vizyonlar,185

Boyacı, Charles H.,248 ,249

E

Seaforth Kontu, kehanetlerle ilgili,227 -229,253

Depremler, dünyanın kataklizmik değişimleri olarak,207 ,208

Girdap, Betty,183

Edgar Cayce Kitapları Uluslararası Veritabanı (Web sitesi),266

Mısırlılar, astrolojinin kullanımı,23

Einstein, Albert,28 ,148 ,151 ,152

Işık tarafından kucaklanmak(Girdap),183

Dünya sonu kehanetleri,193 -201,205 -208,239 -254.

*Ayrıca bakınız*Milenyum;

Yıl 2000

Efemeris, tanımlı,22

İSP.*Görmek*Duyular Dışı Algı

Ökrat,181

Evans, Linda (oyuncu),161

Şeytan Çıkaran(film),170

Zamanda Deney((Dunne),202

Erkeklerde ve Hayvanlarda Duyguların İfadesi((Darwin),39

Duyular dışı algı (DUAlgılama),12

Hezekiel (peygamber),194 ,196

F

Yüz okuma.*Görmek*Fizyonomi

İmanla tedavi,14 -15

Farsight Enstitüsü (Web sitesi),271

Fatima Peygamberliği,241 -243,244 ,245 .

*Ayrıca bakınız*Meryemana

Parmak izleri,33 ,38

Ford, Glenn (oyuncu),161

Yıldızların Etkisi Üzerine Dört Kitap((Klaudius Ptolemaios)23

Franco (İspanyol diktatörü),59

Fresci, John H.,27

Freud, Sigmund,33

G

Galde, Phyllis,101

Gayle (medyum),47 -50,71 -72,93 -97,121 -125,135 -140

Galileo,8 ,52

Gall, Franz Joseph, frenoloji uygulamasını keşfeder,39 -40

Gandi, Mahatma,89

Kapılar, Bill,247

Gaynor, Mitzi (oyuncu),169 ,175

Gebelin, Antoine Court de (yazar),45

Geller, Larry,170

Geller, Uri,9 -11,157

anahtar bükme yetenekleri,10 -11

Web sitesi,270

Hayaletler,174 -175,179 ,180 ,181 -183

görünümlerinin nedenleri,179 -180

tanımlanmış,174 .

*Ayrıca bakınız*Görüntüler;

Poltergeistler

Gibbens, Bill,182 -183

Solungaç, Şaron,273

Goddard, Victor,202

Devletin medyumları kullanması,140 -144

Graham, Billy (evangelist) Marilyn Monroe'nun ölümünü görüyor,165 -166

Yunanlılar,

astroloji, kullanımı,24

din adamı, kullanımı,24

ölüler kültü,181

Koruyucu melekler,168 -169

Guilaroff, Sidney,165 -166

H

Hamilton, George (oyuncu)

paranormal karşılaşma ve,16 -17

Hammarskjöld, Dag,89

Hamon, Kont Louis Le Warner de.*Görmek*Şeiro

Harris, Henrietta (astrolog),20 -22

Hartlieb, John,33

Şahin, Dennis,183

Perili Yerler((Kaplan)183

Hayaletler,181 -183

Hauy, René Just,78

Hayward, Susan (oyuncu),165

Bütünsel yaklaşım kullanarak şifalandırma,101

Değerli Taşların ve Kristallerin Şifalı Özellikleri (Web sitesi),267

Heisenberg, Werner,151

VIII.Henry.*Görmek*Kral VIII. Henry

Altın Şafak Hermitik Tarikatı,45 -46

Hitler, Adolf

astrologlar ve,13 ,26

Nostradamus ve,60 -61

Hollywood, psişik fenomenler ve,160 -171

Hoover, George W.,146

Hopi (Yerli Amerikan kabilesi)

Kara Mesa,200 -201

dünyanın sonuyla ilgili kehanetler,197 -201,251

Hoyt, John,165

Hudson, Kaya,160

Hurkos, Peter (medyum dedektif),xiv ,127 -129,157

Hüseyin, Saddam,195 ,247 -249

olası Deccal olarak,248 -249

Huygens, Hıristiyan,78

Hiperuzay,151 ,154

BEN

Ben Çing,189 ,190

İmplantlar, mikroçip,247

Nostradamus'un Savunması (Web sitesi),265

Tesadüfi kahinler,49 .

*Ayrıca bakınız*Tesadüfi kahinler;

Kasıtlı kahinler

İnanılmaz Mistik Hizmetler (Web sitesi),264

Bilginin değeri,17 -18

Ingram, Kral,161

Kasıtlı kahinler,50 .

*Ayrıca bakınız*Tesadüfi kahinler;

Tesadüfi kahinler

Uluslararası Hayalet Avcıları Derneği (Web sitesi),273

Sezgi, iyileşme sürecine yardımcı olur,116 -120

İşaya (İncil peygamberi),196

İsrail, kehanet oluşumunu önceden bildiriyor,196 -197

I-Tarot (Web sitesi),264

J

I. James,34

JDR Girişimleri (Web sitesi),264

Jessup, Morris Ketchum,144 -147

İsa Mesih

inanç ve,14 -15

yaşam enerjisi,107

Jeanne d'Arc,229 -232

kazıkta yakılarak öldürülen,232

sapkınlıkla suçlanan,232

sesler duyar,230 ,231 ,232

peygamberlik vizyonları,230

II. Jean Paul, Fatima Kehaneti ve,243

Vahiyci Yuhanna, dünyanın sonu kehanetleri ve,194 ,195 ,239 ,240 ,246

Johnson, Richard L,100 ,101 ,111 -116

Julius Sezar,221

Jung, Carl,33

K

Kabala,45 -46,118

Kaku, Michio,151 ,152 ,153

Kennedy, John F., suikast tahminleri,61 ,192 ,253 -254

Kennedy, Robert, suikast tahminleri,90 ,254

Kepler Astroloji Sanatları ve Bilimleri Koleji, (Web sitesi),262

Kepler, Johannes,24 -25

Anahtarlar, psikokinezi yoluyla bükülme,10 -11

Hayyam, Ömer,201

Kinezyoloji, iyileşme sürecinde önemi,103 -105,106

Kral VI. Charles,44

Kral VII. Edward,28

Kral II. Frederick,24

Kral II. Henry,55 -56

Kral VIII. Henry,33 -34,42

ilgili kehanetler,224 -225

Kral, Larry (talk show sunucusu),233

Kral II. Louis,214

Kral, Martin Luther,90

Kitchener, Horatio,31 -33,46

Koslov, Dr. Sam,143

L

Lansa, John,199 -201

Geç Büyük Gezegen Dünya((Lindsey),208

Lavater, Johann Kaspar,38 -39

Lee, Steve,181 -183

Lennon, John,160

Lenormand, Marie,45

Levi, Eliphas,45

Hayat Sonrası Hayat(Kaprisli),173

Zambak, William,191

Lindsey, Hal (yazar),208

Lisle, Roma78

Lo King (Çin burçları),24

XVI.Louis,57 -58

Luka (elçi),197

Lupino, Ida (oyuncu),162 -163

Lupino, Stanley (Ida'nın babası),162 -163

Lynn, Loretta,161

M

MacLaine, Shirley,17 ,161 ,163 -164

Madam Sousatzka'nın rolü,163 -164

Makrokozmos, teorisi,153

Büyücü,((Maugham),161

Maimonides (Yahudi filozofu),239

Mana (yaşam gücü),107

Manson, Charles,161

Mantegazza, Paolo (antropolog),39

Marciniak, Barbara (yazar),152 -153

"Marion hayaletleri".*Görmek*Meryemana

"Canavarın işareti",246 ,251

Marvin, Lee (oyuncu),160

Günaydın,37

Maugham, W. Somerset (yazar),161

Maximilian I (Alman imparatoru),224 -225

McCambridge, Mercedes (oyuncu),170 -171

McMoneagle, Yusuf,141

Merlin (Druid kahin),87 ,221 -222,226 ,229

Jeanne d'Arc'ın kehaneti,231

Aslan Yürekli Richard'ın kehaneti,222

Meyer, Dr. (hüküm giymiş katil),34 -36

Mikrokozmos, teorisi,153

Mictlantecutli (Aztek ölüm tanrısı),81

Milenyum, kehanetlerle ilgili,17 ,193 -201

Nostradamus'un öngörüleri,218 -219

*Ayrıca bakınız*Dünyanın sonu; Yıl 2000

Miller, Anne,168

Zihin-beden bağlantısı.*Görmek*Sezgi

Zihin kontrolü deneyleri, CIA ve,143 -144

Zihin Ağı (Web sitesi),261

Mind Travel Plus (Web sitesi),272

Mineo, Sal (oyuncu),160

Miroslaw, Magola,261

Mirravalle, Mark (ilahiyatçı),245

Aynaya bakmak,173

Misyon Astroloji Grubu,263

Mitchell-Hedges, Ann (FA'nın kızı),83 -85

Mitchell-Hedges, ABD83 -85

Vücuttaki benler, okuma,41

Monroe, Marilyn,89 ,160 ,165 -166

Montauk Projesi,149 ,150

Web sitesi,271

Montgomery, Kont de,55 -56

Moody, Raymond (yazar),157 ,173 -174

Moorehead, Agnes (oyuncu),165

Moreau, Madam Adele,34

Morgan, Yargıç20 ,27

En Sıra Dışı Mağaza (Web sitesi),261 ,270

Ana Shipton (İngiliz kahin),222 -225,251

kehanetleri,223 -225

Müller, Johann,24

MuseNet (Web sitesi),273

Musgrave, Kassandra,184

geleceğe yönelik vizyonlar,184

Mussolini, Benito, Nostradamus yükselişi önceden haber veriyor,61

Myss, Caroline (yazar),99 -100,116 -120

Gizemli Orman (Web sitesi),262 ,265 ,266

N

Napolyon Bonapart,45 ,58

Ulusal Jeokozmik Araştırma Konseyi (Web sitesi),263 ,272

Ölümün eşiğinden dönme deneyimleri,183 -187

Nebukadnezar (Keldani kralı),23 ,248,249

Nefertiti (kraliçe),246 ,247

Nelson, Willie,161

Nepal, astrolojinin önemi,19

Yeni Ruh Kristal Galerisi,267

"Gelecek Kehanetlerinin Yeni Vizyonları III", (TV programı),184

New York Şehri, yıkımla ilgili tahminler,218 -219

Newton, Sör Isaac,25 ,28 ,152

Güzelrino, Nick,179 -180

Nichols, TL,103

Niven, David,170

Nostradamus,51 -62,191 ,212 -219

Adolf Hitler, yükselişi öngörüyor,60 -61

biyografik taslak,51 -52,214 -215

Yüzyıllar,52 ,53 ,54 ,58 ,214 ,250

eleştirisi,57 ,58

Fransız Devrimi'ni öngörüyor,57 -58

geleceğin teknolojisi, öngörüyor,61

John F. Kennedy, ölümünü tahmin ediyor,61

Kral II. Henry'nin ölümü, kehanet ediyor,55 -56

tıbbi geçmişi,214 -215

Mussolini, yükselişi öngörüyor,61

Napolyon'un saltanatı, öngörüyor,57 -58

papalık kehanetleri,212 -213

pastörizasyon süreci, öngörür,59 -60

Dörtlükler,52 ,53 ,61 ,217 -218,250

basiret kaynağı,52 -53

İspanya İç Savaşı'nı öngörüyor,59

Web siteleri,265

2000 yılı tahminleri,218 -219,249 -250

Nostradamus Bağlantısı (Web sitesi),265

Nostradamus Amerika Derneği (Web sitesi),265

Nostredame, Michel de.*Görmek*Nostradamus

O

Odhar, Kenneth (Brahan Seer),226 -229,251

Öster, Dave,273

Paranormal Araştırmalar Ofisi (Web sitesi),269

O'Morgain, Malaki,209 -212,251

papalık kehanetleri ve,209 -212,213

Delphi Kahini,24

Profesyonel Astroloji Örgütü,263

P

El falı.

*Ayrıca bakınız*Şeiro

eleştirisi,33 -34

Çingeneler ve,33 -34

tarihi,33 -34

en eski el yazması,33

El Falı Merkezi (Web sitesi),263

Kağıt Gemiler Kitaplar ve Kristaller (Web sitesi),268

Doğaüstü

tanımlanmış,XI

kuruluşlar, listesi,261 -274

Web siteleri, listesi,261 -274

Paranormal Araştırmalar (Web sitesi),273

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DİZİN
M

Geçmiş yaşamlar, inanan ünlüler,161

Pastör, Louis,8 ,60

Nostradamus pastörizasyonu öngörüyor,59 -60

Patmos (ada),194 ,195

Pauli, Wolfgang,151

Peretti, Felice (Papa Sixtus V),212

Pert, Candace (nörobiyolog),115

Philadelphia Deneyi,145 -150

Philadelphia Deneyi ve diğer UFO Komploları((Bielek),148

Filipinler, psişik cerrahların kullanımı,14 ,109 -111

Frenoloji (Baştaki şişlikleri okuma),38 ,39 -41

keşfeden,39 -40

Fizyognomi Parçaları(Lavabo),38

Fizyonomi (yüz okuma),38 -39,40

Pickford, Mary (oyuncu),27

Levha tektoniği, Edgar Cayce ve,206 -207

Platon (Yunan filozofu),24

Atlantis ve,69 ,77

Pleiadian zaman tanımı,152 -153

Poltergeistler,174 ,175 -178,179 .

*Ayrıca bakınız*Görüntüler;

Hayaletler

Pommer, Erich,160

Papa VI. Paul, Fatima Kehaneti ve,243

Papa XII. Pius,242

Papa IV. Urban,24

Papalar

Malachi O'Morgain'in papalık kehanetleri,209 -212,213

Nostradamus'un papalık kehaneti,212 -213

Powell, Dick165

Prana (yaşam gücü),107

Presley, Elvis, paranormal deneyim ve,170

Pribram, Dr. Karl,143

Prieditis, Arthur,28

Birinci Rivera,59

Princeton Mühendislik Anomalileri Araştırması (Web sitesi),267

Monako Prensesi Grace,160 ,170

Muhtemel Gelecek Alışveriş Merkezi (Web sitesi),271

Kehanetler,191 -193

dünyanın sonu,193 -201,205 -208,239 -254

Peygamberlik İçgörüleri (Web sitesi),265

Peygamberlik Elçisi(dergi),26

Peygamberler, Psişikler ve Görücüler,200

Przbycien, Irene,109 ,110

PSI Tech (Web sitesi),270

Psişik yetenekler, kristal kullanılarak test edilir,90 -91

Psişik farkındalık, test için egzersiz,15

Psişik, tanımlı,xiii

Psişik dedektifler,xiv ,5 -7,127 -134

ABD'de Psişik Diktatörlük(Konstantin),143

Psişik şifa,14 ,99 -120

rahatsızlıkları teşhis etmek ve tedavi etmek için egzersiz yapmak,104 -105

Psişik İnternet (Web sitesi),262

Psişik fenomenler, tanımlandı,69 -70

Psişik cerrahi,14 ,100 ,109 -111

Psişik Evrenler (Web sitesi),269

Psikokinezi,12

anahtarlar, bükülme,10 -LL

Psikometri,1 -2,5 -6

Batlamyus,23 ,24

Pisagor (Yunan filozofu),24

Q

Kuantum Görevleri Uluslararası (Web sitesi),273

Fizikte kuantum teorisi,153

Kuvars kristalleri,77 -80.

*Ayrıca bakınız*Kristaller

özellikleri,78 -79,87 -88

tarihi kullanımı,87

şifa güçleri,100 -103

uzay ve,79

piezoelektriklik ve,79

kullanarak psişik yetenekleri test etmek,90 -91

"Bilimlerin kraliçesi".*Görmek*Astroloji

R

Rambova, Nataşa,160

Ramirez, Richard (Gece Avcısı),161

Rapael'in Peygamberlik Habercisi ve Hava Durumu Rehberi Takvimi,26

Rathbone, Basil, kehanet rüyaları ve,161 -162

Ratzinger, Joseph Kardinal,243 -244

Rausher, Elizabeth,200

Ray, Barbara,106 ,107 -108

Previous Page Sayfa: Jump Next Page

Paranormal Kaynak Kitabı-Konum

Paranormal Kaynak Kitabı
DİZİN
P

Reagan, Ronald (Başkan),25

Reeve, Christopher (oyuncu),116

Reiki,99 -100,106 -108

tanımlanmış,106

Reiki Faktörü(Işın),106

Uzaktan görüntüleme,140 -142

Uzaktan Görüntüleme Araştırma Merkezi (Web sitesi),271

Uzaktan Görüntüleme Web Dizini (Web sitesi),272

Yeniden Biraraya Gelmek, Ölen Sevdiklerinizle Vizyoner Karşılaşmalar(Kaprisli),173 ,174

Reynolds, Debbie (oyuncu),165

Aslan Yürekli Richard,222

Riley G. Psişik Dedektif (Web sitesi),269

Babil'in Yükselişi: Son Zamanların İşareti(Boyacı),248

Nehirler, Joan,17

Robertson, Morgan (yazar),191 -192

Robin Hood,222

Rooney, Mickey, koruyucu melekle karşılaşma,167 -168

Roosevelt, Franklin Delano,26 ,89

Rubaiyat(Ömer Hayyam),201

Ruir, E.,250

S

Sağan, Carl,173

Kutsal Alan, (Web sitesi),268

Saunders, Richard (İngiliz yazar),34

Schlesinger, John (film yönetmeni),164

Schweitzer, Albert,112

Paranormal olaylara karşı bilimsel tutum,8 ,14

Kehanet (bir tür falcılık)33

Seanslar,176

Görenler, farklı tipler,49 -50.

*Ayrıca bakınız*Tesadüfi kahinler;

Tesadüfi Görücüler;

Kasıtlı kahinler

Satıcılar, Peter (oyuncu),17 ,160

Sellier, Charles (yazar/yapımcı)

oğlunun ölümü,158

oğul tarafından "ziyaret"159

Shealy, C. Norman,118 ,119

Sherby, Sidney,146

Shipton, Tobias (Anne Shipton'un kocası),223

Şüphecilik,12 -13

"Uyuyan Peygamber".*Görmek*Cayce, Edgar

Smith, J. Herbert,27

Smith, Joseph (Mormon lideri)

İç Savaş, öngörüyor,240 -241

kehanetleri,240 -241

Smith, Robert Haç,26

Sokrates (Yunan filozofu),77

Sommer, Elke (oyuncu),166 -167

Güney Tepesi Agatha,222

Sparky'nin Edgar Cayce Okumaları Dizini (Web sitesi),266

Spielberg, Steven (film yönetmeni),179

Spurrina, Vestricius (Druid kahini),221

Spurzheim, Johann Kaspar,40

Sputnik'in fırlatılması,89

Aziz Augustine,25 -26

Siena'lı Aziz Bernadin,45

Stalin, Yusuf,60

Stallone, Sylvester (oyuncu),161

Stanford Araştırma Enstitüsü, zihin kontrol deneyleri ve,143

Stargate Projesi, hükümetin medyumları kullanması,140 -142,144

Stead, WT (İngiliz yazar)

Titanik ile ilgili kehanet rüyası,193

Titanik kurbanı,193

Strabon (Yunan filozofu),22

Garip Dünyalar Kitapevi (Web sitesi),266

Strasberg, Susan,160

Fırtına, Andrew,148

Sümerler, astrolojinin kullanımı ve,23

Süper Çarpıştırıcı,154

Süper sicim teorisi,151 -154.

*Ayrıca bakınız*Birleşik alan teorisi

T

Tarot kartları,42 -46

Kilise eleştirisi,44 ,45

büyük sırlar,43

Çingeneler ve,42

tarihi,42

Kabala, ilişki,45 -46

küçük arkana,44

Web sitesi,264

Teknoloji, geleceğe dair kehanetler,68 ,69 ,225 ,227

Işınlanma,xiii

Televizyon programları, paranormal olaylara ilgi,16 -17

Evrende on boyut var,154

Tesla, Nikola,148 ,149

Psişik farkındalık testleri,15 ,104 -106

İzafiyet teorisi,153 .

*Ayrıca bakınız*Einstein, Albert

Thomas, Kuzeycote,174

Timüs bezi, genel durumu test etmek için kullanılır

canlılık,105 -106

Tibet, Çin'in devralması,233 ,236 -237

Zaman

Pleiades tanımı,152 -153

teori ile ilgili,202 -203

Zaman yolculuğu paradoksu,152

titan(kurgusal okyanus gemisi), benzerlikler*Titanik*,191 -192

Titanik(okyanus gemisi),193 ,253

önceki felaket romanlarıyla karşılaştırmalar,191 -192

Travolta, John (oyuncu),160 -161

Turner, Gladys Davis,66

İkizler, Mark,37

İki Bin. *Görmek* Yıl 2000

Sen

Birleşik alan teorisi,148 ,151 -152.

Ayrıca bakınız Süper sicim teorisi

Evren

zaman kavramı ve,152 -153

on boyut ve,154

Upwall, Sue Apitz (astrolog),29

Uri Geller'in Psişik Şehri (Web sitesi),270

ABD Hükümeti

zihin kontrolü deneyleri,143 -144

ABD Hükümeti, *Devamı.*,

uzaktan görüntüleme deneyleri,140 -142

medyumların kullanımı,140 -155

USS Eldridge (donanma gemisi),147 ,148 ,149 .

Ayrıca bakınız Philadelphia Deneyi

V

Valentine, Tom (yazar),110

Valentino, Rudolph (sessiz film yıldızı), karısına mesajlar gönderdi,160

Meryem Ana, vizyonlar,174 ,241 -242,244 -245.

*Ayrıca bakınız*Fatima Peygamberliği

Vivekananda (Hintli öğretmen),27

Von Daniken, Erich (yazar),157

Neumann, John,149 ,150

B

Wagner, Lindsay (oyuncu),161

Walker, Clint (oyuncu),161

Waters, Frank (yazar),198 -199.

Hopi kehanetleri ve,198 -199

Wayne, John,160 ,165

Web siteleri, listesi,261 -274

Batı, Mae (oyuncu),160

Yabani Çiçekler Benzersiz Kitaplar ve Hediyeler (web sitesi),262

Williams, Robin (oyuncu),161

Wilson, Carol (medyum),84

Windsor Oteli yangında yok oldu27

Wolper, David (TV yapımcısı),9

Wolsey, Kardinal Piskopos,223 -224

Solucan delikleri,151 ,152

Titan'ın Enkazı,((Robertson'un oğlu)191

Evet

Yıl 2000

Edgar Cayce'nin öngörüleri,219

Nostradamus'un öngörüleri,218 -219

kehanetler ve,17 ,195 ,225 ,229 ,239 -254

Vücudunuz Yalan Söylemez(Elmas),103

Z

Zekeriya (İncil peygamberi), dünyanın sonu kehaneti,194 -195,249

Zodyak

icadı,24

Ey Kral,24